

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 136 E

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

55 tomas
2012 m. gegužės 11 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
I	<i>Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės</i>	
	REZOLIUCIJOS	
	Europos Parlamentas	
	2010–2011 m. SESIJA	
	2011 m. sausio 18–20 d. posėdžiai	
	Posėdžių protokolai paskelbti OL C 108 E, 2011 4 7.	
	PRIIMTI TEKSTAI	
	2011 m. sausio 18 d., antradienis	
2012/C 136 E/01	Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos įgyvendinimas: veiksmų plano laikotarpio vidurio peržiūra ir tolesni veiksmai 2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos įgyvendinimo: veiklos plano laikotarpio vidurio peržiūra ir ateities perspektyvos (2010/2101(INI))	1
2012/C 136 E/02	Žemės ūkio pripažinimas strateginiu sektoriumi atsižvelgiant į aprūpinimo maistu saugumą 2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žemės ūkio pripažinimo strateginiu sektoriumi atsižvelgiant į aprūpinimą maistu (2010/2112(INI))	8
	2011 m. sausio 19 d., trečiadienis	
2012/C 136 E/03	Miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos mediena (angl. FLEGT) savanoriški partnerystės susitarimai 2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl FLEGT savanoriškų partnerystės susitarimų	16
2012/C 136 E/04	EB ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinasis partnerystės susitarimas 2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinojo partnerystės susitarimo sudarymo	19

LT

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2012/C 136 E/05	Tarptautinis įvaikinimas Europos Sąjungoje 2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl tarptautinio įvaikinimo Europos Sąjungoje	24
2012/C 136 E/06	Europos Bendrijų ir Serbijos stabilizacijos ir asociacijos susitarimas 2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Serbijos europinės integracijos proceso	27
2012/C 136 E/07	Europos iniciatyva dėl Alzheimerio ligos ir kitų demencijos atmainų 2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos iniciatyvos dėl Alzheimerio ligos ir kitų demencijos atmainų (2010/2084(INI))	35
2012/C 136 E/08	Astmos inhaliatoriai 2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl peticijos Nr. 0473/2008 dėl Komisijos neveiklumo sprendžiant konkurencijos atvejį ir dėl žalingo tokio neveiklumo poveikio su šiuo atveju susijusiai įmonei, kurią pateikė Vokietijos pilietis Christoph Klein	44
2012/C 136 E/09	Haičio atstatymas praėjus vieniems metams po žemės drebėjimo: humanitarinė pagalba ir atstatymas 2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Haiityje praėjus metams po žemės drebėjimo: humanitarinė pagalba ir atstatymas	46
2012/C 136 E/10	Laisvės reikšti savo mintis ir įsitikinimus pažeidimas ir diskriminacija dėl seksualinės orientacijos Lietuvoje 2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl saviraiškos laisvės pažeidimo ir diskriminacijos dėl seksualinės orientacijos Lietuvoje	50
2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis		
2012/C 136 E/11	Krikščionių padėtis religijos laisvės atžvilgiu 2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl krikščionių padėties atsivėlgiant į religijos laisvę	53
2012/C 136 E/12	Padėtis Baltarusijoje 2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Baltarusijoje	57
2012/C 136 E/13	2009 m. konkurencijos politikos ataskaita 2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos (2010/2137(INI))	60
2012/C 136 E/14	Tvari ES Tolimosios Šiaurės politika 2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl tvarios ES politikos Tolimojoje Šiaurėje (2009/2214(INI))	71
2012/C 136 E/15	ES Juodosios jūros strategija 2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES Juodosios jūros strategijos (2010/2087(INI))	81
2012/C 136 E/16	Pakistanas: Pandžabo gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymas 2011 sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Pakistano, ypač dėl gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymo	90

2011 m. sausio 18 d., antradienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos įgyvendinimas: veiksmų plano laikotarpio vidurio peržiūra ir tolesni veiksmai

P7_TA(2011)0005

2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos įgyvendinimo: veiklos plano laikotarpio vidurio peržiūra ir ateities perspektyvos (2010/2101(INI))

(2012/C 136 E/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 18 d. Europos Sąjungos Tarybos, Europos Parlamento ir Europos Komisijos pirmininkų pasirašytą Europos konsensuą dėl humanitarinės pagalbos,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 29 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą, kuriame nustatytas veiksmų planas, apimantis konkrečias konsensuso įgyvendinimo priemones (SEC(2008)1991),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 214 straipsnį, skirtą humanitarinei pagalbai,
- atsižvelgdamas į 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2005 m. gruodžio 23 d. Europos Sąjungos gaires dėl skatinimo laikytis tarptautinės humanitarinės teisės, atnaujintas 2009 m. gruodžio mėn., ir į 2009 m. gruodžio 8 d. Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2007 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimą 2007/162/EB, nustatantį civilinės saugos finansinę priemonę ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. lapkričio 8 d. Tarybos sprendimą 2007/779/EB, nustatantį Bendrijos civilinės saugos mechanizmą ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Tarybos 2007 m. gruodžio mėn. išvadas, kuriose Komisija raginama kuo geriau pasinaudoti Bendrijos civilinės saugos mechanizmu ir stiprinti valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimą,
- atsižvelgdamas į bendrą vyriausiosios įgaliotinės ir Europos Komisijos pirmininko pavaduotojos Catherine Ashton ir Europos Komisijos narės Kristalinos Georgievos dokumentą dėl patirties, įgautos Europos Sąjungai reaguojant į nelaimę Haiityje,

⁽¹⁾ OL L 163, 1996 7 2, p. 1.⁽²⁾ OL L 71, 2007 3 10, p. 9.⁽³⁾ OL L 314, 2007 12 1, p. 9.

2011 m. sausio 18 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2003 m. rugsėjo 10 d. Komisijos komunikatą Tarybai ir Parlamentui „Europos Sąjunga ir Jungtinės Tautos: daugiašališkumo galimybė“ (COM(2003)0526), kuriame nuosekliu politiniu dialogu, glaudesniu bendradarbiavimu šioje srityje, geresniu krizių valdymu ir prevencija bei strateginiu Komisijos ir tam tikrų JT organizacijų bendradarbiavimu raginama visapusiškai remti ir stiprinti ES ir JT santykius,
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 5 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl ES pajėgumo reaguoti į nelaimės didinimo (COM(2008)0130) ir į Europos Parlamento 2008 m. birželio 19 d. rezoliuciją dėl ES pajėgumo reaguoti į nelaimės gerinimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 23 d. Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui dėl nelaimių rizikos mažinimo besivystančiose šalyse Europos Sąjungos paramos strategijos (COM(2009)0084),
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 31 d. Komisijos komunikatą Tarybai ir Parlamentui dėl humanitarinės pagalbos maistu (COM(2010)0126),
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbo dokumentą dėl 2010 m. Humanitarinės pagalbos generalinio direktorato (ECHO GD) veiklos gairių,
- atsižvelgdamas į Michelio Barnier 2006 m. gegužės mėn. paskelbtą pranešimą „Europos civilinės saugos pajėgos: Europos pagalba“,
- atsižvelgdamas į 1948 m. gruodžio 10 d. JT Generalinės Asamblėjos priimtą Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1949 m. Ženevos konvencijas ir jų 1977 m. papildomus protokolus,
- atsižvelgdamas į 1951 m. liepos mėnesį priimtą Konvenciją dėl pabėgėlių statuso,
- atsižvelgdamas į JT Vaiko teisių konvenciją ir į fakultatyvinį protokolą dėl vaikų dalyvavimo ginkluotuose konfliktuose, 1989 m. lapkričio 20 d. patvirtintą JT Generalinės Asamblėjos,
- atsižvelgdamas į 1999 m. balandžio 13 d. Londone pasirašytą Pagalbos maistu konvenciją, pagal kurią Europos bendrijai nustatomas įpareigojimas reaguoti į kritines situacijas, susijusias su maistu, ir į kitus maisto poreikius besivystančiose šalyse ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 1994 m. Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pusmėnulio judėjimo bei nevyriausybinių organizacijų elgesio kodeksą dėl pagalbos nelaimių atveju,
- atsižvelgdamas į 2003 m. birželio 17 d. Stokholme patvirtintus humanitarinės pagalbos teikimo principus ir gerą patirtį (GHPT),
- atsižvelgdamas į 2007 m. Jungtinių Tautų ir humanitarinių organizacijų Visuotinėje humanitarinėje programoje patvirtintus partnerystės principus,
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 27 d. pataisytas Jungtinių Tautų karinių ir civilinės gynybos išteklių naudojimo teikiant pagalbą įvykus nelaimei gaires (Oslo gairės),
- atsižvelgdamas į 2003 m. kovo mėn. Karinės ir civilinės gynybos išteklių naudojimo, remiant Jungtinių Tautų humanitarinius veiksmus sudėtingų kritinių situacijų atveju, gaires (KCGI gaires),

⁽¹⁾ OL C 286 E, 2009 11 27, p. 15.

⁽²⁾ OL L 163, 2000 7 4, p. 37.

2011 m. sausio 18 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Hyogo veiksmų programą, patvirtintą 2005 m. sausio 18–22 d. Kobeje, Hyoge, Japonijoje, surengtoje pasaulinėje konferencijoje dėl nelaimių prevencijos,
 - atsižvelgdamas į 2005 m. rugpjūčio mėn. Jungtinių Tautų neatidėliotinos pagalbos koordinatoriaus ir Generalinio Sekretoriaus pavaduotojo humanitariniais reikalais paskelbtą Humanitarinės pagalbos apžvalgą,
 - atsižvelgdamas į Vystomosios paramos mokslinių tyrimų partnerių organizacijos (DARA) parengtą 2010 m. humanitarinio reagavimo rodiklį, kuris padeda analizuoti ir klasifikuoti būdus, kuriais pagrindinės paramą teikiančios šalys reaguoja į žmonių, nukentėjusių per nelaimes, konfliktus ir esant kritinei padėčiai, poreikius,
 - atsižvelgdamas į taisyklių, įstatymų ir principų, taikomų tarptautiniams veiksams nelaimių atveju (IDRL gairės), priimtų 2007 m. Ženevoje per 30-ąją tarptautinę Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pusmėnulio konferenciją, tarptautinę programą ir į bendrą Europos valstybių narių įsipareigojimą juos remti,
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. lapkričio 14 d. rezoliuciją dėl Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. vasario 10 d. rezoliuciją dėl žemės drebėjimo Haiityje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 14 d. rekomendaciją Tarybai dėl ES greitojo reagavimo pajėgumų kūrimo ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl Izraelio karinės operacijos prieš humanitarinės pagalbos flotilę ir Gazos ruožo blokados ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl humanitarinės krizės Somalyje, kurią pagal Darbo tvarkos taisyklių 120 straipsnį pateikė Oreste Rossi (B7-0489/2010),
 - atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl humanitarinės pagalbos trečiosioms šalims,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto (A7-0375/2010) pranešimą,
- A. primindamas bendrą humanitarinės pagalbos viziją, kuri pateikiama Europos konsensuse dėl humanitarinės pagalbos ir kuri pabrėžia Europos Sąjungos norą šioje srityje artimai bendradarbiauti siekiant gerinti jos efektyvumą, ginti ir skleisti pagrindinius humanitarinius žmogiškumo, neutralumo, nešališkumo ir nepriklausomumo principus bei aktyviai skatinti gerbti tarptautinę humanitarinę teisę,
- B. kadangi konsensuse numatyti įsipareigojimai taikomi ir valstybėms narėms, ir Komisijai ir kadangi veiksmų plane išvardytus veiksmus dažnai įgyvendina Komisija ir valstybės narės, veidamos drauge,
- C. kadangi dėl žmonių sukeltos klimato kaitos poveikio žymiai išaugo gamtos nelaimių skaičius ir jos suintensyvėjo ir kadangi pramoninės valstybės istoriškai yra už tai atsakingos; kadangi padaugėjo sudėtingų krizių, susijusių su daugeliu veiksnių, įskaitant besikeičiantį konfliktų pobūdį, prastą valdymą ir nestabilią padėtį, pasunkėjo tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimai ir sumažėjo humanitarinės pagalbos erdvė,

⁽¹⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 273.

⁽²⁾ OL C 341 E, 2010 12 16, p. 5.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0235.

2011 m. sausio 18 d., antradienis

- D. kadangi teikti pagalbą tampa vis sudėtingiau ir pavojingiau, kadangi didėja humanitarinės pagalbos darbuotojų nesaugumas ir kadangi 2008 m. žuvo 122 humanitarinės pagalbos darbuotojai,
- E. kadangi ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas pažeidžiamiausioms grupėms, pavyzdžiui, moterims, vaikams ir priverstinai perkeltiems asmenims, ir kadangi padidėjęs lytimi grindžiamas ir seksualinis smurtas yra pagrindinė humanitarinės srities problema, kai nuolatiniams prievartavimams kartais naudojami kaip karo ginklas,
- F. kadangi dėl padidėjusio nehumanitarinių veikėjų ištraukimo reaguojant į humanitarines krizes kyla didelis pavojus, kad bus supainioti karinės ir humanitarinės veiklos dalyvių vaidmenys ir kad bus ištrintos neutralios, nešališkos ir nepriklausomos humanitarinės pagalbos ribos,
- G. kadangi naujausios Haiityje ir Pakistane įvykusios tragedijos vėl parodė, kad reikia veiksmingumo, greitumo, koordinavimo ir matomumo aspektais stiprinti Europos Sąjungos turimas priemones, skirtas reaguoti į nelaimės (humanitarinė pagalba ir Bendrijos civilinės saugos mechanizmas) ir kadangi šios nelaimės dar kartą parodė, jog reikia įsteigti Europos greito reagavimo pajėgas,
- H. kadangi bendros humanitarinės aplinkybės pablogėjo, kadangi humanitariniai uždaviniai ir poreikiai yra milžiniški ir būtina dirbti siekiant sustiprinti konsensuso ir jo veiksmų plano įgyvendinimą, taip pat koordinavimą viso pasaulio mastu ir naštos pasidalijimą atsižvelgiant į šalių, kurios turi pajėgumus daug prisidėti prie humanitarinės pagalbos, regioninę atsakomybę,
- I. kadangi Komisijos biudžetas, skirtas humanitarinėms nelaimėms, ir konkrečiai ECHO generalinio direktorato biudžetas ne tik buvo išaldytas, bet ir per pastaruosius penkerius metus realiai šiek tiek sumažėjo;

Europos konsensusas dėl humanitarinės pagalbos ir jo veiksmų planas

1. apgailestauja dėl to, kad Konsensusas dėl humanitarinės pagalbos tebėra pernelyg blogai žinomas kitiems nei humanitarinės pagalbos partneriams, ir prašo, kad šioje srityje būtų teikiamas specifinis mokymas, ypač Europos išorės veiksmų tarnybai (EIVT), valstybių narių diplomatams ir karinės veiklos dalyviams;
2. apgailestauja dėl to, kad valstybės narės nepakankamai dalyvauja įgyvendinant konsensuą, ir mano, kad Tarybos Humanitarinės pagalbos ir pagalbos maisto produktais darbo grupės (COHAF) vaidmuo turėtų būti sustiprintas siekiant užtikrinti geresnę šio įgyvendinimo priežiūrą, pavyzdžiui, organizuoti konkrečias konsensuso integravimo į nacionalines humanitarines strategijas sesijas arba pateikti metines veiklos ataskaitas, ir siekiant aktyviau taikyti jos įgaliojimus skatinti kitas Tarybos ir Politinio ir saugumo komiteto darbo grupes nagrinėti humanitarinės pagalbos klausimus, taip pat daug dėmesio skirti veiksmingam ir greitam koordinavimui;
3. ragina Sąjungos delegacijas trečiojoje šalyse aktyviai skatinti informuoti valstybių narių atstovybes apie konsensuą ir jo veiksmų planą ir jų įgyvendinimą;
4. ragina Komisiją išnagrinėti galimybę kasmet su ES nacionaliniais parlamentais keistis pažangiąja patirtimi apie tai, kaip jie įgyvendino konsensuso įsipareigojimus;
5. pataria teikti didesnę finansavimą humanitarinei pagalbai, nes padaugėjo vietų, kur ji reikalinga, ir prašo, kad biudžeto valdymo institucijos iškart perkeltų visas skubiai pagalbai atidėtas rezervo lėšas ar dalį jų į pradinį ECHO GD biudžetą; pabrėžia, kad svarbu pasiekti EBPO Vystymosi paramos komiteto tikslą – 0,7 proc. BNP iki 2015 m.;
6. taip pat ragina sudaryti realius biudžetus, iš kurių asignavimai veiksams įvykus gamtos nelaimei ar humanitarinei pagalbai būtų skiriami atsižvelgiant į ankstesnių metų išlaidas;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

7. ragina dėti papildomas pastangas siekiant, kad būtų paspartintas operacijų įvykus gamtos ar kitai nelaimėi finansavimas ir būtų supaprastintos sprendimų priėmimo ir leidimų suteikimo procedūros, susijusios su biudžeto vykdymu; pabrėžia, kad Komisijos tarnybos turi glaudžiai bendradarbiauti su EIVT, kad būtų galima užtikrinti greitą pradinį operacijų finansavimą;
8. primena, kad labai svarbu ir toliau darniai reaguoti į nelaimės bendrai ir ypač didelį dėmesį skirti vadinamoms užmirštomis krizėms;
9. ragina skirti daugiau lėšų ir plėtoti gebėjimus bei išteklius siekiant užtikrinti, kad humanitarinė pagalba ir civilinė sauga išliktų išimtinai civilinės užduotys;
10. remia labai svarbų vaidmenį, kurį, šviesdamas ir mokydamas jaunuosius europiečius, atlieka Humanitarinės pagalbos tinklas (angl. NOHA) (pirmasis universitetų, siūlančių išsilavinimą humanitarinės pagalbos srityje Europos lygiu, tinklas) skatinant geriau suvokti humanitarinę padėtį pasaulyje ir ypač vykdant Europos reagavimo į pažeidžiamiausių grupių poreikius politiką;

Humanitariniai principai, tarptautinė humanitarinė teisė ir humanitarinės pagalbos erdvės apsauga

11. dar kartą patvirtina konsensuse išdėstytus humanitarinės pagalbos principus ir tikslus; primena, kad Europos Sąjungos humanitarinė pagalba nėra krizės valdymo priemonė, ir apgailestauja dėl didėjančio humanitarinės pagalbos politizavimo ir jo pasekmių pagarbai humanitarinės pagalbos erdvei;
12. laikosi nuomonės, kad vykdant Lisabonos sutartyje numatytus Europos Sąjungos išorės veiksmus reikia gerbti Konsensuse dėl humanitarinės pagalbos nustatytus principus ir priimtus įsipareigojimus ir mano, kad Sąjunga, atsižvelgdama į savo politinę svarbą ir įtaką, kurią ji daro kaip didžiausia humanitarinės pagalbos teikėja, turėtų ypatingai propaguoti humanitarinius principus;
13. taip pat ragina, kad karinis ir civilinis personalas bei humanitarinės pagalbos teikėjai, dalyvaujantys reagavimo į nelaimę arba humanitarinės pagalbos operacijose, imtųsi veiksmų vadovaudamiesi neutralumo, nepriklausomumo ir nešališkumo principais;
14. dėliaugiasi, kad 2009 m. gruodžio mėn. pataisytos Europos Sąjungos tarptautinės humanitarinės teisės skatinimo gairės, ir mano, kad Komisija ir valstybės narės turi atlikti pagrindinį vaidmenį įgyvendinant šias gaires; taip pat tikisi, kad EIVT bus teikiami konkretūs tarptautinės humanitarinės teisės mokymai;
15. prašo Komisijos užtikrinti, kad būtų skirta papildomų lėšų tarptautinės humanitarinės teisės skatinimui ir kad ji teikimo vietoje būtų skleidžiama kariams, jaunimui, politikams ir pilietinei visuomenei;
16. primena, kad pagal 2003 m. birželio mėnesį patvirtintus humanitarinės pagalbos principus ir pagal šios srities pažangiąją patirtį atkreipiamas dėmesys į tai, kad reikia skatinti atsiskaityti už reagavimo į humanitarines krizes tarptautiniu mastu veiksmus ir nuolat juos vertinti, taip pat vertinti pagalbos teikėjų veiksmingumą, ir pabrėžia, kad šie vertinimai turi būti aptariamai plačiau, ypač su subjektais, dalyvaujančiais teikiant humanitarinę pagalbą;

Bendra pagalbos teikimo sistema

Pagalbos kokybė

17. primena, kad pagalbos teikimas turi būti grindžiamas tik nustatytais pagalbos poreikiais ir pažeidžiamumo laipsniu, kad pagalbos kokybę ir kiekį, visų pirma, turi lemti pradinis vertinimas, kurį dar reikia pagerinti, ypač pažeidžiamumo kriterijų taikymo aspektu, ypač atsižvelgiant į moterų, vaikų ir neigalių asmenų grupes;
18. primena, kad tikras ir nuolatinis pagalbos gavėjų įtraukimas ir, jeigu įmanoma, dalyvavimas pagalbos teikimo valdyme – viena pagrindinių sąlygų siekiant teikti kokybišką humanitarinę pagalbą, ypač ilgalaikių krizių atvejais;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

19. primygtinai ragina, kad ištikus gamtos ar žmogaus sukeltai nelaimėi teikiant Sąjungos pagalbą turėtų būti siekiama padėti vietos ekonomikai, pavyzdžiui, kuo labiau perkami vietoje ar regione pagaminti maisto produktai, taip pat ūkininkams suteikiamos būtinos medžiagos;
20. ragina suderinti įvairių veikėjų naudojamus metodus ir skatina Jungtinių Tautų humanitarinių reikalų koordinavimo tarnybą (angl. OCHA) tęsti savo darbą siekiant nustatyti bendrą metodologinę sistemą, pagal kurią pirmenybė būtų teikiama greitiems ir efektyviems veiksams ir nuolat kuo labiau būtų įtraukiami suinteresuoti vietos asmenys, įskaitant suinteresuotus nevyriausybinį organizacijų atstovus;
21. aktyviai ragina Komisiją tęsti darbą sektorinėse srityse, pvz., maisto, apsaugos, vyrų ir moterų lygybės ir seksualinio smurto, pabėgėlių, grįžtančių asmenų ir asmenų, perkeltų savo šalyje, ir ragina nuosekliai integruoti vyrų ir moterų bei reprodukcinės sveikatos aspektus teikiant humanitarinę pagalbą pirmosios pagalbos sveikatos paslaugų srityje;
22. ragina Tarybą konkrečiomis priemonėmis įgyvendinti M. Barnier pranešime išdėstytas rekomendacijas, kad atokiausiais ES regionais neišskirtine tvarka turėtų būti naudojamos kaip paramos bazės siekiant palengvinti išankstinį aprūpinimą svarbiais produktais, pervežimų ir tiekimo technika, nes tai padėtų lengviau pasinaudoti turimais Europos žmoniškaisiais ir materialiniais ištekliais vykdant skubią humanitarinę intervenciją už Europos Sąjungos ribų;
23. skatina Komisiją toliau nagrinėti, kokį neigiamą poveikį gali turėti humanitarinė pagalba toms vietovėms, kuriose ji teikiama, ypač, kaip ji gali destabilizuoti ekonomines ir socialines struktūras ir daryti poveikį gamtinei aplinkai, ir ragina remiantis išvadomis parengti tinkamas strategijas siekiant atsižvelgti į minėtąjį neigiamą poveikį projektų rengimo etape;

Partnerystės įvairovė ir kokybė

24. ragina gerbti tarptautinių humanitarinės pagalbos programų finansavimo ir įgyvendinimo sistemos dalyvių įvairovę: Jungtinės Tautos, Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pasmėnulio judėjimas, nevyriausybinių organizacijos (NVO), ir ragina stiprinti vietos dalyvių pajėgumus; ragina visus susijusius veikėjus tinkamai koordinuoti veiklą ir keistis informacija,
25. prašo visų vyriausybinių institucijų atsižvelgti į svarbų NVO vaidmenį renkant privačių rėmėjų lėšas;
26. pritaria, kad būtų tęsiamos Jungtinių Tautų lygmeniu vykdomos humanitarinės pagalbos reformos, ir ragina stiprinti humanitarinės pagalbos koordinatorių sistemą, skaidriau, atsižvelgiant į konkrečių pagalbos gavėjų padėtį ir lanksčiau naudoti bendras lėšas ir remiantis JT Humanitarinės pagalbos apžvalgoje pateiktomis rekomendacijomis ir stiprinant skaidrumo bei atsiskaitomybės principus pagerinti grupės (sektorinės atsakomybės) metodą, ypač vietos struktūrų ir nevyriausybinių subjektų koordinavimo lygmeniu, taip pat atsižvelgiant į tarpsektorinius aspektus ir koordinuojant grupes;

Koordinavimas tarptautiniu ir Europos lygmenimis

27. dar kartą patvirtina, kad Jungtinės Tautos, konkrečiai OCHA, atlieka pagrindinį vaidmenį koordinuojant tarptautinę humanitarinę pagalbą;
28. palankiai vertina iniciatyvas, kuriomis siekiama užtikrinti didesnę įvairių Europos reagavimo į krizes priemonių nuoseklumą, ir džiaugiasi, kad tas pats generalinis direktoratas rūpintis humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos reikalais; vis dėlto primygtinai reikalauja, kad šių dviejų sričių įgaliojimai, vaidmenys ir ištekliai liktų oficialiai atskirti;
29. prašo Tarybos ir Komisijos nustatyti tiksliai ir skaidriai EIVT ir Komisijos bendradarbiavimo ir koordinavimo valdant didelio masto krizes už Europos Sąjungos teritorijos ribų taisykles, taip pat aktyviai siekti matomumo, kaip ES šiuos išteklius ir gebėjimus naudoja vietoje;
30. primena, kad Europos Sąjungos išorės strategija vaikų teisių klausimais turėtų būti grindžiama Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje, ypač jos 3, 16, 18, 23, 25, 26 ir 29 straipsniuose, ir Jungtinių Tautų vaiko teisių konvencijoje bei jos neprivalomuose protokoluose apibrėžtomis vertybėmis ir principais;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

Civilinės saugos ir karinių išteklių bei pajėgumų naudojimas

31. dar kartą patvirtina, kad toliau turi būti labai aiškiai skiriami karinės veiklos dalyvių ir humanitarinės veiklos dalyvių įgaliojimai, ypač regionuose, kuriuos palietė gaivalinės nelaimės ir vyksta kariniai konfliktai, ir kad itin svarbu, jog kariniai ištekliai ir pajėgumai būtų naudojami tik griežtai ribojamais ir kraštutiniais atvejais, siekiant remti humanitarinės pagalbos veiksmus pagal Jungtinių Tautų gaires (KCGI gairės ir Oslo gairės) ⁽¹⁾;

32. primena Komisijai ir valstybėms narėms, kad humanitarinė pagalba ir civilinė sauga turi būti suprantamos, kaip visiškai civilinės užduotys, ir turi būti įgyvendinamos į tai atsižvelgus;

33. prašo Komisijos imtis informavimo apie humanitarinės pagalbos specifiką veiksmų vykdant Europos Sąjungos išorės politiką ir prašo valstybių narių užtikrinti, kad jų karinės pajėgos gerbtų ir taikytų Jungtinių Tautų gaires; be to, mano, kad karinės veiklos dalyvių ir humanitarinės veiklos dalyvių dialogas būtinas siekiant skatinti tarpusavio supratimą;

34. dar kartą tvirtina, kad esant humanitarinėms krizėms civilinės saugos pajėgumais turėtų būti naudojama remiantis poreikiais, šių pajėgumų naudojimas turėtų būti papildomojo pobūdžio ir suderintas su humanitarine pagalba ir kad gamtos nelaimių atveju šie ištekliai, jei bus naudojami vadovaujantis Nuolatinio agentūrų bendradarbiavimo komiteto (angl. IASC) principais šiuo klausimu, gali padėti teikiant humanitarinę pagalbą;

35. prašo, kad Komisija pateiktų ryžtingų pasiūlymų dėl teisės aktų siekiant sukurti Europos civilinės saugos pajėgas, grindžiamas dabartinės Bendrijos sistemos gerinimu ir esamų valstybinių išteklių sutelkimu abipusei pagalbai, taip nesudarant didelių papildomų sąnaudų ir naudojantis būdų, išbandytų vykdant parengiamuosius veiksmus, pavyzdžiui; civilinės saugos pajėgos turi būti finansuojamos atskirai nuo pagalbos humanitarinių nelaimių atvejais finansavimo;

36. mano, kad Europos civilinės saugos pajėgos galėtų pasinaudoti kai kurių valstybių narių išipareigojimu savanoriškai teikti pagrindinius iš anksto parengtus civilinės saugos modulius, kurie galėtų būti panaudoti prireikus nedelsiant vykdyti Sąjungos veiksmus, kuriuos koordinuotų Stebėsenos ir informacijos centras, taip pat mano, kad daugelį šių nacionaliniu lygiu jau parengtų modulių kontroliuotų valstybės narės ir būdami rezerve jie sudarytų ES civilinės saugos pagrindą, leisiantį reaguoti į nelaimes pačioje Sąjungoje ir už jos ribų;

Pagalbos nenutrūkstamumas

Nelaimių rizikos mažinimas (NRM) ir klimato kaita

37. džiaugiasi, kad 2009 m. vasario mėn. priimta nauja Europos nelaimių rizikos mažinimo besivystančiose šalyse paramos strategija; taigi primygtinai ragina Komisiją kartu su pagalba gaunančių šalių nacionalinėmis vyriausybėmis, vietos valdžios institucijomis ir pilietinės visuomenės organizacijomis parengti nelaimių prevencijos ir atsakomųjų veiksmų valdymo pajėgumų programas, taip pat ragina greitai pradėti įgyvendinti šią strategiją;

38. prašo dėti dideles pastangas siekiant sistemingiau integruoti NRM aspektą į vystomosios pagalbos ir humanitarinės pagalbos politiką;

39. skatina žymiai padidinti šiai sričiai skiriamas sumas ir pabrėžia, kad svarbu, jog finansavimas išliktų nedidelio masto siekiant užtikrinti, kad būtų atsižvelgiama į aplinkybes ir kad projektai būtų įgyvendinami vietos lygmeniu;

40. prašo su prisitaikymu prie klimato kaitos susijusių darbotvarkę geriau suderinti su NRM veiksmais;

⁽¹⁾ KCGI gairės – karinės ir civilinės gynybos išteklių naudojimo, remiant Jungtinių Tautų humanitarinius veiksmus sudėtingų kritinių situacijų atveju, gairės; 2003 m. kovo mėn. Oslo gairės – užsienio karinių ir civilinės gynybos išteklių panaudojimo teikiant pagalbą nelaimių atveju gairės; 2007 m. lapkričio mėn.

2011 m. sausio 18 d., antradienis

Skubios pagalbos, rehabilitacijos ir vystymosi susiejimas

41. apgailestauja, kad konkreči pažanga siejant skubią pagalbą, rehabilitaciją ir vystymąsi vis dar ribota, nepaisant gausesnių politinių įsipareigojimų, prisiimtų pastaraisiais metais;

42. pabrėžia, kad labai svarbu laiku, remiantis konkrečiais kriterijais ir išsamiai atliktu poreikių vertinimu, pereiti nuo skubios pagalbos prie pagalbos vystymuisi;

43. prašo skirti daugiau lėšų siekiant užtikrinti pagalbos tęstinumą ir svarstyti, kaip gerinti esamų finansinių priemonių lankstumą ir papildomumą perėjimo nuo skubios pagalbos prie pagalbos vystymuisi etapais;

44. ragina pagerinti humanitarinės pagalbos ir vystomosios pagalbos agentūrų dialogą ir koordinavimą jų veiksmų teritorijose ir atitinkamose tarnybose Europos institucijų ir valstybių narių lygmeniu;

*

* *

45. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Jungtinių Tautų humanitarinių reikalų koordinavimo tarnybai (OCHA).

Žemės ūkio pripažinimas strateginiu sektoriumi atsižvelgiant į aprūpinimo maistu saugumą

P7_TA(2011)0006

2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žemės ūkio pripažinimo strateginiu sektoriumi atsižvelgiant į aprūpinimą maistu (2010/2112(INI))

(2012/C 136 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl bendrosios žemės ūkio politikos ateities po 2013 m. ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. sausio 13 d. rezoliuciją dėl bendrosios žemės ūkio politikos ir pasaulinės maisto saugos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl ES žemės ūkio ir klimato kaitos ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugšėjo 7 d. rezoliuciją dėl sąžiningų ūkininkų pajamų: veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų, SEC(2010)1058,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 22 d. rezoliuciją dėl kylančių maisto kainų Europos Sąjungoje ir besivystančiose šalyse ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0286.

⁽²⁾ OL C 46 E, 2010 2 24, p. 10.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ OL C 279 E, 2009 11 19, p. 71.

2011 m. sausio 18 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES pagalbos besivystančioms šalims sprendžiant aprūpinimo maistu problemas politikos programa“,
 - atsižvelgdamas į JT Tūkstantmečio vystymosi tikslus, iš kurių vienas – iki 2015 m. perpus sumažinti badaujančių pasaulio gyventojų dalį, palyginti su 1990 m.,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A7–0376/2010),
- A. kadangi Europos piliečių aprūpinimas maistu, sveiko ir aukštos kokybės maisto tiekimas vartotojams prienamomis kainomis ir ūkių pajamų užtikrinimas nuo pat bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) pradžios buvo pagrindiniai jos tikslai ir šiuo metu tebėra vieni iš svarbiausių ES tikslų,
- B. kadangi pastaruoju metu svyruojant maisto ir pagrindinių prekių kainoms kilo didžiulis susirūpinimas dėl Europos ir pasaulinių maisto tiekimo grandinių veikimo, o maisto produktų kainų padidėjimas labiausiai pakenkė pažeidžiamiausioms gyventojų grupėms,
- C. kadangi kainų svyravimas žemės ūkyje yra nuolatinio pobūdžio, nes nustatant kainas neproporcingai reaguojama į mažus gamybos lygio pokyčius ir tai labai dažnai vyksta dėl spekuliacijų,
- D. kadangi neseniai vykusiame Maisto ir žemės ūkio organizacijos Pasaulio aprūpinimo maistu komiteto posėdyje ES pabrėžė itin didelio kainų svyravimo problemą, o naujai aukšto lygio ekspertų grupei pavesta pateikti kainų svyravimo priežasčių ir su tuo susijusių priemonių ataskaitą,
- E. kadangi klimato reiškiniai ir kiti įvykiai gali priversti šalis vykdyti protekcionistinę politiką, kaip matyti iš neseniai Rusijos ir Ukrainos paskelbto draudimo eksportuoti kviečius – abi šios šalys iš viso eksportuoja apie 30 proc. pasaulio kviečių,
- F. kadangi pasaulinei maisto gamybai gali nuolat trukdyti įvairūs veiksniai, įskaitant kenkėjų ir ligų poveikį, gamtos išteklių prieinamumą ir gaivalines nelaimes, kaip parodė 2010 m. užsitęsusi sausra ir gaisrai Rusijoje bei masiniai potvyniai Pakistane,
- G. kadangi dėl klimato kaitos vis dažniau kils minėtųjų gaivalinių nelaimių, o tai trukdys užtikrinti aprūpinimą maistu,
- H. kadangi dėl gamtos išteklių stokos kyla uždavinys gaminti daugiau naudojant mažiau išteklių ir reikia skirti dėmesį tvariai gamybai,
- I. kadangi ES yra didžiausia grynoji žemės ūkio produktų importuotoja, o jos gyvulininkystės sektorius pernelyg priklauso nuo baltymų ir aliejinių augalų produktų ir kukurūzų importo, taip pat nuo vaisių ir daržovių importo, ir taip yra, *inter alia*, dėl to, kad mūsų gamintojams neleidžiama taikyti tų pačių minėtųjų produktų gamybos metodų,
- J. kadangi, remiantis Maisto ir žemės ūkio organizacijos (MŽŪO) prognozėmis, pasaulio gyventojų skaičiui padidėjus nuo 7 iki 9,1 mlrd. iki 2050 m. turės būti tiekiamas 70 proc. daugiau maisto,
- K. kadangi Europos Sąjungoje dar egzistuoja skurdas ir badas; kadangi Europos Sąjungoje 79 mln. žmonių vis dar gyvena žemiau skurdo ribos (60 proc. šalies, kurioje asmuo gyvena, vidutinių pajamų); kadangi praėjusią žiemą 16 mln. ES piliečių iš labdaros organizacijų gavo pagalbą maistu,
- L. kadangi aprūpinimas maistu reiškia ne tik maisto tiekimą, bet, pasak MŽŪO, ir visų asmenų teisę gauti maisto ir sveikai maitintis; kadangi tapusi konkurencingesnė Europa galėtų padėti užtikrinti pasaulio aprūpinimą maistu,

2011 m. sausio 18 d., antradienis

- M. kadangi dėl pasaulinės ekonomikos ir finansų krizės poveikio neturtingiausi visuomenės nariai dar blogiau apsirūpina maistu,
- N. kadangi iš esmės dėl sudėtingų sąlygų rinkoje ir didėjančių gamybos sąnaudų 2009 m. smarkiai sumažėjo ūkininkų pajamos, kurios dešimtmetį nekito; kadangi turint mintyje tai, kad žemės ūkio sektoriuje pajamos daug (40 proc., skaičiuojant pagal darbo vienetą) mažesnės nei kituose ekonomikos sektoriuose, vienam kaimo gyventojui tenka daug (apie 50 proc.) mažesnės pajamos nei miestuose,
- O. kadangi ūkininkams tenka vis mažesnė pridėtinės vertės, sukuriamos maisto tiekimo grandinėje, dalis, tuo tarpu maisto pramonei tenkanti dalis didėja; kadangi būtina užtikrinti tinkamą maisto tiekimo grandinės veiklą norint, kad ūkininkai gautų teisingą atlygį už savo produkciją,
- P. kadangi, kalbat apie visą maisto gamybos, tiekimo ir vartojimo grandinę, prarandama iki 50 proc. ES pagaminamo maisto,
- Q. kadangi tik apie 7 proc. ES ūkininkų jaunesni nei 35 metų,
- R. kadangi aprūpinimas maistu yra esminis Europai kylantis klausimas, reikia užtikrinti, kad įvairiuose sektoriuose vykdoma ES lygmens politika – BŽŪP, energetikos politika, tyrimų programos, vystymosi ir prekybos politika bei finansinis reguliavimas – derėtų ir būtų koordinuojama,
1. pabrėžia, kad tvirtas ir tvarus ES žemės ūkio sektorius ir klestinti bei tvari kaimo aplinka, kurios pagrindas – tvirta BŽŪP, yra itin svarbūs aspektai siekiant įgyvendinti aprūpinimo maistu uždavinį;
 2. patvirtina, kad ES taiko aukščiausius pasaulyje žemės ūkio ir maisto produktų gamybos standartus ir skiria daug dėmesio maisto saugai, maisto kokybei ir žemės ūkio tvarumui aplinkos požiūriu;
 3. mano, kad reikės visų rūšių ūkininkavimo siekiant būti pajėgiems išmaitinti Europą ir trečiąsias šalis;

Aprūpinimas maistu Europoje ir pasaulyje

4. mano, kad teisė į apsirūpinimą maistu yra viena iš pagrindinių žmogaus teisių, o tai pasiekama, kai visi žmonės visą laiką turi fizinių ir ekonominių galimybių gauti tinkamo, saugaus (sveikatos požiūriu) ir maistingo maisto savo kasdieniams mitybos poreikiams patenkinti laikantis savo prioritetų, siekiant užtikrinti aktyvų ir sveiką gyvenimą;
5. patvirtina, kad ES tenka pareiga maitinti savo piliečius ir nuolatinis ūkininkavimas ES yra labai svarbus šioje srityje; atkreipia dėmesį į tai, kad dėl augančių gamybos sąnaudų ir kainų svyravimo ES mažėja ūkių pajamos ir tai daro neigiamą įtaką ūkininkų galimybėms išlaikyti gamybą; atkreipia dėmesį į Europos ūkininkų išlaidas, kurios jiems tenka siekiant atitikti aukščiausius pasaulyje maisto saugos, aplinkosaugos, gyvūnų gerovės ir darbo standartus; pabrėžia, kad ūkininkams turi būti atlyginama už šias papildomas išlaidas ir už jų teikiamas prekes visuomenei; pabrėžia, kad į ES įvežamas maistas iš trečiųjų šalių privalo atitikti tuos pačius aukštus standartus, kad nenukentėtų Europos gamintojų konkurencingumas;
6. pripažįsta, kad pakankamo maisto tiekimo užtikrinimas – esminis aprūpinimo maistu aspektas, tačiau taip pat pripažįsta, jog, norint užtikrinti galimybę gauti maisto ir jo prieinamumą, reikia siekti užtikrinti pakankamą gyvenimo lygį, ypač neturintiems pakankamai ekonominių išteklių – tai dažnai būna vaikai, pagyvenę asmenys, migrantai, pabėgėliai ir bedarbiai;
7. pritaria formulei „aprūpinimas maistu – mityba – kokybė – artumas – inovacijos – našumas“; mano, kad norint ją įgyvendinti, būsimosiomis BŽŪP priemonėmis turėtų būti atsižvelgiama į visuomenės lūkesčius, kad tai turėtų būti ir žemės ūkio, ir maisto politika, kurią vykdant visuomenei būtų teikiama informacija apie sveiką mitybą;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

8. mano, kad ES turėtų sudaryti geresnes sąlygas valstybėse narėse įgyvendinti mitybos programas, pvz., vaisių ir pieno mokyklose programas, taip pat geriau remti švietimo ir informavimo apie produktų kilmę ir mitybą programas, nes priimant pakankama informacija grindžiamus mitybos sprendimus galima užkirsti kelią ligoms ir sumažinti didelį socialinių išlaidų krūvį Europoje; taip pat ragina įgyvendinti daugiau mitybos rėmimo programų, kurių administracinė našta būtų mažesnė, o šioms programoms skirti biudžetai - didesni; ragina Komisiją įvertinti tokių programų praktinius klausimus;
9. dar kartą patvirtina savo paramą labiausiai nepasiturinčių asmenų programai; primena, kad pasitelkdamos savo Ūkių įstatymą JAV daug paramos skiria savo Papildomai mitybos rėmimo programai, duodančiai nemažai pajamų sektoriui ir visai ekonomikai, kartu patenkinant dalį neturtingiausių žmonių maisto poreikių;
10. žino, kokių didelių problemų klimato kaita kelia norint užtikrinti aprūpinimą maistu, ypač kai dažnėja ir didėja gaivalinės nelaimės – sausros, potvyniai, gaisrai, audros ir kt.; pabrėžia, kad didėja vandens trūkumo problema ir atkreipia dėmesį į jos poveikį maisto gamybai; pabrėžia, kad reikia skubiai spręsti vandens valdymo ir klimato kaitos problemas;
11. primena, kad energetinis saugumas ir aprūpinimas maistu labai glaudžiai susiję; pripažįsta, kad energijos sąnaudos yra vienas iš svarbiausių žemės ūkio, kuris iš esmės priklauso nuo naftos, pelningumo lygio nustatymo veiksnių; ragina imtis priemonių, kurios paskatintų ūkininkus vykdyti labiau energiją taupančią veiklą ir kurti alternatyvius apsirūpinimo energija šaltinius; primena, kad reikia nuoseklesnės paramos mokslinių tyrimų ir konsultavimo paslaugų plėtojimui skatinti;
12. nepaisant to, mano, kad suteikiant didesnę postūmį plėtoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir pasiekti 2020 m. tikslus privalu atsižvelgti į poveikį maisto gamybai ir aprūpinimui maistu; pabrėžia, kad pusiausvyra sprendžiant maisto ir kuro problemą sudėtinga;
13. pažymi didelę priklausomybę nuo baltymų ir aliejinių augalų produktų importo iš trečiųjų šalių, šoktelėjus kainoms turinčios neigiamų padarinių maisto ir žemės ūkio pramonei, ypač gyvulininkystės sektoriui;
14. ragina Komisiją pasiūlyti techninį nedidelio genetiškai modifikuotos medžiagos kiekio importuojamuose genetiškai nemodifikuotuose produktuose problemos sprendimą ir pasiūlyti, kad ES būtų greičiau pritarta naujos genetiškai modifikuotų pašarų rūšies importui, kai tik bus įrodyta, kad ji saugi;
15. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad visuomenė turėtų prieigą prie informacijos apie apsirūpinimo maistu kontrolės rezultatus, siekiant, kad būtų daugiau skaidrumo Europos lygmeniu;
16. yra susirūpinęs dėl žemių užėmimo problemos atsiradimo ir jos pasekmių apsirūpinimui maistu besivystančiose šalyse, žemės ūkio ateičiai ir ūkininkams; ragina Komisiją tirti šią padėtį atsižvelgiant į žemės valdymą ir gamtos išteklius;
17. pastebi, kad dėl aukštų pašarų kainų gyvulininkystės ūkių padėtis ES pablogėjo; todėl ragina tikslingai panaudoti priemones, kurias galima taikyti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 dėl bendro rinkų organizavimo, siekiant stabilizuoti rinką ir išvengti krizės;
18. mano, kad našumas, kuris padidės naujose valstybėse narėse, padidins turimos žemės plotus ir sudarys galimybę paskatinti baltymų ir aliejinių augalų produktų gamybą ES;
19. pažymi, kad neįmanoma užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumo, jei nėra nemokamos prieigos prie genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui; pripažįsta, kad MŽŪO Tarptautinė sutartis dėl augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui yra svarbi žemės ūkio biologinės įvairovės, kuri padeda išvengti klimato kaitos padarinių, išsaugojimo priemonė;
20. pabrėžia, kad šiuo metu rengiamos tausių energinių augalų auginimo skatinamosios priemonės jokia būdu neturi pakenkti visuomenės aprūpinimui maistu;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

21. ragina valstybes nares parengti ir igyvendinti programas, kurios apimtu konkrečias žemės ūkio priemones, skirtas klimato kaitos padariniams sušvelninti ir prie jų prisitaikyti;

22. pabrėžia, kad reikia skatinti pradėti vartotojams skirtos informacijos apie ūkininkų ir žemės ūkio sektoriaus pastangas, susijusias su aplinkos apsauga ir aprūpinimu maistu, kampaniją;

Žemės ūkis, finansų rinkų ir kainų svyravimai

23. mano, kad finansų ir žemės ūkio rinkos šiandien labiau tarpusavyje susijusios negu kada nors anksčiau; mano, kad vien Europos atsako nepakanka ir kad Europa kainų svyravimų ir aprūpinimo maistu klausimais turėtų imtis veiksmų, suderintų su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis; remia veiksmus, kurių šiuo tikslu ėmėsi G20 pirmininkaujanti šalis;

24. pabrėžia problemas, su kuriomis susiduria ūkininkai, kai rinkos ir kainos labai svyruoja; atkreipia dėmesį į sunkumus, kuriuos ūkininkai patiria bandydami iš anksto planuoti, kai vyksta dideli svyravimai; ragina Komisiją skubiai imtis pastovių ir tvirtų priemonių, kuriomis būtų sprendžiama svyravimų žemės ūkio rinkose problema; mano, kad tai bus svarbiausias veiksnys užtikrinant gamybos išlaikymą Europos Sąjungoje;

25. pažymi, kad pirminių žemės ūkio prekių kainų indeksas finansų rinkose dar niekada nebuvo toks nepastovus; kaip pavyzdį nurodo neseniai padidėjusią sutarčių dėl kviečių kainą, per du mėnesius pakilusią 70 proc., o prekyba jais Paryžiaus prekių rinkoje išaugo daugiau kaip dvigubai;

26. pabrėžia, kad šiuos reiškinius tik iš dalies sukėlė pamatiniai rinkos veiksniai – pasiūla ir paklausa – ir kad didelę įtaką jiems susidarant turėjo spekuliacija; pažymi, kad spekuliacinė elgsena sudarė iki 50 proc. pastarojo laikotarpio kainų šuolių; pritaria JT specialiojo pranešėjo išvadoms dėl teisės į maistą, susijusioms su didžiųjų institucinių investuotojų – rizikos draudimo fondų, pensijų fondų ir investicinių bankų, kurie paprastai nesirūpina žemės ūkio rinkomis – atliekamu vaidmeniu, kai šie investuotojai savo veiksmis išvestinių priemonių rinkoje daro įtaką pagrindinių prekių kainų indeksams;

27. šiomis aplinkybėmis pritaria, kad būtų persvarstyti galiojantys teisės aktai, kuriais reglamentuojamos finansinės priemonės ir kuriais turėtų būti numatyta galimybė prekiauti skaidriai; primena, kad finansinės priemonės turėtų būti naudingos ekonomikai ir padėti žemės ūkio gamintojams įveikti krizes bei pašalinti klimato reiškinų padarinius; kartu neturėtų būti leidžiama, kad spekuliacija keltų grėsmę ūkiams, kurie šiaip jau dirba našiai;

28. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą reguliuoti ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų veiklą; nori, kad būtų sukurta apsaugos nuo itin didelių kainų svyravimų priemonių, kurias būtų galima panaudoti kaip greito reagavimo į krizę priemonę; nori, kad siekiant panaikinti spekuliuotojų galimybes pasinaudoti nesąžiningu privalumu dėl įvairių reguliavimo sistemų skirtumų būtų koordinuojami ES ir trečiųjų šalių, pvz., JAV, teisės aktai;

29. pritaria, kad Europoje būtų imamasi griežtesnių veiksmų spekuliacijos problemai spręsti, įskaitant įgaliojimų riboti spekuliaciją suteikimą reguliavimo ir priežiūros institucijoms; mano, kad pagrindinių biržos prekių išvestinės finansinės priemonės skiriasi nuo kitų išvestinių finansinių priemonių ir kad pagrindinių biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis turėtų prekiauti tik prekybininkai, turintys teisėtų interesų apsaugoti prekiautojų žemės ūkio produktais verslą ir kitus su tikrąja žemės ūkio gamyba tiesiogiai susijusius asmenis; ragina Komisiją užtikrinti, kad teisė prekiauti maisto produktų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis būtų kuo labiau ribojama ir suteikiama tik investuotojams, tiesiogiai susijusiems su žemės ūkio rinkomis;

30. reiškia savo susirūpinimą dėl galinčios turėti rimtų pasekmių koncentracijos, kuri susidarė prekyboje gūdais ir dėl kurios atitinkami verslo subjektai gali daryti poveikį rinkos kainoms; pažymi, kad tai gali padidinti kainų svyravimus, nes grūdų prekiautojai suinteresuoti dideliais kainų kitimais dėl savo spekuliatyvių sandorių; mano, kad tai taip pat rodo, jog reikia intervencinių atsargų arba kokios nors kitos apsaugos priemonės, siekiant skatinti kainų stabilumą ir apginti ūkininkų bei vartotojų interesus;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

31. pabrėžia, kad neįmanoma imtis realių veiksmų kovojant su dideliais kainų svyravimais, jei neturima intervencinių ar strateginių atsargų; todėl mano, kad būsimoje BŽŪP rinkos intervencinių priemonių vaidmuo turėtų būti didesnis;

32. pabrėžia, kad reikia daugiau skaidrumo ir sąžiningumo maisto tiekimo grandinėje siekiant užtikrinti teisingą atlygį ūkininkams, priimtina pelną ir nustatyti atitinkamą kainą maisto tiekimo grandinėje, taip pat užtikrinti tvarų žemės ūkio sektorių, kuriuo bus garantuotas aprūpinimas maistu; primygtinai ragina Komisiją pateikti konkrečius ir veiksmingus pasiūlymus, kad būtų išspręstas šis klausimas;

33. pažymi, kad susidūrusios su kainų svyravimais mažas pajamas gaunančios ir maisto trūkumą patiriančios šalys dažniausiai būna pažeidžiamesnės;

Pasaulinės maisto atsargos pasauliniam aprūpinimui maistu

34. pažymi, kad šiuo metu bendra pasaulinė maisto pasiūla nėra nepakankama ir kad daugelis žmonių apsirūpinti maistu negali veikiau dėl jo neprieinamumo ir didelių kainų;

35. nepaisant to, pažymi, kad pasauliniai maisto išteklių daug mažesni negu praeityje – per 2007 m. maisto krizę jie sumažėjo iki rekordiškai mažo lygio – 12 savaičių pasaulinių maisto atsargų; pažymi, kad pasaulinė maisto gamyba tampa vis labiau pažeidžiama dėl ypatingų gaivalinių reiškinių, susijusių su klimato kaita, dėl pasaulinės didėjančio žemės trūkumo problemos, kuri kyla, visų pirma, dėl didėjančios urbanizacijos, bei dėl gausėjančių kenkėjų ir ligų, kurios gali sukelti staigų, neprognozuojamą maisto trūkumą;

36. todėl mano, kad būtų naudinga pasaulinė tikslinė maisto atsargų sistema (tiek nenumatytiems atvejams skirtų atsargų badui mažinti, tiek atsargų, kurios būtų naudojamos pagrindinių prekių kainoms reguliuoti), padedanti lengviau vykdyti pasaulinę prekybą, kai šokteli kainos, apsaugoti nuo nuolatinio protekcionizmo ir padedanti mažinti spaudimą pasaulinėms maisto rinkoms; mano, kad šias atsargas turėtų valdyti bendra Jungtinių Tautų globojama įstaiga arba MŽŪO, kuri turėtų visapusiškai pasinaudoti MŽŪO ir JT Pasaulinės maisto programos vykdytojų sukauptu patirtimi; ragina Komisiją skubiai išnagrinėti situaciją ir pateikti Parlamentui ataskaitą, kaip veiksmingiausiai būtų galima tai pasiekti; dar kartą ragina Komisiją svariai prisidėti propaguojant šią tikslingai nukreiptą pasaulinę maisto atsargų sistemą;

37. primena, kad ES iki šiol reagavo skirdama pagalbą ir pinigus, pasitelkdama Maisto priemonę ir kitas programas; nori gauti šios priemonės veiksmingumo ataskaitas, įskaitant ataskaitas dėl pažangos kovojant su priežastimis ir simptomais, ir ragina Komisiją išnagrinėti galimybę patvirtinti priemonę, skirtą padėti kovoti su badu pasaulyje;

38. dar kartą pakartoja, kad žemės ūkio vystymasis labai svarbus besivystančioms pasaulio šalims ir kad labai svarbu skirti tinkamą ES oficialios paramos vystymuisi (OPV) dalį žemės ūkio sektoriui; apgailestauja, kad nuo XX amžiaus 9-ojo dešimtmečio žemės ūkiui skiriamos paramos vystymuisi lygis itin sumažėjo, ir palankiai vertina tai, kad pripažįstama, jog reikia eiti priešinga linkme; ragina Komisiją skirstant savo paramą vystymuisi teikti pirmenybę žemės ūkiui, įskaitant pagalbą ūkininkams, siekiantiems patekti į rinką;

39. apgailestauja dėl Jungtinių Tautų 2010 m. aukščiausiojo lygio susitikimo išvadų dėl Tūkstantmečio plėtros tikslų (TPT), iš kurių matyti, kad išsivysčiusios šalys dar toli gražu neįvykdė savo įsipareigojimų, susijusių su oficialia parama vystymuisi;

40. džiaugiasi dėl Pasaulio banko iniciatyvos 2010 m. Jungtinių Tautų aukščiausiojo lygio susitikimo metu atliekamų darbų dėl Tūkstantmečio plėtros tikslų (TPT) kontekste, kuria siekiama padidinti paramą žemės ūkio sektoriui norint paskatinti pajamas, užimtumą ir maisto saugą visų pirma mažas pajamas gaunančiuose regionuose;

Naujoji BŽŪP, kuria būtų reaguojama į iššūkius

41. dar kartą patvirtina pranešime dėl BŽŪP ateities po 2013 m. išdėstytą poziciją; dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą vykdyti tvirtą žemės ūkio ir kaimo plėtros politiką, kuria būtų užtikrintas visų žmonių aprūpinimas maistu, išsaugotas Europos kaimo gyvybingumas, užtikrintas konkurencingės žemės ūkis ir

2011 m. sausio 18 d., antradienis

žemės ūkio gamybos tęstinumas visoje ES, remiamos inovacijos, konkurencingumas ir užimtumas ir kuri atliktų tam tikrą vaidmenį sprendžiant didžiąsias pasaulines problemas, pvz., kovos su klimato kaita; be to, pabrėžia, kad būtina ir toliau paprastinti BŽŪP ir panaikinti su ja susijusį biurokratizmą siekiant sumažinti jos įgyvendinimo sąnaudas, tenkančias subjektams, kuriems taikoma ši politika;

42. pabrėžia vaidmenį, kurį būsimuoju BŽŪP turi atlikti jauni ūkininkai; pažymi, kad tik 7 proc. Europos ūkininkų yra jaunesni nei 35 m., ir kartu pažymi, kad per ateinančius 10 metų į pensiją išeis ne mažiau kaip 4,5 mln. ūkininkų; teikia pirmenybę veiklos pradžios premijų, subsidijuojamų paskolų palūkanų normų ir kitų skatinamųjų jauniems ūkininkams skirtų priemonių, kurias valstybės narės įgyvendino iš savo kaimo plėtros biudžetų, stiprinimui; dar kartą patvirtina savo biudžeto pakeitimo, susijusio su jaunimo mainų programa, turinį ir nori, kad tai būtų įgyvendinta kaip bandomasis projektas; taip pat ragina panaikinti visas administracines kliūtis, užkertančias kelią jauniems žmonėms steigti ūkius;

43. mano, kad moksliniai tyrimai ir inovacijos yra nepaprastai svarbūs sprendžiant apsirūpinimo maistu saugumo problemas, kai gamyba didinama sunaudojant mažiau išteklių; pabrėžia, kaip svarbu ūkio sektoriuje skatinti kvalifikacijos kėlimą, užtikrinti galimybę mokytis, perduoti žinias bei keistis gerąja praktika; dar kartą primena, kad kartu įgyvendinant BŽŪP ir kitas politikos sritis būtina koordinuota strategija, siekiant pagerinti galimybes naudotis moksliniais tyrimais ir naujovėmis žemės ūkyje;

44. ragina Komisiją ir valstybes nares pasinaudoti visomis pagal Mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos septintąją bendrąją programą teikiamomis galimybėmis mokslinių tyrimų ir technologinių naujovių srityje, siekiant pagerinti našumą ir drauge paisyti energijos vartojimo efektyvumo ir tvarumo reikalavimų;

45. pažymi, kad kiekvienais metais dėl klimato kaitos ir urbanizacijos mažėja žemės, kuri gali būti naudojama žemės ūkio produktų gamybai;

46. labiausiai nori pabrėžti, kaip svarbu užtikrinti Europos žemės ūkio įvairovę, įvairių žemės ūkio modelių, ypač smulkių ūkių, kurie kuria darbo vietas ES kaimo vietovėse, sambūvį ir maisto, įskaitant smulkių ūkių ir nepramoninius produktus, pagamintus trumpoje maisto tiekimo grandinėje, ir mitybos kokybę ir įvairovę visoje Europoje, siekiant skatinti kaimo vietovių plėtrą ir apsaugoti regioninių maisto ir vyno sektorių paveldą;

47. pažymi, kad vietos tradicinė žemės ūkio praktika, šeimų ūkiai, smulkieji ir ekologiniai ūkiai gali vertingai prisidėti prie aprūpinimo maistu, nes ši praktika dažnai yra našus žemės naudojimo būdas pasi-
telkiant metodus, ilgą laiką specialiai plėtotus atskiruose regionuose, ir padeda išlaikyti glaudų ryšį tarp produkto ir jo kilmės vietos bei parodo šio produkto kokybę ir autentiškumą; pažymi būtinybę, kad šios žemės ūkio rūšys galėtų būti vystomos kartu su tvariais moderniais ūkiais, kurie savo veikloje apjungia didelį našumą ir tvarų žemės naudojimą;

48. taip pat pabrėžia, kad pernelyg didelis ūkių dalijimas kai kuriose valstybėse narėse trukdo žemės ūkio našumui ir kad reikia imtis priemonių, kuriomis būtų skatinama smulkias ūkio valdas jungtis;

49. pabrėžia, kad būtina išsaugoti žemės ūkio įvairovę ES ir pripažįsta, kad šviežiais vietos ūkių produktais aprūpinama vietos rinka yra aplinką tausojanti, ir tai taip pat padeda remti susikūrusias ūkių bendruomenes; pažymi, koks svarbus ūkininkavimas mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse; ragina Komisiją į šį įvairialypį Europos žemės ūkio modelį atsižvelgti būsimuose BŽŪP pasiūlymuose, ypač apsvaustant galimybę parengti specialias skatinamąsias finansines priemones ir identifikavimo schemas;

50. pabrėžia, kad būtina įgyvendinti teisingą BŽŪP – ja turi būti užtikrintas darnus paramos paskirstymas ūkininkams visose valstybėse narėse ir tarp valstybių narių, didesnė teritorinė sanglauda ir laipsniškas eksporto subsidijų panaikinimas, tuo pačiu metu ES prekybos partnerėms laipsniškai panaikinant bet kokias eksporto subsidijas ir numatant kitas lygiavėrio poveikio eksporto priemones;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

51. pripažįsta, kad pagal BŽŪP reformas buvo gerokai sumažintas ES žemės ūkio gamybos poveikis besivystančioms šalims panaikinus iš principo visas eksporto grąžinamąsias išmokas; ragina ES pripažinti, kaip svarbu remti besivystančių šalių žemės ūkio sektorius, ypač užtikrinti, kad žemės ūkiui būtų teikiama pirmenybė besivystančiose šalyse ir rengiant ES užjūrio vystymosi pagalbos biudžetą;

*

* *

52. paveda pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

Miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos mediena (angl. FLEGT) savanoriški partnerystės susitarimai

P7_TA(2011)0008

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl FLEGT savanoriškų partnerystės susitarimų

(2012/C 136 E/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (10028/2010) (Kongo Respublika) ir pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo (12796/2010) (Kamerūnas),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Kongo Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (FLEGT) projektą (07636/2010),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Kamerūno Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (FLEGT) projektą (13187/2010),
- atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, 207 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį ir 218 straipsnio 7 dalį (C7–0170/2010 ir C7–0339/2010),
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Deklaraciją dėl čiabuvių tautų teisių, kurią 2007 m. rugsėjo 13 d. rezoliucija Nr. 61/295 patvirtino Generalinė Asamblėja,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 995/2010, kuriuo nustatomos veiklos vykdytojų, pateikiančių rinkai medieną ir medienos produktus, pareigos ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Kankūno susitarimą,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. sausio 19 d. pozicijas dėl Tarybos sprendimų dėl savanoriškų partnerystės susitarimų dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (angl. FLEGT) sudarymų su Kongo Respublika ⁽²⁾ ir Kamerūno Respublika ⁽³⁾ projektų,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,

1. teigiamai vertina savanoriškus partnerystės susitarimus su Kamerūno Respublika ir Kongo Respublika; mano, jog remiantis derybų dėl šių savanoriškų partnerystės susitarimų patirtimi būtų galima parengti gerosios praktikos gaires, kuriomis būtų remiamasi būsimosiose derybose dėl savanoriškų partnerystės susitarimų su medieną gaminančiomis šalimis;

2. pabrėžia, jog ir ES, ir į ES rinką atogrąžų medienos produktus tiekiančioms šalims tenka bendra atsakomybė už kovą su nelegalia miško ruoša, už susijusią prekybą ir miško išteklių apsaugos ir tvaraus naudojimo pastangų stiprinimą visame pasaulyje;

3. todėl teigiamai vertina susijusių šalių įsipareigojimą gerinti miškų valdymą ir, jei reikia, pertvarkyti esamus teisės aktus siekiant užtikrinti, kad veikla miškininkystės sektoriuje būtų skaidri ir ją vykdančių būdų gerbiamos čiabuvių tautų teisės ir nebūtų prisidedama prie neigiamo poveikio aplinkai; taip pat teigiamai vertina ES įsipareigojimą remti gebėjimų stiprinimą, be kita ko, sukūriant medieną ruošiančiose šalyse medienos ir jos produktų atsekamumo ir teisėtumo patikrinimo sistemas;

⁽¹⁾ OL L 295, 2010 11 12, p. 23.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0010.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0009.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

Miško biologinė įvairovė, klimatas ir tvari žmonijos raida

4. primena, jog savanoriškus partnerystės susitarimus skatina sudaryti sumanymas bendrai stabdyti prekybą neteisėtai paruošta mediena ir iš tokios medienos pagamintais produktais ir padėti stabdyti miškų kirtimą ir naikinimą bei su tuo susijusį anglies dioksido išmetimą ir biologinės įvairovės mažėjimą pasaulio mastu tuo pat metu skatinant tvarų ekonominį augimą, tvarią žmonijos raidą ir pagarbą čiabuvių ir vietinėms tautoms;

5. primena, kad atogrąžų miškų ir kitų didelę biologinę įvairovę ir dideles anglies sankaupas turinčių miškų plataus masto eksploatacijos plėtimas yra netvarus ir jį vykdant gali toliau būti naikinami ir nykti miškai tokiu būdu prisidedant prie pasaulio aplinkos naikinimo; pažymi, kad savanoriškuose partnerystės susitarimuose esama prieštaravimų: skatindama prekybą medienos produktais iš šalių, turinčių didžiulius natūralių miškų plotus, ES gali kenkti savo tikslams kovoti su klimato kaita, remti biologinės įvairovės apsaugą ir jos tvarų naudojimą, mažinti skurdą ir stabdyti miškų naikinimą visame pasaulyje; taigi ragina Komisiją užtikrinti, kad ES politika būtų nuosekli ir kad savanoriškuose partnerystės susitarimuose remiami veiksmai veiksmingai padėtų įgyvendinti visų savanoriškų partnerystės susitarimų šalių tarptautinius įsipareigojimus; ragina Komisiją ir Tarybą smulkiai išdėstyti, kokios savanoriškus partnerystės susitarimus papildančios iniciatyvos yra numatytos siekiant kovoti su natūralių miškų naikinimu ir nykimu ir skatinti jų apsaugą;

6. primena, kad, nors miškai ir yra valstybės, kurioje jie auga, nuosavybė, miškų aplinka yra bendras žmonijos paveldas ir turi būti saugoma, išsaugota ir, kur galima, atkurta siekiant pagrindinio tikslo išsaugoti pasaulinę biologinę įvairovę ir ekosistemos funkcijas, apsaugoti klimato sistemą ir užtikrinti čiabuvių tautų ir nuo miško priklausančių bendruomenių teises; taigi ragina Afrikos ir trečiųjų šalių partnerių vyriausybes parengti žemės naudojimo ir išteklių valdymo planus, kuriuos įgyvendinant bus pasiekti šie tikslai, ir nustatyti, kur ir kiek užsienio partnerių ir tarptautinių organizacijų paramos reikėtų siekiant šių tikslų;

7. atsižvelgdamas į tai ragina Komisiją didžiausią dėmesį skirti pastangoms užtikrinti, jog savanoriški partnerystės susitarimai neskatinėtų plėsti pramoninės miškų ruošos veiklą į nepalietus miškus, ir ateityje bendradarbiauti su Kamerūno Respublikos ir Kongo Respublikos vyriausybėmis ir visomis savanoriškus partnerystės susitarimus pasirašančiomis vyriausybėmis stebint ir stengiantis pašalinti tiesioginį ir netiesioginį neigiamą komercinės miškų ruošos poveikį laukinei gyvūnijai ir augalijai;

Derybų procesas

8. teigiamai vertina tai, kad susitarimai buvo pasiekti remiantis savanoriškumu, skaidrumu, bendru dalyvavimu ir noru pasiekti sutarimą; rekomenduoja užtikrinti, kad toks požiūris taptų derybų dėl savanoriškų partnerystės susitarimų su kitomis medieną ruošiančiomis šalimis norma;

9. pabrėžia, kad nepriklausomoms nacionalinėms pilietinės visuomenės organizacijoms ir nepriklausomiems stebėtojams tenka itin svarbus vaidmuo stebint, kad visos susijusios šalys tinkamai įgyvendintų susitarimus, taip pat ir įsipareigojant užtikrinti nacionalinių suinteresuotųjų šalių dalyvavimą jungtiniuose komitetuose, kurie bus įsteigti prižiūrėti įgyvendinimo procesą; pabrėžia, kad vietos pilietinės visuomenės organizacijos turi būti įgaliotos vykdyti nepriklausomą teisėsaugos ir valdymo reformų miškininkystės sektoriuje įgyvendinimo stebėseną;

10. prašo Komisiją parengti priemonę užtikrinti, kad savanoriški partnerystės susitarimai įvairiais įgyvendinimo etapais būtų vykdomi veiksmingai ir laiku, ypač užtikrinant vietos suinteresuotųjų šalių pajėgumų stiprinimą ir tiesioginį vietos bendruomenių ir čiabuvių gyventojų dalyvavimą įgyvendinimo etapu, siekiant užtikrinti platesnį pritarimą reformoms, kurios bus vykdomos sudarius savanoriškus partnerystės susitarimus, bei nuodugnų į ES importuojamų prekių patikrinimą;

FLEGT licencijos ir teisės sistemos

11. primena, jog būtina persvarstyti miškininkystės sektoriaus teisės ir reguliavimo sistemą, kad savanoriškas partnerystės susitarimas atitiktų FLEGT veiksmų plano tikslus ir kad įgyvendinant savanorišką partnerystės susitarimą būtų prisidedama prie aplinkos apsaugos ir socialinių konvencijų ir tarptautinių susitarimų, prie kurių yra prisijungusios savanoriško partnerystės susitarimo šalys;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

12. primena, jog savanoriškais partnerystės susitarimais taip pat siekiama pagerinti socialinį teisingumą ir vietos ir čiabuvių bendruomenių teisių užtikrinimą tokiu būdu vienodai užtikrinant skaidrumo ir bendro dalyvavimo principų laikymąsi;

13. primena, kad šie teisės aktų patobulinimai turi būti atlikti prieš FLEGT licencijų suteikimą;

Igyvendinimas ir vietos gyventojų teisės

14. prašo Komisiją per šešis mėnesius nuo bet kurio savanoriško partnerystės susitarimo įsigaliojimo pateikti ataskaitą dėl priemonių, kurių imtasi siekiant užtikrinti, kad suinteresuotųjų šalių ir pilietinės visuomenės, įskaitant vietos gyventojus ir čiabuvius, dialogas vyksta toliau ir tęsiamas įgyvendinimo etapu; mano, kad šioje ataskaitoje taip pat turėtų būti pateiktas savanoriško partnerystės susitarimo poveikio ES ir pasirašiusios šalies tarptautiniams įsipareigojimams, susijusiems su aplinkos apsauga ir tvariu vystymusi, įskaitant biologinės įvairovės išteklių apsaugą ir tvarų jų valdymą, vertinimas;

15. prašo abi savanoriško partnerystės susitarimo šalis užtikrinti, kad pilietinė visuomenė, vietos gyventojai ir čiabuviai galėtų laisvai ir realiai prisidėti prie savanoriškų partnerystės susitarimų įgyvendinimo ir vykdymo; mano, jog Jungtinis susitarimo įgyvendinimo komitetas turėtų užtikrinti pilietinės visuomenės, vietos gyventojų ir čiabuvių organizacijų teisę teikti skundą ir, nesėkmės atveju, teisę teikti apeliaciją;

16. prašo Komisiją užtikrinti, jog ji gerai supranta esamą žmogaus teisių padėtį bet kurioje galimoje savanoriško partnerystės susitarimo šalyje partnerėje, ir rekomenduoja, kad Komisija nebendradarbiautų su jokia šalimi, neturinčioje pagrindinių žmogaus ir socialinių teisių apsaugos teisės sistemos; patvirtina, jog būtina savanoriškais partnerystės susitarimais užtikrinti atvirą dialogą, žodžio laisvę, įskaitant religijos laisvę, ir spaudos laisvę visose susijusiose šalyse, kad bet kokie galimi skundai būtų išklaustyti;

17. prašo Komisiją reguliariai parengti ir pateikti Parlamentui esamų ir būsimų savanoriškų partnerystės susitarimų įvairių nuostatų įgyvendinimo pažangos ataskaitą;

18. tikisi, jog ateityje bus pasirašyta daugiau savanoriškų partnerystės susitarimų ir reikės konkrečių papildomų lėšų techninių ir žmogiškųjų išteklių kūrimui; prašo Komisiją ir ES valstybes nares patikslinti, kurios lėšos bus naudojamos remiant derybas dėl šių susitarimų ir juos įgyvendinant;

Europos Parlamento vaidmuo

19. ragina Komisijai teikti Parlamentui derybų dėl savanoriškų partnerystės susitarimų ir esamų bei būsimų savanoriškų partnerystės susitarimų įgyvendinimo pažangos ataskaitas ir laiku informuoti Parlamentą apie Jungtinio susitarimo įgyvendinimo komiteto darbą, nepriklausomo susitarimo auditoriaus misiją ir audito ataskaitas, susitarimo įgyvendinimo įvertinimo ataskaitas, įskaitant jų socialinio ir ekonominio poveikio ir poveikio aplinkai tyrimus, ir įmonių, su kuriomis sudarytos koncesijos sutartys, sąrašus;

*

* *

20. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms ir su savanorišku partnerystės susitarimu susijusiai vyriausybei.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

EB ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinasis partnerystės susitarimas

P7_TA(2011)0011

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinojo partnerystės susitarimo sudarymo

(2012/C 136 E/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2003 m. rugsėjo 25 d. rezoliuciją dėl penktosios Pasaulio prekybos organizacijos ministrų konferencijos Kankūne ⁽¹⁾, 2005 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl Dohos derybų raundo įvertinimo po 2004 m. rugpjūčio 1 d. PPO Generalinės tarybos sprendimo ⁽²⁾, 2005 m. gruodžio 1 d. rezoliuciją dėl pasirengimo šeštajai Pasaulio prekybos organizacijos ministrų konferencijai Honkonge ⁽³⁾, 2006 m. kovo 23 d. rezoliuciją dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) poveikio vystymuisi ⁽⁴⁾, 2006 m. balandžio 4 d. rezoliuciją dėl Dohos derybų raundo įvertinimo po PPO ministrų konferencijos Honkonge ⁽⁵⁾, 2006 m. birželio 1 d. rezoliuciją dėl prekybos ir skurdo: prekybos politikos kryptių kūrimas siekiant padidinti prekybos indėlį mažinant skurdą ⁽⁶⁾, 2006 m. rugsėjo 7 d. rezoliuciją dėl derybų dėl PPO Dohos plėtos darbotvarkės sustabdymo ⁽⁷⁾, 2007 m. gegužės 23 d. rezoliuciją dėl ekonominės partnerystės susitarimų ⁽⁸⁾, 2007 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl ekonominės partnerystės susitarimų ⁽⁹⁾ ir 2008 m. birželio 5 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo laikotarpiu nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d., iš dalies keičiančio reglamentus (EB) Nr. 552/97, (EB) 1933/2006 ir Komisijos reglamentus (EB) Nr. 964/2007 ir (EB) Nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾ ir 2009 m. kovo 25 d. rezoliuciją dėl Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinojo partnerystės susitarimo ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinojo partnerystės susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) šalių grupės narių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą (Kotonu susitarimą),
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1528/2007, kuriuo taikoma prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarka, nustatyta susitarimais, kuriais vadovaujantis sudaromi ekonominės partnerystės susitarimai arba ketinama juos sudaryti ⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. spalio 23 d. Komisijos komunikatą „Ekonominės partnerystės susitarimai“ (COM(2007)0635),
- atsižvelgdamas į Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT), ypač į jo XXIV straipsnį,
- atsižvelgdamas į ministrų deklaraciją, kuri patvirtinta 2001 m. lapkričio 14 d. Dohoje vykusiame ketvirtajame PPO ministrų konferencijos posėdyje,

⁽¹⁾ OL C 77 E, 2004 3 26, p. 393.

⁽²⁾ OL C 92 E, 2006 4 20, p. 397.

⁽³⁾ OL C 285 E, 2006 11 22, p. 126.

⁽⁴⁾ OL C 292 E, 2006 12 1, p. 121.

⁽⁵⁾ OL C 293 E, 2006 12 2, p. 155.

⁽⁶⁾ OL C 298 E, 2006 12 8, p. 261.

⁽⁷⁾ OL C 305 E, 2006 12 14, p. 244.

⁽⁸⁾ OL C 102 E, 2008 4 24, p. 301.

⁽⁹⁾ OL C 323 E, 2008 12 18, p. 361.

⁽¹⁰⁾ OL C 285 E, 2009 11 26, p. 126.

⁽¹¹⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 118.

⁽¹²⁾ OL L 348, 2007 12 31, p. 1.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į ministrų deklaraciją, kuri patvirtinta 2005 m. gruodžio 18 d. Honkonge vykusiame šeštajame PPO ministrų konferencijos posėdyje,
 - atsižvelgdamas į Pagalbos prekybai darbo grupės pranešimą ir rekomendacijas, kuriuos PPO Generalinė taryba priėmė 2006 m. spalio 10 d.,
 - atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. Jungtinių Tautų tūkstantmečio deklaraciją, kurioje nustatyti Tūkstantmečio vystymosi tikslai (TVT) – tarptautinės bendruomenės bendrai priimti skurdo naikavimo kriterijai,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. lapkričio 22 d. Ruandoje, Kigalyje, AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos priimtą Kigalio deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl padėties Fidžyje⁽¹⁾, kurioje jis griežtai pasmerkė tai, kad valdžią perėmė Fidžio karinės pajėgos,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų žmogaus teisių tarybos 103 rekomendacijų sąrašą, paskelbtą 2010 m. kovo 23 d. Visuotinės reguliarios peržiūros darbo grupės pranešime, ir atsižvelgdamas į oficialų 2010 m. birželio 10 d. Fidžio vyriausybės atsakymą, kuriame teigiama, kad visuotiniai rinkimai, kurių buvo ilgai reikalaujama ir kurie buvo dažnai atidedami, dabar numatyti 2014 m. ir dėl šios datos nebus diskutuojama,
 - atsižvelgdamas į Komisijai 2010 m. gruodžio 16 d. pateiktą klausimą dėl Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinojo partnerystės susitarimo sudarymo (O-0212/2010 – B7-0807/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi ankstesni ES ir AKR šalių prekybos santykiai, kurių pagrindu pastarosios šalys, neatsižvelgdamos į abipusiškumo principą, naudojosi lengvatine prieiga prie ES rinkų, nuo 2008 m. sausio 1 d. nebeatitiko PPO taisyklių,
- B. kadangi ekonominės partnerystės susitarimai (toliau EPS) atitinka PPO reikalavimus ir pagal juos siekiama remti regionų integraciją ir skatinti laipsnišką AKR šalių ekonomikos integraciją į pasaulio ekonomiką, taip puoselėjant tvarią šių šalių socialinę ir ekonominę plėtrą ir prisidedant prie bendro siekio kovoti su skurdu šiose šalyse,
- C. kadangi EPS turėtų būti naudojami siekiant sukurti ilgalaikius santykius, kuriuos plėtojant prekyba skatintų vystymąsi,
- D. kadangi Cukraus protokolas, įtrauktas į vieną po kitos priimtas Lomės konvencijas ir į Kotonu susitarimą, sudarė sąlygas mažoms Ramiojo vandenyno saloms, kurių žemės ūkio sektoriaus diversifikavimo galimybės ribotos, gauti numatomas pajamas,
- E. kadangi laikinieji ekonominės partnerystės susitarimai (toliau LEPS) – tai susitarimai dėl prekybos prekėmis, kuriais siekiama išvengti AKR ir ES prekybos sutrikimo,
- F. kadangi dėl dabartinės finansų ir ekonomikos krizės prekybos politika besivystančioms šalims yra svarbesnė nei kada nors anksčiau,
- G. kadangi iš AKR priklausančių Ramiojo vandenyno valstybių iki šiol tik Papua Naujoji Gvinėja ir Fidžio Salų Respublika 2009 m. pabaigoje pasirašė LEPS; kadangi visos kitos AKR Ramiojo vandenyno valstybės naudojasi arba iniciatyva „Viskas, išskyrus ginklus“, pagal kurią siūloma prieiga prie ES rinkos netaikant jokių kvotų ir muitų, arba įprastine bendrąja ES lengvatų sistema,

(1) OL C 317 E, 2006 12 23, p. 898.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- H. kadangi Papua Naujosios Gvinėjos atveju susitarimas laikinai taikomas nuo 2009 m. gruodžio 20 d., kadangi susitarimas Fidžio Salų Respublikai dar nepradėtas taikyti dėl to, kad laukiama Fidžio Salų Respublikos pranešimo apie susitarimo laikinąjį taikymą arba ratifikavimą,
- I. kadangi derybos vis dar vyksta su visomis 14 AKR Ramiojo vandenyno regiono valstybių dėl išsamaus EPS,
- J. kadangi LEPS apima visas pagrindines susitarimo dėl prekybos prekėmis nuostatas,
- K. kadangi į susitarimą įtraukti įsipareigojimai gali daryti labai didelį poveikį susijusioms šalims ir Ramiojo vandenyno regionui,
- L. kadangi LEPS turės įtakos Papua Naujosios Gvinėjos, Fidžio Salų Respublikos ir kitų prekybos partnerių ateityje sudaromų susitarimų taikymo sričiai ir turiniui, taip pat regiono pozicijai derybose dėl EPS,
- M. kadangi ES ir Ramiojo vandenyno regiono valstybės menkai konkuruoja tarpusavyje, nes dauguma ES eksporto prekių – daugiausiai prekės, kurių Ramiojo vandenyno regiono valstybės negamina, tačiau jos dažnai reikalingos šių valstybių tiesioginiam vartojimui arba vidaus pramonės gamybai,
- N. kadangi žuvininkystė ir su ja susijusi veikla bei pramonė turi daug potencialo siekiant ateityje didinti eksportą, su sąlyga, kad bus vykdoma aplinkos požiūriu tvari žvejyba,
- O. kadangi naujos prekybos taisyklės turi būti nustatomos siekiant remti vidaus pramonės šakų plėtrą ir užkirsti kelią išteklių išekvojimui bei klimato kaitai ir kadangi šios taisyklės turi būti taikomos kartu didinant paramą, susijusią su prekyba,
- P. kadangi skiriant pagalbą prekybai siekiama stiprinti besivystančių šalių gebėjimus pasinaudoti naujomis prekybos galimybėmis,
- Q. kadangi ES ir AKR valstybės vedė derybas dėl naujų, geresnių ir lankstesnių kilmės taisyklių, kurios, jeigu taikomos tinkamai, visapusiškai laikantis susitarimo tikslo ir tinkamai atsižvelgiant į sumažėjusius šių šalių pajėgumus, atneš daug naudos,
- R. kadangi leidimas nukrypti nuo kilmės taisyklių laikinajame EPS apima visą gamybos grandinę – nuo žaliavų gavybos iki perdirbimo, rinkodaros ir eksporto,
- S. kadangi dėl didelės tunų produktų paklausos šie produktai turi specifinių savybių, kaip antai greitas reagavimas į kainų svyravimus, dėl to tarptautinėje rinkoje jie priskiriami „jautrių produktų“ kategorijai ir į tai reikia atsižvelgti visose prekybos derybose,
- T. kadangi Vakarų ir vidurio Ramiojo vandenyno žuvininkystės komisija (angl. WCPCF), tarptautinė organizacija, kurios atsakomybė – užtikrinti, kad žuvų ištekliai šioje teritorijoje būtų tvarūs, pranešė, jog trečiosios šalys, ypač Kinija, kurios nuo to laiko, kai buvo nustatytos naujos kilmės taisyklės, investavo į didelio masto pramonės projektus Papua Naujojoje Gvinėjoje, labai padidino savo žvejybos pajėgumus šioje teritorijoje ir jie bus ir toliau didinami, taigi didės žuvų išteklių pereinimo pavojus,
1. yra įsitikinęs, kad plėtojant šio regiono ir ES prekybos santykius turėtų būti skatinama ir didinama prekyba, tvarus vystymasis ir regionų integracija, taip pat reikėtų skatinti ekonomikos įvairinimą ir skurdo mažinimą; pabrėžia, kad remiantis LEPS turi būti prisidedama prie TVT įgyvendinimo;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

2. pabrėžia, kad teigiama derybų dėl LEPS su Papua Naująja Gvinėja ir Fidžiu baigtis rodo didelį ES suinteresuotumą ir toliau palaikyti artimus ir aukšto lygio ekonominius santykius su Ramiojo vandenyno šalimis; tikisi, kad šis LEPS, šiandien sudarytas su dviem šalimis, galėtų būti platesnio pobūdžio susitarimo, į kurį būtų įtrauktos kitos Ramiojo vandenyno regiono šalys, pradžia;
3. pabrėžia, kad LEPS tikslas – išsaugoti atvirą rinką Papua Naujosios Gvinėjos ir Fidžio Salų Respublikos eksportui ir sudaryti galimybes derėtis dėl išsamaus EPS, jei šios šalys to pageidauja;
4. pažymi, kad Papua Naujoji Gvinėja ir Fidžio Salų Respublika iki šiol yra vienintelės Ramiojo vandenyno regiono valstybės, kurios daug eksportuoja į ES ir kurios yra pasirašiusios šį susitarimą; visos kitos Ramiojo vandenyno regiono valstybės dėl nedidelio savo prekybos su ES masto nusprendė jo nepasirašyti;
5. primena, kad, nors LEPS gali būti laikomas pirmuoju žingsniu procese, teisiniu požiūriu tai nepriklausomas tarptautinis susitarimas, po kurio nebūtinai bus priimtas EPS arba nebūtinai visos šalys, pasirašiusios LEPS, pasirašys išsamų EPS;
6. primena ES institucijoms ir vyriausybėms, kad nei sudarydama EPS, nei atsisakydama jį sudaryti AKR šalis neturėtų atsidurti tokioje padėtyje, kuri būtų mažiau palanki, negu numatyta pagal Kotonu susitarimo prekybos nuostatas;
7. pabrėžia, kad galimas Parlamento pritarimas LEPS sudarymui neturi lemiamos įtakos Parlamento pozicijai dėl pritarimo išsamaus EPS sudarymui, kadangi kalbama apie dviejų skirtingų tarptautinių susitarimų sudarymo procedūrą;
8. primena, kad iš tikrųjų veikianti regiono rinka yra esminis sėkmingo LEPS (ateityje bet kokio išsamaus EPS) įgyvendinimo pagrindas ir kad regionų integracija ir bendradarbiavimas labai svarbūs siekiant socialinės ir ekonominės Ramiojo vandenyno valstybių plėtros; mano, kad į tai reikia atsižvelgti įgyvendinant šį susitarimą;
9. pabrėžia, kad tam tikrų nuostatų dėl žuvininkystės produktų kilmės taisyklių tikslas – vystyti AKR Ramiojo vandenyno regiono valstybių žuvis apdirbimo krante gebėjimus siekiant sukurti darbo vietas vietoje ir suteikti galimybes gauti pajamas;
10. pabrėžia, kad laikinasis EPS Papua Naujojoje Gvinėjoje sudarė sąlygas rengti pramonės projektus, pvz., Ramiojo vandenyno jūrų pramonės zonos Madange projektą, kurį vykdant tikimasi per dvejus metus pagaminti daugiau kaip 400 000 tonų tuno konservų;
11. taigi yra susirūpinęs ir sunerimęs dėl tokių priemonių, kaip Papua Naujosios Gvinėjos valdžios institucijų neseniai vykdytas aplinkosaugos teisės aktų persvarstymas, kurį atlikus praktiškai panaikinamas reikalavimas pateikti su tokiais projektais susijusias aplinkos apsaugos ataskaitas ir trukdoma vykdyti skundų procedūras;
12. pabrėžia žuvininkystės pramonės, kaip pagrindinio Ramiojo vandenyno regiono valstybių moterų darbo šaltinio, svarbą; mano, kad Komisija turėtų teikti techninę, politinę ir finansinę pagalbą, siekdama pagerinti Ramiojo vandenyno regiono valstybių moterų galimybes gauti darbą;
13. susirūpinęs pažymi, kad Vakarų ir vidurio Ramiojo vandenyno žuvininkystės komisijos (WCPFC) duomenimis trečiosios šalys šiuose Ramiojo vandenyno vandenyse padidino žvejybos pajėgumus ir kad dėl to kyla neteisėtos, nedeklaruojamos ir nereglamentuojamos žvejybos ir žuvininkystės išteklių pernelyg didelio išnaudojimo pavojus, kuris trukdo vietinei žuvininkystės pramonei tvariai vystytis;
14. pabrėžia, kad, nors Papua Naujosios Gvinėjos ir Fidžio pajėgumai žvejoti nedideli, taigi visos sugaunamos žuvis kiekis mažas ir gebėjimai apdirbti krante riboti, dėl nukrypimo nuo kilmės taisyklių, taikomų perdirbtiems žuvininkystės produktams, kuriuo aktyviai naudojasi Papua Naujoji Gvinėja, ši šalis tapo tikru didelių iš įvairių šaltinių (Filipinai, Tailandas, Kinija, Jungtinės Valstijos ir Australija) gaunamų tuno kiekių perdirbimo centru; atkreipia dėmesį į tai, kad leidimas nukrypti nuo kilmės taisyklių gali ES žuvis perdirbimo ir konservavimo pramonei daryti destabilizuojantį poveikį;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

15. ragina Komisiją kuo skubiau pateikti Parlamentui ataskaitą dėl šių konkrečių Ramiojo vandenyno regiono valstybių žuvininkystės sektoriaus aspektų, taip pat dėl Ramiojo vandenyno žuvų išteklių valdymo, įskaitant tvaraus vystymosi patirtį; ragina Komisiją nedelsiant pradėti konsultacijas, numatytas prie LEPS pridėto II protokolo 6 straipsnio 6 dalies d punkte, ir panaikinti išimtines nuostatas dėl kilmės taisyklių, jei vertinimo ataskaitoje bus įrodyta, kad dėl jų mažėja ES žuvies perdirbimo ir konservavimo pramonės stabilumas;
16. atkreipia dėmesį į tai, kad tokia specialių kilmės taisyklių įgyvendinimo ataskaita turi būti parengta per 2011 m., t. y. praėjus trejiems metams nuo Papua Naujajai Gvinėjai pateikto pranešimo dėl Reglamente (EB) Nr. 1528/2007 nustatytų taisyklių patvirtinimo, ir kad minėtoje ataskaitoje turėtų būti atsižvelgiama į visuotinio leidimo nukrypti nuo kilmės taisyklių ekonominį, socialinį poveikį ir poveikį aplinkai, kuris būtų daromas Papua Naujosios Gvinėjos gyventojams, ypač pakrančių bendruomenėms; šiuo tikslu ragina nedelsiant pateikti informaciją apie šios ataskaitos rengimo sąlygas ir apie tai, ar rengiant šią ataskaitą bus konsultuojamasi su visomis suinteresuotomis šalimis ir susijusiomis šalimis, įskaitant Papua Naujosios Gvinėjos pilietinės visuomenės organizacijas;
17. ragina Fidžį vadovautis tarptautinės bendruomenės rekomendacijomis ir įgyvendinti gero valdymo patirtį; mano, kad po to, kai bus imtasi minėtų veiksnių, reikėtų skirti finansinę paramą Fidžio cukraus sektoriui; pripažįsta, kad šių lėšų labai reikia siekiant remti cukraus sektorių, kuris yra pagrindinis darbo šaltinis Fidžyje;
18. pabrėžia, kad kiekvienas regioninis EPS turėtų priklausyti nuo visų susijusių Fidžio Salų Respublikos politinių grupių pritarimo, pradedant planu ir baigiant demokratiniais rinkimais;
19. rekomenduoja laikytis lankstaus, asimetriško ir pragmatinio požiūrio tebevykstančiose derybose dėl išsamaus EPS; primygtinai prašo, kad į išsamų EPS būtų įtrauktas skirsnis dėl vystomojo bendradarbiavimo;
20. pažymi, kad susitarimas gali daryti poveikį Ramiojo vandenyno valstybių ir jų artimiausių ir didžiausių prekybos partnerių Australijos ir Naujosios Zelandijos santykiams ir kad būtina užtikrinti, jog dabartinio susitarimo sąlygos netaptų kliūtimi ateityje sudaryti prekybos susitarimus su šiomis šalimis;
21. primena, kad EPS privalo padėti pasiekti Ramiojo vandenyno valstybių vystymosi tikslus, įgyvendinti politiką ir nustatyti prioritetus, turint mintyje ne tik susitarimo struktūrą ir turinį, bet ir įgyvendinimo metodus bei pobūdį;
22. primena, kad 2007 m. spalio mėn. patvirtinta ES pagalbos prekybai strategija, pagal kurią įsipareigojama iki 2010 m. padidinti bendrą ES su prekyba susijusią paramą iki 2 mlrd. eurų per metus (1 mlrd. eurų iš Bendrijos ir 1 mlrd. eurų iš valstybių narių); primygtinai ragina Ramiojo vandenyno regionui skirti tinkamą ir teisingą šios paramos dalį;
23. ragina kuo greičiau nustatyti ir paskirti Ramiojo vandenyno regionui prekybos tikslams numatytą paramos dalį; pabrėžia, kad šios lėšos turėtų būti papildomi ištekliai, o ne vien tik perskirstytos Europos plėtros fondo lėšos, kad jos turėtų būti naudojamos Papua Naujosios Gvinėjos ir Fidžio Salų Respublikos, taip pat platesnio Ramiojo vandenyno regiono prioritetinėse srityse ir kad išmokos būtų mokamos laiku, pagal planą ir laikantis nacionalinių ir regioninių strateginių vystymosi planų įgyvendinimo tvarkaraščių;
24. atsižvelgdamas į tai, kad 2007 m. rugsėjo mėn. Taryba, pasirašydama sutartį dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (angl. TRIPS) ir prieiga prie vaistų, prisiėmė įsipareigojimus, ragina Komisiją vedant derybas dėl EPS nesiderėti dėl su vaistais susijusių „TRIPS+“ nuostatų, kurios daro įtaką visuomenės sveikatai ir galimybei gauti vaistų, nereikalauti laikytis Patentinės kooperacijos sutarties ir Patentų teisės sutarties ar jas patvirtinti, atsisakyti reikalavimo įtraukti Direktyvos 2004/48/EB⁽¹⁾ sąlygas ir neįtraukti į EPS tokių taisyklių, kaip neoriginalių duomenų bazių apsauga;

(1) OL L 157, 2004 04 30, p. 45.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

25. toliau remia išsamų ES ir Ramiojo vandenyno valstybių EPS; pritaria tam, kad derybose turi būti svarstomi šie pagrindiniai klausimai:

- a) intelektinės nuosavybės teisės, apimančios tradicines žinias ir vakarietiško technologijų produktus;
- b) vyriausybės rengiamų viešųjų pirkimų skaidrumas ir rinkų atvėrimas ES rangovams Ramiojo vandenyno valstybėms tinkamu lygiu, atsižvelgiant į jų poreikius;
- c) darbo vizų išdavimas Ramiojo vandenyno salų piliečiams bent 24 mėnesių laikotarpiui, kad jie galėtų dirbti priežiūros ar panašiose srityse;

26. tačiau reikalauja, kad Komisija ir toliau siektų išsamesnio susitarimo ir ieškotų galimų alternatyvų, kurios būtų prieinamos ir perspektyvios ir suteiktų galimybę patekti į rinką laikantis PPO taisyklių, kad šalys, kurios nenori sudaryti LEPS, išsamaus EPS ar abiejų susitarimų, galėtų kūrybiškiau pasinaudoti pagal šias taisykles suteikiamu lankstumu, įskaitant atleidimus nuo prievolės;

27. laikosi nuomonės, kad sudarius išsamų EPS reikėtų įsteigti parlamentinį komitetą, kuris stebėtų, kaip įgyvendinamas susitarimas, ir kad Europos Parlamentas nustatytų komiteto sudėtį atsižvelgdamas į CARI-FORUM ir ES jungtinio parlamentinio komiteto sudėtį;

28. pabrėžia, kad tiek į LEPS, tiek į išsamų EPS reikėtų įtraukti persvarstymo sąlygą, kurioje būtų numatytas nepriklausomas bendras poveikio vertinimas, įskaitant ekonominį ir socialinį poveikį bei poveikį aplinkai, taip pat įgyvendinimo sąnaudas ir pasekmes, kuri reikėtų atlikti per 3–5 metus nuo susitarimo pasirašymo dienos; pabrėžia, kad LEPS, o vėliau ir EPS persvarstymo sąlygoje turėtų būti numatyta nuostata, kad visos pasirašiusios šalys, atsižvelgdamos į minėtąjį poveikio vertinimą, turi teisę taikyti persvarstymo sąlygą; reikalauja, kad peržiūrint susitarimą dalyvautų Europos Parlamentas ir Ramiojo vandenyno valstybių parlamentai;

29. atsižvelgdamas į tai, remia Komisijos įsipareigojimą užtikrinti, kad šis bendras nukrypimas nuo kilmės šalies taisyklių būtų išimtis, o ne būsimo EPS taisyklė;

30. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, ES valstybių narių ir AKR šalių vyriausybėms ir parlamentams, AKR ir ES Tarybai bei AKR ir ES Jungtinei parlamentinei asamblėjai.

Tarptautinis įvaikinimas Europos Sąjungoje

P7_TA(2011)0013

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl tarptautinio įvaikinimo Europos Sąjungoje

(2012/C 136 E/05)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvenciją, kurią JT Generalinė Asamblėja priėmė 1989 m. lapkričio 20 d., ypač į jos 21 straipsnį,

— atsižvelgdamas į 1967 m. Europos konvenciją dėl įvaikinimo,

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Konvenciją dėl vaikų apsaugos ir bendradarbiavimo tarptautinio įvaikinimo srityje (pasirašytą Hagoje 1993 m. gegužės 29 d.) ir į 1996 m. sausio 25 d. Europos konvenciją dėl vaikų teisių įgyvendinimo (Europos sutarčių serija Nr. 160),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 24 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 3 ir 5 dalis,
 - atsižvelgdamas į savo 1996 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl su įvaikinimu susijusių teisės aktų tobulinimo ir valstybių narių bendradarbiavimo gerinimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2008 m. sausio 16 d. rezoliuciją dėl ES vaiko teisių strategijos kūrimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi kiekvieno vaiko gerovė ir vaikų interesų gynimas itin svarbūs ir kadangi vaiko teisių gynimas yra Europos Sąjungos tikslas,
- B. kadangi įvaikinimo sritis priskirta valstybių narių kompetencijai ir jos įgyvendina atitinkamas procedūras, atsižvelgdamas į vaiko interesus,
- C. kadangi galioja vaikų teisių apsaugos ir tėvų atsakomybės konvencijos, visų pirma 1967 m. Europos konvencija dėl mažamečių įvaikinimo, kuria siekiama suderinti valstybių narių teisės aktus, susijusius su įvaikinimo klausimais, kai vaikas perkeliamas iš vienos šalies į kitą, ir 1993 m. Konvencija dėl vaikų apsaugos ir bendradarbiavimo tarptautinio įvaikinimo srityje (Hagos konvencija),
- D. kadangi visos valstybės narės yra pasirašiusios Hagos konvenciją,
- E. kadangi dėl Hagos konvencijos pasiekta didelės pažangos,
- F. kadangi pagal Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvenciją ir Hagos konvenciją šeima apibrėžiama kaip pagrindinė visuomenės grupė, kaip natūrali vaiko augimo ir gerovės aplinka dauguma atvejų ir kaip pagrindinis pasirinkimas, kai sprendžiami vaikų globos klausimai,
- G. kadangi jei šis pirminis pasirinkimas negalimas, t. y. šeima negali globoti vaikų, įvaikinimas turėtų būti vienas iš savaimė suprantamų kitų pasirinkimų, ir kartu vaiko globa įstaigoje turėtų būti paskiausias pasirinkimas,
- H. kadangi Europoje nesaugios vaikystės, ypač tėvų paliktų ir atiduotų auginti įstaigoms vaikų, problema yra labai svarbi ir ją reikėtų spręsti itin rimtai,
- I. kadangi vaikų teisių pažeidimai, smurtas prieš juos ir prekyba jais siekiant įvaikinti, įtraukti juos į prostituciją, taip pat nelegalus vaikų darbas, priverstinės santuokos, išmaldos prašymas gatvėse ir kiti neteisėti veiksmai ES išlieka problema,
- J. kadangi svarbu apginti vaiko teisę į gyvenimą šeimoje ir užtikrinti, kad vaikai nebūtų priversti ilgą laiką gyventi našlaičių prieglaudose,
- K. kadangi, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Pagrindinių teisių chartija tapo teisiškai privaloma; kadangi pagal šios chartijos 24 straipsnį „vaikai turi teisę į jų gerovei būtiną apsaugą ir globą“; be to, kadangi Lisabonos sutarties 3 straipsnyje teigiama, kad „vaiko teisių apsauga yra vienas iš Sąjungos tikslų“,

⁽¹⁾ OL C 20, 1997 1 20, p. 176.

⁽²⁾ OL C 41 E, 2009 2 19, p. 24.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

1. ragina išnagrinėti galimybę Europos lygmeniu suderinti su tarptautiniu įvaikinimu susijusių priemonių strategiją atsižvelgiant į tarptautines konvencijas, siekiant pagerinti informacijos paslaugų, tarptautinio įvaikinimo parengimo, tarptautinio įvaikinimo prašymų nagrinėjimo ir po įvaikinimo teikiamų paslaugų kokybę atsižvelgiant į tai, kad visose tarptautinėse vaiko teisių apsaugos konvencijose pripažįstama našlaičių arba paliktų vaikų teisė turėti šeimą ir būti saugiems;
2. ragina Komisiją apsvarstyti nacionalinių sistemų veikimą Europos lygmeniu;
3. mano, kad esant galimybių ir atsižvelgiant į vaiko interesus pirmenybę reikėtų teikti įvaikinimui vaiko gimtojoje šalyje, o vaiko priežiūros šeimoje alternatyva galėtų būti jo priežiūra globėjų šeimoje arba globos įstaigoje, arba, vadovaujantis nacionaliniais teisės aktais ir tarptautinėmis konvencijomis, galima surasti įvaikinti norinčią šeimą per tarptautines įvaikinimo tarnybas, taip pat mano, kad vaikų atidavimas globos įstaigoms turėtų būti taikomas tik kaip laikinas sprendimo būdas;
4. pabrėžia, kad šeimos, siekiančios įsivaikinti vaiką pasinaudojus tarptautiniu įvaikinimu, kilmės šalies teisės aktai turi būti taikomi tada, kai sprendžiama dėl ilgalaikės vaiko teisių apsaugos;
5. ragina valstybes nares ir Komisiją, bendradarbiaujant su Hagos konferencija, Europos Taryba ir vaikų organizacijomis, sukurti sistemą, kuri užtikrintų skaidrumą ir veiksmingą tendencijų, susijusių su paliktais ir įvaikintais vaikais, vertinimą, įskaitant vaikus, kurių atžvilgiu taikytas tarptautinis įvaikinimas, bei padėtų koordinuoti veiksmus, kad būtų galima užkirsti kelią prekybai vaikais siekiant juos įvaikinti;
6. ragina ES institucijas aktyviau dalyvauti Hagos konferencijoje ir daryti spaudimą šiai konferencijai siekiant patobulinti, supaprastinti ir palengvinti tarptautinio įvaikinimo procedūras ir pašalinti nereikalingą biurokratizmą, kartu išpareigojant ginti vaikų iš trečiųjų šalių teises;
7. ragina kompetentingas nacionalines valdžios institucijas reguliariai teikti ataskaitas vaiko kilmės valstybei narei apie vaiko, kuris buvo įvaikintas naudojantis tarptautiniu įvaikinimu, vystymąsi;
8. ragina valstybes nares atsižvelgti į psichologinius, emocinius, fizinius ir socialinius ir (arba) edukacinius padarinius, kurių gali kilti išvežus vaiką iš gimtosios vietos, ir ragina suteikti tinkamą pagalbą įvaikinusiems tėvams ir pačiam vaikui;
9. primygtinai ragina valstybes nares kreipti ypatingą dėmesį į specialiųjų poreikių turinčius vaikus, kaip antai vaikus, kuriems reikalinga medicininė priežiūra, ir neįgalius vaikus;
10. pripažįsta, kad procedūrinės apsaugos priemonės ir tinkama visų įvaikinimo dokumentų, įskaitant gimimo liudijimą, kontrolė padeda išvengti vaikų teisių pažeidimų, susijusių su abejonėmis dėl vaikų amžiaus ar tapatybės; mano, kad patikima gimimų registravimo sistema galėtų užkirsti kelią prekybai vaikais siekiant įvaikinti, taip pat ragina apsvarstyti į teisinius sprendimus, dėl kurių palengvėtų abipusis dokumentų, reikalingų įvaikinant, pripažinimas;
11. ragina ES institucijas ir valstybes nares aktyviai dalyvauti kovojant su prekyba vaikais siekiant įvaikinti;
12. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybos pirmininkui, Tarybai, Komisijai, Hagos konferencijai ir valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

Europos Bendrijų ir Serbijos stabilizacijos ir asociacijos susitarimas

P7_TA(2011)0014

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Serbijos europinės integracijos proceso

(2012/C 136 E/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Serbijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimą, kurio ratifikavimo procesas šiuo metu vyksta valstybėse narėse ir Europos Parlamente, ir Europos bendrijos ir Serbijos Respublikos laikinąjį susitarimą dėl prekybos ir su prekyba susijusių klausimų, kuris įsigaliojo 2010 m. vasario 1 d.,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 25 d. Tarybos išvadą, kuriose Komisija raginama parengti savo nuomonę dėl Serbijos prašymo dėl narystės Europos Sąjungoje ir į 2010 m. birželio 14 d. Tarybos išvadą,
- atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1244 (1999), 2010 m. liepos 22 d. Tarptautinio Teisingumo Teismo (TTT) patariamąją nuomonę vienašališko Kosovo nepriklausomybės paskelbimo suderinamumo su tarptautine teise klausimu ir 2010 m. rugsėjo 9 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją, kuria pripažįstamas nuomonės turinys ir teigiamai vertinamas ES pasirengimas palengvinti dialogą tarp Belgrado ir Prištinės ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 18 d. Tarybos sprendimą 2008/213/EB dėl Europos partnerystės su Serbija principų, prioritetų ir sąlygų, panaikinantį Sprendimą 2006/56/EB ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. Komisijos parengtą Serbijos pažangos ataskaitą ⁽³⁾ ir 2010 m. lapkričio 9 d. Komisijos komunikatą „Plėtos strategija ir pagrindiniai uždaviniai (2010-2011)“ ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 4–5 d. ES ir Serbijos tarpparlamentinės asamblėjos bendrą pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2007 m. lapkričio 8 d. ES ir Serbijos susitarimą dėl readmisijos ⁽⁵⁾ ir 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) 1244/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 539/2001, nustatantį trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorės sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. spalio 25 d. rekomendaciją Tarybai dėl Europos Sąjungos ir Serbijos santykių ⁽⁷⁾ ir 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl Komisijos 2009 m. plėtos strategijos dokumento, susijusio su Vakarų Balkanų šalimis, Islandija ir Turkija ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 18 d. ir 2010 m. gruodžio 6 d. JT Saugumo tarybai pateiktas TBTBJ vyriausiojo prokuroro ataskaitas,
- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 8 d. vyriausiosios įgaliotinės - Komisijos pirmininko pavaduotojos Catherine Ashton pareiškimą dėl tolesnių JT veiksmų, susijusių su patariamąja nuomone dėl Kosovo,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,

⁽¹⁾ A/RES/64/298.⁽²⁾ OL L 80, 2008 3 19, p. 46.⁽³⁾ SEK(2010)1330.⁽⁴⁾ COM(2010)0660.⁽⁵⁾ OL L 334, 2007 12 19, p. 46.⁽⁶⁾ OL L 336, 2009 12 18, p. 1.⁽⁷⁾ OL C 263 E, 2008 10 16, p. 626.⁽⁸⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 47.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- A. kadangi pirmininkaujančios šalies išvadose, parengtose po 2003 m. birželio 19-20 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo Salonikuose, Vakarų Balkanų šalims pažadėta, kad jos prisijungs prie Europos Sąjungos, kai atitiks nustatytus kriterijus, ir šis pažadas pakartotas atnaujintame konsensuse dėl plėtos, kurį 2006 m. gruodžio 14–15 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino, ir 2010 m. spalio 25 d. Tarybos išvadose dėl Serbijos,
- B. kadangi Vakarų Balkanų šalių integracijos į ES tempas yra individualus ir priklauso nuo kiekvienos iš jų laimėjimų, visų pirma, nuo pasiryžimo patenkinti visus reikalavimus, vykdyti visus įsipareigojimus, atlikti reformas ir patvirtinti būtinas priemones, kurios yra narystės ES sąlyga,
- C. kadangi konstruktyvūs regioninio bendradarbiavimo metodai ir geri kaimyniški santykiai yra pagrindiniai stabilizacijos ir asociacijos proceso elementai; kadangi jie turi lemiamos reikšmės paverčiant Vakarų Balkanus ilgalaikio stabilumo ir tvarios plėtos regionu,
- D. kadangi Serbija ketina tapti svarbiu veikėju, užtikrinančiu regiono saugumą ir stabilumą,
- E. kadangi pati ES yra grindžiama susitaikymo, kompromiso ir taikaus sambūvio principais; kadangi ES politika Vakarų Balkanuose siekiama tokių pat tikslų, kad būtų pagerinti regiono tautų santykiai; kadangi, vadovaudamasi šia politika, ES smerkia visus karo nusikaltimus, kurie vyko buvusioje Jugoslavijoje, ir remia TBTB ir vietos karo nusikaltimų tribunolų pastangas užtikrinti teisingumą ir traukti už juos atsakomybėn,

1. patvirtina, kad Serbijos ateitis yra susijusi su Europos Sąjunga, ir ragina šalį toliau dėti pastangas siekiant šio tikslo; palankiai vertina Serbijos pasiektą pažangą vykdant reformas; palankiai vertina Tarybos 2010 m. birželio 14 d. priimtą sprendimą pradėti Stabilizacijos ir asociacijos susitarimo su Serbija ratifikavimo procedūrą ir tai, kad 11 valstybės narės šį susitarimą jau ratifikavo; ragina likusias valstybes nares nedelsiant pradėti ratifikavimo procedūrą;

2. palankiai vertina Serbijos 2009 m. gruodžio 22 d. pateiktą prašymą dėl narystės Europos Sąjungoje ir 2010 m. spalio 25 d. Ministrų tarybos sprendimą prašyti Komisijos išnagrinėti Serbijos prašymą; mano, kad Tarybos sprendimu siunčiamas teigiamas signalas Serbijai, ir ragina ją paspartinti reformas, būtinas siekiant atitikti Kopenhagos kriterijus; pabrėžia, kad Tarybos sprendimu reikšmingai prisidedama prie stabilumo Vakarų Balkanuose; ragina Komisiją šiuo klausimu parengti nuomonę, vadovaujantis procedūra, išdėstyta Europos Sąjungos sutarties 49 straipsnyje;

3. palankiai vertina Tarybos sprendimą dėl vizų režimo liberalizavimo, kuriuo leidžiama Serbijos piliečiams keliauti be vizų Šengeno erdvėje nuo 2009 m. gruodžio 19 d.; palankiai vertina Serbijos vyriausybės sprendimą leisti ES piliečiams keliauti į Serbiją su asmens tapatybės kortelėmis ir ragina imtis tolesnių iniciatyvų, palengvinančių žmonių bendravimą ir jų keliones Vakarų Balkanų regione; ragina Serbijos valdžios institucijas patvirtinti tinkamas priemones ir dėti visas pastangas, kad būtų apribotos galimybės piktnaudžiauti beviziu režimu, ypač užtikrinti, kad Serbijos piliečiai būtų tinkamai informuoti apie jų teises ir pareigas, kylančias dėl bevizio režimo;

4. su pasitenkinimu pažymi, kad PNPP parama Serbijoje tinkamai įgyvendinama; ragina vyriausybę ir ES supaprastinti finansavimui pagal PNPP taikomas administracines procedūras, kad jis taptų prieinamesnis mažesniems ir necentralizuotiems gavėjams; pabrėžia, kad persvarstant ES finansinę programą reikia išlaikyti tinkamą pasirengimo narystei paramos lygį;

5. palankiai vertina bendrą ES ir Serbijos rezoliuciją dėl Tarptautinio teisingumo teismo patariamiosios nuomonės vienašališko Kosovo nepriklausomybės paskelbimo suderinamumo su tarptautine teise klausimu, kurią 2010 m. rugsėjo 9 d. vienbalsiai priėmė JT Generalinė Asamblėja; palankiai vertina Serbijos vyriausybės norą įsitraukti į atnaujintą dialogą su Kosovu pagal ES programą ir ragina nedelsiant pradėti derybas; ragina Serbiją pradėti dialogą su Kosovu nebeminint naujų derybų dėl statuso; išreiškia savo įsitikinimą, kad gali būti pasirinktas „žingsnis po žingsnio“ metodas visų Kosovo gyventojų labui; pabrėžia, kad norint, jog

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

dialogas būtų sėkmingas, reikės abiejų šalių pasiryžimo ir pasirengimo ieškoti kompromiso žvelgiant į jų bendrą europietišką ateitį ir jų bendrą interesą įtvirtinti ilgalaikę taiką ir stabilumą regione ir pagerinti žmonių gyvenimą; pripažįsta galimybę palengvinti šį procesą, kuris yra ES patikimumo ir politinės vizijos visame regione patikrinimas; primena, kad geri kaimynystės santykiai yra viena iš svarbiausių sąlygų visoms Vakarų Balkanų šalims siekiant narystės ES;

6. pritaria pagerėjusiam bendradarbiavimui su EULEX, tačiau pabrėžia, kad ir toliau būtų dedamos pastangos, ypač keičiantis informacija; ragina Serbijos valdžios institucijas palengvinti EULEX bendradarbiavimą su Kosovo serbais, siekiančiais Šiaurės Kosove įgyvendinti teisinę valstybę;

7. ragina Serbijos vyriausybę panaikinti Serbijos analogiškas struktūras Kosove, kurios stabdo decentralizavimo procesą ir užkerta kelią visiškai serbų bendruomenės integracijai Kosovo institucijose; atsižvelgdamas į tai, ragina Serbijos valdžios institucijas imtis konstruktyvaus vaidmens, susijusio su savivaldybių institucijų steigimu ir veikla Serbijos daugiatautėse savivaldybėse į šiaurę ir pietus nuo Ibaro upės;

8. ragina Serbijos valdžios institucijas laikytis konstruktyvaus požiūrio į artėjančius visuotinius rinkimus Kosove; pažymi, kad pažymi, kad stabilios ir daugiatautės Kosovo institucijos atitiktų tiek Serbijos, tiek ir kitų kaimyninių šalių interesus ir, atsižvelgdamas į tai, mano, kad Kosovo serbų dalyvavimas rinkimų procese yra būtina sąlyga siekiant užkirsti kelią Kosovo serbų bendruomenės socialinei atskirčiai;

9. pažymi, kad Serbija ir Kosovas deda pastangas ieškodami per 1998–1999 m. konfliktą dingusių asmenų, šį darbą vykdyti padeda asmenų, dingusių per įvykius Kosove, paieškos darbo grupė; pabrėžia šio klausimo išsprendimo svarbą žengiant į priekį po 1998–1999 m. konflikto; taip pat pažymi, kad vis dar ieškoma maždaug 1 862 dingusių asmenų, ir ragina Kosovą ir Serbiją išplėsti visus įmanomus tarpusavio bendradarbiavimo, bendradarbiavimo su Tarptautiniu Raudonojo kryžiaus komitetu (angl. ICRC), EULEX ir kitais šių asmenų ieškančiais subjektais būdus;

10. pabrėžia, kad regioninio bendradarbiavimo plėtra išlieka pagrindinis ES prioritetas, nes tai esminis susitaikymo proceso, geros kaimynystės ir betarpiškų žmogiškųjų santykių Vakarų Balkanuose veiksnys; todėl ragina Serbiją laikytis konstruktyvaus požiūrio į labiau integruotą regioninį bendradarbiavimą, taip pat ragina propaguoti praktinį ir tvarų sprendimą dėl Kosovo atstovavimo regioniniuose forumuose; šiuo požiūriu palankiai vertina 2010 m. birželio 2 d. Sarajeve įvykusį ES ir Vakarų Balkanų šalių aukšto lygio susitikimą;

11. primena, kad visapusiškas bendradarbiavimas su TBTBJ yra pagrindinis reikalavimas Serbijai siekiant pažangos kelyje į ES narystę; pažymi, kad Serbija ir toliau tinkamai reaguoja į TBTBJ pagalbos prašymus, ir ragina Serbijos vyriausybę toliau glaudžiai bendradarbiauti su Teismu, įskaitant greitą visų prašomų dokumentų perdavimą ir TBTBJ grąžintų bylų užbaigimą laiku; tačiau, pažymi, kad pagal paskutinį TBTBJ vyriausiojo prokuroro įvertinimą Serbijos pastangos sulaikyti du likusius besislapstančius nusikaltėlius vis dar yra abejotinos; pabrėžia, kad pats itinamiasias Serbijos pastangų ir bendradarbiavimo su TBTBJ įrodymas būtų dviejų tebesislapstančių kaltinamųjų sulaikymas ir išdavimas Hagos tribunolui, ir ragina dėti nuoseklias pastangas juos sulaikyti, siekiant užtikrinti, kad Teismo išpareigojimai būtų įgyvendinti; ypač skubiai ragina peržiūrėti dabartinį metodą, vadovaujantis TBTBJ rekomendacijomis; pabrėžia, kad Serbijai šalies kandidatės statusas gali būti suteiktas ir (arba) stojimo derybos su ES pradėtos tik tada, kai TBTBJ prokuratūra patvirtina, kad ji visapusiškai bendradarbiauja;

12. palankiai vertina Serbijos parlamento priimtą rezoliuciją dėl Srebrenicos, kaip reikšmingą žingsnį didinant informuotumą apie neseniai įvykdytus žiaurumus ir siekiant susitaikymo regione; palankiai vertina prezidento B. Tadičiaus sprendimą dalyvauti 15-ųjų genocido Srebrenicoje metinių minėjime, kaip tolesnį žingsnį šia linkme bei jo vizitą į Vukovarą, per kurį jis išreiškė pagarbą ir atsiprašė 1991 m. Ovčaros žudynių aukų artimųjų; šis vizitas suteikė naują paskatą gerų kaimyninių Serbijos ir Kroatijos santykių plėtojimui; palankiai vertina Specialiojo prokuroro karo nusikaltimams tirti tarnybos pasiryžimą ir profesionalumą, įskaitant greitą reagavimą į Peručačko ežero tyrimą;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

13. atkreipia dėmesį į teismų sistemos reformą ir ragina dėti papildomų energingų pastangų siekiant užtikrinti teisėjų nepriklausomumą ir nešališkumą ir pagerinti teismų darbo efektyvumą; palankiai vertina politinį sprendimą pradėti naujo teisėjų paskyrimo procedūrą, tačiau pabrėžia, kad ją reikia atlikti skaidriai, užtikrinant teisėjų, kurie nebebus paskirti, teisę veiksmingai apskųsti tokį sprendimą, ir išpėja, kad šis procesas nebūtų politizuojamas; atkreipia dėmesį į tai, kad delsiama priimti atitinkamus teisės aktus, ir ragina vyriausybę skubiai pateikti likusius įstatymų projektus parlamentui; reikalauja visiškai skaidraus teisingumo vykdymo; be to, ragina skirti teismams, įskaitant Konstitucinį teismą, papildomų finansinių ir administracinių išteklių, siekiant pagerinti jų funkcionavimą ir panaikinti neišspręstų bylų sankaupas; šiuo atžvilgiu mano, kad aiškus prioritetas turėtų būti teikiamas nuosavybės grąžinimui buvusiems savininkams; pabrėžia, kad nekaltumo prezumpcija yra viena iš pagrindinių teisinių priemonių, užtikrinančių teisinę valstybę; ragina institucijas ir ypač valdymo poskyrį griežtai laikytis minėtojo principo;

14. primena, kad svarbiausias valdžios institucijų prioritetas turėtų būti pastangos palaikyti teisinę valstybę; palankiai vertina kovoje su korupcija padarytą pažangą, kurią rodo, be kita ko, pastaruoju metu aukštiesiems pareigūnams iškeltos bylos ir atitinkamos teisinės sistemos nustatymas, taip pat 2010 m. sausio mėn. pradėta Kovos su korupcija agentūros veikla, tačiau pabrėžia, kad korupcija šalyje vis dar išgalėjusi, ir ragina dėti daugiau pastangų jai išnaikinti; ypač atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį atliko neteisėta prekyba, ir jos bei kitų neteisėtos veiklos formų neigiamus padarinius palaikant nusikalstamus tinklus; atkreipia dėmesį į tai, kad neretai užimamos dvejų pareigos, o tai kelia didelę interesų konflikto grėsmę – ši problema turi būti sprendžiama kaip prioritetas klausimas; atsižvelgdamas į tai, reiškia susirūpinimą dėl pastaruoju metu padarytų Kovos su korupcija agentūros įstatymo pakeitimų, kurie veda priešinga kryptimi, ir pažymi, kad ši agentūra kreipėsi į Konstitucinį teismą dėl tos nuostatos atitikimo Konstitucijai; ragina valdžios institucijas teikti visą reikalingą politinę ir administracinę paramą Kovos su korupcija agentūrai ir pabrėžia, kad reikia nedelsiant ištirti korupcijos atvejus, apie kuriuos agentūra yra pranešusi; ragina priimti politinių partijų finansavimo įstatymo pataisas, siekiant užtikrinti visišką partijų finansavimo skaidrumą ir veiksmingą stebėsenos sistemą; ragina valdžios institucijas priimti teisės aktus, kuriais būtų veiksmingai apsaugoti informatoriai; pabrėžia, kad labai svarbus žingsnis vykdant teisingumą yra nuosavybės teisių atkūrimas; pabrėžia, kad svarbu griežtai laikytis nustatytų procedūrų siekiant stiprinti visuomenės pasitikėjimą teisingumo vykdymo nešališkumu;

15. palankiai vertina viešojo administravimo srityje padarytą pažangą; pabrėžia, kad reikėtų daugiau pastangų kuriant nepriklausomą valstybinę tarnybą, be to, šiuo tikslu ragina įvesti nuopelnais paremtą karjeros sistemą, įskaitant profesionalų ir skaidrų įdarbinimo procesą ir veiksmingas žmogiškųjų išteklių valdymo priemones, ir, turėdamas tai mintyje, atkreipia dėmesį į itin blogą praktiką, kai darbuotojai dažnai samdomi ne pagal valstybės tarnybos įstatymą, o remiantis politiniais ryšiais; atkreipia dėmesį į itin mažą tautinių mažumų atstovų skaičių viešojo administravimo ir teismų sistemose, taip pat valstybinėse įmonėse; atkreipia dėmesį į tai, kad ir toliau reikia kurti tiek nacionalinio, tiek vietos lygmens administracijos pajėgumus, be to, ragina toliau stiprinti integracijos į ES srities viešojo administravimo pajėgumus bei koordinavimą ir ragina Komisiją ir toliau, koordinuojant pagalbą su kitais pagalbos teikėjais, padėti valdžios institucijoms šioje srityje;

16. palankiai vertina padarytą pažangą reformuojant policiją ir gerėjantį bendradarbiavimą policijos srityje su kaimyninėmis šalimis ir ES šalimis; ypač palankiai vertina susitarimą dėl policijos bendradarbiavimo su Kroatija, Juodkalnija ir Bosnija ir Hercegovina; palankiai vertina bendradarbiavimo su Europolu veiksmų plano pasirašymą, kaip žingsnį veiklos susitarimo su šia ES teisėsaugos agentūra sudarymo link; vis dėlto pabrėžia, kad reikia dėti daugiau pastangų siekiant spręsti veiksmų plane apibrėžtus iššūkius, ypač srityse, susijusiose su asmens duomenų ir slaptų duomenų apsauga, kurie taip pat bus pagrindiniais dalykai sudarant bendradarbiavimo susitarimą su Eurojustu;

17. tačiau atkreipia dėmesį į netinkamo policijos elgesio atvejus, įskaitant atvejus dėl pernelyg didelės policijos pareigūnų valdžios ir jėgos panaudojimo prieš piliečius, ir ragina dėti papildomas energingas pastangas, kad pažeidėjai būtų nubausti; šiuo atžvilgiu palankiai vertina tai, kad policija bendradarbiauja su nepriklausomomis priežiūros institucijomis ir įgyvendina jų išvadas; laiko policijos pajėgų ir kitų teisėsaugos organų neutralumą, turint reikalų su visų mažumų atstovais, didžiausiu prioritetu ir ragina valdžios institucijas apmokymuose šiam jautriam klausimui skirti daugiau dėmesio; palankiai vertina pastangas padidinti moterų dalyvavimą policijos pajėgose;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

18. palankiai vertina ligšiolines pastangas siekiant pašalinti saugumo pajėgų veiklos praeityje palikimą; šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į tai, kad reikalinga tolesnė saugumo sektoriaus reforma, ypač siekiant tobulinti liustracijos nuostatas ir stiprinti parlamentinę priežiūrą; primena institucijoms, kad prieigos prie slaptosios tarnybos archyvų suteikimas visuomenei yra būtina sąlyga sėkmingam regiono sutaikymui, ypač atsižvelgiant į žiaurumus, kurie vyko Antrojo pasaulinio karo metu ir vėliau; vis dėlto atkreipia dėmesį į nepakankamą teisių į privatumą apsaugą, todėl ragina šiuo atžvilgiu vykdyti tolesnes reformas;

19. palankiai vertina pagerėjusį policijos ir prokuratūros veiksmų koordinavimą, kuris duoda rezultatų kovojant su organizuotu nusikalstamumu ir prekyba narkotikais, kurie yra bendri ES ir Serbijai iškilę iššūkiai; pažymi bendradarbiavimo memorandumų su besivystančiomis Lotynų Amerikos šalimis, kuriais siekiama efektyviau spręsti su prekyba narkotikais iš užsienio susijusias problemas, pasirašymo svarbą; ragina imtis tolesnių veiksmų siekiant pagerinti vidaus policijos ir teismų pajėgumus, pabrėždamas, kad ES ir toliau kelia susirūpinimą prekyba narkotikais iš Serbijos ir per ją;

20. primena, kad tinkamas parlamento, kaip itin svarbios demokratinėje sistemoje institucijos, funkcionavimas yra labai svarbus ir pritaria procedūrinėms naujovėms, įvestoms priėmus naują teisės aktą dėl Nacionalinės Asamblėjos; atkreipia dėmesį į vadinamąją „tuščių blankų“ praktiką, kuri leidžia politinėms partijoms kontroliuoti parlamento narių veiklą, ir kurią reikia nedelsiant panaikinti; be to, ragina sustabdyti savavališką parlamento vietų paskirstymą; ragina politines partijas nedelsiant įvesti atitinkamas nuostatas, kurios atitiktų Europos demokratijos standartus, pageidautina dar per šią parlamento kadenciją; palankiai vertina naujų parlamento darbo tvarkos taisyklių priėmimą, ragina stiprinti vyriausybės veiklos priežiūrą ir palankiai vertina tai, kad šiuo tikslu darbo tvarkos taisyklėse oficialiai numatyti vieši posėdžiai; palankiai vertina tai, kad pirmą kartą nuostatos, kuriomis vykdyti priežiūrą leidžiama nepriklausomoms institucijoms, buvo įtrauktos į darbo tvarkos taisykles, tačiau reiškia susirūpinimą dėl parlamento galimo kišimosi į šių įstaigų darbą; ragina parengti naujas nuostatas pagal Komisijos posėdžio Venecijoje rekomendacijas, kuriose apibrėžtas šių įstaigų nepriklausomos veiklos teisinis pagrindas;

21. palankiai vertina ombudsmeno piliečių teisių apsaugos srityje atliktą darbą, kuris susijęs su tinkama valstybės institucijų veikla, taip pat ir priemonės vaikų ir mažumų teisėms remti valstybiniu ir provincijos lygmeniu; ragina valstybės valdžios institucijas ieškoti galimybių palengvinti šių priemonių vykdymą ir užtikrinti, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į ombudsmeno rekomendacijas; palankiai vertina tai, kad buvo įsteigti trys ombudsmeno tarnybos biurai Preševo, Bujanovaco ir Medvedžios savivaldybėse;

22. primena, kad demokratijai nepaprastai svarbu stipri ir nepriklausoma žiniasklaida, ir ragina imtis veiksmų siekiant užtikrinti jos nepriklausomumą nuo politinio spaudimo ir kitokios įtakos; palankiai vertina Serbijos vyriausybės pastangas sukurti teisinę sistemą, kurioje būtų užtikrinama žodžio laisvė, bet išreiškia susirūpinimą dėl bandymų kontroliuoti žiniasklaidos sektorių ir kištis į jo veiklą; yra susirūpinęs dėl prieštarai vertinamų dienraščio „Večernje novosti“ privatizacijos aplinkybių ir ragina vyriausybę užtikrinti vienodą požiūrį į visus užsienio ir vidaus investuotojus; smerkia išpuolius ir grasinimus, nukreiptus prieš Serbijos žurnalistus, ir ragina valdžios institucijas visapusiškai juos ištirti ir patraukti kaltininkus atsakomybėn; atkreipia dėmesį į nuosavybės koncentraciją ir skaidrumo stoką žiniasklaidos sektoriuje; atkreipia dėmesį į atvejus, kai buvo paskelbti asmens duomenys, ir pabrėžia, kad reikalingas žurnalistų savireguliacijos, be to, jie turi laikytis etikos kodekso nuostatų; pažymi, kad interneto prieigos lygis išlieka žemas; pripažįsta interneto svarbą užtikrinant žiniasklaidos laisvę ir primygtinai ragina valdžios institucijas imtis tinkamų šios srities veiksmų;

23. pabrėžia, kad gerinant valstybės funkcionavimą labai svarbus decentralizacijos procesas, priartinant valstybę prie piliečių ir tuo pačiu metu geriant jų teisę į provincijos autonomiją ir vietos savivaldą; šiuo atžvilgiu palankiai vertina teisės aktą dėl tautinių mažumų tarybų, kuriame, vadovaujantis tarptautiniais standartais, reglamentuojama tautinių mažumų tarybų kompetencija ir rinkimų į jas tvarka; pripažįsta 2006 m. lapkričio mėn. Konstitucijos įgyvendinimo pažangą, pasiektą priimant Voivodinos statutą ir įstatymą dėl kompetencijų; ragina, kad būtų toliau tęsiamas valdžios perdavimo procesas, t. y. priimtas įstatymas dėl valstybės pajamų ir įstatymas dėl Voivodinos ir vietos savivaldybių valstybės nuosavybės, kurie sudarytų sąlygas Voivodinai pradėti naudotis savo valdžios institucijomis pagal naująjį statutą; be to, ragina dėti tolesnes politines pastangas, kad būtų atsižvelgiama į Preševo albanų mažumos lūkesčius turėti vietos

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

administraciją, ir nedelsiant suteikti atitinkamų lėšų, kurios turi būti paskirstytos konsultuojantis su Preševo, Bujanovaco ir Medvedžios savivaldybių koordinavimo institucija; tuo pat metu pabrėžia albanų mažumos atstovų atsakomybės svarbą ir primygtinai ragina mažumos atstovus neskatinti reksmingos nacionalistinės ir separatistinės retorikos, kuri griežtai skiriasi nuo pagrindinių Europos vertybių; lygiai taip pat pabrėžia serbų integracijos į šias vietas valdžios institucijas svarbą;

24. palankiai vertina Serbijos pastangas mažumų apsaugos srityje; vis dėlto pabrėžia, kad galimybės gauti informaciją ir mokytis mažumų kalbomis (ypač bosnių, bulgarų, bunjevų ir rumunų mažumų atveju) dar turi būti gerinamos;

25. palankiai vertina tai, kad buvo įsteigta dauguma tautinių mažumų tarybų, kadangi tai sudaro sąlygas joms priimti sprendimus švietimo, kultūros, mažumų kalbų ir visuomenės informavimo srityse; pažymi, jog svarbu, kad būtų visapusiškai įgyvendinta šių mažumų savivaldos vyriausybių kompetencija ir kad jos gautų pakankamai biudžeto subsidijų, kurias garantuoja įstatymas dėl tautinių mažumų tarybų; atkreipia dėmesį į skundus dėl pasirengimo proceso ir tarybų steigimo teisinių reikalavimų trūkumų, taip pat atkreipia dėmesį į skundus dėl kai kurių ministerijų ir savivaldybių vykdomų nacionalinių tarybų garantuotų kompetencijų pažeidimo ir ragina valdžios institucijas į juos atsakyti; yra susirūpinęs dėl bosnių nacionalinės tarybos įsteigimo ir ragina greitai užbaigti procesą laikantis taisyklių ir sudarant sąlygas teisėtam bosnių atstovavimui taryboje; yra susirūpinęs dėl kylančios įtampos Sandžake, kurią rodo, be kita ko, pastarojo meto smurtiniai incidentai, ir griežtai ragina spręsti politinius ginčus dialogu, remiantis demokratiškas institucijų sistema;

26. palankiai vertina lyčių lygybės skatinimo srityje pasiektą pažangą, visų pirma tai, kad priimtas lyčių lygybės įstatymas ir nacionalinis veiksmų planas, skirtas pagerinti moterų padėtį ir skatinti lyčių lygybę; vis dėlto primena, kad šių priemonių įgyvendinimas vis dar vilkinamas ir kad moterys vis dar diskriminuojamos, ypač darbo rinkoje; todėl ragina Serbijos valdžios institucijas skubiai pradėti įgyvendinti naujus teisės aktus dėl lyčių lygybės ir išspręsti platesnio masto lyčių diskriminacijos problemas, pvz., pažaboti didėjantį šeiminių smurto lygį Serbijoje;

27. ragina imtis tolesnių veiksmų, kad būtų visapusiškai įgyvendintas kovos su diskriminacija įstatymas, ir palankiai vertina šioje srityje pasiektą pažangą, ypač tai, kad įsteigta Lygybės apsaugos komisaro pareigybė, kaip svarbus pirmasis žingsnis užtikrinant vienodą požiūrį į visus Serbijos piliečius;

28. dar kartą primena, kad žodžio ir susirinkimų laisvė yra kertinės Europos vertybės ir palankiai vertina 2010 m. spalio 10 d. Belgrade įvykusį pirmąjį gėjų parodą; laiko šį įvykį ypatingos svarbos pirmuoju žingsniu siekiant sukurti atvirą ir tolerantišką visuomenę ir vyriausybės išpareigojimu laikytis ES standartų dėl tolerancijos ir pažeidžiamų visuomenės mažumų apsaugos; išreiškia pasitenkinimą dėl tinkamų saugumo priemonių, kurių buvo imtasi siekiant apsaugoti parodo dalyvius;

29. vis dėlto apgailėstauja dėl parodo metu įvykusių smurtinių susidūrimų, kuriuose sužeista daug žmonių, daugiausia policininkų; atkreipia dėmesį į tai, kad susijusius ekstremistus netiesiogiai remia tam tikros politinės partijos ir iškilūs dvasininkai; ragina valdžios institucijas užtikrinti teisinės valstybės principų laikymąsi nubaudžiant smurto kaltininkus ir iš esmės uždraudžiant ekstremistų organizacijas, kurioms jie priklauso; pažymi, kad šios organizacijos atsakingos už sunkius smurto atvejus praeityje, visų pirma 2008 m. vasario 17 d.; šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į tai, kad daug tokių bylų dabar nagrinėja Konstitucinis Teismas; ragina priimti atitinkamas priemones siekiant veiksmingai kovoti su visų rūšių ekstremizmo bei radikalizmo apraiškomis visuomenėje;

30. pažymi, kad dauguma romų gyvena ypač didelio skurdo sąlygomis, dėl kurių jaunų romų galimybės gyvenime sumažėja; be to, atkreipia dėmesį, kad jie patiria diskriminaciją darbo rinkoje, o tik 5 proc. iš jų turi nuolatinę darbo vietą; ragina valdžios institucijas imtis skubių veiksmų siekiant išduoti jiems tapatybės korteles, taip pat pagerinti jų būsto sąlygas, prieigą prie švietimo, darbo rinkos ir sveikatos priežiūros; atkreipia dėmesį į besitęsiančią romų gyventojų diskriminaciją ir nesenus smurto prieš juos atvejus, taip pat Serbijos valdžios institucijų vykdyto smurtinio romų perkėlimo atvejus;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

31. atkreipia dėmesį į tai, kad Serbija yra šalis, kurioje gyvena daugiausia pabėgėlių ir šalies viduje perkeltųjų asmenų (ŠVPA) Europoje; pabrėžia, kad jų padėtis dėl būsto stygiaus ir skurdo yra kritinė, todėl ragina Serbijos valdžios institucijas peržiūrėti nacionalinę pabėgėlių strategiją; palankiai vertina Serbijos iškeltas iniciatyvas atgaivinti regioninį procesą siekiant ilgalaikio pabėgėlių problemų sprendimo ir ragina Sarajevo deklaraciją pasirašiusias šalis pasiekti žymiai didesnę pažangą šioje srityje; todėl pažymi bendrą Serbijos ir Kroatijos Prezidentų įsipareigojimą ištirti dingusių asmenų likimą ir surasti sprendimus dėl pabėgėlių ir grįžimo klausimų; ragina Komisiją pasinaudoti savo politine įtaka ES šalims kandidatėms ir potencialioms šalims kandidatėms šiame regione, siekiant užtikrinti, kad būtų pašalintos kliūtys, trukdančios grįžti pabėgėliams; be to, primena, kad numatoma, jog dėl readmisijos susitarimų su ES šalimis grįš iki 150 000 gyventojų, ir kad sėkmingai jų integracijai reikės kruopštaus pasirengimo, ypač vietos valdžios institucijų lygmeniu; pabrėžia pilietinės visuomenės organizacijomis vaidmens svarbą šiame procese;

32. palankiai vertina karinio sektoriaus reformas, ypač Serbijos armijos profesionalizaciją, kuri pradėta 2011 m. sausio 1 d., ir mano, kad tai svarbus žingsnis stiprinant armijos modernizavimą ir tolesnę kariuomenės civilinę kontrolę;

33. pabrėžia, kad nustatant politikos prioritetus svarbų vaidmenį atlieka pilietinė visuomenė; pabrėžia dialogo su pilietinės visuomenės organizacijomis svarbą ir esminį pilietinės visuomenės veikėjų vaidmenį siekiant glaudesnio regioninio bendradarbiavimo socialiniais ir politiniais aspektais; palankiai vertina tai, kad naujame Susirinkimų įstatyme, priimtame 2009 m., išaiškintas NVO teisinis statusas ir kad pagerėjo Serbijos valdžios institucijų ir pilietinės visuomenės bendradarbiavimas; pripažįsta vyriausybės pastangas konsultuotis su pilietine visuomene; ragina valdžios institucijas imtis tolesnių veiksmų siekiant įteisinti ir išplėsti pilietinės visuomenės veikėjų dalyvavimą politinių sprendimų priėmimo procese ir veikloje, susijusioje su institucijų priežiūra; pabrėžia paramos pilietinių teisių gynėjams (ypač LGBT aktyvistams, karo nusikaltimus tiriantiems asmenims, taip pat asmenims, kurie siekia pagerinti Serbijos ir Kosovo santykius) ir jų apsaugos poreikį;

34. šiuo atžvilgiu išreiškia savo paramą RECOM iniciatyvai (Tiesos ieškojimo ir tiesos sakymo apie karo nusikaltimus ir kitus rimtus žmogaus teisių pažeidimus buvusioje Jugoslavijoje regioninės komisija), kuria siekiama žengti pirmyn supratimo ir susitaikymo proceso keliu visuose Vakarų Balkanuose, ir ragina atitinkamas Serbijos institucijas bei susijusias šalis remti šį procesą;

35. pabrėžia, kad švietimo sistema yra nepaprastai svarbi šalies jaunimo ir ateities ekonominėms perspektyvoms; pabrėžia, kad moderni ir aukštų standartų švietimo sistema, paruošianti aukštų gebėjimų darbuotojų kartas, yra viena svarbiausių socialinio ir ekonominio vystymosi prielaidų; apgailestauja dėl aukšto nedarbo lygio šalyje (ypač jaunimo) ir mažo baigusiujų universitetą procento; ragina valdžios institucijas visapusiškai įgyvendinti Bolonijos proceso nuostatas ir užtikrinti, kad Serbijos švietimo sistema atitiktų Europos standartus; palankiai vertina mokslo ir mokslinių tyrimų sričių pažangą, tačiau pabrėžia, kad reikalingos tolesnės pastangos, jei Serbija siekia prisijungti prie Europos mokslinių tyrimų erdvės; be to, ragina valdžios institucijas didinti investicijas į nacionalinių mokslinių tyrimų pajėgumus, siekiant išvengti Serbijos mokslinių tyrimų standartų ir pajėgumų atsilikimo nuo europinių;

36. pripažįsta išplėtą bendrą kolektyvinę sutartį, kurią 2008 m. lapkričio mėn. Serbijos vyriausybė pasirašė su profesinių sąjungų ir darbdavių asociacija; ragina Serbijos vyriausybę nutraukti dabartinę sutarties galiojimo sustabdymą; pabrėžia, kad, nepaisant konstitucinių garantijų, profesinių sąjungų teisės vis dar išlieka ribotos, todėl ragina Serbiją toliau didinti darbo ir profesinių sąjungų teises; yra susirūpinęs, kad socialinis dialogas tebelieka silpnas ir kad su socialiniais partneriais konsultuojamasi nereguliariai; pripažįsta, kad Ekonomikos ir socialinių reikalų taryba dažniau rengė posėdžius ir kad visos specializuotos įstaigos veikia tinkamai, bet yra susirūpinęs, kad jos pajėgumai tebėra silpni; ragina imtis tolesnių veiksmų siekiant stiprinti Ekonomikos ir socialinių reikalų tarybą, kad būtų užtikrinta, jog kad ji galės imtis aktyvaus vaidmens stiprinant socialinį dialogą ir atlikti aktyvesnį konsultacinį vaidmenį teisėkūros srityje;

37. atkreipia dėmesį į sunkią kalėjimų sistemos padėtį ir ragina imtis veiksmų siekiant spręsti kalėjimų perpildymo problemą, pagerinti itin blogas sulaikymo įstaigų sąlygas ir teikti tinkamas kalinių reabilitacijos programas ir mokymą;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

38. pabrėžia itin neigiamas finansų krizės pasekmes šaliai; atkreipia dėmesį į pastarąją rezervinio susitarimo su TVF peržiūrą, prie kurios pridėtas teigiamas šalies makroekonomikos politikos įvertinimas, be to, palankiai vertina Vakarų Balkanų investicijų sistemos, skirtos regiono integracijos pažangai bei jo ekonomikos atkūrimui ir suteikiančios galimybę gauti paskolas, skirtas prioritetiniams infrastruktūros projektams, sukūrimą; ragina plėsti šią sistemą, siekiant įtraukti paramą mažoms ir vidutinėms įmonėms, ir kviečia Serbiją pasinaudoti šiais naujais finansiniais ištekliais, taip pat ir PNPP paramos teikiamomis galimybėmis tam, kad pažeidžiamos visuomenės grupės būtų efektyviau apsaugotos nuo krizės padarinių;

39. primena, kad egzistuojančios monopolijos labai trukdo rinkos ekonomikos sėkmingam vystymuisi; todėl ragina vyriausybę jas pašalinti ir imtis aktyvių priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų toliau įgyvendinama veiksminga konkurencijos politika; pabrėžia, kad kliūtys, su kuriomis, siekdamas patekti į rinką, susiduria mažos ir vidutinio dydžio įmonės, vis dar didesnės nei norėtu; palankiai vertina tai, kad įvairiose srityse buvo įsteigtos rinkos reguliavimo tarnybos, ir tikisi, jog valdžios institucijos užtikrins, kad šios įstaigos būtų nepriklausomos ir netaptų „aukomis“ tų, kuriuos turi reglamentuoti;

40. taip pat pažymi, kad šalies nacionalinių ir ekonominių statistinių duomenų rinkimas turėtų būti toliau tobulinamas, ir ragina valdžios institucijas juos atnaujinti;

41. ragina Serbijos valdžios institucijas ir politinius judėjimus prisiimti tvirtesnius išipareigojimus užimtumo politikos ir socialinės sanglaudos srityse, taip pat sukurti aplinką, palankią demokratijos, teisinės valstybės, laisvos rinkos ekonomikos plėtrai ir pagarbai žmogaus teisėms;

42. ragina dėti tolesnes pastangas siekiant sukurti tvarų viešojo transporto tinklą Serbijoje ir visuose Vakarų Balkanuose bei siekiant gerinti kelių infrastruktūrą, įskaitant greitą X koridoriaus užbaigimą, tačiau ne mažiau svarbu ir geležinkelių bei vidaus vandenų kelių transportas; pabrėžia integruotos transportavimo sistemos svarbą tiek Serbijos regionų ekonominiam vystymuisi, tiek regioninės prekybos apimties didėjimui; išreiškia ypatingą susidomėjimą Dunojaus strategija, kuria siekiama pagerinti susisiekimo ir ryšių sistemas (kreipiant daugiausiai dėmesio transporto, energetikos ir informacinės visuomenės sritims), išsaugoti aplinką, apsisaugoti nuo gamtinių pavojų ir stiprinti socialinę bei ekonominę plėtrą;

43. šiuo atžvilgiu apgailestauja dėl prastų viešojo transporto (ypač geležinkelio) sąlygų; ragina Serbijos vyriausybę visapusiškai panaudoti PNPP lėšas siekiant plėtoti, atnaujinti ir modernizuoti geležinkelių tinklą ir gerinti žmonių bei krovinių pervežimui skirtas jungtis su kaimyninėmis šalimis;

44. palankiai vertina Serbijos pažangą aplinkos apsaugos srityje; vis dėlto ragina dėti daugiau pastangų atsinaujinančiosios energijos ir energijos vartojimo efektyvumo srityse, pažymėdamas, kad pagrindiniai *acquis* elementai dėl atsinaujinančiosios energijos dar vis turi būti perkelti į nacionalinius teisės aktus ir kad dar reikia priimti teisės aktus dėl energijos vartojimo efektyvumo;

45. palankiai vertina tai, kad Cheminių medžiagų agentūra priėmė taisyklių sąvadą, kuriame apribota arba uždrausta cheminių medžiagų, keliančių pavojų žmonių sveikatai ir aplinkai, gamyba ir dėl kurio cheminių medžiagų pramonės reguliavimas tampa panašesnis į europinį; vis dėlto apgailestauja, kad tam tikrų nuostatų, reikalaujančių pažangių technologijų ir susijusių investicijų, taikymas buvo atidėtas, nes, pasak pramonės atstovų, tai sukeltų finansinių nuostolių ir šios pramonės šakos veiklos sutrikimų Serbijoje; ragina greitai ir visapusiškai įgyvendinti 2009 m. aplinkosaugos teisės aktų paketą;

46. palankiai vertina susitarimus su Juodkalnija ir Kroatija, kuriais sudaromos sąlygos šių šalių piliečių, įtariamų organizuotais nusikaltimais, ekstradicijai, ir numatomas derybas dėl Serbijos ir Kroatijos sienos demarkacinės linijos; ragina Serbijos vyriausybę sudaryti panašius susitarimus su kitomis kaimyninėmis šalimis ir palankiai vertina veiksmus, kurių šiuo tikslu ėmėsi Serbija ir Juodkalnija; ragina Serbiją ir toliau dalytis su kaimyninėmis šalimis žvalgybos duomenimis ir įrodymais apie tarpvalstybinius nusikaltėlių tinklus, ypač tuos, kurie dalyvauja narkotikų kontrabandoje, siekiant veiksmingai kovoti su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu Balkanų regione;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

47. pabrėžia esminį vaidmenį, kurį atlieka Serbija užtikrinant stabilumą visuose Vakarų Balkanuose ir ypač stabilumą ir sanglaudą Bosnijoje ir Hercegovinoje; todėl ragina Serbijos valdžios institucijas aktyviai remti visus būtinus konstitucinius pokyčius, kurie Bosnijos ir Hercegovinos institucijoms suteiktų galimybę tęsti sudėtingas reformas Europos integracijos procese; ragina Belgradą ypač remti Bosnijos institucijų konsolidaciją, stiprinimą ir racionalizavimą;

48. ragina Serbijos valdžios institucijas ir toliau derinti savo teisės aktus su ES aplinkosaugos teisės aktais ir normomis, o priimtus teisės aktus įgyvendinti ir užtikrinti, kad jų būtų laikomasi;

49. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Serbijos vyriausybei bei parlamentui.

Europos iniciatyva dėl Alzheimerio ligos ir kitų demencijos atmainų

P7_TA(2011)0016

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos iniciatyvos dėl Alzheimerio ligos ir kitų demencijos atmainų (2010/2084(INI))

(2012/C 136 E/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į EB sutarties 168 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 35 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarybos rekomendaciją dėl priemonių kovai su neurodegeneracinėmis ligomis, visų pirma su Alzheimerio liga, taikant bendrą mokslinių tyrimų veiklos programavimą, ir Tarybos išvadas dėl visuomenės sveikatos strategijos kovojant su neurodegeneracinėmis ligomis, susijusiomis su senėjimu, visų pirma Alzheimerio liga,
- atsižvelgdamas į pacientų programos „Alzheimerio liga Europoje“ ES projekto Bendradarbiavimas demencijos srityje Europoje (EuroCoDe) (2006/2008), kuri finansuoja Sveikatos ir vartotojų reikalų generalinis direktoratas (DG SANCO), išvadas ir į 2010 m. ataskaitą dėl Alzheimerio ligos pasaulyje, kuri Pasaulinės Alzheimerio ligos dienos proga 2010 m. rugsėjo 21 d. paskelbė Tarptautinė Alzheimerio ligos organizacija („Alzheimer’s Disease International“, ADI),
- atsižvelgdamas į Komisijos finansuojamos pacientų programos „Alzheimerio liga Europoje“ Europos projekto Europos bendradarbiavimas demencijos srityje (EuroCoDe) rezultatus,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Europos iniciatyvos dėl Alzheimerio ligos ir kitų demencijos atmainų (COM(2009)0380),
- atsižvelgdamas į ES strateginį tikslą propaguoti gerą sveikatos būklę senėjančioje Europoje, nustatytą remiantis Komisijos baltąja knyga „Kartu sveikatos labui. 2008–2013 m. ES strateginis požiūris“, kurioje pabrėžiama būtinybė intensyvuoti mokslinius tyrimus siekiant plėtoti paliatyvinę priežiūrą ir geriau suprasti neurodegeneracines ligas,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją dėl ilgalaikės vyresnio amžiaus asmenų priežiūros ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 7 d. rezoliuciją dėl moterų vaidmens senėjančioje visuomenėje ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0313.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0306.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą (A7-0366/2010),
- A. kadangi apytikriai apskaičiuota, kad 2010 m. pasaulyje įvairiomis demencijos atmainomis serga 35,6 mln. žmonių, ir manoma, kad šis skaičius kas 20 metų didės beveik dvigubai ir 2030 m. gali siekti 65,7 mln. (Tarptautinės Alzheimerio ligos organizacijos 2010 m. ataskaita); kadangi Alzheimerio liga sergančių žmonių skaičius nėra tiksliai nustatytas dėl ankstyvos diagnozės sunkumų,
- B. kadangi apskaičiuota, kad Europoje įvairiomis demencijos atmainomis serga 9,9 mln. žmonių ir didžioji jų dalis serga Alzheimerio liga (Tarptautinės Alzheimerio ligos organizacijos 2010 m. ataskaita); kadangi neurodegeneracinėmis ligomis gali susirgti visų amžiaus grupių žmonės, tačiau jos yra viena iš pagrindinių vyresnio amžiaus asmenų neįgalumo bei priklausomybės nuo kitų žmonių priežasčių, ir manoma, kad dėl ilgesnės gyvenimo trukmės ir dėl skurdaus į pensiją išėjusių žmonių socialinio gyvenimo šiomis ligomis sergančių žmonių skaičius iki 2020 m. žymiai padidės; kadangi su jomis susiduriančių žmonių skaičius beveik patrigubėja, jeigu atsižvelgiama ir į neprofesionalių demencija sergančių asmenų globėjų skaičių,
- C. kadangi, remiantis 2009 m. ataskaita dėl Alzheimerio ligos pasaulyje, visų asmenų, sergančių demencija, dalis Europoje viršija 28 proc. ir Europą lenkia tik Azija (35 proc.), o iš visų pasaulio regionų Vakarų Europoje yra didžiausia sergančiųjų dalis (19 proc.),
- D. kadangi Europos gyventojai senėja, beveik visose Europos valstybėse sparčiausiai auga asmenų, kuriems per 80 metų, amžiaus grupė; kadangi mažėja dirbančių ir į pensiją išėjusių žmonių santykis ir kadangi dėl šios priežasties manoma, kad ateinančiais dešimtmečiais demencija bus vienas iš pagrindinių iššūkių nacionalinių socialinių ir sveikatos priežiūros sistemų tvarumui, įskaitant neoficialią priežiūrą ir ilgalaikės priežiūros įstaigas,
- E. kadangi pagal tam tikrus apskaičiavimus (Tarptautinės Alzheimerio ligos organizacijos 2010 m. ataskaita), bendros tiesioginės medicininės ir socialinės Alzheimerio liga sergančių asmenų priežiūros išlaidos Europoje sudaro 135,04 milijardus JAV dolerių,
- F. kadangi ankstyva diagnozė gali padėti valdyti sveikatos priežiūros išlaidas visoje Europoje,
- G. kadangi Europos Sąjunga šiuo metu neturi pakankamai tikslių statistinių duomenų apie demencijos ir ypač neurodegeneracinių ligų paplitimą ir kadangi, skirtingų tyrimų duomenimis, sergančiųjų skaičius gali skirtis net tris kartus; kadangi dėl to būtina atlikti Europos epidemiologinius tyrimus, kurie būtų grindžiami griežtais bendrais rodikliais,
- H. kadangi demencija turi socialinių ir ekonominių pasekmių, kurios daro įtaką visų valstybių narių sveikatos sistemoms,
- I. kadangi siekiant numatyti ekonominius ir socialinius Alzheimerio ir kitų demencijos atmainų padarinius, būtina investuoti į mokslinius tyrimus ir veiksmingas priežiūros sistemų programas,
- J. kadangi daugumą šios srities mokslinių tyrimų atlieka valstybės narės ir jų veikla palyginti mažai koordinuojama tarpvalstybiniu lygmeniu, taigi tyrimai fragmentiški, valstybės narės ribotai dalijasi žiniomis ir pažangiąja patirtimi, ir kadangi Alzheimerio ligos moksliniai tyrimai atsilieka nuo kitų pagrindinių ligų mokslinių tyrimų Europoje,
- K. kadangi naujausios pacientų programos „Alzheimerio liga Europoje“ išvados rodo, kad Alzheimerio liga ES tebėra nepakankamai diagnozuojama ir kad valstybėse narėse egzistuoja daug skirtumų, susijusių su prevencija, galimybėmis gauti gydymą ir atitinkamų paslaugų teikimu,

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- L. kadangi dabartinių mokslinių tyrimų rezultatai rodo, kad mityba gali būti svarbus veiksnys, sąlygojantis Alzheimerio ligos vystymąsi, ir dėl to prioritetas turėtų būti teikiamas demencijos prevencijai taikant įvairias priemones ir ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas prevenciniams veiksniams, pvz., sveikai mitybai, fizinio ir protinio aktyvumo skatinimui ir širdies bei kraujagyslių ligų rizikos veiksnių, pvz., diabeto, didelio cholesterolio kiekio, aukšto kraujo spaudimo ir rūkymo, kontrolei,
- M. kadangi vis labiau suvokiama, kad neurodegeneracinių ligų poveikis Europos gyventojams yra tokio masto, kad nė viena valstybė narė pati viena negali su tuo susidoroti; kadangi todėl siekiant kovoti su Europos šalių visuomenėms kilusiu nelengvu iššūkiu – neurodegeneracinėmis ligomis, visų pirma Alzheimerio liga – valstybėse narėse ir ES reikia labai sustiprinti bendradarbiavimą bei Alzheimerio ligos priežasčių, prevencijos ir gydymo srities naujoviškų ir daugiadisciplinių klinikinių mokslinių tyrimų veiklos ir keitimosi informacija koordinavimą ir didinti finansines investicijas į šią sritį,
- N. kadangi šia Europos iniciatyva nesiekama pakeisti esamų nacionalinių kovos su Alzheimerio liga ir kitomis demencijos atmainomis planų, tačiau ja turėtų būti naudojama kaip svertu siekiant veiksmingiau koordinuoti šios srities Europos mokslinius tyrimus,
- O. kadangi demencija yra gniuždanti liga patiems pacientams, tačiau, jei nebus teikiamos atitinkamos geros kokybės paslaugos, ji taip pat gali tapti labai sunki našta pacientų giminaičiams ir globėjams dėl emocinių, fizinių ir finansinių sunkumų, su kuriais susiduria bet kuria demencijos atmaina sergančiųjų artimieji ir draugai, kadangi kiekvieno paciento šeimoje vidutiniškai trys asmenys tiesiogiai prisiima didžiausią našta, tai rodo, kad galima numanyti, jog 19 milijonų europiečių tiesiogiai susiduria su demencija,
- P. kadangi jaučiamas personalo, besirūpinančio Alzheimerio liga sergančiais asmenimis, trūkumas priežiūros institucijose ir šis trūkumas ateityje didės; kadangi jaučiamas profesionalių sveikatos priežiūros darbuotojų ir socialinių darbuotojų, besirūpinančių Alzheimerio liga sergančiais pacientais, trūkumas, ir šis trūkumas ateityje didės; kadangi taip pat aišku, kad tokiems asmenims geriausia parama yra jų buvimas namuose jiems įprastoje aplinkoje,
- Q. kadangi sergančiųjų demencija priežiūros ir paramos juos prižiūrintiems asmenims srityje Europos Sąjunga ir valstybės narės turi siekti trejopo tikslo: užtikrinti aukštos kokybės ligonių priežiūrą, garantuoti lūkesčius atitinkantį juos prižiūrinčių asmenų poilsį ir sudaryti sąlygas ligonius prižiūrėti namuose arba aukštos kokybės naujoviose priežiūros įstaigose,
- R. kadangi šiuolaikiškos telemedicinos paslaugos sudaro galimybes teikti veiksmingą paramą pacientams, sergantiems Alzheimerio liga, ir jais besirūpinantiems asmenims, bei taip gali prisidėti prie kokybiškesnio pacientų gyvenimo jiems įprastoje aplinkoje ir yra gera institucinės priežiūros alternatyva,
- S. kadangi Alzheimerio liga yra stigmatizacijos priežastis ir visuomenės požiūris į šią ligą ir ja sergančius asmenis lemia pacientų ir jų šeimų bei artimųjų izoliaciją; kadangi bendras požiūris į šią problemą vis dar netinkamas ir skatina sergančiųjų ir jų artimųjų socialinę atskirtį; kadangi dėl to reikia geriau suprasti gėdą, išankstinę nuomonę ir diskriminavimą dėl demencijos, taip pat reikalingi moksliniai tyrimai, skirti nustatyti, kaip užkirsti kelią socialinei atskirčiai ir skatinti aktyvų pilietiškumą tam, kad imantis bet kokių veiksmų būtų stengiamasi išsaugoti pagarbą žmonėms, sergantiems demencija, ir jų orumą,
- T. kadangi pacientų gyvenimo kokybės gerinimas dažnai susijęs su emociniu pacientų artimųjų gyvenimu,
- U. kadangi paramos grupės yra tinkama vieta grupiniams apmąstymams, skirtiems palaikyti pacientų artimuosius ir dalytis vadinamąja sąmoninga atsakomybe,
- V. kadangi Alzheimerio liga ir kitos demencijos atmainos neturėtų būti suvokiamos kaip normali žmonėms išskylanti problema, kuri yra senėjimo proceso dalis, nepripažįstant šių žmonių teisės į tinkamą gydymą, medicinos pagalbą ir specializuotą priežiūrą,

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- W. kadangi nepaisant to, kad visuomenės informuotumas ir mokslo žinios apie Alzheimerio ligą smarkiai išaugo, visų pirma pabrėžiant, kad šiai ligai būdingi ne tik klinikiniai demencijos simptomai, bet ir prieš tai pasireiškę ankstyvi prasidedančios demencijos požymiai, gydymo galimybės vis dar ribotos ir skiriami simptominiai vaistai; kadangi šiuo metu padėtis skirtingose valstybėse narėse ir net tos pačios valstybės narės teritorijoje labai skiriasi ir yra didelių trūkumų personalo profesinio mokymo ir kvalifikacijos srityse bei trūksta diagnostikai ir moksliniams tyrimams reikalingos įrangos ir kadangi Alzheimerio liga dažnai diagnozuojama praėjus daugeliui metų nuo ligos pradžios ir taip uždeliamas galimas gydymas, kuris sulėtintų ligos vystymąsi,
- X. kadangi naujais pažangūs tyrimai taikant patikimus Alzheimerio ligos biologinius žymenis paskatino sukurti naujus kriterijus, apibrėžiančius Alzheimerio ligą kaip klinikinę būklę, kuri apima ne tik atminties ir kognityvinės funkcijos sutrikimo stadiją, bet ir ankstesnę stadiją,
- Y. kadangi Alzheimerio liga ir kitomis demencijos atmainomis gali sirgti ne tik pagyvenę, bet ir jauni žmonės; kadangi dėl to reikia gerinti prienamumą prie diagnostikos paslaugų, tobulinti mokslinius tyrimus bei gerinti jaunų pacientų slaugos, paramos ir apgyvendinimo paslaugas,
- Z. kadangi didėjant visuomenės ir specialistų informuotumui apie Alzheimerio ligą tiek nacionaliniu, tiek Europos lygiu gyventojai turėtų sugebėti ankstyvoje stadijoje atpažinti pirmuosius ligos požymius, kreiptis dėl ankstyvos diagnozės, ieškoti galimybių gauti gydymą ir paslaugas,
- AA. kadangi didesnis dėmesys ikidemencinei Alzheimerio ligos stadijai galėtų prisidėti prie atitinkamų terapinių priemonių, galinčių sulėtinti ligos vystymąsi, kūrimo ir galiausiai atitolinti sunkios, t. y. labiausiai sekinančios, Alzheimerio ligos atmainos išsivystymą pacientams,
- AB. kadangi veiksmingų ligos eigą keičiančių vaistų (o ne išimtinai simptominių vaistų) kūrimas yra itin svarbi ir būtina pacientams, sergantiems Alzheimerio liga, sritis, kurioje jų poreikiai iki šiol nepatenkinti,
- AC. kadangi, be to, atliekant Alzheimerio ligos diagnostiką, taikomą apie 70 proc. demencijos atvejų, nevisiškai atsižvelgiama į pacientų smegenų pakitimų įvairovę ir į tai, kad jaunų ir pagyvenusiu pacientų patologija bei ligos klinikinė eiga skiriasi,
1. ragina Tarybą paskelbti demenciją ES sveikatos politikos prioritetu ir primygtinai ragina valstybes nares parengti konkrečius Alzheimerio ligai skirtus nacionalinius planus ir strategijas, padėsiančias kovoti su socialinėmis demencijos pasekmėmis bei pasekmėmis sveikatai ir pagal kuriuos būtų teikiamos paslaugos ir parama demencija sergantiems žmonėms ir jų šeimos nariams, kaip tai daroma kai kuriose valstybėse narėse, kuriose nuo 2008 m. įgyvendinamas Alzheimerio ir panašių ligų planas padėjo nacionaliniu mastu koordinuoti medicininę ir socialinę priežiūrą bei klinikinius ir fundamentinius šių ligų mokslinius tyrimus;
 2. džiaugiasi valstybių narių remiama ES bendrojo programavimo iniciatyva, skirta intensyvinti Alzheimerio ligos ir kitų neurodegeneracinių ligų mokslinius tyrimus, ir ragina Komisiją tęsti pradėtą veiklą, kad būtų sprendžiamos sveikatos srities, socialinės, technologinės ir aplinkos problemos, susijusios su Alzheimerio ligos ir kitų neurodegeneracinių ligų gydymu;
 3. ragina Tarybą ir Komisiją rengiant būsimas prevencinės sveikatos politikos srities priemones atsižvelgti į demencijos sampratą, ypač turint mintyje jos sąveiką su širdies ir kraujagyslių ligomis, psichikos sveikata, fiziniu aktyvumu, sveikatos srities švietimu ir naujomis technologijomis;
 4. ragina valstybes nares teikti ES piliečiams informaciją apie gyvenimą, kuri padėtų atitolinti susirgimo Alzheimerio liga ir kitomis demencijos atmainomis pradžią arba užkirsti joms kelią, propaguojant vadinamąją sveikų smegenų gyvenimo koncepciją;
 5. siūlo Tarybai ir Komisijai apsvarstyti galimybę paskelbti Europos psichikos sveikatos metus, kurie papildytų rugsėjo mėn. 21 d. minimą Tarptautinę Alzheimerio ligos dieną, siekiant geriau informuoti apie smegenų ligas, susijusias su senėjimu, ankstyvų tokių ligų požymių nustatymo bei atpažinimo metodus ir rengti smegenų kraujagyslių pažeidimų prevencijos bei informavimo apie jų gydymą kampanijas; šie Europos metai taip pat turėtų padėti skatinti keitimąsi gerąja Europos šalių patirtimi;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

6. atkreipia dėmesį į tai, kad a) vis spartesnis gyventojų senėjimas ir b) didėjantis spaudimas viešiesiems finansams ir asmeniniam darbo našumui dėl padidėjusių išlaidų šiems senstantiems gyventojams bus struktūrinių problemų valstybėse narėse priežastis; todėl Europos Sąjunga savo ilgalaikėje strategijoje turėtų ryžtingai skatinti prevencijos principu pagrįstą politiką (susijusią su medicinos praktika, taip pat su sveikatos gerinimo skatinimu). Sveikatos rodikliai padės žymiai pagerinti ekonominius rodiklius;
7. ragina Tarybą ir Komisiją pripažinti pacientų asociacijų vaidmenį neurodegeneracinių ligų srityje ir įtraukti jas į informavimo ir prevencijos kampanijas bei paramos sergantiesiems demencija priemones, taip pat į mokslinių tyrimų programų rengimo procesą;
8. siūlo Komisijai apsvarstyti Slaugytojų dienos propagavimą, kad būtų didinamas informuotumas ir pripažintas svarbus profesionalių ir neprofesionalių globėjų vaidmuo visoje Europoje;
9. pabrėžia, kad veiksmingų priemonių, kurios užkirstų kelią Alzheimerio ligai arba atitolintų jos vystymąsi, atradimas tampa nepaprastai aktualus;
10. ragina Tarybą ir Komisiją imtis veiksmų, kad būtų didinamas visuomenės Europos Sąjungoje informuotumas apie demenciją, kuris padėtų atpažinti ankstyvus demencijos požymius, siekiant ją anksti diagnozuoti, atitinkamai gydyti ir teikti tinkamą paramą;
11. pabrėžia ypatingą prevencijos, taip pat ankstyvos diagnostikos svarbą siekiant imtis veiksmingų priemonių; pabrėžia, kad reikia tobulinti epidemiologinius ir klinikinius duomenis ir ragina valstybes narsiai daryti siekiant padėti nukreipti mokslinius tyrimus, reabilitacijos priemones ir veiksmus, ypač asimptominiais ligos etapais ir kol pacientas dar nėra neįgalus;
12. konstatuoja, kad šiuo metu nevykdoma speciali Alzheimerio ligos prevencijos srityje, todėl ragina kurti, taip pat ir Europos mastu, šios srities politiką, kuri būtų grindžiama pacientų fizinei ir intelektualinei veiklai palankia aplinka, Europos veiksmų dėl mitybos, fizinio aktyvumo ir sveikatos platformos rekomendacijas atitinkanti mityba bei visų aktyvaus ir pasyvaus rūkymo mažinimo sričių politikos rėmimu;
13. yra įsitikinęs, kad Naujų Alzheimerio ligos diagnostikos kriterijų tarptautinės darbo grupės neseniai parengti ankstyvos diagnostikos testai, rizikos veiksnių moksliniai tyrimai ir ankstyvos diagnostikos kriterijų nustatymas yra be galo svarbūs;
14. skatina visas valstybes narsiai aktyviai dalyvauti apibrėžiant, rengiant ir įgyvendinant bendrus ankstyvos diagnostikos protokolus, nustatyti ligos vystymosi biologinius žymenis, kad būtų galima pasinaudoti naujais demencijos ir ikidemencinės būklės gydymo metodais, ir nustatyti bendrą mokslinių tyrimų darbotvarkę neurodegeneracinių ligų srityje bei keistis geriausia neurodegeneracinių ligų mokslinių tyrimų srities patirtimi ir taip sumažinti tarp valstybių narių ir pačiose valstybėse narėse paplitusius diagnostikos ir gydymo skirtumus; pabrėžia, kad standartinės naudojamos ligos žymenų įvertinimo procedūros bus ypač svarbios kuriant naujus vaistus ir užtikrinant veiksmingesnę, technologijomis paremtą Alzheimerio liga sergančių pacientų priežiūrą;
15. ragina valstybes narsiai užtikrinti, kad vaistai, galintys atitolinti susirgimo Alzheimerio liga pradžią, būtų prieinami visiems šia liga sergantiems pacientams, t. y. ne tik pacientams, kuriems diagnozuota sunki Alzheimerio ligos forma;
16. ragina Komisiją parengti bendrą daugiadiscipliniais paciento atminties būklės tyrimais pagrįstą ankstyvos diagnostikos paslaugų plėtros ir teikimo gaires ir tinkamą skelbimo bei informavimo sistemą, kuri padėtų pacientams ir jų šeimoms sudaryti kuo geresnes sąlygas kokybiškai pradėti gydyti šią ligą;
17. skatina valstybes narsiai visoje savo teritorijoje kurti specializuotus centrus ir diegti tinkamą medicinos įrangą (įskaitant magnetinio rezonanso aparatūrą, kurios indėlis į demencijos mokslinius tyrimus nenuginčijamas);

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

18. ragina Tarybą ir Komisiją rengiant mokslinių tyrimų veiksmų planus atsižvelgti į spartų demencijos ir Alzheimerio ligos plitimą ir jų poveikį;
19. ragina valstybes nares, siekiant palengvinti galimybes gauti finansavimą demencijos ir Alzheimerio ligos moksliniams tyrimams, įskaitant prevencijos mokslinius tyrimus, parengti politikos kryptis tinkamai atsižvelgiant į šių ligų ekonominį poveikį visuomenei;
20. pažymi, kad labai svarbu remtis daugiadiscipliniu požiūriu pasirenkant bendradarbiavimo ir šios srities mokslinių tyrimų koordinavimo Europos lygmeniu būdus, kurie padėtų patobulinti žinias, diagnozavimą, gydymą, prevenciją ir atlikti socialinių pacientų, jų šeimos narių ir globėjų tyrimą; mano, kad naujų diagnostikos kriterijų patvirtinimo moksliniai tyrimai, ankstyvosios patikros testų tobulinimas ir ikidemencinių bei paskesnių ligos vystymosi stadijų rizikos veiksnių nustatymas turi esminę reikšmę; rekomenduoja įtraukti į šį procesą pacientų, sveikatos priežiūros organizacijų ir medicinos paslaugų teikėjų atstovus; šiomis aplinkybėmis aiškiai matoma pridėtinė vertė, kuri bus gauta bendradarbiaujant tarpvalstybinio mastu atlikus plataus masto epidemiologinius ir klinikinius tyrimus;
21. pripažįsta dabartinės Europos Sąjungos paramos 34 su neurodegeneracinėmis ligomis susijusiems projektams, kurios bendra suma 159 milijonai eurų, svarbą; vis dėlto mano, kad būsimoje 8-ojoje bendrojoje mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programoje būtina spręsti mokslinių tyrimų, ypač susijusių su Alzheimerio liga, susiskaidymo klausimą ir kad dera sutelkti dėmesį į projektus, vykdomus nepakankamai ištirtose nemedikamentinės, elgsenos ir kognityvinės terapijos srityse;
22. mano, kad diagnostiniai ankstyvosios stadijos testai, rizikos veiksnių ir ankstyvos diagnozės kriterijų moksliniai tyrimai yra itin svarbūs; šiomis aplinkybėmis aiškiai matoma pridėtinė vertė, kuri bus gauta bendradarbiaujant tarpvalstybinio mastu atlikus plataus masto epidemiologinius ir klinikinius tyrimus; mano, kad lygiai toks pats svarbus Europos sveikatos vertinimo tyrimas, kurio metu (taikant pažinimo sutrikimų grupavimo metodą) bus gauta vertingos informacijos apie daugelio ankstyvų pažinimo sutrikimų turinčių asmenų skaičių;
23. ragina Komisiją, Tarybą ir valstybes nares, rengiant medicinos ir socialinių tyrimų, sveikatos, užimtumo ir socialinės apsaugos sričių politikos kryptis, atsižvelgti į ypatingus moterų poreikius, nes jų serga dvigubai daugiau, be to, neproporcingai daug moterų užsiima slauga;
24. ragina valstybes nares parengti priežiūros ir prevencijos sričių ilgalaikės politikos kryptis ir veiksmų planus, kuriuose būtų atsižvelgta į socialinius ir demografinius pokyčius ir sprendžiami su jais susiję klausimai ir daugiau dėmesio skirti paramai, teikiama pacientais besirūpinančioms šeimoms, tokiu būdu suteikiant socialinę apsaugą pažeidžiamiesiems asmenims, sergantiems demencija;
25. pabrėžia Alzheimerio ligos prevencijos svarbą, t. y. poreikį skatinti sveiką gyvenimo būdą, įskaitant protinę ir socialinę veiklą, taip pat tinkamą mitybą ir fizinį aktyvumą;
26. skatina valstybes nares parengti strateginių mokslinių tyrimų veiksmų planą, kuriame būtų nustatyti vidutinės trukmės ir ilgalaikiai neurodegeneracinių ligų srities, įskaitant priežiūros paslaugų poreikio, ypač Alzheimerio ligos atveju, mokslinių tyrimų poreikiai ir tikslai; tokie veiksmų planai turėtų padėti padidinti jaunų mokslininkų potencialą ir paremti naujoviškus mokslinių tyrimų metodus, grindžiamus viešojo ir privataus sektorių partneryste; rekomenduoja skatinti konkrečių mokslinių tyrimų sričių kompetencijos centrų plėtrą ir bendradarbiauti su pacientų atstovais, globėjų organizacijomis ir viešojo bei privataus sektorių sveikatos priežiūros paslaugų teikėjais;
27. ragina valstybes nares bendradarbiauti su Komisija, siekiant įvertinti galimas Komisijos iniciatyvas, skirtas padėti valstybėms narėms kurti ir įgyvendinti bendrą mokslinių tyrimų darbotvarkę;
28. ragina valstybes nares parengti veiksmų planus, kuriais būtų siekiama pagerinti pacientų, kenčiančių nuo Alzheimerio ligos ir kitų demencijos atmainų, taip pat jų šeimų narių savijautą ir gyvenimo kokybę;
29. ragina Europos institucijas kiek įmanoma remti Alzheimerio ligos tyrimams skirtą Europos demencijos mokslinių tyrimų centrą, kaip naudingą gerosios patirties pavyzdžių ir mokslinių tyrimų rezultatų sklaidos pacientams ir jų globėjams priemonę;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

30. pažymi, kad svarbu tirti senėjimo proceso ir demencijos, taip pat demencijos ir pagyvenusių žmonių depresijos ryšį, be to, ryšį tarp lyties ir įvairių demencijos rūšių bei skirti visus šiuos dalykus; be to, skatina valstybes nares remti konkrečias sveikatos apsaugos ir mokslinių tyrimų programas, kuriose daug dėmesio skiriama paciento galimybei rinktis ir ateities perspektyvai, ir parengti rekomendacijas, kuriose pagrindinis dėmesys būtų skirtas pagrindiniams orumo ir socialinės įtraukties principams, taip pat pacientų savarankiškumo ir apsisprendimo galimybių skatinimui;
31. ragina valstybes nares skirti pakankamai lėšų Alzheimerio liga sergančių pacientų sveikatos priežiūrai, keitimuisi informacija ir pasiektų rezultatų sklaidos tinklo kūrimui;
32. pabrėžia pagalbos namuose pacientams ir pagyvenusiems žmonėms svarbą ir didžiulį nepelno ir savanorių organizacijų indėlį į pagalbą Alzheimerio liga ir kitomis senatvės ligomis sergantiems pacientams; skatina valstybes nares diegti įvairias bendradarbiavimo su tokiomis organizacijomis formas ir numatyti paramos jų veiklai būdus; be to, ragina valstybes nares tinkamai įvertinti ir pripažinti šeimos narių atliekamą neprofesionalią šiomis ligomis sergančių asmenų priežiūrą;
33. pabrėžia, kad susirgus Alzheimerio liga reikalingos ne tik gydymo vaistais priemonės, bet ir prevencinės priemonės, įskaitant maisto ir mitybos srities priemones, kad būtų sumažinta tikimybė susirgti Alzheimerio liga; ragina vykdyti didelės apimties maisto ir mitybos poveikio Alzheimerio ligai mokslinius tyrimus ir konsultacijas, taip pat parengti ligos prevencijai skirtą mitybos vadovą, kuris turėtų būti platinamas visuomenei per visuomenės informavimo kampanijas;
34. pabrėžia, kad, siekiant suprasti psichologinius ir socialinius demencijos aspektus, taip pat reikalingi sveikatos ekonomikos, humanitarinių ir socialinių mokslų sričių moksliniai tyrimai bei nefarmakologinio gydymo koncepcijos;
35. mano, kad ankstyvų atminties sutrikimų simptomų diagnozė turėtų būti vienas iš svarbiausių profesinės sveikatos priežiūros uždavinių;
36. ragina Komisiją, Tarybą ir valstybes nares apsvastyti galimybę nustatyti saugos standartus, kurie būtų taikomi įstaigoms, kurios specializuojasi teikti pagyvenusių žmonių priežiūros paslaugas, taip pat bendruomenėms, kurioms jie priklauso, ir priežiūros namuose paslaugų atveju;
37. skatina valstybes nares, glaudžiai bendradarbiaujant su Komisija ir kartu su mokslinių tyrimų organizacijomis, parengti bendras mokymo gaires personalui, kurio darbas bent kiek susijęs su Alzheimerio liga sergančiais pacientais (medicinos ir su medicina susijusios profesijos), ir šeimos narių ir kitų neprofesionalių globėjų mokymo ir stebėsenos gaires, siekiant užtikrinti kompetentingą ir veiksmingą esamų išteklių naudojimą; atkreipia dėmesį į tai, kad vis labiau didėja kvalifikuotų žmonių, dirbančių su demencija sergančiais asmenimis, poreikis;
38. ragina valstybes nares apsvastyti galimybes pasinaudoti strategijos „ES 2020“ programomis „Naujų darbo vietų kūrimo darbotvarkė“ ir „Nauji gebėjimai naujoms darbo vietoms“, siekiant stiprinti būsimos darbo jėgos gebėjimus, susijusius su rūpinimusi žmonėmis, sergančiais Alzheimerio liga ir kitomis demencijos formomis; siekiant rūpintis vis labiau nuo kitų priklausomais senėjančiais gyventojais, visoje Europoje turi būti skatinama kurti naujas su konkrečiais igūdžiais susijusias darbo vietas;
39. ragina Komisiją panaudoti pavyzdinės strategijos „ES 2020“ iniciatyvos „Inovacijų Sąjunga“ išteklius ir inicijuoti bandomąją partnerystę „Aktyvus ir sveikas senėjimas“ (turi būti pradėta 2011 m. pradžioje), kad būtų sprendžiama demencijos Europoje problema;
40. pabrėžia, kad naujais pažangūs tyrimai vizualizavimo ir žymenų tyrimo srityje sudaro galimybes neryškiems molekuliniais procesams bei ankstyviems Alzheimerio ligos požymiams nustatyti, pvz., pasinaudojant šiuo metu tiriamu žymekliu, kuris padės pamatyti smegenyse esančias amiloido plokšteles – vieną iš dviejų su šia liga siejamų pažeidimų;
41. pripažįsta gyvybiškai svarbų šeimos, globėjų ir bendruomenių vaidmenį suteikiant galimybių kenčiantiems pacientams pasinaudoti turimu potencialu ir ragina valstybes nares remti šeimos, globėjų ir bendruomenės gyvenimą;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

42. pabrėžia psichologinės paramos pacientams ir jų šeimos nariams svarbą; pabrėžia, kad svarbu derinti psichosocialinį požiūrį į senėjimą ir medicininių bei biomedicininų mokslinių tyrimų rezultatus; remia idėją, kad reikalingi sveikatos ekonomikos srities, taip pat socialinių humanitarinių aspektų bei nefarmakologinio gydymo moksliniai tyrimai, siekiant išsiaiškinti demencijos poveikio psichologinius, ekonominius ir socialinius aspektus ir skatinti naudoti dabartines technologijas (e. sveikatos programą, IRT, pagalbines technologijas ir kt.);
43. rekomenduoja Komisijai išnagrinėti, kaip būtų galima išplėsti ES iniciatyvų dėl demencija sergančių žmonių teisių, įskaitant nuostatų dėl prašymų dirbtinai nepalaikyti gyvybės taikymą ir globos sistemų, taikymo sritį;
44. ragina valstybes nares apsvarstyti galimybę savo pagalbos Alzheimerio ligoniams veiksmų planuose sumažinti vaistų nuo psichozės naudojimą, turint mintyje, kad nors šiuo metu šie vaistai dažniausiai skiriami kovai su demencijos apraiškomis, buvo įrodyta, kad jų teigiamas poveikis yra ribotas, be to, juos skiriant kasmet buvo užfiksuojama papildomų mirties atvejų;
45. pabrėžia, kad turi būti išsaugotas žmonių, sergančių Alzheimerio liga, orumas, be to, turi būti išgyvendintas gėdijimasis jais ir panaikinta jų diskriminacija;
46. ragina valstybes nares ir Komisiją parengti naujas politikos nuostatomis grindžiamas paskatas, siekiant palengvinti informacijos sklaidą bei parengti naujoviškų terapijos ir diagnostikos testų, skirtų spręsti problemoms, susijusioms su šiuo metu nepatenkintais Alzheimerio liga sergančių pacientų poreikiais, pateikimo į rinką strategijas;
47. ragina valstybes nares plėtoti sveikatos priežiūros ir socialines paslaugas laikantis pagrindinio principo – maksimaliai padidinti draudimą ir užtikrinti lygias galimybes juo naudotis ir pacientų lygybę, skatinti plėtoti integruotą paslaugų teikimą bendruomenėse ir namuose, siekiant, kad tai būtų naudinga demencija sergantiems žmonėms, neatsižvelgiant į jų amžių, lytį, tautybę, turtinę padėtį, negalią arba į tai, ar jie gyvena kaime ar mieste; ragina valstybes nares imtis veiksmų siekiant spręsti problemas dėl šių veiksmų, darančių nevienodą poveikį gyventojų sveikatai, kurio galima būtų išvengti; ragina Komisiją ir valstybes nares toliau plėsti duomenų apie sveikatos skirtumus rinkimą;
48. ragina valstybes nares atkreipti dėmesį į prevencinį gydymą, kuris padeda atitolinti susirgimo demencija pradžia, taip pat užtikrinti galimybes naudotis nebrangiomis ir kokybiškomis ligonių priežiūros paslaugomis; atkreipia valstybių narių dėmesį į tai, kad fiskalinės konsolidacijos visoje Europoje laikais tokios paslaugos turi būti apsaugotos;
49. ragina valstybes nares sukurti susietų orientacinių Europos centrų tinklą, kuriame būtų kaupiami ekspertizės duomenys apie demencijos arba Alzheimerio ligų diagnostiką, gydymą ir ligonių priežiūrą ir kuriuo naudodamasi valstybės narės galėtų keistis informacija ir duomenimis bei juos įvertinti;
50. skatina valstybes nares plėtoti individualius daugiaprofesinius ir daugiadisciplinius priežiūros ir paramos būdus, nuo pat diagnozės paskelbimo koordinuojamus vieno referento, siekiant palengvinti ligonių priežiūrą namuose intensyviau naudojantis įvairios paskirties specializuotomis pagalbos ir slaugos namuose paslaugomis, namų ūkio technika ir naujomis informacijos bei komunikacijos technologijomis;
51. ragina valstybes nares plėtoti diversifikuotas, naujoviškas ir aukštos kokybės ligonius prižiūrinčių asmenų poilsio įstaigas, kaip antai apgyvendinimo ir laikino priėmimo centrus, bei užtikrinti ligonius prižiūrinčių asmenų sveikatos stebėseną, siūlant jiems, pvz., tinkamą medicininę priežiūrą ir psichologinę ar socialinę paramą;
52. ragina Europos Sąjungą ir valstybes nares stiprinti mokslinius tyrimus, didinti diagnostikos paslaugų prieinamumą ir pritaikyti priežiūros ir paramos paslaugas prie jaunų ligonių poreikių;
53. skatina valstybes nares, kai tik bus prieinami nauji gydymo būdai, kurių terapinis veiksmingumas bus patikrintas ir nustatytas, kuo greičiau suteikti ligos ištiktiems pacientams galimybę juos išbandyti;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

54. ragina valstybes nares didinti visuomenės ir specialistų, t. y. sveikatos priežiūros kvalifikuotų ir (arba) žemesnės kvalifikacijos specialistų, sveikatos priežiūros politikos formuotojų ir žiniasklaidos informuotumą apie demencijos problemą tam, kad būtų geriau atpažįstami Alzheimerio ligos požymiai ir gilėtų žinios apie ligą ir priežiūrą jos metu; dėmesys turi būti kreipiamas į įvairius dalykus, pvz., diagnostiką, gydymą ir tinkamą paramą;

55. primena Komisijai 2006 m. J. Bowiso pranešimą, kuriame darbdaviai raginami įgyvendinti Psichikos sveikatos darbe politiką, kaip būtiną jų sveikatos ir saugumo darbe atsakomybės dalį, siekiant į darbo rinką kuo sėkmingiau įtraukti psichikos sutrikimų turinčius žmones, o ši politika turėtų būti skelbiama ir prižiūrima pagal esamus sveikatos ir saugos teisės aktus; primena Komisijai, kad Parlamentas vis dar laukia, kada ši politika bus paskelbta;

56. pabrėžia, kad dėl Alzheimerio ligos ir kitų demencijos atmainų gydymo patiriamos didelės medicininės išlaidos ir kad svarbu rasti tinkamus sprendimus, kuriais būtų atsižvelgta į: tiesiogines medicininės išlaidas (įskaitant sveikatos priežiūros sistemos išlaidas: išlaidas specialistams, vaistams, medicinos tyrimams ir reguliariems patikrinimams), tiesiogines socialines sąnaudas (įskaitant ne medicinos sistemos oficialių paslaugų kainą: bendruomenės paslaugų, priežiūros namuose paslaugų, maisto, transporto ir pacientų apgyvendinimo specializuotuose gyvenamuosiuose centruose, skirtuose vyresnio amžiaus žmonių priežiūrai, kuriuose jiems gali būti teikiama medicinos pagalba, paslaugų), taip pat į neoficialias išlaidas (įskaitant išlaidas, susijusias su sumažėjusiu darbo našumu ilgesnės darbinės veiklos atveju, produktyvumo sumažėjimu dėl ankstyvo išėjimo pensiją, atostogomis dėl medicininių priežasčių arba mirtimi);

57. ragina valstybes nares parengti informacines kampanijas plačiai visuomenei ir atskiroms tikslinėms grupėms, pavyzdžiui, mokiniais, sveikatos priežiūros specialistams ir socialiniams darbuotojams, kuriose būtų palyginama patirtis ir keičiamasi informacija apie paramą, skirtą artimuosius prižiūrintiems šeimos nariams, pacientų asociacijoms ir nevyriausybinėms organizacijoms, ir tą daryti skatinant informacinių leidinių (taip pat internetinių) apie savanorių darbuotojų ir teisinę, psichologinę ar sveikatos priežiūros pagalbą teikiančių asmenų mokymą ir jų darbo organizavimą tiek namuose, tiek ir dienos centruose leidybą ir platinimą, taip pat remiant arba steigiant Alzheimerio ligos asociacijas, kuriose susiję asmenys galėtų keistis patirtimi; pabrėžia, kad visose informavimo ir švietimo kampanijose svarbu skatinti gebėjimą atpažinti demencijos požymius;

58. ragina valstybes nares skatinti savanoriškus atminties patikrinimus, skirtus toms gyventojų grupėms, kurioms, remiantis moksliniais duomenimis, kyla didelė rizika susirgti Alzheimerio liga arba kitomis demencijos atmainomis;

59. skatina valstybes nares ir Komisiją remti ligonių poreikių ir etinius požiūrio į juos svarstymus, siekiant užtikrinti pagarbą asmenybės orumui ir pradėti svarstyti neurodegeneracinėmis ligomis sergančių asmenų teisinio statuso klausimą, kad būtų galima apibrėžti paciento laisvės apribojimo ir teisinės apsaugos teisinę sistemą;

60. ragina pripažinti Alzheimerio asociacijas svarbiausiais partneriais ir kartu su jomis 1) apibrėžti prevencijos rekomendacijas ir geriausią patirtį bei skleisti šią informaciją vietos lygmeniu, 2) teikti labai reikalingą informaciją ir paramą demencija sergantiems žmonėms ir jų globėjams, 3) teikti informaciją apie žmonių, sergančių demencija, ir jų globėjų poreikius politikos formuotojams ir 4) skatinti partnerystę su medicinos darbuotojais, siekiant suformuoti visa apimančią požiūrį; atkreipia dėmesį į tai, kad, norint tai įgyvendinti, Europos institucijos turėtų ištirti reguliaraus pagrindinio Europos Alzheimerio ligos asociacijų finansavimo pagal Europos visuomenės sveikatos programą galimybes ir skatinti valstybes nares remti Alzheimerio asociacijas nacionaliniu lygmeniu;

61. skatina valstybes nares plėtoti paramos grupes, skirtas įstaigose dirbantiems sveikatos priežiūros specialistams, taip pat paramos grupes hospitalizuotų ligonių giminėms, ligoniams namuose padedantiems artimiesiems ir sveikatos priežiūros specialistams, dirbantiems sveikatos priežiūros paslaugų namuose sektoriuje;

62. ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares kartu su Europos Parlamentu, pasitelkus sveikatos srities veiksmų planą, didinti žmonių, sergančių demencija, savarankiškumą, ir skatinti jų orumą bei socialinę įtrauktį, be to, teikti informaciją apie geriausią patirtį, susijusią su pagarba pažeidžiamų grupių teisėms ir kova su netinkamo elgesio su demencija sergančiais pacientais apraiškomis;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

63. ragina Komisiją ir Tarybą skatinti su mokslinių tyrimų projektų įgyvendinimu susijusių partnerystės tarp valstybinių institucijų, taip pat tarp privačių ir valstybinių įstaigų kūrimą ir pasinaudoti privataus ir viešojo sektorių priemonėmis, ištekliams ir patirtimi kovojant su Alzheimerio ligos ir kitų demencijos atmainų pasekmėmis;

64. pabrėžia, kad reikia dar daug nuveikti siekiant, kad Alzheimerio ir panašiomis ligomis sergantys pacientai galėtų dalyvauti gydymo priemonių tyrimuose, kad būtų įsitikinta naujų molekulių veiksmingumu; pabrėžia, kad šios problemos turėtų būti netrukus aptartos peržiūrint ES vaistų klinikinių tyrimų direktyvą (2001/20/EB);

65. atsižvelgdamas į didelį Alzheimerio ligos poveikį atminčiai ir protiniams gebėjimams, prašo valstybių narių parengti nacionalines strategijas, kad valdžios institucijos, įpareigotos ligoniams teikti finansinę pagalbą, taip pat būtų įpareigotos tikrinti, kad ši pagalba būtų naudojama tik ligonių naudai;

66. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

Astmos inhaliatoriai

P7_TA(2011)0017

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl peticijos Nr. 0473/2008 dėl Komisijos neveiklumo sprendžiant konkurencijos atvejį ir dėl žalingo tokio neveiklumo poveikio su šiuo atveju susijusiai įmonei, kurią pateikė Vokietijos pilietis Christoph Klein

(2012/C 136 E/08)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 10 d. klausimą Komisijai dėl Peticijos Nr. 0473/2008 dėl Komisijos neveiksmingumo su konkurencija susijusios bylos atžvilgiu ir dėl to padarytos žalos susijusiai įmonei, kurią pateikė Vokietijos pilietis Christoph Klein (O-0182/2010 – B7-0666/2010),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 227 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 201 ir 202 straipsnius,

A. kadangi šiuo atveju taikomas teisinis pagrindas yra Tarybos direktyva 93/42/EEB dėl medicinos prietaisų ⁽¹⁾, pagal kurią numatyta, kad I klasės medicinos prietaisų gamintojai gali pateikti prietaisą į rinką nesikišant notifikuotajai įstaigai ar institucijai ir kad gamintojai savo nuožiūra sprendžia, ar nurodyti, jog jo prietaisas atitinka direktyvos nuostatas,

B. kadangi valstybės narės, siekdamos užtikrinti, kad šie reikalavimai vykdomi, yra įsipareigojusios atlikti rinkos priežiūrą ir imtis būtinų priemonių, įskaitant taikyti pagal 8 straipsnį numatytas apsaugos nuostatas ir pagal 18 straipsnį numatytas priemones blogai uždėjus ženklą „CE“,

C. kadangi susijęs gamintojas įrodė atsakingajai valstybės narės institucijai, kad jo prietaisas atitiko visus ženklą „CE“ pažymėtam I klasės medicinos prietaisui taikomus teisinius pateikimo į rinką reikalavimus,

⁽¹⁾ OL L 169, 1993 7 12, p. 1.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- D. kadangi valstybė narė, imdamasi atitinkamų laikinų priemonių prietaisui iš rinkos pašalinti ar jo pateikimui į rinką uždrausti arba apriboti, padedama atsakingosios institucijos, nedelsdama informuoja Komisiją apie bet kurią iš šių priemonių ir nurodo savo sprendimo priežastis,
- E. kadangi Vokietijos valdžios institucijos nuo 1996 m. reiškė susirūpinimą dėl šio prietaiso (inhaliatoriaus) saugos ir informavo Komisiją apie problemą siekdamas, kad būtų taikoma apsaugos procedūra, tačiau Komisija nesikreipė į gamintoją ir nepriėmė jokios nutarties; ir kadangi dėl to iki šiol laukiama, kol šis klausimas bus išspręstas, o peticijos pateikėjui užkirstas bet koks kelias pasinaudoti kokiomis nors teisinio žalos atlyginimo priemonėmis,
- F. kadangi Saksonijos-Anhalto žemės valdžios institucijos, primygtinai raginamos Bavarijos valdžios institucijų, 1997 m. uždraudė parduoti minėtąjį prietaisą,
- G. kadangi iki 1997 m., kai teismas paskelbė pirmąjį draudimą prekiauti, įmonė vertėsi teisėta prekyba ir, kaip pažymėjo atsakingoji valdžios institucija, atitiko visas Tarybos direktyvos 93/42/EEB nuostatas,
- H. kadangi 2003 m. gamintojas pateikė prietaisą į rinką nauju pavadinimu, o 2005 m. Aukštutinės Bavarijos vyriausybė, vadovaudamasi Vokietijos medicinos prietaisų akto nuostatomis, įsakė pašalinti prietaisą iš rinkos neinformavusi apie tai Komisijos,
- I. kadangi 2006 m. gamintojas, siekdamas inicijuoti prieš Vokietiją pažeidimo procedūrą už Direktyvos 93/42/EEB 8 straipsnio 1 dalies nuostatų nesilaikymą, informavo Komisiją apie antrąjį draudimą prekiauti,
- J. kadangi Komisija teigia, jog nepateikta pakankamai įrodymų, kad inhaliatorius atitiko esminius Direktyvoje 93/42/EEB išdėstytus reikalavimus, ir padarė išvadą, kad nebuvo būtina atlikti naujo produkto saugos vertinimo, nes šis atvejis aiškintinas remiantis ne Direktyvos 8, o 18 straipsniu,
- K. kadangi 2008 m. gamintojas pateikė Europos Parlamentui peticiją, kurioje pabrėžė, kad Komisija, nagrinėdama šį atvejį, pažeidė pagal direktyvą jai suteiktus įgaliojimus ir nesugebėjo tinkamai atlikti sutarčių sergėtojos pareigos,
1. mano, kad Komisijos atsakyme Peticijų komitetui nepakankamai pagrįstai atsakyta į peticijos pateikėjo ir komiteto narių iškeltą klausimą ir nepakankamai atsižvelgta į problemas, kurias savo pateiktoje nuomone nurodė Teisės reikalų komitetas;
 2. ragina Komisiją nedelsiant imtis būtinų veiksmų ir remiantis Direktyvos 93/42/EEB 8 straipsnyje numatyta apsaugos nuostata baigti spręsti 1997 m. inicijuotą ir iki šiol nebaigtą procedūrą;
 3. ragina Komisiją nedelsiant pateikti atsakymus į teisėtus peticijos pateikėjo, kuris 13 metų buvo įstumtas į šią netoleruotiną padėtį, todėl prarado nemažai pajamų, klausimus ir imtis veiksmų, reikalingų peticijos pateikėjui apginti savo teisėms;
 4. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai ir Vokietijos Federalinei Vyriausybei.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

Haičio atstatymas praėjus vieniems metams po žemės drebėjimo: humanitarinė pagalba ir atstatymas

P7_TA(2011)0018

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Haiityje praėjus metams po žemės drebėjimo: humanitarinė pagalba ir atstatymas

(2012/C 136 E/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 31 d. Niujorke vykusią tarptautinę paramos teikėjų konferenciją dėl kitokios Haičio ateities ir į Europos Parlamento Vystymosi komiteto delegacijos vizito Niujorke ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Haičio atstatymo ir nacionalinio vystymosi veiksmų planą – didelius ateities projektus – parengtą 2010 m. kovo mėn.,
- atsižvelgdamas į 2010 m. sausio 18 d. Briuselyje įvykusio neeilinio Užsienio reikalų tarybos posėdžio išvadas,
- atsižvelgdamas į 2010 m. sausio 19 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimą dėl žemės drebėjimo Haiityje,
- atsižvelgdamas į 2010 m. sausio 25 d. Monrealyje įvykusios parengiamosios ministrų konferencijos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio mėn. trijų ES institucijų pasirašytą Europos konsensuą dėl humanitarinės pagalbos,
- atsižvelgdamas į 2010 m. vasario 10 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl žemės drebėjimo Haiityje ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento Vystymosi komiteto vizito Haiityje (2010 m. birželio 25–27 d.) ataskaitą,
- atsižvelgdamas į AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos 2010 m. rugpjūčio 30 d. ataskaitą dėl tiriamosios misijos į Haitį ir Dominikos Respubliką,
- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio mėn. paskelbtą bendrą Komisijos pirmininko pavaduotojos-Europos Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton ir Europos Komisijos narės Kristalinos Georgievos dokumentą dėl patirties, įgautos ES reaguojant į nelaimę Haiityje,
- atsižvelgdamas į Europos Komisijos 2010 m. spalio 26 d. komunikatą dėl Europos reagavimo į nelaimės pajėgumų (COM(2010)0600),
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų stabilizacijos misijos Haiityje (MINUSTAH) veiklą,
- atsižvelgdamas į Michelio Barnier pranešimą „Europos civilinės saugos pajėgos: Europos pagalba“, kuris buvo paskelbtas 2006 m. gegužės mėn.,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,

⁽¹⁾ OL C 341E, 2010 12 16, p. 5.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- A. kadangi 2010 m. sausio 12 d. Haitį sukrėtė žemės drebėjimas, kurio stiprumas siekė 7,3 balo pagal Richterio skalę ir kurio metu žuvo 222 750, nukentėjo 3 milijonai ir buvo perkelta beveik 1,7 milijono žmonių, iš kurių daugiau nei milijonas vis gyvena pačių susiretose stovyklose, kurios turėjo būti laikinos, ir kadangi žmogaus teisių gynimo asociacijos praneša, kad gyvenimo sąlygos šiose neįrengtose stovyklose yra siaubingos ir kad moterims „gresia prievarta ir seksualinis smurtas“;
- B. kadangi nuo 2,5 iki 3,3 mln. žmonių šiuo metu trūksta maisto; tokia padėtis susidariusi šalyje, kurioje 60 proc. gyventojų gyvena kaimo vietovėse ir 80 proc. – visiškame skurde,
- C. kadangi praėjus metams po žemės drebėjimo padėtis Haiityje ir toliau yra chaotiška, padėtis šalyje ir toliau yra ekstremali, o atstatymas dar beveik nepradėtas,
- D. kadangi dėl dešimtmečius vyravusio skurdo, kenkimo aplinkai, nukentėjimo nuo daugybės gaivalinių nelaimių, smurto, politinio nestabilumo ir diktatūros ši šalis tapo viena iš skurdžiausių Šiaurės ir Pietų Amerikoje, kurioje prieš nelaimę dauguma iš 12 milijonų Haičio gyventojų išgyvendavo turėdami mažiau nei du dolerius per dieną; kadangi dėl žemės drebėjimo padarinių valstybės negebėjimas suteikti pagrindines viešąsias paslaugas, taigi ir aktyviai dalyvauti neatidėliotinos pagalbos operacijose, dar labiau sustiprėjo,
- E. kadangi iki šiol iš per 2010 m. kovo 31 d. vykusią tarptautinę paramos teikėjų konferenciją Haičio atstatymo klausimu žadėtų 10 milijardų dolerių (2 terminai: 18 mėn. ir 3 m.) realiai pervesta tik 1,2 milijardo dolerių,
- F. kadangi neseniai įvykusi Haičio tragedija parodė, kad reikia veiksmingumo, greitumo, koordinavimo ir regimumo požiūriais stiprinti turimas ES priemonės, skirtas reaguoti į nelaimės (humanitarinė pagalba ir Bendrijos civilinės saugos mechanizmas),
- G. kadangi siekiant užtikrinti koordinavimą bei racionalų išteklių naudojimą ir įgyvendinti Haičio vystymosi veiksmų planą Haičio pasiūlymu buvo įsteigta Laikinoji Haičio atstatymo komisija (LHAK); kadangi Europos Komisija, kaip pagrindinė paramos teikėja, yra LHAK narė ir turi balsavimo teisę,
- H. kadangi griuvėsių pašalinimas yra didžiausias šalies atstatymo iššūkis – sutvarkyta tik maža dalis griuvėsių – ir dirbant dabartiniu tempu prireiks ne mažiau kaip 6 metų, kad būtų sutvarkyta milijonų kubinių metrų griuvėsių,
- I. kadangi nuo 2010 m. spalio 19 d. prasidėjusios choleros epidemijos žuvo daugiau nei 3 000 žmonių ir daugiau nei 150 000 nukentėjo; kadangi plintanti epidemija išryškina akivaizdžius Haičio valstybės struktūrinius trūkumus ir tarptautinės pagalbos sistemos bei JT stabilizavimo misijos Haiityje (MINUS-TAH) ribas ir kadangi kovos su cholera veiksmus labai apsunkino rinkimų sukelta dabartinė politinė krizė,
- J. kadangi iš 174 mln. JAV dolerių Jungtinės Tautos gavo tik 44 mln. JAV dolerių, skirtų kovai su choleros epidemija,
- K. kadangi Pasaulio sveikatos organizacija (PSO) prognozuoja, kad per kitus 12 mėnesių cholera užsikrės dar 400 000 žmonių, jeigu epidemija nebus sustabdyta,
- L. kadangi 2010 m. lapkričio 28 d. įvykę rinkimai, kurių laikini rezultatai buvo paskelbti gruodžio mėn. pradžioje, iššaukė smurtines protesto akcijas Haiityje ir buvo pateikta daugybė skundų dėl sukčiavimo; kadangi tarptautinė bendruomenė turėtų palaikyti skaidrią ir teisėtą rinkimų eigą, kad būtų galima užtikrinti balsavimo rezultatų tikrumą, kuris būtinas norint atstatyti šalį, ir kadangi visų pirma būtina apsaugoti civilius gyventojus,
1. dar kartą išreiškia solidarumą su Haičio gyventojais, nukentėjusiais nuo žemės drebėjimo ir choleros, ir pabrėžia, kad atstatymo darbai turi būti vykdomi tariantis su Haičio gyventojais ir juos įtraukiant;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

2. primygtinai ragina tarptautinę bendruomenę, taip pat ir ES, tvirtai ir ilguoju laikotarpiu išsipareigoti nedelsiant įvykdyti visus pažadus, kurie buvo duoti per Niujorke vykusią tarptautinę paramos teikėjų konferenciją; be to, pabrėžia, kad visa Europos humanitarinė ir atstatymo pagalba teikiama kaip subsidija, o ne kaip paskola, kuri užtrauktų skolą;
3. primena veiksmingą tarptautinės bendruomenės susitelkimą Haiityje įvykus niokojančiam žemės drebėjimui ir jos parodytą tikrą politinę valią kitaip remti Haičio atstatymą, nekartoiant praeities klaidų, ir kartą ir visiems laikams panaikinti pagrindines skurdo Haiityje priežastis;
4. apgailestauja dėl Haiityje įvykusios nelaimės masto, kurios poveikis vis dar matomas praėjus metams po žemės drebėjimo; džiaugiasi Europos Komisijos Haiičiui suteiktos humanitarinės pagalbos dydžiu, kuris siekia 120 milijonų eurų (iš jų 12 milijonų skirti kovai su cholera), ir ES valstybių narių suteikta beveik 200 milijonų eurų humanitarine pagalba, taip pat Europos Komisijos nario, atsakingo už tarptautinį bendradarbiavimą, humanitarinę pagalbą ir civilinę saugą, Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos generalinio direktorato ir jo specialistų išsipareigojimu;
5. pabrėžia, kad grupių (angl. clusters) sukūrimas sudarė sąlygas vietoje kontroliuoti humanitarinę intervenciją, tačiau vis dėlto šis metodas nėra tobulas atsižvelgiant į didelį humanitarinės pagalbos teikėjų skaičių ir tai, kad dėl didelės gyventojų koncentracijos miestuose sunku teikti skubią pagalbą;
6. palankiai vertina humanitarinių organizacijų (Raudonojo kryžiaus, NVO, Jungtinių Tautų) ir valstybių narių dedamas pastangas ir atliktą darbą ir pabrėžia, kad būtina informuoti apie humanitarinių intervencijų nematomą poveikį ir kad padėtį buvo galima suvaldyti pasirūpinant sužeistaisiais, aprūpinant geriamuoju vandeniu ir maistu bei suteikiant laikinus būstus;
7. pabrėžia, kad choleros epidemija parodė beveik visišką Haičio valstybės nesugebėjimą įveikti ligos, kuriai lengva užkirsti kelią ir kurią nesunku išgydyti, ir tarptautinės pagalbos sistemos trūkumus šalyje, kuriai teikiama didžiulė humanitarinė pagalba (12 000 NVO); pabrėžia, kad humanitarinės pagalbos teikėjai neprivalo ir negali ir toliau užpildyti Haičio valstybės trūkumų ar atlikti jos funkcijų ir kad reikia imtis priemonių siekiant užtikrinti ilgalaikį vystymąsi, ypač kad būtų suteikta prieiga prie sveikatos priežiūros, geriamo vandens ir gerų sanitarijos sąlygų;
8. džiaugiasi tuo, kad per tarptautinę paramos teikėjų konferenciją Haičio atstatymo klausimu Komisija ir valstybės narės prisiėmė kolektyvinį išsipareigojimą paaukoti 1,2 milijardo eurų, iš kurių 460 milijonų eurų sudarytų Europos Komisijos nehumanitarinė pagalba; dar kartą pabrėžia savo reikalavimą, kad Europos Sąjunga, kaip pagrindinė paramos teikėja, vykdančią atstatymą atliktų politinio lyderio vaidmenį;
9. ragina Komisiją ir valstybes nares, remiantis bendru požiūriu dėl išteklių Haičio atstatymui skyrimo programų sudarymo ir remiantis likusių Komisijos lėšų, t. y. 169 milijonų eurų, kurie dar nepanaudoti iš Niujorke pažadėtų 460 milijonų eurų, programos sudarymo laikotarpio vidurio peržiūra, įtraukti maisto produktų gamybą vietoje ir aprūpinimo maistu saugumą į Haičio atstatymo darbus ir šiuo tikslu kurti kaimo infrastruktūrą ir teikti paramą smulkiesiems ūkininkams; ragina įgyvendinti naują apsirūpinimo maistu saugumo politikos sistemą, kurią Europos Komisija paskelbė 2010 m. kovo mėn.;
10. apgailestauja, kad Laikinoji Haičio atstatymo komisija, kuri turi vaidinti pagrindinį vaidmenį koordinuojant atstatymą, pradėjo veikti pavėluotai; apgailestauja dėl informacijos apie jos veikimą ir veiksmingumą trūkumo ir ragina Komisiją, kaip LHAK narę, įsikišti, siekiant paspartinti LHAK įgaliojimų įgyvendinimą ir persvarstyti jos veiklą, ir pateikti Parlamentui atskaitą apie LHAK veiklą, išteklių panaudojimą ir faktiškai atstatymui panaudotas lėšas, pažadėtas Niujorke konferencijoje;
11. pripažįsta, kad LHAK, kaip pagrindinis atstatymo koordinavimo organas, galės efektyviai veikti tik tuo atveju, jei bus atkurti Haičio valstybės pajėgumai ir pareigos pradės eiti nauji Haičio politiniai vadovai, kurie turi būti išrinkti per skaidrius ir teisėtus rinkimus, ir esant tikrai politinei valiai priimti sprendimus, būtinus norint imtis šio gigantiško projekto;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

12. ragina Haičio vyriausybę laikytis nacionalinio atstatymo plano išsipareigojimų stiprinti valstybės autoritetą, kurti veiksmingesnes vietos valdžios institucijas ir padidinti vietos bei nacionalinių institucijų pajėgumus, taip pat taikyti politinės, ekonominės ir institucinės decentralizacijos požiūrį ir šiuos išsipareigojimus įgyvendinti;
13. laikosi nuomonės, kad reikėtų labiau remti vietos valdžios institucijas ir pilietinės visuomenės atstovus ir įtraukti juos į sprendimų priėmimo procesą;
14. apgailestauja dėl to, kad Haičio gyventojai tonų griuvėsių, kuriais užversta sostinė, išvalymui, turi kastuvus, kirtiklius ir karučius, nes tai visiškai neadekvatu atsižvelgiant į situacijos mastą; pabrėžia, kad norint atstatyti Haitį būtina pašalinti griuvėsius; apgailestauja dėl to, kad šiam tikslui praktiškai nebuvo skirta jokių lėšų, ir ragina Europos Komisiją suteikti finansinę paramą ir techninę pagalbą, kad būtų pašalinti griuvėsiai;
15. ragina Jungtines Tautas persvarstyti MINUSTAH įgaliojimus ypatingą dėmesį skiriant saugumo klausimams ir nerimauja dėl šios misijos veiksmingumo turint mintyje pastaruosius įvykius, choleros epidemiją ir šiuo metu vykstančius rinkimus;
16. apgailestauja dėl Haiityje vyraujančios didžiulės būsto krizės; pabrėžia, kad dėl esamos žemės stokos, žemės nuosavybės registro nebuvimo ir dėl to, kad daug žemės sklypų priklauso svetur gyvenantiems haitiečiams, sunku rasti naujus būstus benamiams, kurie dažniausiai gyvena laikinose stovyklose, paprastai sostinėje Port o Prese, ir ragina Haičio valdžios institucijas priimti politinį išsipareigojimą imtis ryžtingų priemonių, ypač žemės nusavinimo;
17. reiškia didėjančią susirūpinimą dėl pažeidžiamiausių asmenų, t. y. moterų ir vaikų, padėties po žemės drebėjimo, dėl kurio smarkiai nukentėjo daugiau kaip 800 000 vaikų, kuriems kilo smurto, seksualinės prievartos ir prekybos žmonėmis, išnaudojimo ir palikimo pavojus, ir prašo Europos Sąjungos (Komisijos) ryžtingai siekti, kad būtų atkurta apsauga užtikrinanti ir saugi aplinka vaikams, paremti socialinės apsaugos įgyvendinimo procesą Haiityje ir paskatinti švietimo reformą; ragina gerinti stovyklų gyvenimo ir saugumo sąlygas;
18. ragina Europos Sąjungą bendradarbiauti su salos vyriausybe, kad būtų parengti bendrieji teisės aktai, kuriais būtų ginamos vaikų teisės, siekiant nacionalinėje teisėje įgyvendinti išsipareigojimus, kylančius iš daugelio tarptautinių priemonių, kurias ratifikavo Haitis vaikų teisių, žmogaus teisių, vergijos panaikinimo ir vaikų teisių apsaugos srityje;
19. mano, jog nepaprastai svarbu, kad Komisija remtų identifikavimo, gyventojų surašymo ir šeimų, nuo kurių buvo atskirti vaikai, paieškos įgyvendinimo procesą ir imtųsi ypatingą budrumo priemonių pasienyje, kad būtų kovojama su prekyba žmonėmis ir nelegaliu įsivaikinimu;
20. primygtinai pabrėžia, kad svarbiausia Haičio valstybei nedelsiant įgyti pajėgumą užtikrinti demokratiją ir gerą valdymą šalyje, nes tai būtina, norint atstatyti šalį, ir užtikrinti pilietinės visuomenės ir Haičio gyventojų dalyvavimą;
21. reiškia gilų susirūpinimą dėl dabartinės politinės krizės po prezidento ir parlamento rinkimų, kurių rezultatai buvo plačiai ginčijami ir kurių rezultatams tik atsargiai pritarė užsienio stebėtojų misijos; balsai šiuo metu yra perskaičiuojami Amerikos valstybių organizacijos pasiųstų ekspertų, kurie savo 2011 m. sausio 13 d., ketvirtadienį, pateiktoje ataskaitoje rekomendavo nušalinti valdančiosios daugumos kandidatą Jude'ą Celestiną dėl išaiškėjusių sukčiavimo atvejų ir taip sudaryti geresnes sąlygas Micheliui Martelly;
22. prašo Europos Sąjungą daryti viską, kas jos galioje, siekiant stipriai paremti skaidrių ir teisėtų rinkimų procesą ir sklandų antrąjį turą, atidėtą vasario mėn., kad Haiityje neprasidėtų dar gilesnė krizė; mano, kad tik rinkimuose išrinktas ir teisėtas prezidentas ir teisėti parlamento nariai galės priimti būtinus sprendimus, ir laikosi nuomonės, kad atstatymui reikia stabilumo ir politinės valios;

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

23. ragina tarptautinę bendruomenę ir Europos Sąjungą viso atstatymo proceso metu glaudžiai bendradarbiauti su būsimumis Haičio valdžios institucijomis ir padėti joms įtvirtinti institucijų sąrangą ir valstybės pajėgumus, kuriais būtų užtikrinta nauja pusiausvyra visais lygmenimis, siekiant sukurti visapusiškai veikiančią demokratiją;
24. pabrėžia itin didelę svetur gyvenančių haitiečių pervedamų lėšų svarbą, nes lėšos keliauja tiesiai į Haičio gyventojų rankas ir jie gali jomis greitai pasinaudoti neatidėliotinais atvejais; ragina valstybes nares ir Haičio vyriausybę palengvinti šių lėšų pervedimą ir siekti sumažinti tokių pervedimų išlaidas;
25. ragina Sąjungą ir valstybes nares tarp svarbiausių prioritetų įtraukti Haičio atkūrimą ir atstatymą; pabrėžia, kad atėjo laikas padėti Haičiui tapti ekonomiškai ir politiškai stipria ir savarankiška valstybe; ragina tarptautinę bendruomenę pasinaudoti šia proga ir kartą ir visiems laikams panaikinti pagrindines skurdo Haiityje priežastis;
26. prašo Komisiją, kad atsižvelgiant į Europos konsensuą dėl humanitarinės pagalbos būtų dedamos didelės pastangos siekiant integruoti pasirengimo nelaimėms ir nelaimių rizikos mažinimo aspektą, bendradarbiaujant su vyriausybe, vietos valdžios institucijomis ir pilietine visuomene ir skubios pagalbos etapu, ir ilgalaikio vystymosi srityje;
27. ragina Europos Komisiją nedelsiant pateikti pasiūlymų siekiant sukurti ES civilinės saugos pajėgas, kurios būtų grindžiamos ES civilinės saugos mechanizmu;
28. konstatuoja, kad humanitarinė pagalba Haičiui teikiama dešimtmečius ir kad ryšys tarp neatidėliotinos pagalbos, atstatymo ir vystymosi įgyja ypatingą prasmę šios krizės metu; pabrėžia, kad itin svarbu, jog Jungtinės Tautos būtų ir toliau išliktų atsakingos už visų civilinių ir karinių operacijų, susijusių su saugumo atkūrimu ir humanitarine pagalba, taip pat su atstatymu ir vystymusi, koordinavimą;
29. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai-Europos Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms, Haičio prezidentui ir vyriausybei, JTO Generalinio Sekretoriaus pavaduotojui humanitariniams reikalams ir neatidėliotinos pagalbos teikimo koordinatoriui, Pasaulio bankui ir TVF.

Laisvės reikšti savo mintis ir įsitikinimus pažeidimas ir diskriminacija dėl seksualinės orientacijos Lietuvoje

P7_TA(2011)0019

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl saviraiškos laisvės pažeidimo ir diskriminacijos dėl seksualinės orientacijos Lietuvoje

(2012/C 136 E/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į tarptautines priemones, kuriomis užtikrinamos žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės ir draudžiama diskriminacija, ypač atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją (EŽTK),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 6 ir 7 straipsnius ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 19 straipsnį, pagal kuriuos ES ir valstybės narės įpareigojamos gerbti žmogaus teises ir pagrindines laisves ir pagal kuriuos nustatomos Europos kovos su diskriminacija ir žmogaus teisių pažeidimais priemonės,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į 11 straipsnio nuostatas, pagal kurias užtikrinama teisė į saviraiškos laisvę, ir atsižvelgdamas į 21 straipsnio nuostatas, pagal kurias draudžiama diskriminacija dėl seksualinės orientacijos,

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso pakeitimų projektą (Nr. XIP-2595),
 - atsižvelgdamas į Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos nuomonės projektą (Nr. 11-30-01),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos veiklą siekiant kovoti su diskriminacija dėl seksualinės orientacijos ir homofobija,
 - atsižvelgdamas į Pagrindinių teisių agentūros 2010 m. lapkričio mėn. pranešimą „Homofobija, transfobija ir diskriminacija dėl seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės“,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. rugsėjo 17 d. rezoliuciją dėl padėties Lietuvoje priėmus nepilnamečių apsaugos įstatymą ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl homofobijos, nepilnamečių apsaugos ir nediskriminavimo politikos ir ypač į rezoliucijas dėl homofobijos Europoje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi 2010 m. gruodžio 16 d. Seimas atidėjo balsavimą dėl teisės aktų, kuriais būtų pakeistas Administracinių teisės pažeidimų kodeksas, projekto, kuriame numatoma, kad už „homoseksualių santykių propagavimą“ turėtų būti skiriama 2 000–10 000 litų (580–2 900 EUR) bauda, nes atitinkami parlamentiniai komitetai dar neišnagrinėjo šių pakeitimų ir juos vis dar svarsto Lietuvos valdžios institucijos,
- B. kadangi Seimo Švietimo, mokslo ir kultūros komitetas 2010 m. gruodžio 8 d. taip pat išbraukė seksualinę orientaciją iš sąrašo, kuriame išvardyti pagrindai, kuriais remiantis įgyjama teisė į apsaugą pagal Švietimo įstatymo lygių galimybių nuostatas (5 straipsnio 1 dalis),
- C. kadangi Administracinių teisės pažeidimų kodekso pakeitimų projektas prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 25 straipsniui, kuriame numatoma, kad žmogui neturi būti kliudoma ieškoti informacijos, gauti ir skleisti informaciją bei idėjas, ir 29 straipsniui, kuriame nurodoma, kad prieš įstatymą, teismą ir kitas valstybės institucijas ar pareigūnus visi asmenys lygūs. Žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų lyties, rasės, tautybės, kalbos, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu,
- D. kadangi, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos nuomone, Administracinių teisės pažeidimų kodekso pakeitimų projektas pažeidžia Lietuvos įsipareigojimus pagal Konstituciją, Europos pagrindinių teisių chartiją, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją ir Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą,
- E. kadangi naujausiam 2010 m. lapkričio mėn. pranešime „Homofobija, transfobija ir diskriminacija dėl seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės“ Pagrindinių teisių agentūra pateikia išvadą, kad atlikus šiuos pakeitimus prie nusikaltimų galėtų būti priskiriamos beveik visos homoseksualumo išraiškos, jo vaizdavimas arba informavimas apie jį,
- F. kadangi Seimas 2009 m. birželio mėn. didžiule balsų persvara pritarė tam, kad būtų pakeistas Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymas siekiant uždrausti nepilnamečiams prieigą prie informacijos apie homoseksualumą,
- G. kadangi teisės aktuose dėl reklamos neaiški sąvokos „seksualinės orientacijos demonstravimas“ apibrėžtis,

⁽¹⁾ OL C 224E, 2010 8 19, p. 18.

⁽²⁾ OL C 287E, 2006 11 24, p. 179, OL C 300E, 2006 12 9, p. 491, OL C 74E, 2008 3 20, p. 776.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- H. kadangi šią rezoliuciją parengti paskatino nemažai nerimą keliančių įvykių, pvz., Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymo priėmimas, vietos valdžios institucijų mėginimas uždrausti rengti lygybės ir gėjų paradus ir svarbiausių politikų ir parlamento narių kurs-tančios, grasinančios ir neapykantą skatinančios kalbos,
- I. kadangi 2010 m. gegužės 17 d. Tarptautinės dienos prieš homofobiją proga Komisijos pirmininko pavaduotoja Viviane Reding, Europos Sąjungos vyriausioji įgaliotinė Catherine Ashton, Europos Vadovų Tarybos pirmininkas Herman van Rompuy ir Europos Parlamento Pirmininkas Jerzy Buzek vieningai pasmerkė bet kokią homofobiją ir diskriminaciją dėl seksualinės orientacijos,
- J. kadangi Pasaulio sveikatos organizacija 1990 m. nusprendė nepriskirti homoseksualumo prie psichinių ligų, nes jokie patikimi moksliniai tyrimai neįrodo, kad vaikų ir jaunuolių seksualinis auklėjimas galėtų paveikti jų seksualinę orientaciją, ir kadangi žinių apie seksualinės orientacijos įvairumą teikimas skatina toleranciją ir skatina pripažinti skirtumus,
1. pritaria vertybėms ir principams, kuriomis remiantis įsteigta Sąjunga, visų pirma pagarbai žmogaus teisėms, įskaitant visų mažumų teises;
 2. dar kartą patvirtina, kad ES institucijų ir valstybių narių pareiga užtikrinti, kad Europos Sąjungoje žmogaus teisės būtų gerbiamos, saugomos ir skatinamos, neatsižvelgiant į seksualinę orientaciją, kaip numatyta Europos žmogaus teisių konvencijoje, Europos pagrindinių teisių chartijoje ir Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje;
 3. ragina Seimą nepritarti Administracinių teisės pažeidimų kodekso pakeitimų projektui, įtraukti seksualinę orientaciją į sąrašą, kuriame nurodyti pagrindai, kuriais remiantis įgyjama teisė į apsaugą pagal Švietimo įstatymo nuostatas, suteikti nepilnamečiams nevaržomą prieigą prie informacijos apie seksualinę orientaciją ir paaiškinti teisės aktuose dėl reklamos numatytą draudimą;
 4. pažymi, kad dėl siūlomų pakeitimų iki šiol nebalsuota Lietuvos parlamento plenariniame posėdyje ir juos vis dar svarsto Lietuvos valdžios institucijos;
 5. pažymi Lietuvos Respublikos Prezidentės Dalios Grybauskaitės keliais atvejais priimtą tvirtą poziciją, smerkiančią homofobinių teisės aktų projektą, nes jis galėtų pakenkti Lietuvos piliečiams ir Lietuvos įvaizdžiui, ir ragina Prezidentę vetuoti Administracinių teisės pažeidimų kodekso pakeitimus, jei jie būtų priimti;
 6. dėkoja, kad neseniai homofobija buvo priskirta prie nusikaltimą sunkinančių aplinkybių;
 7. palankiai vertina dvišalius veiksmus, kurių ėmėsi Komisija; ragina Komisiją atlikti teisinį siūlomų Administracinių teisės pažeidimų kodekso pakeitimų vertinimą ir parengti ES planą, kuriame būtų numatytos konkrečios kovos su homofobija ir diskriminacija dėl seksualinės orientacijos priemonės;
 8. dėkoja tuo, kad Lietuvos valdžios institucijos planuoja persvarstyti siūlomus pakeitimus, kurie, manoma, prieštarauja Europos teisei, ypač susijusiai su nediskriminavimu dėl seksualinės orientacijos prin-cipu;
 9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių ir šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, Lietuvos Respublikos Prezidentei ir Seimui, ES pagrindinių teisių agentūrai ir Europos Tarybos žmogaus teisių komisarui.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

Krikščionių padėtis religijos laisvės atžvilgiu

P7_TA(2011)0021

2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl krikščionių padėties atsižvelgiant į religijos laisvę

(2012/C 136 E/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas, ypač į 2007 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl rimtų įvykių, kurie kelia pavojų krikščionių ir kitų religinių bendruomenių egzistavimui ⁽¹⁾, į 2010 m. sausio 21 d. rezoliuciją dėl išpuolių prieš krikščionių bendruomenes ⁽²⁾, į 2010 m. gegužės 6 d. rezoliuciją dėl masinių žiaurumų Džose, Nigerijoje ⁽³⁾, į 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl religijos laisvės Pakistane ⁽⁴⁾ ir į 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl Irako, ypač mirties baudmės (Tariqo Azizo atvejis) ir išpuolių prieš krikščionių bendruomenes ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į metinius pranešimus apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje, ypač į savo 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl 2009 m. metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 18 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 18 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 1981 m. JT deklaraciją dėl visų formų netolerancijos ir diskriminacijos religijos ir įsitikinimų pagrindu panaikinimo,
- atsižvelgdamas į JT ypatingosios pranešėjos pranešimus dėl religijos arba įsitikinimų laisvės ir ypač į jos 2009 m. gruodžio 29 d., 2010 m. vasario 16 d. ir 2010 m. liepos 29 d. pranešimus,
- atsižvelgdamas į 1950 m. Europos žmogaus teisių konvencijos 9 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 10 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 5 dalį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 17 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai spaudos atstovo 2011 m. sausio 1 d. pareiškimą po išpuolio prieš koptų bažnyčios tikinčiuosius Aleksandrijoje (Egiptas),
- atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 1 d. Europos Parlamento pirmininko J. Buzeko pareiškimą dėl mirtino sprogimo Egipto bažnyčioje,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,

⁽¹⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 474.

⁽²⁾ OL C 305 E, 2010 11 11, p. 7.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0157.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0194.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0448.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- A. kadangi Europos Sąjunga nuolat reiškė savo įsipareigojimą saugoti minties, sąžinės ir religijos laisves ir pabrėžė, kad vyriausybės turi pareigą užtikrinti šias laisves visame pasaulyje; kadangi žmogaus teisių, demokratijos ir pilietinių laisvių vystymas yra bendras pagrindas, kuriuo remdamasi Europos Sąjunga kuria ryšius su trečiosiomis šalimis, ir jis buvo numatytas ES ir trečiųjų šalių susitarimuose taikomoje demokratinėje išlygoje,
- B. kadangi pagal Tarptautinio politinių ir pilietinių teisių pakto 18 straipsnį kiekvienas asmuo turi teisę į minties, sąžinės ir religijos laisvę; kadangi ši teisė apima laisvę turėti ar pasirinkti religiją arba tikėjimą savo nuožiūra ir laisvę vienam ar kartu su kitais, viešai ar privačiai išpažinti savo religiją ar tikėjimą laikant pamaldas, atliekant tikėjimo apeigas ir mokant jo,
- C. kadangi minties, sąžinės ir religijos laisvė taikoma ne tik tam tikrų religijų šalininkams, bet ir ateistams, agnostikams ir netikintiesiems,
- D. kadangi išpuolių prieš krikščionių bendruomenes skaičius 2010 m. išaugo visame pasaulyje, taip pat kaip ir teismo procesų bei mirties bausmių už šventvagystę, dėl kurių dažnai nukenčia moterys, skaičius; kadangi statistiniai duomenys apie religijos laisvę pastaraisiais metais rodo, kad dauguma religinio smurto aktų vykdomi prieš krikščionis, kaip nurodyta organizacijos „Parama stokojančiai pagalbos bažnyčiai“ parengtame 2009 m. pranešime dėl religijos laisvės pasaulyje; kadangi kai kuriais atvejais krikščionių bendruomenių padėtis tokia, kad kyla pavojus jų egzistavimui ateityje, o jei jos išnyktų, atitinkamose šalyse tai reikštų didelės religinio paveldo dalies praradimą,
- E. kadangi 2011 m. sausio 11 d. per brutalius išpuolius, nukreiptus prieš krikščionių bendruomenę Nigerijoje, vėl žuvo nekalti žmonės; kadangi 2010 m. gruodžio 24 d. įvykdyti kelių Maidugūrio bažnyčių užpuolimai, o 2010 m. gruodžio 25 d. buvo vykdomi sprogdinimai Nigerijos Džoso mieste, ir dėl to žuvo 38 civiliai gyventojai ir daug jų buvo sužeista; kadangi 2010 m. gruodžio 21 d. Turu (Nigerija) kardinai ir mačėtėmis ginkluoti vyrai užpuolė vietos kaimo krikščionių grupę ir nužudė 3 bei sužeidė 2 žmones; kadangi 2010 m. gruodžio 3 d. po išpuolio Džoso mieste (Nigerija) buvo rasti negyvi septyni krikščionys, įskaitant moteris ir vaikus, o 4 asmenys per išpuolį buvo sužeisti,
- F. kadangi Pandžabo provincijos gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymas 2011 m. sausio 4 d. ir Asia Noreen atvejis Pakistane sukėlė tarptautinės bendruomenės protestų bangą,
- G. kadangi per 2011 m. sausio 1 d. teroristų išpuolį prieš koptų krikščionis Aleksandrijoje žuvo ir buvo sužeisti nekalti civiliai gyventojai,
- H. kadangi 2010 m. gruodžio 25 d. Sulu (Filipinai) Kalėdų dieną sprogdinant koplyčią buvo sužeista iš viso 11 žmonių, tarp jų kunigas ir 9 metų mergaitė,
- I. kadangi 2010 m. gruodžio 25 d. jėga buvo nutrauktos Kalėdų mišios šiaurinėje Kipro dalyje esančiuose Rizokarpaso ir Hagia Triados kaimuose,
- J. kadangi per 2010 m. gruodžio 30 d. d. žihado teroristų išpuolius prieš asirų krikščionių šeimas mažiausiai 2 žmonės žuvo ir 14 žmonių buvo sužeista koordinuotų krikščionių namų Bagdade (Irakas) sprogdinimų metu; kadangi 2010 m. gruodžio 27 d. Dulaj (Irakas) pakeleje susprogdinus bombą buvo nužudyta asirų krikščionių bendruomenei priklausanti moteris, o jos vyta buvo sužeistas; kadangi 2010 m. lapkričio 22 d. Mosule buvo nužudyti du Irako krikščionys; kadangi 2010 m. lapkričio 10 d. per išpuolius Bagdade, nukreiptus į krikščionių teritorijas, žuvo nekalti civiliai gyventojai; kadangi per 2010 m. lapkričio 1 d. Šv. Mergelės Išgelbėtojos Sirijos katalikų bažnyčioje Bagdade vykusias žudynes mirė 52 žmonės, tarp jų buvo moterų ir vaikų,

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- K. kadangi Irano vyriausybė sustiprino savo kampaniją prieš krikščionis Islamo Respublikoje, per praėjusį mėnesį buvo suimta daugiau nei 100 krikščionių, daugelis buvo priversti bėgti iš šalies, kitaip jiems būtų keliami baudžiamieji kaltinimai ir galbūt grėstų mirties bausmė,
- L. kadangi Vietname taip pat labai persekiojama Katalikų bažnyčios ir kitų religinių bendruomenių veikla – tai rodo Vietnamo montanjarų bendruomenių padėtis; kadangi vis dėlto Vietnamo režimo pozicijos dėl Tėvo Nguyen Van Ly pasikeitimas, dėl kurio jis buvo paleistas, gali būti vertinamas teigiamai,
- M. kadangi žiaurūs islamo ekstremistų išpuoliai taip pat laikomi išpuoliais prieš esamą atitinkamų valstybių režimą, siekiant sukelti neramumus ir tarp įvairių religinių grupių pradėti pilietinį karą,
- N. kadangi Europa, kaip ir kitos pasaulio šalys, nėra išimtis ir joje pasitaiko religijos laisvės pažeidimo atvejų bei išpuolių prieš religinių mažumų atstovus dėl jų tikėjimo, taip pat pasitaiko diskriminacijos dėl religinių priežasčių atvejų,
- O. kadangi bendruomenių dialogas itin svarbus siekiant skatinti taiką ir abipusį tautų supratimą,
1. smerkia neseniai įvairiose šalyse įvykdytus išpuolius prieš krikščionių bendruomenes ir reiškia solidarumą su aukų šeimomis; išreiškia gilų susirūpinimą dėl netolerancijos krikščionių bendruomenėms ir represijų prieš jas gausėjimo ir dėl įvykdytų smurto išpuolių, ypač Afrikos, Azijos ir Artimųjų Rytų šalyse;
 2. džiaugiasi atitinkamų šalių valdžios institucijų pastangomis nustatyti išpuolių prieš krikščionių bendruomenes sumanytojus ir vykdytojus; primygtinai ragina vyriausybes užtikrinti, kad šių nusikaltimų vykdytojai ir visi už išpuolius ir kitus smurto veiksmus prieš krikščionis ar kitas religines ar kitas mažumas atsakingi asmenys būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn ir teisiami vykdant tinkamą procesą;
 3. griežtai smerkia visus smurto prieš krikščionis ir kitas religines bendruomenes aktus ir visų formų tikinčiųjų, tikėjimo atsisakiusių ir netikinčių diskriminaciją ir netoleranciją jų atžvilgiu religijos ir ištikinimų pagrindu; dar kartą pabrėžia, kad minties, sąžinės ir religijos laisvė yra pagrindinė žmogaus teisė;
 4. reiškia susirūpinimą dėl pastarųjų metų krikščionių bėgimo iš įvairių šalių, ypač Artimųjų Rytų šalių;
 5. reiškia susirūpinimą dėl to, kad Pakistano šventvagystės įstatymas, kuriam viešai paprieštaravo paskutinisis vadovas Salman Taseer, yra ir toliau taikomas persekiojant religines grupes, įskaitant krikščionis, pvz., Asia Noreen, penkių vaikų krikščionę motiną, nuteistą mirties bausme, ir pabrėžia, kad valdytojo Salmano Taseero žudiką didžioji dalis Pakistano visuomenės laiko didvyriu;
 6. palankiai vertina Egipto viešosios nuomonės reakciją, kai šis teroristinis aktas buvo griežtai pasmerktas ir greitai suvokta, kad pasikėsinimas buvo suplanuotas siekiant pakenkti giliems ir pastoviems krikščionių ir musulmonų ryšiams Egipte; džiaugiasi dėl bendrų koptų krikščionių ir musulmonų demonstracijų Egipte siekiant protestuoti prieš išpuolį; taip pat palankiai vertina tai, kad Egipto Prezidentas Hosni Mubarak, Al-Azhar Didysis Šeichas ir Egipto Didysis muftijus viešai pasmerkė išpuolį;
 7. smerkia tai, kad Turkijos valdžios institucijos jėga nutraukė Kalėdų mišias, kurias Kalėdų dieną šiaurinėje Kipro dalyje šventė likę 300 krikščionių;
 8. išreiškia savo didelį susirūpinimą dėl to, kad keliose pasaulio vietose surengtų terorizmo aktų kaltininkai piktnaudžiauja religija; smerkia manipuliaciją religija įvairiuose politiniuose konfliktuose;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

9. primygtinai ragina valstybių, kuriose išpuolių prieš religines grupes pasitaiko labai dažnai, valdžios institucijas imtis atsakomybės siekiant užtikrinti visoms religinėms grupėms normalią ir viešą religijos praktiką, sustiprinti pastangas suteikti patikimą ir veiksmingą religinių grupių apsaugą jų šalyse ir taip pat užtikrinti asmeninį saugumą ir fizinę religinių grupių narių neliečiamybę šalyje, tuo būdu įvykdant įsipareigojimus, kuriuos jos tarptautiniu mastu jau yra prisiėmę;
10. dar kartą pabrėžia, kad pagarba žmogaus teisėms ir pilietinėms laisvėms, įskaitant religijos ar įsitikinimų laisvę, yra pagrindiniai Europos Sąjungos principai ir tikslai ir bendras Europos Sąjungos ir trečiųjų šalių santykių pagrindas;
11. ragina Tarybą, Komisiją ir Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai sudarant susitarimus su trečiosiomis valstybėmis, bendradarbiaujant su jomis ir rengiant žmogaus teisių padėties ataskaitas didesnę dėmesį skirti religijos ar įsitikinimų laisvės klausimui ir religinių bendruomenių, įskaitant krikščionis, padėčiai;
12. ragina per būsimą Užsienio reikalų tarybos susitikimą 2011 m. sausio 31 d. aptarti krikščionių persekiojimo ir pagarbos religijos ar įsitikinimų laisvei klausimą; ši diskusija turėtų duoti konkrečių rezultatų, visų pirma kalbant apie priemones, kuriomis būtų galima naudotis siekiant užtikrinti krikščionių bendruomenių visame pasaulyje, kurioms kyla pavojus, saugumą ir apsaugą;
13. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai skubos tvarka kurti ES strategiją dėl žmogaus teisių į religijos laisvę įgyvendinimo, įskaitant sąrašą priemonių prieš valstybes, kurios sąmoningai neapsaugo religinių grupių;
14. ragina vyriausiąją įgaliotinę, atsižvelgiant į naujausius įvykius ir didėjančią būtinybę analizuoti ir suprasti kultūrinių ir religinių procesų raidą tarptautiniuose santykiuose ir šiuolaikinėse visuomenėse, Europos išorės veiksmų tarnybos Žmogaus teisių direktorate sukurti nuolatinę vyriausybinių ir visuomeninių religijos laisvės ir susijusių teisių apribojimų padėties stebėseną ir kasmet pateikti Parlamentui ataskaitą;
15. ragina Tarybą, Komisiją, Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Parlamentą į metinį pranešimą apie žmogaus teises įtraukti skyrių dėl religijos laisvės;
16. primygtinai ragina ES institucijas laikytis SESV 17 straipsnyje numatyto įsipareigojimo palaikyti atvirą, skaidrų ir nuolatinį dialogą su bažnyčiomis ir religinėmis, filosofinėmis ir nereliginėmis organizacijomis, taip užtikrinant, kad krikščionių ir kitų religinių bendruomenių persekiojimo klausimas būtų pirminės reikšmės klausimas, dėl kurio diskutuojama sistemingai;
17. ragina visų religinių bendruomenių Europoje vadovus pasmerkti išpuolius prieš krikščionių bendruomenes ir kitas tikėjimo bendruomenes, remiantis tuo, kad kiekviena grupė turi būti gerbiama vienodai;
18. dar kartą pakartoja, kad remia visas iniciatyvas, kurių tikslas – skatinti dialogą ir abipusę religinių ir kitų bendruomenių pagarbą; ragina visas religines institucijas skatinti toleranciją ir imtis iniciatyvos kovojant su neapykanta ir smurtiniu bei ekstremistiniu radikalėjimu;
19. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms, Egipto parlamentui ir vyriausybei, Irano parlamentui ir vyriausybei, Irako parlamentui ir vyriausybei, Nigerijos parlamentui ir vyriausybei, Pakistano parlamentui ir vyriausybei, Filipinų parlamentui ir vyriausybei, Vietnamo parlamentui ir vyriausybei ir Islamo konferencijos organizacijai.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

Padėtis Baltarusijoje

P7_TA(2011)0022

2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Baltarusijoje

(2012/C 136 E/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl padėties Baltarusijoje, ypač į 2009 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją dėl Baltarusijos ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimą 2010/639/BUSP dėl ribojamųjų priemonių tam tikriems Baltarusijos pareigūnams ⁽²⁾, pagal kurių priemonių galiojimas pratęsiamas iki 2011 m. spalio 31 d. ir iki tos pačios datos laikinai sustabdomas kelionių į ES apribojimų taikymas,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų tarybos 2010 m. spalio 25 d. išvadas,
- atsižvelgdamas į ESBO Demokratinė institucijų ir žmogaus teisių biuro (angl. ODIHR) ir ESBO parlamentinės asamblėjos 2010 m. gruodžio 20 d. pareiškimą dėl prezidento rinkimų Baltarusijoje preliminarių rezultatų ir išvadų,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Prahos aukščiausio lygio susitikimo Rytų partnerystės klausimu deklaracijoje dar kartą patvirtinami įsipareigojimai, taip pat ir Baltarusijos, laikytis tarptautinės teisės principų ir pripažinti pagrindines vertybes, įskaitant demokratiją, teisinę valstybę, pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms,
- B. kadangi Taryba 2010 m. spalio 25 d. paragino „Baltarusijos valdžios institucijas užtikrinti, kad (prezidento) rinkimai vyktų laikantis demokratiniais rinkimams taikomų tarptautinių normų bei standartų ir Baltarusijos įsipareigojimų ESBO bei JT“,
- C. kadangi Baltarusija įsipareigojo atsižvelgti į ESBO Demokratinė institucijų ir žmogaus teisių tarnybos (angl. ODIHR) rekomendacijas dėl rinkimų įstatymo pataisų siekiant, kad įstatymas atitiktų tarptautinius demokratiškų rinkimų standartus, ir konsultuotis su ESBO dėl siūlomų pakeitimų, kadangi Baltarusijos nacionalinė asamblėja, prieš tai nesikonsultavusi su ESBO, pritarė rinkimų kodekso reformai,
- D. kadangi Taryba dar kartą patvirtino, kad yra pasirengusi stiprinti santykius su Baltarusija, atsižvelgiant į Baltarusijos pažangą siekiant demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir teisinės valstybės, ir padėti šaliai pasiekti šiuos tikslus. Atsižvelgdama į Baltarusijos pažangą šiose srityse, Taryba pasirengusi imtis veiksmų susitarimais grindžiamiems santykiams su Baltarusija gerinti,
- E. kadangi Taryba, įvertinusi aplinkybes Baltarusijoje, nusprendė pratęsti ribojamųjų priemonių tam tikriems Baltarusijos pareigūnams galiojimą iki 2011 m. spalio 31 d. ir iki tos pačios datos laikinai sustabdyti kelionių į ES apribojimų taikymą,
- F. kadangi, kaip nurodyta ESBO parlamentinės asamblėjos ir ESBO Demokratinė institucijų ir žmogaus teisių biuro pareiškime dėl prezidento rinkimų Baltarusijoje vertinimo preliminarių rezultatų ir išvadų, kai kurios pataisos organizuojant rinkimus įgyvendintos, tačiau jas nustelbė dideli pažeidimai balsavimo dieną ir smurto protrūkis 2010 m. gruodžio 19-osios naktį,

⁽¹⁾ OL C 286 E, 2010 10 22, p. 16.

⁽²⁾ OL L 280, 2010 10 26, p. 18.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- G. kadangi Minske už dalyvavimą 2010 m. gruodžio 19 d. d. demonstracijoje sulaukyta daugiau kaip 700 asmenų, kurių dauguma, atlikę trumpas administracines bausmes, paleisti, o 24 opozicijos aktyvistai ir žurnalistai, įskaitant šešis kandidatus į prezidentus, apkaltinti kursčius masinius neramumus su smurtiniais išpuoliais ir ginkluotu pasipriešinimu, gali būti nuteisti kalėti iki 15 metų; kadangi netrukus gali būti apkaltinti dar 14 asmenų,
- H. kadangi Europos Parlamento pirmininkas, ES vyriausioji įgaliotinė ir JT Generalinis Sekretorius pasmerkė griežtus policijos veiksmus, taikytus 2010 m. gruodžio 19 d. vykusios demonstracijos metu, ir tolesnes teisėsaugos tarnybų priemones prieš demokratinę opoziciją, laisvą žiniasklaidą ir pilietinės visuomenės aktyvistus,
- I. kadangi protestuotojams, politinės opozicijos atstovams arba jų šeimoms atstovaujantiems advokatams kilo grėsmė prarasti licencijas ir (arba) netekti teisės dirbti advokatais,
1. mano, atsižvelgdamas į ESBO parlamentinės asamblėjos ir ESBO Demokratiškosios institucijų ir žmogaus teisių biuro vertinimo preliminarinius rezultatus ir išvada, kad 2010 m. gruodžio 19 d. prezidento rinkimai neatitiko tarptautinių laisvų, sąžiningų ir skaidrių rinkimų standartų; mano, kad šis balsavimas – dar viena praleista galimybė pereiti prie demokratijos Baltarusijoje, ir turėdamas mintyje daugybę rimtų pažeidimų, apie kuriuos pranešė ESBO Demokratiškosios institucijų ir žmogaus teisių biuras, ragina laisvės ir demokratijos sąlygomis surengti naujus rinkimus, kurie atitiktų ESBO standartus;
 2. smerkia brutali policijos ir KGB tarnybų jėgos panaudojimą prieš protestuotojus rinkimų dieną, ypač piktinasi brutaliu išpuoliu prieš V. Nekliajevą, nes abiem atvejais šiurkščiai pažeisti pagrindiniai demokratiniai principai, kaip antai susirinkimo laisvė ir saviraiškos laisvė, taip pat žmogaus teisės, ir yra susirūpinęs dėl Baltarusijos valdžios institucijų mėginimų į našlaičių namus patalpinti Danilą Sannikovą, kandidato į prezidentus Andrei Sannikovo ir Irinos Khalip, tyrimą atliekančios žurnalistės, kurie abu nuo 2010 m. gruodžio 19 d. rinkimų yra kalėjime, trejų metų amžiaus sūnų; yra ypač susirūpinęs Mikolajaus Statkevičiaus, pastarąsias 31 dieną atliekančio bado streiką, sveikata;
 3. griežtai smerkia taikių protestuotojų ir daugumos kandidatų į prezidentus (pvz., V. Nekliajevo, A. Sannikovo, M. Statkevičiaus ir A. Michalevičiaus), demokratinės opozicijos lyderių (pvz., P. Sevjarjetso, A. Lebenko), taip pat daugybės pilietinės visuomenės aktyvistų, žurnalistų, mokytojų ir studentų, kurie gali būti nuteisti iki 15 m. kalėjimo, areštą ir sulaukymą; ragina atlikti nepriklausomą ir bešališką tarptautinį įvykių tyrimą, kurio eigą prižiūrėtų ESBO; ragina nedelsiant panaikinti kaltinimus dėl politinių motyvų;
 4. smerkia represijas ir ragina Baltarusijos valdžios institucijas nedelsiant nutraukti bet kokią priekabiavimą prie pilietinės visuomenės aktyvistų, jų bauginimą ir grasinimus, įskaitant masines privačių butų, žiniasklaidos ir pilietinės visuomenės organizacijų biurų kratas ir įvairios medžiagos konfiskaciją, taip pat pašalinimą iš universitetų ir darboviečių;
 5. reikalauja nedelsiant ir besąlygiškai išlaisvinti visus rinkimų dieną ir vėliau sulaukytus asmenis, taip pat organizacijos „Amnesty International“ pripažintus sąžinės kalinius; ragina Baltarusijos valdžios institucijas sulaukytiems asmenims užtikrinti nevaržomą galimybę susisiekti su artimaisiais, gauti teisinę pagalbą ir medicininę priežiūrą;
 6. apgailėstauja dėl Baltarusijos valdžios institucijų sprendimo sustabdyti ESBO biuro Baltarusijoje įpareigojimus ir ragina Baltarusijos valdžios institucijas atšaukti šį sprendimą;
 7. smerkia daugelio pagrindinių interneto svetainių, įskaitant tinklinius kanalus ir opozicijos svetaines, blokavimą rinkimų Baltarusijoje dieną; pabrėžia, kad Baltarusijoje galiojantys žiniasklaidą reglamentuojantys teisės aktai neatitinka tarptautinių standartų, ir todėl ragina Baltarusijos valdžios institucijas juos persvarstyti ir keisti;
 8. ragina Tarybą, Komisiją ir ES vyriausiąją įgaliotinę persvarstyti ES politiką Baltarusijos atžvilgiu, taip pat apsvarstyti konkrečias ekonomines sankcijas ir visos makrofinansinės pagalbos, teikiamos naudojantis

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

TVF paskolomis, ir skolinimo operacijų, vykdomų įgyvendinant EIB ir ERPB programas, išaldymą; pabrėžia, kad siekiant užtikrinti tinkamą paramą pilietinei visuomenei, reikėtų perorientuoti EKP kursą ir nacionalinę pagalbą Baltarusijai; primena Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės veiksmingo taikymo svarbą;

9. ragina Komisiją finansinėmis ir politinėmis priemonėmis remti Baltarusijos pilietinės visuomenės, nepriklausomos žiniasklaidos (įskaitant televiziją „Belsat“, radijo stotis „Europos radijas Baltarusijai“ ir „Radio racyja“, ir kt.) ir nevyriausybinių organizacijų Baltarusijoje pastangas propaguoti demokratiją ir oponuoti režimui; mano, kad reikia stiprinti ir gerinti Baltarusijos NVO santykius su tarptautinėmis NVO; taip pat ragina Komisiją sustabdyti bendradarbiavimą ir atšaukti pagalbą, teikiamą valstybinei Baltarusijos žiniasklaidai; tuo pačiu metu Komisija turėtų finansuoti V. Nekliajevo poezijos knygy, kurias Baltarusijos valdžios institucijos neseniai konfiskavo ir sudegino, perspausdinimą ir platinimą;

10. ragina Europos Komisiją parengti NVO, kurias dėl politinių priežasčių atsisakyta įregistruoti Baltarusijoje, registracijos sistemą siekiant suteikti joms galimybę turėti naudos iš ES įgyvendinamų programų;

11. ragina Komisiją toliau teikti ir didinti finansinę paramą Vilniuje (Lietuva) įsteigtam Europos humanitariniam universitetui (EHU), skirti daugiau stipendijų Baltarusijos studentams, persekiojamiems už jų pilietinę veiklą ir pašalintiems iš universitetų, ir prisidėti prie paramos „Solidarumas su Baltarusija“ teikėjų konferencijos Varšuvoje (2011/02/02) ir po to Vilniuje vyksiančios konferencijos (2011/02/3–4);

12. ragina Tarybą, Komisiją ir ES vyriausiąją įgaliotinę nedelsiant atnaujinti vizų išdavimo vadovaujantiems Baltarusijos valdžios pareigūnams draudimą ir taip pat jį taikyti valstybės pareigūnams, teisėsaugos ir saugumo pareigūnams, kurie gali būti laikomi atsakingais už balsų klastojimą ir brutalų opozicijos narių persekiojimą bei jų areštą po rinkimų, draudimą ir išaldyti jų turtą; pažymi, kad šios sankcijos turėtų galioti bent jau iki tol, kol bus išlaisvinti visi politiniai kaliniai ir sulaukantieji ir jiems bus panaikinti kaltinimai; palankiai vertina gerą Lenkijos vyriausybės, kuri savo ruožtu nustatė kelionių apribojimus Minsko režimo atstovams, pavyzdį ir tuo pačiu metu numatytą paprastesnę Baltarusijos piliečių patekimą į Europos Sąjungą;

13. ragina Tarybą apsvarstyti Baltarusijos dalyvavimo Rytų partnerystės veikloje laikiną sustabdymą ne vėliau kaip per Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimą Budapešte, jei nebus Baltarusija nepateiks priimtino paaiškinimo ir jei iš esmės nepagerės padėtis Baltarusijoje; šis laikinas sustabdymas netaikomas NVO ir pilietinei visuomenei;

14. ragina Komisiją ir Tarybą intensyviau dirbti rengiant derybų gaires dėl readmisijos susitarimų ir vizų režimo supaprastinimo, pagal kurias būtų numatomos priimtinas mokestis už vizą siekiant gerinti žmonių tarpusavio ryšius;

15. tikisi, kad ES valstybės narės nesilpnins ES veiksmų dvišalėmis iniciatyvomis su Baltarusijos režimu, kurios galėtų pakenkti Europos užsienio politikos patikimumui ir veiksmingumui;

16. mano, kad kol Baltarusijoje yra politinių kalinių, toje šalyje neturėtų būti rengiami sporto renginiai, pvz., Pasaulio ledo ritulio 2014 m. čempionatas;

17. apgailestauja dėl to, kad Rusijos Federacija pripažino rinkimus ir represijas apibūdino kaip vidaus reikalą; rekomenduoja Europos Komisijai įsitraukti į dialogą, konsultacijas ir politinį koordinavimą su ES nepriklausančiomis Baltarusijos kaimynėmis, kurios tradiciškai palaiko tam tikrus santykius su ta šalimi ir taip pat yra ES partnerės, būtent Rusija ir Ukraina, siekiant kuo veiksmingesnės ES politikos Baltarusijos atžvilgiu ir siekiant bendradarbiauti tinkamai derinant atsaką į demokratijos stoką ir žmogaus teisių pažeidimus Baltarusijoje atsižvelgiant į tai, kad reikia vengti šios šalies tarptautinės izoliacijos;

18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, ES vyriausiajai įgaliotinei, ES valstybių narių vyriausybėms, Baltarusijos prezidentui, vyriausybei ir parlamentui, Europos Tarybos ir ESBO parlamentinėms asamblėjom.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

2009 m. konkurencijos politikos ataskaita

P7_TA(2011)0023

2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos (2010/2137(INI))

(2012/C 136 E/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitą (COM(2010)0282) ir į Komisijos tarnybų darbo dokumentą, pateiktą kartu su Komisijos 2009 m. konkurencijos politikos ataskaita (SEC(2010)0666),
- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB susijungimų reglamentas) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2008 m. spalio 13 d. komunikatą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo priemonėms, kurių dabartinės pasaulinės finansų krizės sąlygomis imtasi finansų institucijų atžvilgiu ⁽³⁾ (Bankų komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2008 m. gruodžio 5 d. komunikatą „Finansų įstaigų kapitalo atkūrimas esant dabartinei finansų krizei: pagalbos apribojimas iki mažiausios būtinos sumos ir apsaugos priemonės nuo netinkamo konkurencijos iškraipymo“ ⁽⁴⁾ (Kapitalo atkūrimo komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2009 m. vasario 25 d. komunikatą dėl sumažėjusios vertės turto tvarkymo Bendrijos bankų sektoriuje ⁽⁵⁾ (Sumažėjusios vertės turto komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2009 m. liepos 23 d. komunikatą dėl finansų sektoriaus gyvybingumo atkūrimo ir restruktūrizavimo priemonių vertinimo pagal valstybės pagalbos taisykles dabartinės krizės sąlygomis ⁽⁶⁾ (Restruktūrizavimo komunikatas) – toliau visi paskutiniai išvardyti komunikatai vadinami keturiais komunikatais dėl finansų sektoriaus,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2008 m. gruodžio 17 d. komunikatą „Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis“ ⁽⁷⁾ (Laikinosios sistemos komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2009 m. vasario 9 d. komunikatą „Įgyvendinimo prioritetų taikant EB sutarties 82 straipsnį dominuojančių įmonių piktnaudžiaujamam antikonkurenciniam elgesiui gairės“ ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

⁽²⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

⁽³⁾ OL C 270, 2008 10 25, p. 8.

⁽⁴⁾ OL C 10, 2009 1 15, p. 2.

⁽⁵⁾ OL C 72, 2009 3 26, p. 1.

⁽⁶⁾ OL C 195, 2009 8 19, p. 9.

⁽⁷⁾ OL C 16, 2009 1 22, p. 1.

⁽⁸⁾ OL C 45, 2009 2 24, p. 7.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos pranešimą „Geriausios praktikos vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūras kodeksas“ ⁽¹⁾, į Komisijos pranešimą apie supaprastintą procedūrą, taikomą tam tikrų rūšių valstybės pagalbai ⁽²⁾ ir į Komisijos pranešimą dėl nacionalinių teismų įgyvendinamos valstybės pagalbos teisės ⁽³⁾ (Supaprastinimo paketas),
 - atsižvelgdamas į Komisijos parengtas „Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gaires“ ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į valstybės pagalbos rezultatų įvertinimo suvestines 2009 m. pavasariui (COM(2009)0164), 2009 m. rudeniiui (COM(2009)0661) ir 2010 m. pavasariui (COM(2010)0255),
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl 2006 ir 2007 m. konkurencijos politikos ataskaitų ⁽⁵⁾ ir į savo 2010 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl 2008 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 26 d. rezoliuciją dėl maisto produktų kainų Europoje ⁽⁷⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 19 d. Parlamento rašytinį pareiškimą dėl tyrimo dėl Europos Sąjungoje veikiančių stambių prekybos centrų piktnaudžiavimo savo galiomis ir teisinių apsaugos nuo tokio piktnaudžiavimo priemonių ⁽⁸⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto bei Transporto ir turizmo komiteto nuomones (A7-0374/2010),
- A. kadangi dėl išskirtinių ekonominių aplinkybių, kurias lėmė dvejus pastaruosius metus trukusi finansų ir ekonomikos krizė, teko imtis išskirtinių priemonių; kadangi Komisijos pastangos padėjo stabilizuoti finansų rinkas, tuo pat metu saugant bendrosios rinkos vientisumą,
- B. kadangi krizės metu yra labai svarbu užtikrinti finansinį stabilumą, atkurti kredito srautus ir reformuoti finansinę sistemą siekiant, kad gerai veiktų rinkos, ir kadangi atsižvelgiant į tai turėtų būti lanksčiai, bet griežtai taikomos konkurencijos taisyklės,
- C. kadangi skatinant protekcionizmą ir nesilaikant konkurencijos taisyklių krizė tik pagilėtų ir užsitęstų,
- D. kadangi konkurencijos politika yra itin svarbi priemonė, kurią pasitelkusi ES gali turėti dinamišką, veiksmingą ir novatorišką vidaus rinką, konkuruoti pasauliniu lygmeniu ir įveikti finansų krizę,
- E. kadangi dėl daugelyje valstybių narių augančio biudžeto deficito ir didėjančios valstybės skolos gali sulėtėti ekonomikos atsigavimas ir daugeliui metų sustoti ekonomikos augimas,
- F. kadangi valstybių narių vyriausybės, reaguodamos į finansų krizę, skyrė didelę valstybės pagalbą, pvz., taikydamos garantijų sistemas, kapitalo atkūrimo sistemas ir papildomas bankų finansavimo likvidumo rėmimo priemones; kadangi pritaikius šias priemones bankams buvo užtikrintas solidus finansavimo šaltinis ir jie buvo apdrausti nuo finansų sektoriui paprastai aktualios rizikos,
- G. kadangi atlikus empirinę analizę paaiškėjo, kad ši valstybės pagalba lėmė nevienareikšmiškai vertintą poveikį ir iškraipymus, pvz., platinama mažiau privačių obligacijų, o į tai svarbu atsižvelgti svarstant klausimą dėl šios pagalbos papildymo ar šiuo metu galiojančių išskirtinių taisyklių pratęsimo,

⁽¹⁾ OL C 136, 2009 6 16, p. 13.

⁽²⁾ OL C 136, 2009 6 16, p. 3.

⁽³⁾ OL C 85, 2009 4 9, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 82, 2008 4 1, p. 1.

⁽⁵⁾ OL C 87 E, 2010 4 1, p. 43.

⁽⁶⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 16.

⁽⁷⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 180.

⁽⁸⁾ OL C 184 E, 2009 8 6, p. 23.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- H. kadangi mokesčių valdymas yra svarbus palankių konkurencijos sąlygų išlaikymo ir vidaus rinkos veiklos skatinimo veiksnys,
- I. kadangi konkurencija energijos sektoriuje, žemės ūkio gamyboje ir kituose sektoriuose vis dar turi trūkumų,
- J. kadangi sėkmingas MVĮ vystymasis laisvos konkurencijos sąlygomis yra viena iš svarbiausių preliminarių sąlygų siekiant veiksmingai įveikti finansų krizę,

Bendros pastabos

1. pritaria 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitai;
2. su malonumu pažymi, kad Komisija sparčiai reagavo kilus krizei; sveikina Komisiją, išskirtinėmis aplinkybėmis veiksmingai pritaikiusią konkurencijos politikos priemones;
3. ir toliau mano, kad Parlamentui tapus vienu iš teisės aktų leidėjų jis turėtų aktyviau dalyvauti formuojant konkurencijos politikos nuostatas; prašo, kad Parlamentas būtų nuolat informuojamas apie bet kokias šios srities iniciatyvas;
4. dar kartą ragina Komisiją – vienintelę konkurencijos srityje kompetentingą ES masto instituciją – kasmet išsamiai informuoti Parlamentą, kaip įgyvendintos Parlamento rekomendacijos, o jeigu jos neįgyvendintos, tai paaiškinti, kodėl; pažymi, kad Komisijos atsakymas į Parlamento pranešimą dėl 2008 m. kompetencijos politikos yra paprasčiausia taikytų veiksmų santrauka ir juo nesuteikiama jokia informacija dėl priemonių veiksmingumo;
5. pabrėžia, kad ES konkurencijos politika grindžiama atvirų rinkų principais ir kad vienodos veiklos sąlygos visuose sektoriuose – tai kertinis sėkmingos vidaus rinkos akmuo ir išankstinė tvary ir žiniomis grįstų darbo vietų kūrimo sąlyga;
6. pabrėžia savo raginimus, kad visos ES politikos sritys būtų nuosekliai derinamos su 2020 m. ES augimo ir darbo vietų kūrimo strategijoje nustatytais prioritetais; atkreipia dėmesį į tai, kad tai ypač svarbu konkurencijos politikai;
7. pabrėžia bendros svarbos paslaugų svarbą siekiant patenkinti pagrindinius visuomenės poreikius; prašo Komisijos atsižvelgti į Lisabonos sutartimi sukurtą sistemą, vykdant darbus, susijusius su ES konkurencijos normų taikymu bendros ekonominės svarbos paslaugoms, taip pat prašo, kad Parlamentas būtų aktyviai įtrauktas į tolesnius Komisijos veiksmus po atvirų konsultacijų dėl valstybės pagalbos taisyklių, susijusių su bendros ekonominės svarbos paslaugomis;
8. pabrėžia, kad būtina parengti aiškias mažoms ir vidutinio dydžio įmonėms (MVĮ) palankias ir naudingas konkurencijos taisykles;
9. pabrėžia, kad MVĮ itin svarbios visai Europos ekonomikai; be to, pažymi svarbų MVĮ naujovių potencialą ir pakartoja savo ankstesnį raginimą, kad Komisija įtrauktų atskirą skyrių, kuriame būtų atkreipiamas dėmesys į sąžiningas ir nediskriminuojamas konkurencijos sąlygas MVĮ;
10. ragina Komisiją vykdant vertinimus ir tyrimus, reikalingus vystant konkurencijos politiką, pasitelkti patikimus nepriklausomus ekspertus; ragina paskelbti jų rezultatus;
11. ragina Komisiją užtikrinti, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 12 straipsnis, kuriame nurodoma, kad „į vartotojų apsaugos reikalavimus atsižvelgiama nustatant bei įgyvendinant kitas Sąjungos politikos ir veiklos kryptis“, būtų įgyvendintas rengiant būsimus teisės aktus dėl vidaus rinkos;
12. ragina Komisiją savo metinėje konkurencijos politikos ataskaitoje labiau pabrėžti konkurencijos privalumus vartotojams;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

13. susidomėjęs ir palankiai vertina pranešimą dėl Tarybos reglamento (ES) Nr. 1/2003 veikimo, kurį pateikė Komisija po penkerių metų nuo šio reglamento įsigaliojimo pradžios, ir sutinka, kad jis yra kertinis akmuo konkurencijos taisyklių modernizavimo ir ES bei nacionalinių institucijų koordinavimo veiksmų procese, taip pat pabrėžia, kad yra svarbu pašalinti nuomonių skirtumus dėl prioritetų nustatymo, svarbių konkurencijos politikos vystymo aspektų ir bendradarbiavimo sistemų funkcionavimo siekiant veiksmingesnio taikymo;
14. pabrėžia, kad reikia kurti konkurencijos ir vartotojų apsaugos politikos sąsajas, taip pat ir Europos lygmens kolektyvinio žalos atlyginimo pavienėms konkurencijos teisės pažeidimų aukoms formą, pagrįstą savanoriško dalyvavimo (angl. opt-in) principu, ir atsižvelgiant į 2009 m. kovo 26 d. Parlamento rezoliucijoje nustatytus kriterijus, kuriais remiantis turėtų būti atlyginama tik iš tikrųjų patirta žala, o kompensacija išmokama nustatytų asmenų grupei arba jos paskirtam asmeniui; ragina Komisiją apsvarstyti, kaip toks mechanizmas galėtų būti įtrauktas į esamą nacionalinės teisės sistemą;
15. primena 2007 m. balandžio 25 d. rezoliuciją dėl Žaliosios knygos apie ieškinius dėl žalos, patirtos pažeidus EB antimonopolines taisykles ⁽¹⁾, ir pabrėžia, kad į dar nepriimtą susijusį teisės akto pasiūlymą būtų įtrauktas 2009 m. kovo 26 d. Parlamento rezoliucijos dėl Baltosios knygos dėl ieškinių atlyginti žalą, patirtą dėl EB antimonopolinių taisyklių pažeidimo ⁽²⁾, turinys; pabrėžia, kad Komisija turi pasiūlyti teisės aktus be nereikalingo nuostatų sušvelninimo, norint palengvinti individualius ir kolektyvinius veiksmus, kuriais siekiama gauti dėl ES antimonopolinės teisės pažeidimų padarytos žalos atlyginimą; toks legalizavimas atitiktų horizontalų požiūrį, juo būtų siekiama išvengti Šiaurės Amerikos sistemos nesaikingumo ir jis būtų patvirtintas taikant įprastą teisėkūros procedūrą (bendro sprendimo procedūrą);
16. pabrėžia, kad pritarė Komisijos prašymui numatyti 2011 m. biudžete daugiau išteklių konkurencijos srityje dirbančiam Komisijos personalui; ragina informuoti apie tai, kaip buvo panaudoti papildomi išteklių; primena savo raginimą perskirti dabartinius Komisijos darbuotojus, kad jie vykdytų pagrindines Komisijos užduotis;
17. pabrėžia, kad sėkmingas konkurencijos politikos taikymas ir neribojamas vidaus rinkos veikimas yra pagrindinės sąlygos tvariam Europos Sąjungos ekonomikos augimui;
18. pabrėžia, kad šiuo metu valstybės narės turi skatinti fiskalinę konsolidaciją ir tvarų atkūrimą siekdamas kurti vienodesnes mokesčines sąlygas;
19. mano, kad konkurencijos politika turėtų padėti skatinti ir įgyvendinti atvirusius standartus ir sąveiką siekiant išvengti tokios padėties, kai mažumą sudarantys rinkos veikėjai priverčia vartotojus ir klientus naudotis tik jų technologijomis;

Teminis skyrius. Konkurencijos politika ir finansų ir ekonomikos krizė

20. palankiai vertina laikinąsias valstybės pagalbos taisykles, parengtas reaguojant į finansų ir ekonomikos krizę, t. y. keturis finansų sektoriui skirtus komunikatus ir kitiems sektoriams pritaikytas laikinąsias sistemas; pažymi, kad valstybės pagalbos laikinų priemonių taikymas pratęsiamas dar vieniems papildomiems metams;
21. reiškia susirūpinimą, kad šios priemonės, kurios savo pobūdžiu yra laikinos, gali būti taikomos kur kas ilgiau; pabrėžia, kad reikia kuo greičiau panaikinti laikinąsias priemones ir išimtis, ypač automobilių sektoriuje; ragina Komisiją nustatyti laipsniško jų atsisakymo kriterijus, kuriais būtų vadovaujama priimant sprendimą dėl galimo šių priemonių galiojimo pratęsimo;
22. ragina Komisiją persvarstyti, ar taikant esamas laikinąsias sistemas veiksmingai prisidedama prie vienodų veikimo galimybių visoje Sąjungoje ir, be to, ar tokios sistemos taikymas savo nuožiūra leis šiuo atveju pasiekti optimalų rezultatą;
23. ragina Komisiją paruošti išsamų sprendimų, priimtų pagal laikinų valstybės pagalbos priemonių taikymo programą reaguojant į ekonomikos ir finansų krizę, vertinimą atsižvelgiant į skaidrumo mastą ir lygį bei skirtingų šia programa grindžiamų priemonių nuoseklumą ir pridėti jį prie kitų metų konkurencijos politikos ataskaitos;

⁽¹⁾ OL C 74 E, 2008 3 20, p. 653.

⁽²⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 161.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

24. vėl prašo Komisiją 2010 m. paskelbti išsamią valstybės pagalbos, kuri suteikta skatinant ekologišką ekonomikos atgaivinimą, ir valstybės pagalbos, kuri skirta aplinkos apsaugai, veiksmingumo ataskaitą;
25. pabrėžia poreikį atkurti finansų įstaigų, kurios nepasinaudojo valstybės pagalbos laikinosiomis taisyklėmis, konkurencingumą;
26. ragina Komisiją užtikrinti, kad bankai atlygintų už valstybės pagalbą, kai tik atsigaus finansų sektorius, ir kad būtų užtikrinta sąžininga konkurencija vidaus rinkoje ir vienodos pasitraukimo iš rinkos sąlygos;
27. ragina Komisiją patikslinti privalomas restruktūrizavimo priemones, siejamas su potencialiais iškraipymais, kuriuos lemia valstybėse narėse galiojančios skirtingos paramos grąžinimo sąlygos;
28. be to, pabrėžia, kad dėl bankininkystės sektoriuje vykstančio konsolidacijos proceso tikrai padidėjo kai kurių didžiausių finansų įstaigų rinkos dalis, taigi pabrėžia, kad Komisija turi atidžiai stebėti sektorių siekdama sustiprinti konkurenciją Europos bankininkystės rinkoje, įskaitant restruktūrizavimo planus, kuriuose numatomas bankų veiklos atskyrimas, jei mažmeniniai indėliai taikant kryžminį subsidijavimą buvo naudojami rizikingesnei investavimo bankininkystės veiklai vykdyti;

Laikinių valstybės pagalbos teikimo taisyklių, priimtų reaguojant į krizę, peržiūra

29. ragina Komisiją atlikti tyrimą, kuris parodytų valstybės pagalbos priemonių poveikį ekonomikai;
30. ragina Komisiją pateikti Parlamentui išsamią krizės metu suteiktos valstybės pagalbos poveikio konkurencingumui analizę;
31. remiantis tokiu visapusišku poveikio įvertinimu ragina Komisiją, kur reikia, taikyti taisomąsias priemones siekiant užtikrinti vienodas veikimo galimybes bendrojoje rinkoje;
32. ragina Komisiją atlikti išsamią peržiūrėtų valstybės pagalbos priemonių, kurių imtasi krizės metu, poveikio analizę, atsižvelgiant į konkurencingumą bei į vienodų veikimo galimybių rėmimą ES, finansų reformą ir darbo vietų kūrimą;
33. ragina valstybes nares laiku pateikti išsamias ataskaitas dėl taisyklių įgyvendinimo ir veiksmingumo ir taip aktyviai bendradarbiauti su Komisija tobulinant ir vertinant laikinas taisykles, parengtas siekiant spręsti finansų ir ekonomikos krizės problemą; ragina Komisiją atlikti taisyklių funkcionavimo įvertinimą ir trečiųjų šalių taikomų priemonių poveikio Europos Sąjungai tyrimą;
34. ragina Komisiją užtikrinti kuo didesnę skaidrumą ir griežtai laikytis nediskriminacijos principo pritarant valstybės pagalbai ir nurodant, kad turi būti imamasi pagalbos mažinimo priemonių;
35. prašo Komisijos atlikti tyrimą, kuriame būtų nagrinėjama ECB likvidumo parama galimos įtakos konkurencijos iškraipymui aspektu;
36. ragina Komisiją atidžiai stebėti P3 pinigų kiekį atsižvelgiant į valstybės pagalbą, kuriai pritarta, siekiant išvengti netyčinio pernelyg didelio įmonių kapitalo padidinimo, dėl kurio vėliau būtų iškreipiama konkurencija;

Valstybės pagalbos kontrolė

37. pažymi, kad valstybės pagalbos politika yra neatskiriama konkurencijos politikos dalis ir kad valstybės pagalbos kontrolė atspindi būtinybę užtikrinti vienodas veiklos sąlygas visoms vidaus rinkoje veiklą vykdančioms įmonėms;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

38. pabrėžia, jog svarbu, kad Komisija atidžiai stebėtų, kaip naudojama valstybės pagalba, ir užtikrintų, kad šios pagalbos priemonės nebūtų taikomos nacionalinei pramonei apsaugoti darant neigiamą poveikį vidaus rinkai ir Europos vartotojams;
39. mano, kad vertinant, ar valstybės pagalba atitinka Sutarties nuostatas, itin svarbu rasti reikiamą neigiamo valstybės pagalbos poveikio konkurencijai ir valstybės finansams ir jos teigiamo poveikio visuotinio intereso požiūriu pusiausvyrą;
40. ragina nustatyti aiškius pagalbos sustabdymo kriterijus atsižvelgiant į tai, kokią poveikį sustabdžius pagalbą vidutinės trukmės laikotarpiu patirs susijusios įmonės, t. y. atsižvelgiant į augimą, inovacijas ir užimtumą, taip pat į sumažėjusį šių įmonių vaidmenį pasaulinėje rinkoje;
41. ragina Komisiją atidžiai patikrinti kai kuriose valstybėse narėse galiojančią fiskalinę valstybės pagalbos teikimo tvarką ir įvertinti, ar ji nėra diskriminuojamo pobūdžio ir ar ji skaidri;
42. ragina Komisiją atkurti ir padidinti savo mokestinės valstybės pagalbos skyrių;
43. mano, jog, norint sudaryti sąlygas, kad Komisija turėtų geresnių galimybių nustatyti žalingos mokesčių konkurencijos režimus, būtina, kad valstybės narės visapusiškai įgyvendintų 2002 m. priimtą ES verslo apmokestinimo elgesio kodekso darbo grupės sprendimą (Tarybos dokumentas Nr. 11077/02) dėl automatinio pranešimo apie nutarimus dėl mokesčių;
44. su susirūpinimu pažymi, kad neteisėtos valstybės pagalbos kompensavimas yra ilgas ir sudėtingas procesas; ragina Komisiją dar labiau sugriežtinti procedūras ir toliau spausti valstybes nares, ypač tas, kurios nusižengia nebe pirmą kartą;
45. ragina Komisiją išnagrinėti, koks pernelyg dosnaus nemokamų Europos Sąjungos apyvartinių taršos leidimų dalijimo mastas tam tikruose sektoriuose gali iškreipti konkurenciją, atsižvelgiant į tai, kad šie leidimai, kurių veiksmingumas sumažėjo nuo tada, kai sulėtėjo ekonominė veikla, padėjo tam tikroms įmonėms susikrauti netikėtai didelius pelnus ir kartu joms sumažino paskatas atlikti savo vaidmenį pereinant prie ekologiniu požiūriu veiksmingos ekonomikos;
46. pabrėžia, kad valstybės pagalba turėtų būti skiriama pirmiausia bendros svarbos projektams Sąjungoje skatinti, pavyzdžiui, plačiajuosčio ryšio ir energijos infrastruktūrai įdiegti;
47. pritaria, kad būtų patvirtintos plačiajuosčio ryšio tinklų gairės, kurios apimtų valstybės pagalbos teikimą pagrindiniams plačiajuosčio ryšio tinklams (ADSL, kabelinio, mobiliojo ryšio, belaidžio ryšio ar palydovinio plačiajuosčio ryšio paslaugoms), ir kad būtų teikiama pagalba labai didelės spartos naujos kartos tinklams (šviesolaidžio arba pažangiems atnaujintiems kabeliniams tinklams dabartiniame etape), ir prašo Komisiją ir valstybes nares skleisti ir geriausią praktiką ir skatinti konkurenciją;
48. turėdamas omenyje, kad reikia baigti kurti visų rūšių transporto vidaus rinką, ragina Komisiją paskelbti ataskaitą, kurioje būtų apžvelgiama visa valstybės pagalba, teikiama viešojo transporto sektoriui;
49. pakartoja, kad remia Komisijos parengtas valstybės pagalbos aplinkos apsaugai gaires transporto srityje, kuriomis siekiama remti Europos transporto sektoriaus tvarumą; ragina Komisiją stiprinti paskatomis grindžiamą valstybės pagalbą, leidžiamą transporto srityje;

Kova su monopoliiu

50. palankiai vertina tvirtą poziciją, kurios pastaraisiais metais laikosi Komisija, kovodama su konkurencijos principų neatitinkančia elgsena;
51. palankiai vertina tai, kad pratęstas bendrosios vertikaliosios išimties reglamento galiojimas, nes tai užtikrina gamintojų ir platintojų pusiausvyrą; tačiau pažymi, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į specifines prekybos internetu aplinkybes, ypač turint mintyje Europos skaitmeninę darbotvarkę ir šiuo metu dedamas pastangas užbaigti e. prekybos vidaus rinkos kūrimą;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

52. ypač pažymi, kad tarptautiniu lygmeniu veikiančių stambių platintojų vykdomų bendrų pirkimų priimtinas pagal antimonopolinius teisės aktus yra ginčytinas, atsižvelgiant į šiuo metu Komisijos taikomas rinkos stebėsenos priemones;

53. vis dėlto atkreipia dėmesį į tai, kad praktikoje dažnai nesilaikoma privalomos konkurencijos išlygų taikymo trukmės, ir ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti tokiems piktnaudžiavimo atvejams;

54. prašo Komisiją kuriant integruotą reguliavimo bazę, skirtą intelektinės nuosavybės teisėms apsaugoti, apsvarstyti galimybę panaudoti konkurencijos teisės aktus kaip piktnaudžiavimo INT srityje prevencijos priemonę;

55. ragina Komisiją, siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir vienodą konkurencijos taisyklių taikymą ES, tinkamai atsižvelgti į pranešimus apie nacionalinių teismų sprendimus konkurencijos teisės taikymo srityje ir priimti visas priemones, reikalingas šiam tikslui pasiekti;

56. primena, kad kartelių veikla yra turbūt didžiausias konkurencijos teisės nuostatų pažeidimas; laikosi nuomonės, kad šie konkurencijos teisės pažeidimai kenkia ES piliečių interesams, kadangi dėl jų vartotojai negali pirkti mažesnėmis kainomis;

57. pakartoja savo raginimą Komisijai rengiant savo iniciatyvas labiau koordinuoti konkurencijos ir vartotojų teisės principus;

58. ragina Komisiją įvertinti į elgesį orientuotų priemonių įtaką konkurencijai ir šių priemonių poveikį pirkėjams ir vartotojams;

59. ragina Komisiją analizuojant galimo piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi atvejus atidžiau išsigtinti į tai, kaip veikia ekonominis modelis „iš viršaus žemyn“ (angl. trickle-down economics), kai nustatoma, kad dominuojančia padėtimi nebuvo piktnaudžiuojama;

60. yra įsitikinęs, kad pernelyg neapdairu taikyti dar didesnes baudas kaip vienintelę kovos su monopoliu priemonę, be kita ko, atsižvelgiant į galimą darbo vietų praradimą negalint susimokėti, ir ragina rengti įvairesnes ir sudėtingesnes priemones, kurios apimtų tokius klausimus kaip individuali atsakomybė, skaidrumas ir įmonių atskaitomybė, trumpesnės procedūros, teisė į gynybą ir tinkamą procesą, priemones, kuriomis būtų užtikrinamas veiksmingas prašymų atleisti nuo baudų ar jas sumažinti tvarkymas (ypač siekiant įveikti Jungtinėse Valstijose vykstančio atskleidimo proceso keliamus trikdžius), programas siekiant užtikrinti, kad įmonės laikytųsi teisės aktų, ir Europos standartų rengimą; pritaria skatinimo ir sankcijų metodui, kai baudos turi veiksmingą atgrasomąjį poveikį, ypač kalbant apie subjektus, kurie pažeidžia taisykles ne pirmą kartą, o už taisyklių laikymąsi teikiamos paskatos;

61. dar kartą prašo Komisijos, prireikus, įtraukti baudų apskaičiavimo pagrindą ir naujus baudų skyrimo principus į Reglamentą (EB) Nr. 1/2003;

62. ragina Komisiją pradėti bendrą geležies rūdos kainų nustatymo tyrimą;

Susijungimų kontrolė

63. pabrėžia, kad, praėjus daugiau kaip penkeriems metams nuo Reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės įsigaliojimo, svarbu nustatyti sritis, kuriose galima sumažinti biurokratizmą ir kuriose galima pasiekti didesnę taikomų nacionalinių ir ES taisyklių konvergenciją;

64. pabrėžia, kad dabartinė ekonomikos krizė nepateisina nuolaidžios EB susijungimų kontrolės politikos;

65. pabrėžia, kad turi būti įvertintas konkurencijos taisyklių taikymas susijungimams visos vidaus rinkos požiūriu;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

Sektoriaus pokyčiai

66. ragina Komisiją stebėti su pagrindinėmis prekėmis susijusias rinkas pagal Europos Vadovų Tarybos 2008 m. birželio mėn. išvadas (40 punktas) ir, kai reikia, kovoti su spekuliacija;
67. pripažįsta, kad didelė rinkos koncentracija ir skaidrumo stoka pagrindinių prekių rinkose gali labai kenkti konkurencijai ir Europos pramonei; todėl ragina Komisiją ištirti pagrindinių prekių rinkas, ypač geležies rūdos ir 14 svarbių žaliavų, kurias nurodys Komisija, siekdama nustatyti, koku mastu šioms rinkoms trūksta skaidrumo ir konkurencijos, kadangi kai kurios šių pagrindinių prekių yra gyvybiškai svarbios ekologiniu požiūriu veiksmingų technologijų vystymuisi (pvz., fotoelementų baterijų plokštėms ir ličio jonų baterijoms);
68. patvirtina, kad skaidrumas yra pagrindinė prielaida, kad finansų rinkos galėtų tinkamai veikti; ragina Komisiją dėti daug pastangų siekiant užtikrinti, kad atskleidžiant su finansų rinkomis susijusią informaciją būtų visapusiškai laikomasi ES konkurencijos teisės nuostatų, ir, turėdamas tai mintyje, palankiai vertina ISIN ir RIC vertybinių popierių identifikavimo numerių įdiegimo iniciatyvas, kuriomis siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui;
69. ragina Komisiją vykdyti SEPA (bendros mokėjimų eurais erdvės) priežiūrą siekiant užtikrinti, kad mokėjimų sistema būtų prieinama, nediskriminuojanti, skaidri, veiksminga ir jokiais būdais netrukdytų konkurencijai; ragina atidžiai stebėti sistemos aspektus, kurie turi poveikį ES konkurencijos politikai;
70. prašo Komisijos ir toliau dėti pastangas, kad būtų užtikrinama veiksminga konkurencija mokėjimo kortelių rinkose remiantis SEPA principais, siekiant sudaryti lengvesnes tarpvalstybinių mokėjimų sąlygas ir kuo labiau padidinti vidaus rinkos potencialą; ragina sistemingai stebėti šių rinkų pokyčius ir į metines ataskaitas dėl konkurencijos įtraukti pažangos šioje srityje rodiklius;
71. mano, kad dėl konkurencijos teisės pažeidimų mokėjimo kortelių sektoriuje nukenčia vartotojai; remia Komisijos pastangas sumažinti neįprastai didelius tarpvalstybinius daugiašalius tarpbankinius mokesčius, dėl kurių išauga produktų kainos vartotojams;
72. apgailestauja, kad iškreipta energijos rinka ir toliau sudaro nepatogumų ES energijos vartotojams; pabrėžia, kad veiksminga konkurencija energijos rinkose lemia daugiau inovacijų, didesnį energijos tiekimo saugumą ir energijos tiekimą prieinamesnėmis kainomis bei mažesnę poveikį aplinkai; pastebi, kad nuolatinės kliūtys energetikos sektoriuje yra energetikos tarpusavio jungčių stoka, perdavimo sistemų, kurias naudoja operatoriai, skirstydami energiją gamintojams, skaidrumo trūkumas ir valstybių narių taikomų paslaugų gavėjų kategorijų apibrėžimų skirtumai;
73. ragina Komisiją atidžiai stebėti, kaip įgyvendinamas trečiasis energetikos liberalizavimo teisės aktų paketas valstybėse narėse, ir vertinti šių teisės aktų veiksmingumą kuriant veikiančią vidaus rinką; ragina Komisiją inicijuoti tolesnį energetikos sektoriaus tyrimą, jei vertinimo rezultatai būtų neigiami;
74. pabrėžia, kad siekiant naujovių, maksimalaus skaitmeninės ekonomikos potencialo padidinimo ir žinių visuomenės plėtojimo, ypač svarbios yra informacinės ir komunikacinės technologijos; mano, jog siekiant, kad operatoriai konkuruotų remdamiesi savo produktų privalumais, nepaprastai svarbu užtikrinti sąveiką, sudaryti sąlygas tinklų plėtrai ir išlaikyti atviras rinkas;
75. primena, kad skaitmeninė konvergencija ir vis svarbesnė tinklų sąveika ir standartai – tai pagrindinės problemos IRT srityje vis labiau ryšiais susijusioje globalioje aplinkoje; be to, kad IRT srityje svarbu nuosekliai užtikrinti laisvą konkurenciją, kadangi rinkoje atsiranda vis naujų skaitmeninių produktų ir paslaugų; todėl ragina Komisiją atkreipti dėmesį į šiuos klausimus ateityje rengiant horizontaliųjų bendradarbiavimo susitarimų gaires;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

76. pritaria Komisijos priemonėms, kuriomis skatinama teikti plačiąjuosčio ryšio paslaugas tinkamu mastu ir prieinamomis kainomis visiems Europos piliečiams, ir ragina Komisiją padvigubinti savo pastangas išlaikyti elektroninės komunikacijos tarpvalstybinių tarptinklinių ryšių mokesčių kontrolę ir, turint tai mintyje, į savo metines ataskaitas dėl konkurencijos įtraukti informaciją apie pažangą;

77. pabrėžia naują ir svarbų konkurencijos politikos vaidmenį skaitmeninėje ekonomikoje; prašo Komisijos atidžiai stebėti technologijų plėtrą skaitmeninėje rinkoje ir prireikus greitai reaguoti siekiant išlaikyti skaitmenines platformas kiek įmanoma atviras griežtai taikant konkurencijos taisykles;

78. pabrėžia vidaus skaitmeninės rinkos skatinimo svarbą; šiomis aplinkybėmis pabrėžia vartotojų pasitikėjimo skatinimo ir interneto paslaugų prieinamumo svarbą praktiškai skatinant vartotojų teises, privačių duomenų apsaugą ir panaikinant likusias prekybos ir sandorių sudarymo internetu kliūtis;

79. ragina Komisiją užtikrinti, kad nacionalinės telekomunikacijų sektoriaus reguliavimo institucijos laikytųsi jos rekomendacijų dėl skambučių užbaigimo tarifų siekiant pašalinti konkurencijos iškreipimus; primygtinai ragina Komisiją išnagrinėti galimybę imtis tolesnių priemonių, jeigu nebūtų pasiekta norimų rezultatų, pvz., nebūtų nustatytos mažesnės kainos vartotojams;

80. pažymi, kad 2010 m. liepos 1 d. įsigaliojo Reglamentas (EB) Nr. 544/2009 dėl tarptinklinio ryšio Bendrijoje, kuriuo vartotojams buvo sumažintos balso skambučių ir SMS tarptinklinio ryšio paslaugų kainos; tačiau pabrėžia, kad tarptinklinio ryšio rinkose konkurencija dar nepakankama ir kad yra struktūrinių problemų; prašo Komisijos atliekant 2011 m. peržiūrą apsvarstyti galimybę visiškai panaikinti tarptinklinio ryšio paslaugų mokesčius ES viduje;

81. apgailestauja dėl neskaidrių naujų ketvirtosios kartos mobiliojo ryšio dažnio aukcionų tam tikrose valstybėse narėse; ragina Komisiją ir toliau atidžiai stebėti susijusių valstybių narių veiksmus ir reikalauti, kad valstybės narės atliktų išsamų su dažnių spektru susijusių sprendimų poveikio konkurencijai tyrimą ir imtųsi atitinkamų priemonių siekiant užkirsti kelią antikoncepciniams padariniams pagal iš dalies pakeistą Direktyvą dėl dažnių juostų, kurios turi būti paliktos viešajam paneuropiniam koriniam skaitmeniniam antžeminiam judriajam ryšiui suderintai diegti Bendrijoje, užtikrinant vienodas sąlygas rinkos subjektams ir naujiems dalyviams;

82. palankiai vertina 2009 m. liepos mėn. pataisytą Transliavimo komunikatą, kuriame dar kartą patvirtinama valstybių narių kompetencija nustatyti visuomeninio transliavimo paslaugų aprėptį, finansavimą ir organizavimą tuo pačiu metu pripažįstant Komisijos atsakomybę kontroliuoti akivaizdžias klaidas, ir ragina valstybes narės išlaikyti siūlomų skaitmeninių žiniasklaidos paslaugų pusiausvyrą, užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir išlaikyti dinamišką žiniasklaidos peizažą internetinėje aplinkoje;

83. ragina Komisiją informuoti apie jos atliekamų valstybės pagalbos taisyklių taikymo pašto sektoriui tyrimų pažangą ir sparčiau jos siekti;

84. pabrėžia, jog būtina stiprinti Komisijos ir nacionalinių konkurencijos tarnybų bendradarbiavimą siekiant susitarti dėl bendro požiūrio į konkurenciją maisto produktų rinkoje, pagrįsto nuolatiniomis informacijos mainais, ankstyvu problemų identifikavimu ir veiksmingu atsakomybės pasidalijimu tarp Europos konkurencijos tinklo narių, nes maisto produktų rinkos dažniausiai veikia nacionaliniu lygmeniu ir joms būdingos skirtingos teisinės, ekonominės ir kultūrinės sąlygos;

85. pabrėžia, kad tokio glaudesnio bendradarbiavimo tikslas – susitarti dėl bendro požiūrio į konkurencijos taisyklių apsaugą, stebėseną ir įgyvendinimą, siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją maisto produktų rinkose ir optimalų maisto tiekimo grandinės veiksmingumą, naudingą vartotojams;

86. mano, kad Komisija, atsižvelgdama į šiuo metu taikomas rinkos stebėsenos priemones, turėtų atidžiai ištirti tarptautinių pirkimo grupių veiklą, nes akivaizdu, kad palankios kainos, kurias joms garantuoja didelė perkamoji galia, nepasiekia vartotojų kaip mažesnės mažmeninės kainos;

87. primena, kad, prasidėjus pieno sektoriaus krizei, nuo kurios labiausiai nukentėjo gamintojai, 2009 m. spalio mėn. įsteigta aukšto lygio grupė pateikė rekomendacijas, susijusias, be kita ko, su sutartiniais santykiais ir gamintojų galimybėmis derėtis; ragina Komisiją nedelsiant veikti ir paskatinti procesą laikantis ES konkurencijos teisės normų;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

88. ragina Komisiją bendradarbiaujant su nacionalinėmis konkurencijos tarnybomis itin dėmesingai stebėti, ar konkurencija žemės ūkio ir pramonės sektoriuje atitinka skaidrumo ir vartojimo kainos raidos kriterijus; prašo Komisijos atlikti tyrimą siekiant visų pirma iširti rinkos galios, kurią turi stambieji maisto produktų tiekėjai ir didmenininkai, poveikį maisto produktų rinkos funkcionavimui;
89. atsižvelgdamas į tai, primena savo ankstesnius raginimus atlikti interneto reklamos, paieškos sistemų ir maisto pramonės sektorių tyrimus; ragina pradėti žiniasklaidos koncentracijos, įskaitant visus turinio platinimo kanalus, pvz., spaudos, televizijos ir radijo ir interneto, tyrimą; reikalauja, kad Komisija pateiktų konkurencijos telekomunikacijų ir automobilių pramonės sektoriuose analizę;
90. mano, kad Europos šalyse konkurencija žemės ūkio gamybos sektoriuje yra žemesnių kainų vartotojams prielaida, ir ragina Komisiją itin dėmesingai stebėti, ar konkurencija žemės ūkio ir pramonės sektoriuje atitinka pagalbos, skaidrumo ir vartojimo kainos raidos kriterijus;
91. apgailestauja, kad nėra pažangos didinant konkurencingumą farmacijos sektoriuje ir ragina Komisiją paspartinti bendrosios farmacijos produktų rinkos sukūrimą, pavyzdžiui, patikint Europos vaistų agentūrai (EMA) svarbesnį vaidmenį, susijusį su centralizuotu leidimų vaistams išdavimu; ragina Komisiją kovoti su galimu piktnaudžiavimu sistemingai vykdant patentų grupavimą, dėl kurio vilkinamas generinių vaistų pateikimas į rinką ir ribojama pacientų galimybė įsigyti vaistų už prieinamą kainą; primygtinai ragina Komisiją imtis baudžiamųjų priemonių tais atvejais, kai rengiamos klaidinančios informacinės kampanijos nukreiptos prieš generinius vaistus;
92. mano, kad konkurencija sveikatos sektoriuje galėtų pagerinti sveikatos priežiūros paslaugų kokybę ir tai būtų naudinga ES pacientams; ragina Komisiją stebėti sveikatos priežiūros sektorių ir ypač konkurenciją tarp valstybinių ir privačių ligoninių; prašo Komisijos atidžiau iširti atvejus, kai tose šalyse, kur liberalizuotas sveikatos priežiūros sektorius, privačios ligoninės skundžiasi dėl kryžminių subsidijų valstybinėms ligoninėms;
93. pabrėžia poreikį sukurti ir prižiūrėti sąžiningą tos paties rūšies transporto įmonių ir įvairių rūšių transporto konkurenciją siekiant nustatyti skaidrias ir paprastas kainų nustatymo struktūras ir politiką;
94. ragina Komisiją iširti didelės pastaraisiais metais greta kitų sektorių automobilių pramonei suteiktos paramos poveikį įvairių transporto rūšių konkurencijai;
95. ragina Komisiją užtikrinti, kad laiko tarpiniai būtų skirstomi skaidriai ir naudojami efektyviai siekiant užtikrinti tikrą konkurenciją oro vežėjų sektoriuje;
96. ragina Komisiją pasibaigus trejų metų laikotarpiui, numatytam siekiant padėti oro vežėjų įmonėms įsisteigti, pateikti apžvalgą atvejų, kuriais pigių skrydžių oro vežėjai naudojosi valstybės pagalba kitų vežėjų atžvilgiu, atsižvelgiant į jiems suteiktas specialias naudojimosi tam tikrais oro uostais sąlygomis;
97. pabrėžia būtinybę tinkamai riboti pervežimo konteineriais linijų jūrinių konsorciumų rinkos dalį ir dalintis veiklos (transportavimo paslaugų ir jūros, ir vidaus vandens keliais) privalumais, laikantis ES bendrųjų taisyklių dėl sąžiningos konkurencijos ir laikantis sąlygų, nurodytų Reglamente (EB) Nr. 906/2009 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 3 dalies taikymo; taip pat pabrėžia poreikį užtikrinti, kad linijinės laivybos bendrovės bendradarbiautų teikdamos bendras laivybos paslaugas ir siekdamos laivybos paslaugų efektyvumo ir kokybiškumo;
98. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti transporto vidaus rinkos įgyvendinimą ir sąžiningą konkurenciją transporto srityje, tuo pačiu laikantis kitų Europos Sąjungos tikslų, tokių, kaip, pvz., tinkamai veikiančios transporto ir judumo paslaugos, politikos tikslų viešųjų paslaugų, saugos ir aplinkos apsaugos srityse bei ES 2020 m. tikslų dėl išmetamo CO₂ kiekio mažinimo ir priklausomybės nuo naftos;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

99. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti vienodas sąlygas tiek įvairioms transporto rūšims, tiek valstybei ir privatiems asmenims priklausančioms konkrečios rūšies transporto įmonėms;
100. ragina Komisiją siekti, kad būtų daugiau skaidrumo valstybės ir viešųjų geležinkelio įmonių santykių srityje, įskaitant šių įmonių kelių transporto patronuojamąsias įmones ir lėšų persikirstymą;
101. ragina Komisiją pateikti apmokestinimo, rinkliavos, infrastruktūros finansavimo ir mokesčių už ją bei įvairių transporto sričių ir atskirų valstybių narių PVM sistemų ir jų poveikio tos pačios rūšies transporto įmonių ir įvairių rūšių transporto įmonių konkurencijai apžvalgą, taip pat į šią apžvalgą įtraukti privalomų ir neribojamų mokesčių už geležinkelių infrastruktūros naudojimą poveikį, palyginti su neprivalomų ir ribotų mokesčių už kelių infrastruktūros naudojimą poveikiu;
102. ragina Komisiją, vykdant teisės aktų dėl keleivių teisių ir kompensacijos už vėlavimus persvarstymą, užtikrinti sąžiningas ir vienodas kompensacijos už vėlavimus sistemas visų rūšių transporto priemonių atveju, taip pat ragina įsteigti nepriklausomus organus, kurie spręstų paslaugų teikėjų ir klientų ginčus;
103. pabrėžia būtinybę liberalizuotame kelių transporto sektoriuje vengti nesąžiningos konkurencijos užtikrinant, kad būtų tinkamai laikomasi socialinių, saugos ir aplinkos apsaugos taisyklių, ypatingą dėmesį skiriant šios rinkos atvėrimui kabotažui bei dempingo praktikoms;
104. ragina valstybes nares ir Komisiją siekti sukurti bendrąją geležinkelių rinką atveriant nacionalines keleivinio transporto rinkas; ragina Komisiją pereinamuoju laikotarpiu pasiūlyti abipusiškumo išlygą toms valstybėms narėms, kurios nusprendžia anksčiau atverti savo rinkas;
105. atkreipia Komisijos dėmesį į netiesiogines konkurencijos kliūtis, atsirandančias dėl skirtumų transporto sektoriuje, susijusių su saugos taisyklėmis, tinklų sąveika ir tipo patvirtinimu;
106. ragina Komisiją ir valstybes nares priimant sprendimus visos ES ir nacionaliniu lygmenimis labai atidžiai užtikrinti, kad geležinkelių sektoriuje būtų nuosekliai ir suderintai taikomos konkurencijos taisyklės; ypač pabrėžia, kad reikia suderinti geležinkelio priežiūros institucijų (reguliavimo institucijų) ir nacionalinių bei Europos konkurencijos institucijų veiklą;
107. visiškai pritaria, kad būtų sukurtas ES patentas ir ES ginčų patentų klausimais sprendimo mechanizmas, siekiant spręsti konkurencijos iškraipymo, atsirandančio dėl dabar patentams taikomų nuostatų, problemą;
108. pabrėžia, kad mokslų ir technikos pažanga, patentai ir kultūros pramonė labai prisideda prie Europos ekonomikos konkurencingumo; todėl ragina valstybes nares skubiai rasti būdus, kaip išspręsti dar neišspręstus klausimus ES bendro patento sistemoje; todėl teigiamai vertina Europos 2020 m. pavyzdinėje iniciatyvoje „Inovacijų sąjunga“ numatytą tikslą iki 2014 m. užregistruoti pirmuosius ES patentus;
109. pakartoja, kad ES konkurencingumas daugiausia priklauso nuo naujovių pajėgumų, nuo mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos galimybių ir nuo naujovių ir gamybos proceso ryšių;
110. pabrėžia esminį mokslinių tyrimų vaidmenį skatinant Europos konkurencingumą; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad būtų pasiektas 3 proc. tikslas, nustatytas investicijoms į mokslinius tyrimus ir taikomąją veiklą;

*

* *

111. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

Tvari ES Tolimosios Šiaurės politika

P7_TA(2011)0024

2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl tvarios ES politikos Tolimojoje Šiaurėje (2009/2214(INI))

(2012/C 136 E/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (angl. UNCLOS), sudarytą 1982 m. gruodžio 10 d. ir įsigaliojusią 1994 lapkričio 16 d.,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Kontinentinio šelfo ribų komisiją,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją (JTBKKK) ir Biologinės įvairovės konvenciją (BĮK),
- atsižvelgdamas į 2007 m. rugsėjo 13 d. Jungtinių Tautų deklaraciją dėl vietinių tautų teisių,
- atsižvelgdamas į 1996 m. rugsėjo 19 d. pasirašytą Deklaraciją dėl Arkties tarybos (AT) įsteigimo,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo ir ypač jos ketvirtą dalį ir Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimą,
- atsižvelgdamas į 1993 m. sausio 11 d. Kirkenese pasirašytą deklaraciją dėl bendradarbiavimo Barenco jūros Europos ir Arkties regione,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 20 d. Komisijos komunikatą „Europos Sąjunga ir Arkties regionas“ (COM(2008)0763),
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. spalio 9 d. rezoliuciją dėl Arkties regiono valdymo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gruodžio 8 d. Tarybos pateiktas išvadas dėl Arkties ⁽²⁾ ir į 2008 m. gruodžio 8 d. išvadas dėl Europos Sąjungos ir Arkties regiono ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 28 d. konferencijoje Arkties vandenyno klausimais priimtą Ilulisato deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1920 m. vasario 9 d. Norvegijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Danijos, Prancūzijos, Italijos, Japonijos, Nyderlandų, Didžiosios Britanijos, Airijos, Britanijos užjūrio teritorijų ir Švedijos sutartį dėl Špicbergeno (Svalbardo),
- atsižvelgdamas į Šiaurės dimensijos politiką ir su ja susijusius partnerystės projektus, ES ir Rusijos bendras erdves,
- atsižvelgdamas į 2007–2012 m. ES ir Grenlandijos partnerystės susitarimą,
- atsižvelgdamas į ES 5-ąją, 6-ąją ir 7-ąją mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bendrąsias programas,

⁽¹⁾ OL C 9 E, 2010 1 15, p. 41.

⁽²⁾ Užsienio reikalų tarybos 2985-asis posėdis.

⁽³⁾ Tarybos 2914-asis posėdis.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1989 m. birželio 27 d. Tarptautinės darbo organizacijos patvirtintą konvenciją Nr. 169,
- atsižvelgdamas į 2005 m. lapkričio mėn. Šiaurės samių konvenciją,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 2007 m. rugsėjo 13 d. deklaraciją dėl čiabuvių tautų teisių Nr. 61/295,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos 2007 m. rugsėjo 28 d. rezoliuciją Nr. 6/12, 2007 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją Nr. 6/36, 2008 m. rugsėjo 24 d. rezoliuciją Nr. 9/7, 2009 m. spalio 1 d. rezoliuciją Nr. 12/13 ir 2010 m. spalio 5 d. rezoliuciją Nr. 15/7,
- atsižvelgdamas į Suomijos Arkties regiono strategiją, priimtą 2010 m. birželio 4 d.,
- atsižvelgdamas į Švedijos parlamento Užsienio reikalų komiteto nuomonę dėl Komisijos komunikato COM(2008)0763 ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės mėn. bendrą Danijos ir Grenlandijos Arkties strategiją pereinamuoju laikotarpiu,
- atsižvelgdamas į 2007 m. Norvegijos vyriausybės tolimosios šiaurės strategiją ir 2009 m. kovo mėn. tolesnius su ja susijusius veiksmus,
- atsižvelgdamas į „Nordregio“ pranešimą Nr. 2009:2 „Tvirtos, specifinės ir perspektyvios – kuriant Šiaurės retai apgyvendintų vietovių viziją 2020 m.“,
- atsižvelgdamas į Šiaurės ministrų tarybos 2009–2011 m. bendradarbiavimo Arkties klausimais programą, Barenco jūros Europos ir Arkties tarybos programą ir Arkties tarybos pirmininko programą,
- atsižvelgdamas į 2009 m. rugpjūčio mėn. Kanados Šiaurės strategiją ir su ja susijusį 2010 m. rugpjūčio 20 d. pareiškimą dėl Kanados Arkties užsienio politikos,
- atsižvelgdamas į Kanados įstatymą, kuriuo siekiama pakeisti 2009 m. rugpjūčio mėn. įstatymą dėl Arkties vandenų teršimo prevencijos,
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 18 d. patvirtintą dokumentą „Rusijos Federacijos valstybinės politikos Arktyje pagrindai laikotarpiu iki 2020 m. ir tolimesnei perspektyvai“ ir 2009 m. gegužės mėn. Rusijos nacionalinę saugumo strategiją iki 2020 m.,
- atsižvelgdamas į 2009 m. sausio 9 d. Jungtinių Amerikos Valstijų prezidento įsakus dėl nacionalinio saugumo ir dėl vidaus saugumo,
- atsižvelgdamas į 2010 m. JAV įstatymą dėl atsakingos Arkties energetikos plėtros,
- atsižvelgdamas į 2009 m. JAV įstatymą dėl Arkties naftos išsilyjeimo tyrimo ir prevencijos,
- atsižvelgdamas į 2009 m. JAV Arkties regiono jūrų laivybos vertinimo įgyvendinimo aktą,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio mėnesio Monako deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2009 m. rugsėjo 26 d. pirmajame Šiaurės dimensijos parlamentiniame forume Briuselyje priimtą baigiamąjį pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 15 d. devintojoje Arkties regiono parlamentų narių konferencijoje priimtą pareiškimą,

⁽¹⁾ 2009/10:UU4.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į naują NATO strateginę koncepciją, kurią 2010 m. lapkričio mėn. valstybių ir vyriausybių vadovai patvirtino Lisabonos aukščiausiojo lygio susitikime ir jos reikšmę Arkties regiono saugumui ir ypač kariniams aspektams tolimojoje šiaurėje,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A7-0377/2010),
- A. kadangi Komisijos komunikatas – tai pirmas oficialus žingsnis reaguojant į Europos Parlamento raginimą suformuluoti ES Arkties politiką; kadangi Tarybos išvados dėl Arkties klausimų turėtų būti pripažįstamos kaip tolesnis žingsnis apibrėžiant ES Arkties politiką,
- B. kadangi Europos Parlamentas per savo delegaciją santykiams su Šveicarija, Islandija ir Norvegija jau du dešimtmečius aktyviai dalyvauja Arkties regiono parlamentų narių nuolatiniam komitete ir šio dalyvavimo rezultatas – visos Arkties regiono parlamentų narių konferencija 2010 m. rugsėjo mėn. Briuselyje,
- C. kadangi Danija, Suomija ir Švedija yra Arkties valstybės, o Suomija ir Švedija turi teritorijų už Šiaurės poliaračio; kadangi vienintelė ES čiabuvių tauta, samių tauta, gyvena Suomijos ir Švedijos Šiaurės poliaračio srityje bei Norvegijoje ir Rusijoje,
- D. kadangi Islandijai pateikus paraišką dėl stojimo į ES atsiras didesnis poreikis ES atsižvelgti į Arkties regioną savo geopolitiniuose ateities planuose,
- E. kadangi Norvegija, kaip patikima partnerė, yra pasirašiusi su ES EEE susitarimą,
- F. kadangi ES jau ilgą laiką prisideda sprendžiant Arkties regiono klausimus ir dalyvauja kartu su Rusija, Norvegija ir Islandija vykdant bendrą Šiaurės dimensijos politiką, įskaitant Arkties lango programą, bendradarbiauja Barenco jūros regione ir ypač Barenco jūros Europos ir Arkties taryboje, sudarytos strateginės partnerystės su Kanada, Jungtinėmis Amerikos Valstijomis ir Rusija ir ES dalyvauja kaip aktyvi *ad hoc* stebėtoja Arkties taryboje,
- G. kadangi laipsniškas ES Arkties politikos formulavimas turėtų būti paremtas egzistuojančių tarptautinių, daugiašalių ir dvišalių teisinių pagrindų, pvz., išsamus Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje nustatytų taisyklių rinkinys ir daugybė sektorinių, dvišalių ir daugiašalių susitarimų, kurie jau reglamentuoja tam tikrus Arkčiai svarbius klausimus, pripažinimu,
- H. kadangi ES ir jos valstybės narės reikšmingai prisideda prie mokslinių tyrimų Arktyje, o tokiomis ES programomis, kaip dabartinė Septintoji bendroji programa, remiami svarbūs projektai, susiję su moksliniais tyrimais šiame regione,
- I. kadangi manoma, jog apie penktadalis pasaulinių neatrastų angliavandenilių išteklių yra Arktyje, nors reikia išsamesnio tyrimo siekiant tiksliau nustatyti regione esančių dujų ir naftos kiekį ir ekonomines jų naudojimo galimybes,
- J. kadangi pasaulyje labai domimasi ir kitais Arkties atsinaujinančiais ir neatsinaujinančiais išteklių, pvz., mineralais, miškais, žuvimi ir pirmą kartą kraštovaizdžiu turizmui,
- K. kadangi didėjantis kitų Arkties regionui nepriklausančių veikėjų, pvz., Kinijos, susidomėjimas Arkties regionu, kurio pavyzdys yra Kinijos pirmojo ledlaužio užsakymas, jų skiriamos lėšos poliariniams tyrimams, taip pat Pietų Korėjos, Kinijos, Italijos, ES, Japonijos ir Singapūro paraiškos dėl nuolatinio stebėtojo statuso Arkties taryboje rodo skirtingą geopolitinį Arkties vertinimą plačiu mastu,
- L. kadangi dėl neseniai nustatytos Grenlandijos savivaldos atitinkamose politikos srityse, įskaitant aplinkos teisės aktus ir išteklius, ir dėl neseniai atnaujinto ES ir Grenlandijos partnerystės susitarimo išaugo susidomėjimas išteklių tyrinėjimu ir eksploatavimu Grenlandijoje ir jos kontinentiniame šelfe,

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- M. kadangi klimato kaita, kurios priežastys daugiausiai atsiranda už Arkties ribų, ir pasaulio ekonomikos globalizacija turės poveikį regionui; kadangi visų pirma jūros ledo tirpimas, su ištekliais susijęs potencialas ir galimas naujų technologijų naudojimas gali turėti nenumatytą poveikį aplinkai ir padarinių kitose planetos dalyse, taip pat gali padidėti laivyba, visų pirma tarp Europos, Azijos ir Šiaurės Amerikos, gamtinių išteklių, t. y. dujų, naftos ir mineralų, taip pat tokių gamtinių išteklių kaip žuvis tyrinėjimas ir eksploatavimas, jūros genetinių išteklių eksploatavimas, suaktyvėti kasybos ir medienos ruošos veikla, išaugti turizmas ir mokslinių tyrimų veikla; kadangi dėl šio poveikio Arktyje ir kitur kils naujų uždavinių, bet taip pat atsiras naujų galimybių,
- N. kadangi klimato kaita valdoma taikant stebėsenos, padarinių švelninimo ir prisitaikymo metodus; kadangi tvaraus vystymo naudojant gamtinius išteklius ir kuriant naują infrastruktūrą skatinimas valdomas vykdamas strateginį planavimą,

ES ir Arktis

1. primena, kad trys ES valstybės narės – Danija, Suomija ir Švedija yra Arkties regiono šalys; pripažįsta, kad ES kol kas neturi Arkties vandenyno pakrantės; patvirtina, kad ES ir kitos trečiosios šalys turi teisėtą interesą kaip suinteresuotieji subjektai, atsižvelgiant į jų teises ir išpareigojimus pagal tarptautinę teisę, išpareigojimą vykdyti aplinkos, klimato srities ir kitų sričių politiką, finansavimo ir mokslinių tyrimų veiklą bei ekonominius interesus, įskaitant laivybą ir gamtinių išteklių eksploatavimą; be to, primena, kad ES turi didelius Arkties žemės plotus Suomijoje ir Švedijoje, kuriuose gyvena vienintelė čiabuvių tauta Europoje – samiai;
2. atsižvelgia į tai, kad per savo šiaurines valstybes nares ir valstybes kandidatės Arkties regiono politika daro poveikį Europos Sąjungai ir taip pat Europos Sąjunga daro poveikį Arkties regiono politikai, ir pripažįsta vykdomą darbą pagal kelis Šiaurės dimensijos partnerystės projektus ir bendrą ES su Rusija, Norvegija ir Islandija politiką;
3. pabrėžia, kad tam tikros politikos sritys, kurios svarbios Arkties regionui, pvz., jūrų biologinių išteklių išsaugojimas pagal bendrą žuvininkystės politiką, yra išimtinai Europos Sąjungos kompetencija, kitose srityse kompetencija dalijamasi su valstybėmis narėmis;
4. pabrėžia, kad ES yra pasiryžusi Arkties regionui skirtas politikos priemones nustatyti remdamasi geriausiomis turimomis mokslinėmis žiniomis ir suprasdama Arkčiai poveikį darančius procesus, todėl jau dabar deda dideles pastangas mokslinių tyrimų srityje siekdama surinkti tvirtų mokslinių duomenų, kuriais galėtų remtis formuodama politiką;
5. suprasdamas poreikį apsaugoti trapią Arkties regiono aplinką, pabrėžia bendro stabilumo ir taikos regione svarbą; pažymi, kad ES turėtų vykdyti politiką, kuri užtikrintų, kad taikant aplinkos srities problemoms spręsti skirtas priemones būtų atsižvelgiama į Arkties regiono gyventojų, įskaitant vietos gyventojus, interesus ir regionas būtų saugomas ir plėtojamas; pabrėžia Komisijos komunikate ir Arkties regiono valstybių politikos dokumentuose pateikto požiūrio, analizės ir prioritetų panašumus; pabrėžia būtinybę vykdyti politiką, pagal kurią atsižvelgiama į Arkties regiono žemyninių ir jūrinių, neatsinaujinančių ir atsinaujinančių gamtinių išteklių tvaraus valdymo ir naudojimo interesus, nes šie ištekliai yra svarbūs Europai ir jie yra pagrindinis regiono gyventojų pajamų šaltinis;
6. pabrėžia, kad, Islandijai ateityje įstojus į ES, Europos Sąjunga taptų Arkties pakrantės regiono subjektu, ir pažymi, kad dėl Islandijos, kaip ES valstybės kandidatės statuso, kyla suderintos Arkties politikos ES lygiu poreikis ir ES atsiveria strateginė galimybė imtis aktyvesnio vaidmens ir prisidėti prie daugiašalio Arkties regiono valdymo; mano, kad dėl Islandijos įstojimo į ES dar labiau sustiprėtų ES dalyvavimas Arkties tarybos veikloje;
7. pabrėžia būtinybę bendrauti su Arkties regiono bendruomenėmis ir remti pajėgumų kūrimo programas, kad būtų pagerinta vietos gyventojų ir regiono vietos bendruomenių gyvenimo kokybė ir būtų daugiau žinoma apie šių bendruomenių gyvenimo sąlygas ir kultūrą; prašo ES skatinti tvirtesnę dialogą su čiabuvių tautomis ir Arkties regiono vietos gyventojais;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

8. pabrėžia, kad yra būtina vieninga, suderinta ES politika, skirta Arkties regionui ir turinti aiškiai nustatytus ES prioritetus, galimus iššūkius ir strategiją;

Nauji pasauliniai transporto keliai

9. pabrėžia didelę naujų pasaulio prekybos kelių, einančių per jūrą Arktyje, saugos ir saugumo svarbą, ypač ES ir jos valstybių narių ekonomikai, nes šios šalys kontroliuoja 40 proc. pasaulio komercinės laivininkystės; teigiamai vertina Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) veiklą sprendžiant privalomo Poliarinio laivybos kodekso klausimą ir Arkties tarybos darbo grupių, ypač paieškos ir gelbėjimo pajėgų veiklą; pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės turėtų aktyviai laikytis laisvės naudotis jūra principo ir teisės laisvai kirsti tarptautinius vandenis;

10. pabrėžia naujų geležinkelio ir transporto koridorių Barenco jūros Europos ir Arkties regiono transporto zonoje (angl. BEATA) plėtojimo svarbą, siekiant geriau patenkinti augančius tarptautinės prekybos, kasybos ir kitokio ekonominio vystymo poreikius, ir aviacijos jungčių tolumoje šiaurėje vystymo svarbą; todėl atkreipia dėmesį į naują Šiaurės dimensijos partnerystę transporto ir logistikos srityje;

11. pataria į Arkties tarybos paieškos ir gelbėjimo darbų iniciatyvos rezultatus įtraukti svarbias ne Arkties regiono laivybos tautas, kurios naudojami Arkties vandenyne; todėl rekomenduoja Komisijai, Tarybai ir Europos jūrų saugos agentūrai (angl. EMSA) derinti ES ir valstybių narių šios konkrečios srities politiką Tarptautinėje jūrų organizacijoje, Arkties taryboje ir kitose organizacijose;

12. pabrėžia, kad nepaisant pastangų, dedamų siekiant sukurti privalomą Poliarinį laivybos kodeksą, greitesnis Arkties regiono laivybos saugos sprendimas gali būti rastas koordinuojant ir derinant nacionalinius teisės aktus, ir ragina Europos jūrų saugos agentūrą didžiausią dėmesį skirti Arkties regiono laivybos klausimui;

13. palankiai vertina kitas bendradarbiavimo iniciatyvas dėl saugios ir patikimos laivybos Arkties regione ir geresnių galimybių naudotis įvairiais Šiaurės jūros maršrutais; pabrėžia, kad šie klausimai svarbūs ne tik komerciniam eismui, bet ir kalbant apie didelę ir augančią turistinę laivybą, kuria naudojasi ES piliečiai, ragina geriau iširti klimato kaitos poveikį Arkties regiono navigacijai ir laivybos maršrutams; taip pat ragina įvertinti išaugusios navigacijos ir komercinės veiklos, įskaitant veiklos jūroje, poveikį Arkties aplinkai ir gyventojams;

14. ragina regiono valstybes užtikrinti, kad visi dabartiniai transporto maršrutai, įskaitant būsimus maršrutus, būtų atverti tarptautinei laivybai, ir nekurti jokių vienašališkų savavališkų – finansinių ar administracinių – kliūčių, kurios galėtų trukdyti laivybai Arkties regione, o taikyti tik tarptautiniu lygmeniu sutartas priemones, kuriomis siekiama padidinti saugumą ar apsaugoti aplinką;

Gamtos ištekliai

15. supranta išteklių poreikį didėjant pasaulio gyventojų skaičiui ir pripažįsta, jog padidėjo susidomėjimas, taip pat suverenias Arkties regiono valstybių teises pagal tarptautinę teisę; rekomenduoja visoms dalyvaujančioms šalims imtis veiksmų siekiant užtikrinti kuo didesnę saugą, socialinių ir aplinkos standartų laikymąsi tiriant ir eksploatuojant gamtinius išteklius;

16. pabrėžia, kad poveikio aplinkai vertinimo (PAV) ir strateginio ir socialinio poveikio vertinimo procesai bus pagrindinės konkrečių Arkties projektų ir programų valdymo priemonės; atkreipia dėmesį į Direktyvą 2001/42/EB⁽¹⁾ dėl strateginio aplinkos vertinimo (SAV) ir tai, kad Suomija, Švedija ir Norvegija ratifikavo JT Europos ekonominės komisijos konvenciją dėl poveikio aplinkai vertinimo tarpvalstybiniame kontekste (Espo konvencija), kuri bus geras pagrindas aktyviai skatinti poveikio vertinimo procedūras Arkties regione; todėl taip pat daro nuorodą į 2010 m. rugsėjo 23-24 d. Šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos (OSPAR) komisijos ministrų susitikime paskelbtą Bergeno pranešimą;

⁽¹⁾ OL L 197, 2001 7 21, p. 30.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

17. ragina regiono valstybes visus dabartinius ar būsimus konfliktus dėl prieigos prie išteklių Arkties regione spręsti vykdamas konstruktyvų dialogą, pagal galimybes Arkties taryboje, kuri yra geras forumas tokiai diskusijai; atkreipia dėmesį į Jungtinių Tautų Kontinentinio šelfo ribų komisijos vaidmenį ieškant būdų, kaip išspręsti Arkties regiono valstybių konfliktus dėl jų išskirtinių ekonominių zonų ženklinimo;

18. atkreipia ypatingą dėmesį į Arkties regiono valstybių atsakomybę užtikrinti, jog jų atitinkamose jūrų ribose atviroje jūroje planuojančios naftos gręžinius statyti naftos bendrovės turėtų būtinas apsaugos technologijas ir patirtį ir būtų finansiškai pajėgios užkirsti kelią naftos įrenginių gedimams ir naftos išsiliejimui ir reaguoti tokiais atvejais; pabrėžia, kad dėl Arkties regiono ekstremalių oro sąlygų ir labai trapios ekologinės padėties atitinkamos naftos bendrovės privalo gilinti specialias žinias, kaip užkirsti kelią naftos išsiliejimui regione ir jį sustabdyti;

19. palankiai vertina naują Norvegijos ir Rusijos ribų nustatymo susitarimą⁽¹⁾, ypač pareikštą valią vykdyti glaudesnę bendradarbiavimą bendrai valdant išteklius ir toliau bendrai valdant žuvų išteklius Barenco jūroje bei užtikrinant tvarumą; dvišalį Norvegijos ir Rusijos bendradarbiavimą vertina visų pirma kaip bendro aukščiausių turimų techninių standartų taikymo aplinkos apsaugos srityje ieškant naftos ir dujų Barenco jūroje pavyzdį; pabrėžia naujų technologijų, kurių specialiai Arkties aplinkai, pvz., įrangos po jūros dugnu technologijos plėtojimo, dėl kurio diskutuojama, ypatingą svarbą;

20. žino apie skirtingus Svalbardo (Špicbergeno) sutarties aiškinimus dėl jos taikymo Svalbardo (Špicbergeno) kontinentiniam šelfui ir jūrų zonoms ir, atsižvelgiant į palyginti gerą prieigą prie išteklių kontinentiniame šelfe, džiaugtusi, jei būtų sudarytas susitarimas dėl teisinio šelfo statuso ir jame būtų pripažįstamos pakrančių šelfo valstybių teisėtos teisės ir pareigos; yra įsitikinęs, kad galimi ginčai bus išspręsti konstruktyviu būdu;

21. atkreipia dėmesį į ES kaip pagrindinės Arkties regiono gamtinių išteklių vartotojos poziciją, taip pat Europos ūkio subjektų dalyvavimą; ragina Komisiją toliau dalyvauti stiprinant bendradarbiavimą ir perduodant technologijas, kad būtų galima užtikrinti aukščiausius standartus, tinkamas administracines procedūras ir nustatyti patikimą mokslinį pagrindą, skirtą būsimai Arkties regiono išteklių, pvz., žuvininkystės, kasybos, miškininkystės, turizmo išteklių, raidai ir valdymo poreikiams patenkinti, ir visapusiškai pasinaudoti su tuo susijusia ES reguliavimo kompetencija; kadangi ekonominė veikla Arkties regione augs, ragina ES propaguoti tvaraus vystymo principus šioje srityje;

22. primygtinai reikalauja, kad prieš atveriant bet kokius naujus komercinius žvejybos plotus Arkties regione būtų atlikti patikimi išpėjamieji moksliniai išteklių įvertinimai siekiant nustatyti žvejybos lygius, kuriuos taikant būtų išsaugoti žvejojamų žuvų ištekliai ir nebūtų išeikvotos kitos rūšys ar padaryta didelė žala jūrų aplinkai, ir nurodo, jog visą žvejybą atviroje jūroje turi reguliuoti Regioninė žuvininkystės valdymo organizacija, kuri atsižvelgia į mokslines rekomendacijas ir vykdo patikimą kontrolės ir priežiūros programą, kad būtų užtikrintas valdymo priemonių taikymas, ir nurodo, jog žvejybai išskirtinėse ekonominėse zonose (IEZ) turi būti taikomi tokie pat standartai;

23. mano, kad pakankamo dydžio ir įvairovės saugomų jūrų zonų sukūrimas ir jų išlaikymas yra svarbi jūrų aplinkos išsaugojimo priemonė;

Klimato kaita ir taršos poveikis Arkties regionui

24. pripažįsta, kad ES, kaip kitos išsivysčiusios pasaulio sritys, labai prisideda prie klimato kaitos, todėl jai tenka ypatinga atsakomybė ir ji turi imtis vadovaujamojo vaidmens kovojant su klimato kaita;

25. pripažįsta, kad geriausia Arkties regiono apsauga yra ilgalaikis ir plataus užmojo pasaulinis susitarimas klimato klausimu, tačiau supranta, kad dėl spartaus Arkties regiono atšilimo būtina ieškoti ir kitų galimų trumpalaikių priemonių, kurios padėtų apriboti Arkties regiono atšilimą;

⁽¹⁾ Pasirašytas 2010 m. rugsėjo 15 d.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

26. mano, kad Arkties regionas yra jautrus regionas, kuriame klimato kaitos poveikis ypač pastebimas ir jis turi rimtų pasekmių kituose pasaulio regionuose; todėl pritaria Tarybos išvadoms dėl glaudesnio bendradarbiavimo remiantis Jungtinių Tautų Bendrąja klimato kaitos konvencija ir Tvariais Arkties stebėjimo tinklais (angl. SAON) ir pastangoms taikyti Svalbardo integruotą stebėsenos sistemą (angl. SIOS) ir Europos daugiadisciplininės jūros dugno observatorijos (angl. EMSO) arktinius elementus, kadangi vykdant šias iniciatyvas iš tiesų ES lygmeniu prisidedama plėtojant klimato ir aplinkos pokyčių Arkties regione supratimą;

27. pripažįsta, kad išmetamas suodžių kiekis ES ir kituose Šiaurės pusrutulio regionuose prisideda prie neproporcingai didelio Arkties atšilimo, ir pabrėžia, kad suodžių išmetimą reikia įtraukti į atitinkamą JT EEK ir ES reguliavimo sistemą, pvz., į Konvenciją dėl tolimųjų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų ir direktyvą dėl didžiausios leistinos nacionalinės išmetamųjų teršalų ribos;

28. palankiai vertina TJO Jūrų aplinkos apsaugos komiteto (MEPC) patvirtintą ir 2011 m. rugpjūčio 1 d. turintį įsigalioji draudimą naudoti ir gabenti mazutą Antarkties zonoje plaukiojančiuose laivuose; pabrėžia, kad panašus draudimas gali būti tinkamas Arkties regiono vandenyse, siekiant sumažinti riziką aplinkai nelaimių atveju;

29. remia didesnę bendradarbiavimą su Arkties regiono ir ne Arkties regiono valstybėmis dėl Tvarių Arkties stebėjimo tinklų (SAON) vystymo ir skatina Europos aplinkos agentūrą tęsti savo vertingą darbą ir skatinti bendradarbiavimą per Europos aplinkos informacijos ir stebėjimo tinklą (Eionet) taikant svarbiausius Bendros informacijos apie aplinką sistemos (BIAS) principus;

30. pabrėžia, kad ES ir poliarinio rato regiono tautos turi atlikti svarbų vaidmenį mažindamos teršimą Arkties regione, kurį sukelia tolimasis transportas, pvz., laivyba; atsižvelgdamas į tai pabrėžia Europos teisės aktų, pvz., Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾, įgyvendinimo svarbą; pabrėžia, kad klimato kaita Arkties regione turės didelį poveikį pakrančių regionams Europoje ir kitose pasaulio dalyse ir nuo klimato priklausantiems sektoriams Europoje, pvz., žemės ūkiui ir žuvininkystei, atsinaujinančiosios energijos sektoriui, šiaurės elnių auginimui, medžioklei, turizmui ir transportui;

Tvarus socialinis ir ekonominis vystymas

31. pripažįsta, kad dėl tirpstančio ledo ir švelnesnės temperatūros ne tik persikelia vietos gyventojai ir taip kyla pavojus vietos gyventojų gyvenimo būdai, bet taip pat sukuriama galimybė Arkties regiono ekonominiam vystymui; pripažįsta Arkties regiono gyventojų ir vyriausybių su suverenomis teisėmis ir atsakomybe norą ir toliau tęsti tvaraus ekonomikos vystymo procesą kartu apsaugant tradicinius vietos gyventojų pragyvenimo šaltinius ir labai jautrią Arkties ekosistemos gamtą ir atsižvelgiant į jų patirtį regiono įvairių atsinaujinančiųjų išteklių tvaraus naudojimo ir vystymo srityje; rekomenduoja taikyti ekosistema pagrįstus valdymo principus, kad ekologinės mokslinės žinios būtų sujungtos su socialinėmis vertybėmis ir poreikiais;

32. pabrėžia, kad ES ir regiono sričių atstovams svarbu diskutuoti dėl struktūrinių fondų svarbos vystymui ir bendradarbiavimui siekiant reaguoti į būsimus pasaulinius iššūkius pažangai ir sudaryti galimybes pasinaudoti srities vystymo galimybėmis;

33. mano, kad siekiant nustatyti specialias kiekvienos vietovės galimybes ir vystyti tinkamas apgyvendinimo strategijas atsižvelgiant į regioninius skirtumus, yra būtinas integruotas procesas, teikiant pagalbą nacionaliniu ir ES lygmenimis; mano, kad susijusių valdžios institucijų lygių partnerystė ir dialogas užtikrina galimybes įgyvendinti politikos kryptis veiksmingiausiu lygiu;

34. pažymi specialią Arkties vietos gyventojų poziciją ir pripažįsta jų teises ir ypač atkreipia dėmesį į teisinę ir politinę Arkties regiono valstybių vietos gyventojų padėtį ir atstovavimą jiems Arkties Taryboje; ragina vietos gyventojus labiau įtraukti į politikos vykdymą; pabrėžia, kad reikia patvirtinti specialias priemones, skirtas apsaugoti čiabuvių kultūrą, kalbą ir teises į žemę, TDO Konvencijoje Nr. 169 nustatytu būdu; ragina palaikyti nuolatinį vietos gyventojų atstovų ir ES institucijų dialogą, be to, ragina ES atsižvelgti į specialius retai apgyvendintų periferinių vietovių poreikius regioninio vystymo, pragyvenimo ir švietimo aspektais; pabrėžia, kad svarbu remti veiklą, kuria skatinama vietos gyventojų kultūra, kalba ir papročiai;

⁽¹⁾ OL L 136, 2007 5 29, p. 3.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

35. pažymi, kad vietos gyventojų ekonomika didžiąja dalimi priklauso nuo tausaus gamtinių išteklių naudojimo, ir todėl klimato kaitos ir jos poveikio mažinimas ir vietos gyventojų teisė į neužterštą gamtinę aplinką kartu yra žmogaus teisių klausimai;
36. teigiamai vertina JT specialiojo pranešėjo žmogaus teisių ir čiabuvių pagrindinių laisvių padėties klausimais ir JT ekspertų grupės dėl čiabuvių teisių darbą;
37. palankiai vertina ekspertų grupės sėkmingą savo pažangos ataskaitos dėl čiabuvių ir teisės dalyvauti sprendimų priėmimo užbaigimą;
38. skatina Arkties regiono valstybes nares dalyvauti derybose, kurios baigtųsi nauja ratifikuota Šiaurės samių konvencija;
39. ragina ES aktyviai skatinti šiaurės Rusijoje gyvenančių fino-ugrų kultūros ir kalbos teises;
40. atkreipia dėmesį į naujausius teisinius pokyčius, susijusius su ES iš ruonių pagamintų produktų uždraudimu, ypač Bendrajam Teismui pateiktą ir nagrinėjamą ieškinį dėl Reglamento (EB) Nr. 1007/2009 ⁽¹⁾ anuliavimo (byla T-18/10, Inuit Tapiriit Kanatami prieš Parlamentą ir Tarybą); pažymi konsultavimo procedūrą remiant Pasaulio prekybos organizacijai (PPO), kurio prašė Kanada ir Norvegija; išreiškia viltį, kad šalių nesutarimus bus galima išspręsti priėmus ETT sprendimus ir gavus PPO procedūrų rezultatus;
41. žino apie augantį susidomėjimą išteklių eksploatavimu; šiuo požiūriu pabrėžia, kad reikia taikyti platų visa apimančią ekosistema pagrįstą metodą, kurį taikant labiausiai tikėtina susidoroti su įvairialypiais Arkties regiono iššūkiais, susijusiais su klimato kaita, laivyba, pavojais aplinkai ir teršalais, žuvininkystė ir kitomis žmogaus veiklomis pagal ES integruotą jūrų politiką ar Norvegijos Integruotą Barenco jūros ir už Lufuteno salų esančios jūrų teritorijos valdymo planą; rekomenduoja valstybėms narėms pritarti persvarstytoms 2009 m. Arkties Tarybos gairėms dėl atviros jūros naftos ir dujų;

Valdymas

42. pripažįsta institucijas ir plačią tarptautinės teisės sistemą ir susitarimus, kuriais reglamentuojamos Arkties regionui svarbios sritys, pvz., Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (įskaitant pagrindinius laivybos laisvės ir perplaukimo be žalos principus), Tarptautinę jūrų organizaciją, OSPAR konvenciją ⁽²⁾, Žvejybos šiaurės rytų Atlante komisiją, CITES ⁽³⁾ ir Stokholmo konvenciją, taip pat daugelį dvišalių susitarimų ir sistemų, šalia nacionalinių taisyklių galiojančių Arkties regiono valstybėse; taigi daro išvadą, kad Arkties regionas neturi būti vertinamas kaip teisinis vakuumas, bet kaip sritis, turinti gerai išvystytas valdymo priemones; vis dėlto pabrėžia, kad dėl su klimato kaita ir spartėjančiu ekonomikos vystymu susijusių problemų visos susijusios šalys turi toliau plėtoti, stiprinti ir įgyvendinti egzistuojančias taisykles;
43. pabrėžia svarbų valstybių, kaip pagrindinių subjektų Arkties valdyme, vaidmenį, nors atkreipia dėmesį ir į kitų subjektų, kuriems tenka svarbus vaidmuo, pavyzdžiui, tarptautinių organizacijų, čiabuvių ir vietos gyventojų bei subvalstybinių valdžios institucijų, svarbą; pažymi, kad svarbu stiprinti pasitikėjimą tarp veikėjų, turinčių teisėtų interesų regione, per kolektyvinį požiūrį ir dialogą, kaip priemonę plėtoti bendrą Arkties viziją;
44. mano, kad kai kurių stebėtojų kuriamas išpūdis apie vadinamąsias varžybas dėl Arkties neprideda prie konstruktyvaus supratimo ir bendradarbiavimo regione stiprinimo; pabrėžia, kad Arkties regiono valstybės įvairiomis progomis deklaravo savo išsipareigojimą vadovaujantis tarptautinės teisės principais išspręsti galimus interesų konfliktus ir kai kuriais atvejais dirbo siekdamas tokio išsprendimo;
45. pripažįsta AT, kaip svarbiausio regioninio viso Arkties regiono bendradarbiavimo forumo, vaidmens svarbą; primena, kad be valstybių narių Danijos, Švedijos, Suomijos ir šalies kandidatės Islandijos, kurios yra Arkties tarybos narės, dar aktyvios nuolatinės stebėtojos yra valstybės narės Vokietija, Prancūzija, JK, Olandija, Ispanija ir Lenkija; patvirtina savo išsipareigojimą neremti jokių susitarimų, į kuriuos neįtrauktos ES

⁽¹⁾ OL L 286, 2009 10 31, p. 36.

⁽²⁾ Šiaurės Rytų Atlanto jūrinės aplinkos apsaugos konvencija.

⁽³⁾ Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

priklausančios Arkties regiono valstybės narės, šalys kandidatės ar EEE / ELPA narėmis esančios Arkties valstybės; pripažįsta konkretų darbą, kurį atliko AT darbo grupės įtraukdamos stebėtojus, ir ragina Komisiją ir ES agentūras kai tik įmanoma ir toliau aktyviai dalyvauti visose svarbiose darbo grupėse; skatina stiprinti AT teisinę ir ekonominę bazę;

46. pripažįsta, kad problemos, su kuriomis susiduria Arkties regionas, yra globalios, todėl į jų sprendimą turėtų būti įtraukti visi susiję veikėjai;

47. palankiai vertina pagrindinių pranešimų, kuriuos per pastaruosius metus AT darbo grupės pateikė dėl Arkties naftos ir dujų, dėl atšilimo poveikio ir dėl skubaus reagavimo poreikio, rezultatus;

48. palankiai vertina čiabuvių interesų politinio organizavimo laipsnį Samių parlamente ir, vėliau, Samių taryboje šiaurės Europoje ir kelių čiabuvių organizacijų bendradarbiavimo poliarinio rato regiono pagrindu ir pripažįsta unikalų AT vaidmenį čiabuvių dalyvavimo požiūriu; pripažįsta Arkties regiono čiabuvių teises, kaip nustatyta JT deklaracijoje dėl čiabuvių tautų teisių ir ragina Komisiją panaudoti Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę Arkties regiono čiabuvių naudai;

49. palankiai vertina plataus masto bendradarbiavimą sprendžiant pvz., Arkties regiono jūrų aplinkos apsaugos (PAME darbo grupė) klausimą, kuris vyko ne tik regioniniu lygmeniu, bet ir dvišaliu bei tarptautiniu lygmenimis; atsižvelgdamas į tai darbo grupės paieškos ir gelbėjimo klausimais AT atliktą darbą vertina kaip pirmą žingsnį kuriant mechanizmus, kuriuos taikant galima priimti taip pat privalomus sprendimus;

50. palankiai vertina nuolatinį AT savo darbo apimties ir struktūros vertinimą ir yra įsitikinęs, jog AT plės sprendimų priėmimo proceso bazę, kad būtų įtraukti Arkties regionui nepriklausantys veikėjai;

51. išreiškia viltį, kad AT ir toliau vykdys savo svarbią veiklą ir plės sprendimų priėmimo proceso bazę, kad būtų įtraukti kiti Arkties veikėjai, kurių dalyvavimas Arkties regione intensyvėja, ir panaudotos jų žinios ir gebėjimai bei atsižvelgta į jų teisėtus interesus pagal tarptautinę teisę, kartu pabrėžiant gerokai didesnę Arkties regiono valstybių interesų svarbą; teigiamai vertina AT vidaus procedūrą, susijusią su stebėtojo statuso ir galimos būsimos AT užduočių apimties persvarstymu;

52. mano, kad sustiprinta AT turėtų atlikti vadovaujamą vaidmenį bendradarbiaujant Arkties klausimais, todėl palankiai vertintų AT pajėgumų stiprinimą politiniu ir administraciniu požiūriais, pvz., sukuriant nuolatinį sekretoriatą, dėl kurio šiuo metu diskutuojama, vienodžiau padalijant sąnaudas, dažniau rengiant ministrų susitikimus ir aukščiausiu lygmeniu rengiant Metinį Arkties aukščiausiojo lygio susitikimą, kaip pasiūlė ES valstybės narės Suomijos, kuri taip pat yra Arkties Tarybos narė, užsienio reikalų ministras; taip pat palankiai vertintų didesnę Arkties regiono parlamentų narių dalyvavimą, kad būtų pabrėžtas parlamentinis aspektas ir užtikrintas atitinkamų veikėjų, kurie nepriklauso Arkties regionui, įtraukimas; be to, primygtinai teigia, kad dažnai pasikartojantys vidiniai išskirtinio valstybių branduolio aukšto lygio susitikimai tik pakenks visos AT statusui ir vaidmeniui; linki AT ir toliau taikyti savo atvirą ir integruojantį metodą ir išlikti atvira visoms suinteresuotosioms šalims;

53. mano, kad Šiaurės dimensija yra pagrindinė regioninio bendradarbiavimo Šiaurės Europoje vieta; pažymi, kad keturios partnerės, t. y. ES, Islandija, Norvegija ir Rusijos Federacija, bei Arkties Taryba, Barenco jūros Europos ir Arkties taryba, Baltijos jūros valstybių taryba, Šiaurės ministrų taryba, Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas (ERPB), Europos investicijų bankas (EIB), Šiaurės investicijų bankas (ŠIB) ir Pasaulio bankas (IBRD) dalyvauja Šiaurės dimensijoje ir kad Kanada ir Jungtinės Amerikos Valstijos Šiaurės dimensijoje turi stebėtojo statusą; pabrėžia, kad reikia artimai suderinti Šiaurės dimensijos politiką ir ES formuojamą Arkties politiką; atkreipia dėmesį į Šiaurės dimensijos Arkties lango programą; pabrėžia vertingą Šiaurės dimensijos partnerystės patirtį, ypač naują Šiaurės dimensijos partnerystę dėl transporto ir logistikos, ir jų naudą bendradarbiavimui Arkties regione;

54. patvirtina savo paramą ES nuolatinio stebėtojo statusui AT; pripažįsta, kad ES valstybės narės dalyvauja AT darbe per įvairias tarptautines organizacijas (pvz., Tarptautinę jūrų organizaciją, OSPAR, Žvejybos šiaurės rytų Atlante komisiją ir Stokholmo konvenciją) ir pabrėžia visų ES politikos kryptių, susijusių su Arkties regionu, nuoseklumo poreikį; ragina Komisiją tinkamai informuoti Parlamentą apie AT ir jos darbo grupių veiklą ir posėdžius; pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės kaip narės arba stebėtojos jau dalyvauja

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

kitose tarptautinėse organizacijose, kurios svarbios Arkties regionui, pvz., Tarptautinėje jūrų organizacijoje, OSPAR, Žvejybos šiaurės rytų Atlante komisijoje ir su Stokholmo konvencija susijusioje veikloje, ir todėl turėtų nuosekliau sutelkti dėmesį į darbą šiose organizacijose; atsižvelgdamas į tai ypatingai pabrėžia visų ES politikos krypčių, susijusių su Arkties regionu, nuoseklumo poreikį; ragina AT kaip *ad hoc* stebėtojus labiau įtraukti pilietinę visuomenę ir nevyriausybinę organizacijas;

55. mano, kad Barenco jūros Europos ir Arkties taryba (BAEC) yra svarbus Danijos, Suomijos, Norvegijos, Rusijos, Švedijos ir Europos Komisijos bendradarbiavimo centras; atkreipia dėmesį į BAEC darbą sveikatos ir socialinių klausimų, švietimo ir mokslinių tyrimų, energetikos, kultūros ir turizmo srityje; pažymi Čiabuvių tautų darbo grupės (angl. WGIP) patariamąjį vaidmenį BAEC;

Išvados ir reikalavimai

56. ragina Komisiją veikiančią tarpžinybinę grupę paversti į nuolatinę tarpžinybinę struktūrą siekiant užtikrinti nuoseklų, koordinuotą ir integruotą politikos metodą, taikomą visose pagrindinėse Arkties regionui svarbiose politikos srityse, pvz., aplinkos, energetikos, transporto ir žuvininkystės srityse; rekomenduoja šios struktūros vadovavimą bendrai pavesti Europos išorės veiksnių tarnybai ir Jūrų reikalų ir žuvininkystės generaliniam direktoratui, kuris koordinuotų tarpsektorinius klausimus Komisijoje; be to, rekomenduoja sukurti atitinkamą Arkties skyrių Europos išorės veiksnių tarnyboje;

57. ragina Komisiją derybose dėl dvišalių sutarčių atsižvelgti į tai, kad turi būti saugoma jautri Arkties ekosistema, ginami Arkties regiono gyventojų, įskaitant vietos gyventojų grupes, interesai ir tvariai naudojami gamtiniai Arkties išteklių, ir vykdant bet kokią veiklą laikytis šių principų;

58. pažymi, jog moksliniai duomenys aiškiai rodo, kad Arkties ekosistemoje šiuo metu vyksta didžiuliai su klimatu susiję pokyčiai ir kad esant tokiai padėčiai reikalinga prevencinė ir mokslškai pagrįsta koncepcija, kaip reaguoti į bet kokius būsimus pokyčius Arktyje; ragina toliau vykdyti mokslinius tyrimus vadovaujantis daugiašaliais susitarimais siekiant, kad apie Arkties ekosistemą būtų suteikta daugiau informacijos tarptautiniu lygmeniu ir pagerintas sprendimų priėmimo procesas prieš įvykstant kitiems didžiuliams pokyčiams;

59. pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės labiausiai prisideda prie su Arktimi susijusių mokslinių tyrimų, regioninio bendradarbiavimo ir regioniniu bei platesniu mastu svarbios technologijos plėtros, ir ragina Komisiją ištirti bendro finansavimo ir bendro programų rengimo ašigalio srityje iniciatyvų galimybes, kad būtų sukurtos sąlygos sklandesniam ir veiksmingesniam dalyvaujančių šalių ekspertų bendradarbiavimui; prašo ES skatinti bendradarbiavimo veiklą su JAV, Kanada, Norvegija, Islandija, Grenlandija ir Rusija įvairialypių Arkties mokslinių tyrimų srityje, taip nustatant suderintas finansavimo priemones; toliau prašo Komisijos sukurti priemones, skirtas dirbti tiesiogiai su Arkties regiono valstybėmis narėmis, čiabuvių organizacijomis ir Arkties mokslinių tyrimų institutais, siekiant padėti informuoti ES apie aktualias problemas, svarbias mokslinių tyrimų temas ir Arkties regione gyvenantiems ir dirbantiesiems susirūpinimą keliančius klausimus, kad būtų padedama kurti būsimas mokslinių tyrimų veiklas;

60. mano, kad ES turėtų toliau plėsti savo pajėgumus ir ragina Komisiją ištirti ES veiklos Arkties regione, pvz., bendrų daugiašalių mokslinių tyrimų ašigalyje finansavimo programos, kuri sudaro sąlygas lengviau bendradarbiauti be biurokratinių kliūčių ir vykdyti bendrus mokslinių tyrimų bendruomenės projektus, vystymą ir tęsimą ir parengti pranešimą apie tai; ragina Komisiją pagrindinį prioritetą teikti ES Arkties informacijos centro kaip bendros tinklų pagrindu veikiančios įstaigos sukūrimo apsvaistymui atsižvelgiant į tinkamus pasiūlymus; atsižvelgdamas į tai pažymi Laplandijos universiteto pasiūlymą; mano, kad toks centras turėtų turėti galimybes užtikrinti nuolatinį ES pagrindinių Arkties regionui svarbių veikėjų įtraukimą ir informacijos apie Arkties regioną ir paslaugų nukreipimą į ES institucijas ir suinteresuotąsias šalis;

61. pažymi, kad norint objektyviai nustatyti pokyčių, vykstančių gamtinėje Arkties regiono aplinkoje, procesus ir greitį, daugiašalėms mokslinėms ekspedicijoms reikia suteikti nevaržomą prieigą, kad galėtų atlikti tyrimus šiame ypatingai jautriame mūsų Žemės rutulio regione; pažymi, kad ES stiprina savo dalyvavimą ir įsitraukimą ypač Arkties Europos sektoriuje kurdama bendrą tyrimų infrastruktūrą ir didindama mokslinių programų, įgyvendinamų Arkties regione, skaičių; ypač remia daugelio šakų mokslines grupes, kuriose dirba specialistai, atstovaujantys visoms suinteresuotosioms valstybėms; palankiai vertina dažniausiai gerą ir atvirą bendradarbiavimą mokslinių tyrimų srityje ir mano, kad šie tyrimai turėtų būti atviri ir tuo būtų suinteresuota visa tarptautinė bendruomenė, kuri galėtų šiais tyrimais pasinaudoti;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

62. pabrėžia ES Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo, teikiančio aiškią Europos pridėtinę vertę ypač Kolos Arkties ir Karelijos tarptautinio bendradarbiavimo programose ir tarptautinio bendradarbiavimo Baltijos jūros baseino programoje, kuri apima Barenco regioną, indėlių; reikalauja, kad Komisija išnagrinėtų, kaip tinkamai pagerinta Šiaurės periferijos programa galėtų per kitą programavimo laikotarpį padaryti panašų poveikį Arkties strategijai;

63. ragina Komisiją remti pastangas greitai ir veiksmingai įgyvendinti Svalbardo integruotą stebėsenos sistemą ir Europos daugiadisciplines jūros dugno observatorijas kaip unikalų indėlį į geresnį Arkties aplinkos supratimą ir apsaugą;

64. ragina Komisiją pateikti pasiūlymų dėl to, kaip projektas „Galileo“ arba tokie projektai kaip Pasaulinė aplinkos ir saugumo stebėsenos sistema, kurie galėtų turėti poveikį Arkties regionui, galėtų būti vystomi taip, kad būtų užtikrinta saugesnė ir greitesnė laivyba Arkties vandenyse, ypač investuojant į šiaurės rytų koridoriaus saugumą ir prieinamumą ir siekiant prisidėti prie geresnio ledynų judėjimo nuspėjamumo, Arkties jūros dugno žemėlapių sudarymo bei padėti suprasti procesus, esminius to regiono geodinamikai – turinčius svarbiausią reikšmę Žemės geodinamikai, vandens cirkuliavimui poliariniuose regionuose, ir pagilinti žinias apie unikalias ekosistemas;

65. ragina visas vyriausybes Arkties regione, ypač Rusijos vyriausybę, patvirtinti ir pasirašyti Jungtinių Tautų deklaraciją dėl čiabuvių tautų teisių, kurią 2007 m. rugsėjo 13 d. patvirtino Generalinė Asamblėja;

66. primygtinai ragina valstybes nares ratifikuoti visus pagrindinius susitarimus dėl čiabuvių tautų teisių, pvz., TDO Konvenciją Nr. 169;

67. ragina ES ir jos valstybes nares vykstant TJO darbui dėl privalomo Poliarinio laivybos kodekso pasiūlyti, kad suodžių išmetimas ir mazutas būtų reguliuojami specialiai; jei tokios derybos neduotų vaisių, prašo Komisiją pateikti pasiūlymų dėl į ES uostus po kelionių į Arkties vandenį ar prieš tokias keliones atvykstantiems laivams skirtų taisyklių, siekiant nustatyti griežtą režimą, kuriuo apribojamas suodžių išmetimas ir mazuto naudojimas ir gabenimas;

*

* *

68. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliojotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir Arkties regiono valstybių vyriausybėms ir parlamentams.

ES Juodosios jūros strategija

P7_TA(2011)0025

2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES Juodosios jūros strategijos (2010/2087(INI))

(2012/C 136 E/15)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Juodosios jūros sinergija – nauja regioninio bendradarbiavimo iniciatyva“ (COM(2007)0160),

— atsižvelgdamas į 2007 m. gegužės 14 d. Tarybos išvadas dėl Juodosios jūros sinergijos iniciatyvos,

— atsižvelgdamas į savo 2008 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl požiūrio į Juodosios jūros regioninę politiką ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OL C 41 E, 2009 2 19, p. 64.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 14 d. Kijeve priimtą Europos Sąjungos ir platesnio Juodosios jūros regiono šalių užsienio reikalų ministrų bendrą pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 19 d. Komisijos komunikatą „Pirmųjų Juodosios jūros sinergijos įgyvendinimo metų ataskaita“ (COM(2008)0391),
 - atsižvelgdamas į bendrą pareiškimą, kuriuo pradeda Juodosios jūros sinergijos aplinkos partnerystė (Briuselis, 2010 m. kovo 16 d.),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo (COM(2006)0726) ir Komisijos siekį 2011 m. pateikti persvarstytą Europos kaimynystės politiką (EKP),
 - atsižvelgdamas į stojimo partnerystę su Turkija,
 - atsižvelgdamas į partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimus su Armėnija, Azerbaidžanu, Gruzija, Moldovos Respublika ir Ukraina ir į vykstančias derybas dėl naujų asociacijos susitarimų, taip pat į atitinkamus EKP veiksmų planus,
 - atsižvelgdamas į EKP pažangos Armėnijoje, Azerbaidžane, Moldovos Respublikoje, Gruzijoje ir Ukrainoje ataskaitas, kurias Komisija patvirtino 2010 m. gegužės 12 d.,
 - atsižvelgdamas į partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą, sudarytą su Rusijos Federacija, ir vykstančias derybas dėl naujo ES ir Rusijos susitarimo,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 3 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Rytų partnerystė“ (COM(2008)0823),
 - atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 7 d. Prahos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimo bendrą deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į neseniai pasiektą pažangą vykdant dialogą su regiono šalimis dėl vizų režimo supaprastinimo,
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Moldovos Respublikos, Rusijos Federacijos, Turkijos, Ukrainos ir Pietų Kaukazo šalių, taip pat dėl integruotos jūrų politikos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir į Tarptautinės prekybos komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto bei Regioninės plėtros komiteto nuomones (A7-0378/2010),
- A. kadangi Juodosios jūros regionas yra strateginis Europą su Kaspijos jūros regionu, Vidurine Azija ir Artimaisiais Rytaiis bei, toliau žvelgiant, Pietryčių Azijos regionu ir Kinija jungiantis tiltas ir jam būdingi glaudūs ryšiai ir didelis potencialas, tačiau taip pat ir dideli skirtumai bei nesutarimai; kadangi regionui priklauso ES valstybės narės Bulgarija, Graikija ir Rumunija, šalis kandidatė Turkija, Europos kaimynystės politikos partneriai Armėnija, Azerbaidžanas, Gruzija, Moldovos Respublika ir Ukraina, taip pat Rusijos Federacija kaip strateginė partnerė,

⁽¹⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 443.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- B. kadangi Juodosios jūros regionas yra strategiškai svarbus ES; kadangi dalis Juodosios jūros patenka į ES teritoriją ir geografiniu požiūriu didelė šios jūros dalis priklauso Europai, o dėl to ES ir regiono šalys turi bendrų problemų ir galimybių, taip pat bendrą poreikį užtikrinti, kad aplink Juodąją jūrą būtų taiki, demokratiška, saugi, stabili, regioniniu bendradarbiavimu grindžiama ir tvarios gerovės erdvė, kadangi reikia darnesnio, tvaresnio ir labiau strateginio požiūrio į Juodosios jūros regioną,
- C. kadangi Juodosios jūros regionas yra socialinės, kultūrinės ir religinės įvairovės aplinka, kurioje pagrindinis vaidmuo turėtų tekti kultūrų ir tikėjimų dialogui,
- D. kadangi Juodosios jūros sinergija (JJS) iš esmės pripažįsta, kad Juodosios jūros regionas yra strateginis ES ir kad reikia stiprinti ES veiklą šiame regione; kadangi JJS iki šiol davė menkų rezultatų ir nėra aiškios ir išsamios dabartinių JJS įgyvendinimo rezultatų panoramos, o dėl to ES kritikuojama, kad jai trūksta strateginės regiono vizijos ir kad jos požiūris į įgyvendinimą yra nenuoseklus,
- E. kadangi nerengiamas veiksmų planas, kuriame būtų numatyti konkretūs uždaviniai ir gairės bei ataskaitų teikimo, stebėsenos, vertinimo ir tolesnių veiksmų mechanizmai, kaip prašyta pačioje pirmojoje Parlamento rezoliucijoje dėl Juodosios jūros regiono,
- F. kadangi paskelbta tik viena pažangos ataskaita (2008 m.), po kurios nebuvo taikytas joks reguliaraus ataskaitų teikimo mechanizmas; kadangi vykdyta nedaug projektų ir iki šiol pradėta tik aplinkos partnerystė,
- G. kadangi nuo 2008 m. nesurengta nė viena ministrų konferencija ir dėl to tampa aišku, kad JJS trūksta matomumo, strateginės vizijos ir politinių gairių,
- H. kadangi iki šiol pastangoms, nors jos ir pagirtinos, labai trukdė bloga administracinė struktūra, institucinių ir politinių išsipareigojimų nebuvimas ir žmogiškųjų bei tam skirtų finansinių išteklių stoka,
- I. kadangi nuo 2008 m. Juodosios jūros regione įvyko daug pokyčių ir matyti regioninio bendradarbiavimo pažanga kai kuriose techninėse srityse, pvz., aplinkosaugos, švietimo, mokslinių tyrimų ir technologijų, taip pat normų derinimo srityje, tačiau kai kurios problemos, pvz., užsitęsę konfliktai Kaukaze ir Padniestrėje, jūros saugumo ir paieškų bei gelbėjimo operacijos, militarizacija, gyventojų perkėlimas ir demokratinio valdymo silpnėjimas, išliko ir netgi paastrėjo,
- J. kadangi ES pirmininkavusios Prancūzijos misija ir valstybių narių veiksmai parodė ES pasiryžimą švelninti ir spręsti konfliktą Gruzijoje,
- K. kadangi Juodosios jūros regionas yra geografiškai ir strategiškai svarbus atsižvelgiant į ES energetinį saugumą, ypač į energijos tiekimo šaltinių įvairinimą,
- L. kadangi kitas ES iniciatyvas, į kurias įtrauktos Juodosios jūros regiono šalys, reikėtų laikyti ne JJS konkurentėmis, bet ją papildančiomis,
- M. kadangi Komisijos prašyta parengti ES Dunojaus regiono strategiją, kurioje turėtų būti atsižvelgiama į glaudžius šio regiono ryšius su Juodosios jūros regionu,
1. mano, kad, turint mintyje Juodosios jūros regiono svarbą ES ir gana menkus JJS rezultatus, reikėtų imtis strategijos siekiant padidinti ES veiksmų regione darnumą ir matomumą ir kad ES Juodosios jūros strategija turėtų būti neatskiriama platesnės ES užsienio ir saugumo politikos vizijos dalis;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

2. ragina Komisiją ir Europos išorės veikslių tarnybą (EIVT) persvarstant Europos kaimynystės politiką kartu parengti ir Juodosios jūros regiono strategiją ir taip apibrėžti integruotą ir visapusišką ES požiūrį siekiant atsižvelgti į regiono problemas ir galimybes, taip pat nustatyti išsamų veikslių planą, aiškius uždavinius, pavyzdines iniciatyvas ir gaires; mano, kad vadovaujantis strategija bus veiksmingai koordinuojama veikla ir pasidalijamos užduotys;
3. dar kartą ragina Komisiją ir EIVT nustatyti konkrečius stebėsenos, vertinimo, tolesnių veikslių ir ataskaitų teikimo mechanizmus ir taip vykdyti reguliarią strategijos įgyvendinimo peržiūrą; ragina, kad pagrindiniuose šio proceso etapuose būtų konsultuojamasi su atitinkamais Europos Parlamento komitetais;
4. rekomenduoja, kad būtų užtikrinamas ES lygmens politikos ir ES valstybių narių nacionalinių strategijų Juodosios jūros regione nuoseklumas;
5. pabrėžia, kad ES valstybės narės turi susitarti dėl aiškių prioritetų, kad būtų galima parengti realiai įvykdomą ir finansiškai pagrįstą veikslių planą ir atitinkamą jo veiksmingumo vertinimo sistemą;
6. pabrėžia, kad naujos strategijos uždaviniams įgyvendinti turi būti skirti tinkami žmogiškieji ištekliai, visų pirma tam turi būti skiriama dėmesio ir tai turi matytis kuriant EIVT organizacinę ir personalo struktūrą;
7. palankiai vertina tai, kad pradėta tarpvalstybinio bendradarbiavimo Juodosios jūros baseine bendra veiklos programa pagal Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (EKPP), ir mano, jog tai, kad gauta daug paraiškų, rodo didelį susidomėjimą bendrais bendradarbiavimo Juodosios jūros regione projektais; sveikina tai, kad 2010 m. lapkričio mėn. Jungtinis priežiūros komitetas patvirtino 16 naujų projektų; vis dėlto mano, kad lėtas programos veikimas atspindi dabartinių finansavimo mechanizmų trūkumus; ypač pažymi, kad esama teisinių sunkumų, susijusių su tuo, kad dalyviams reikia finansuoti pagal skirtingas finansines priemones, ir ragina Komisiją surasti sprendimų, kad tokios kliūtys būtų panaikintos; laikosi nuomonės, kad investiciniai projektai taip pat galėtų būti įtraukti į programą;
8. ragina parengti kito programavimo laikotarpio bendrą Juodosios jūros baseino veiklos programą siekiant toliau stengtis visiškai įgyvendinti visus Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės tarpvalstybinio bendradarbiavimo 2007–2013 m. strategijos dokumente nustatytus tikslus; pabrėžia, kad reikėtų nustatyti vienodas paraiškoms taikytinas sąlygas tam, kad visų programoje dalyvaujančių valstybių juridiniai asmenys turėtų galimybę siekti pagrindinio pareiškėjo statuso; mano, kad visos bendros Juodosios jūros baseino veiklos programos šalys turėtų būti įtrauktos ir skatinamos aktyviai dalyvauti kito programavimo laikotarpio metu;
9. todėl yra įsitikinęs, kad strategijos sėkmė priklauso nuo tinkamo ir aiškaus finansavimo teikimo; ragina sukurti specialią Juodosios jūros strategijai skirtą biudžeto eilutę, taip pat parengti veiksmingus išmokų metodus, pritaikytus prie konkrečių regiono ypatybių, ir taikyti lėšų panaudojimo kontrolę; skatina teikti pirmenybę nedidelio masto vystymosi projektų finansavimui; ragina Komisiją ir regionus skatinti žmonių tarpusavio kontaktų projektus tarptautinio bendradarbiavimo srityje ir sukurti bei stiprinti mažų projektų fondo finansinę priemonę;
10. pabrėžia, kad reikia projektams grindžiamo požiūrio siekiant įtraukti vietos valdžios institucijas, verslo bendruomenes, NVO ar kitas pilietinės visuomenės organizacijas į veiklos pagal Juodosios jūros strategiją rengimą, bendros atsakomybės už ją prisiėmimą ir įgyvendinimą; pabrėžia, kad labai svarbu vykdyti veiklos pagal Juodosios jūros strategiją priežiūrą nustatant gaires ar kitus tinkamus rodiklius;
11. skatina vystyti įvairių Sąjungos politikos sričių, kurios įtrauktos į strategiją, ypač struktūrinių fondų, mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bendrosios programos ir transeuropinių transporto tinklų, sąveiką siekiant užtikrinti finansuojamų veikslių tvarumą; tokiu būdu vykdant vieną ekonominės plėtros iniciatyvą sukurtos galimybės gali būti ir toliau užtikrinamos vykdant kitą papildomą iniciatyvą;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

12. mano, kad įtrauktis ir regioninė atsakomybė yra svarbūs ES požiūrio į regioną principai, o Turkija ir Rusija yra Juodosios jūros regioninio bendradarbiavimo partnerės, kurias reikėtų tinkamai į jį įtraukti; mano, kad dvejopas Bulgarijos, Rumunijos ir Graikijos, kurios yra ir pakrantės šalys, ir ES valstybės narės, vaidmuo itin svarbus siekiant, kad ES politika Juodosios jūros regione būtų sėkminga;

13. mano, kad, siekiant matomumo, strateginio vadovavimo ir aukšto lygio koordinavimo, reikėtų reguliariai rengti ES ir platesnio Juodosios jūros regiono šalių ministrų susitikimus ir į juos įtraukti visus regiono veikėjus ir šalis, įskaitant Juodosios jūros ekonominio bendradarbiavimo organizaciją (JJEBO), Juodosios jūros apsaugos nuo taršos komisiją, ERPB ir EIB; yra įsitikinęs, kad ES ir JJEBO bendradarbiavimo institucinis dialogas galėtų būti žingsnis siekiant tikros partnerystės regione; visgi pažymi, kad JJEBO šiuo metu patiria struktūrinių sunkumų ir kad reikia ją atnaujinti ir reformuoti, kad ji taptų veiksminga regionine partnere;

14. apgailestauja dėl to, kad Juodosios jūros dialogo ir partnerystės forumui neigiamą įtaką turėjo įtampa regione ir dėl to jis iki šiol dar nebuvo įsteigtas; mano, kad toks forumas prisidėtų prie regioninių veikėjų idėjų generavimo ir dialogo skatinimo;

15. mano, kad Juodosios jūros strategiją reikėtų rengti visais regioninio bendradarbiavimo lygmenimis; palankiai vertina pradėtą ES ir Juodosios jūros regiono šalių parlamentinį bendradarbiavimą;

16. pripažįsta regioninių ir vietos valdžios institucijų ir suinteresuotųjų šalių svarbą strategijos planavimui ir įgyvendinimui, atsižvelgiant į jų glaudų ryšį su teritorija ir vietos žmonėmis; taigi ragina nustatyti jų poreikius ir juos visapusiškai įtraukti į strategijos įgyvendinimą;

17. palankiai vertina Juodosios jūros regiono pilietinės visuomenės forumo sukūrimą ir skatina stipresnę vietos valdžios institucijų, pilietinės visuomenės ir verslo bendradarbiavimą; ragina Komisiją teikti didesnę paramą pilietinei visuomenei, įskaitant paramą PVO tinklams; pabrėžia nevyriausybinio sektoriaus vaidmens svarbą siekiant užtikrinti tiek veiksmingą Juodosios jūros strategijos įgyvendinimą, tiek pasitikėjimo kūrimo priemonių sėkmingumą;

18. pabrėžia, kad JJS ir Rytų partnerystė papildo viena kitą, ir ragina Komisiją konstruktyviai panaudoti abiejų iniciatyvų požiūrių skirtumus ir aiškiai nustatyti visais lygmenimis, kaip pasinaudoti šiuo esminiu papildomumu; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę užtikrinti, kad EIVT veiksmingai koordinuotų įvairias iniciatyvas ir priemones, kurias ES įgyvendina platesniame Juodosios jūros regione;

19. palankiai vertina rengiamą ES Dunojaus regiono strategiją, kuri bus baigta šių metų pabaigoje, ir ragina ją patvirtinti ir pradėti įgyvendinti pirmoje 2011 m. pusėje; pabrėžia, kad reikia praplėsti ES Dunojaus regiono strategiją ir į ją įtraukti Juodosios jūros regioną; atkreipia dėmesį į tai, kad tvarus Dunojaus regiono vystymasis dar labiau padidins geografinę ir strateginę Juodosios jūros svarbą; todėl, pripažindamas skirtingą regionų pobūdį ir skirtingą geografinį abiejų strategijų aspektą, mano, kad jos turėtų viena kitą papildyti ir sustiprinti;

20. pabrėžia, kad ES Juodosios jūros regiono strategija ES ir valstybės narės turėtų siekti pagrindinio tikslo įtvirtinti taikos, demokratijos, gerovės ir stabilumo erdvę, kuri būtų grindžiama pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms ir suteiktų ES energetinį saugumą; mano, kad geras valdymas, teisinė valstybė, pagarbos žmogaus teisėms skatinimas, migracijos valdymas, energetika, transportas, aplinkosauga, ekonominis ir socialinis vystymasis turėtų būti prioritetinės veiksmų sritys;

Saugumas ir geras valdymas

21. primena, kad Juodosios jūros regionui reikia aktyvios politikos ir ilgalaikių sprendimų, kad galėtų būti sprendžiamos didelės regioninės ir tarpvalstybinės problemos, pvz., užsitęsę konfliktai, gyventojų perkėlimas, dvišaliai ginčai, uždarytos sienos ir strateginiai nesutarimai, dėl kurių didėja militarizacija ir ginklavimasis, silpnėja institucijos, administravimas ir demokratinis valdymas, auga tarpvalstybinis nusikalstamumas ir nusikalstama prekyba, blogėja sienų ir judėjimo valdymas, prastėja jūrų saugumas ir sauga;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

22. pabrėžia, kad Juodosios jūroms šalims itin svarbu sukurti ir plėtoti gerus kaimynystės santykius kaip būtiną sėkmingo bendradarbiavimo sąlygą, ir laiko nepriimtina, kad regione tebėra uždarytų kaimyninių šalių sienų problema;

23. mano, kad ES gali ir turėtų atlikti aktyvesnę vaidmenį formuojant Juodosios jūros regiono saugumo aplinką; ragina ES labiau įsitraukti į regioninį strateginį dialogą ir ES bendradarbiauti su strateginėmis partnerėmis saugumo ir konfliktų prevencijos bei jų sprendimo klausimais remiantis tarptautine teise; pabrėžia, kad visapusiškas Juodosios jūros strategijos plėtojimas yra taip pat susijęs su konkrečia taikaus neišspręstų konfliktų sprendimo proceso pažanga; todėl ragina, kad ES labiau tiesiogiai įsitrauktų į derybų ir taikos palaikymo procesus ir prisiimtų juose pagrindinį vaidmenį, taikytų daugiau pasitikėjimo kūrimo priemonių ir pagalbos programų, siekiant padėti pagrindus ilgalaikiams ir visapusiškiems konfliktų sprendimams ir sušvelninti konfliktų padarinius vietos gyventojams; palankiai vertina EUBAM ir EUMM veiklą;

24. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai padidinti pastangas, kad Rusija būtų paskatinta laikytis N. Sarkozy šešių punktų plano siekiant stabilizuoti ir išspręsti konfliktą Gruzijoje;

25. pažymi, kad reikia stiprinti stebėsenos sistemas, ir ragina ES parengti ankstyvojo įspėjimo sistemą kaip konfliktų prevencijos ir pasitikėjimo kūrimo priemonę Juodosios jūros regione, siekiant išvengti nestabilumo ir konfliktų paastrėjimo; ragina daugiau skirti dėmesio konkrečioms atvejams negu reikšti bendrą susirūpinimą; ragina, kad būtų apsvaistytos pasitikėjimo kūrimo priemonės, pvz., viešas informacijos apie ginklų pardavimą ir karinio laivyno veiklą atskleidimas; reiškia ypatingą susirūpinimą dėl Rusijos Juodosios jūros laivyno Kryme uosto susitarimo pratęsimo ir galimo jo poveikio regiono stabilumui;

26. ragina ES imtis veiksmų siekiant sukurti regioninę teisinę sistemą ir priemones ginklavimosi Juodosios jūros regione problemai spręsti;

27. ragina, kad Juodosios jūros strategija būtų sprendžiamas tarpvalstybinio nusikalstamumo ir nusikaltamos prekybos, ypač prekybos narkotikais ir žmonėmis, taip pat nelegalios migracijos problemos, taip pat ragina papildomai stiprinti bendradarbiavimą sienų ir judėjimo valdymo srityje;

28. pabrėžia, kad reikia geresnio migracijos iš Juodosios jūros regiono ir į jį valdymo stiprinant politinę, ekonominę ir socialinę imigrantų integraciją, kuri būtų grindžiama ES visuotinio požiūrio į migraciją principais;

29. pažymi, kad pastaraisiais metais didėja incidentų jūroje skaičius, įskaitant žmonių aukas ir žalą gamtai, ir kad pajūrio šalys negeba vykdyti koordinuotų ir sėkmingų gelbėjimo operacijų; atsižvelgdamas į tai, ragina ES panaudoti integruotą jūrų politiką siekiant koordinuoti paieškų ir gelbėjimo bei nelaimių prevencijos veiklą Juodosios jūros regione; ragina parengti Juodosios jūros stebėjimo strategiją;

30. mano, kad į Juodosios jūros regiono saugumo strategiją taip pat reikėtų įtraukti administravimo, demokratinio valdymo, pagarbos žmogaus teisėms ir valstybės pajėgumo gerinimo tikslus; ragina Komisiją ir EIVT imtis institucijų kūrimo ir demokratinio valdymo bendrų iniciatyvų, kurios būtinos kiekvienai valstybei, kuri nori sėkmingai vystytis; pabrėžia, kad siekis pagerinti valdymą, teisinės valstybės principo laikymąsi ir valstybės institucijas buvusiose sovietinėse regiono šalyse jau savaime yra saugumo strategija, kadangi visiškai ar iš dalies nepajėgi valstybė ir politinė stagnacija sudaro sąlygas išorės kišimuisi ir tarpvalstybinei grėsmei;

31. pabrėžia, kad ES Juodosios jūros strategijoje turi būti skiriama daug dėmesio žmogaus teisių gynimui ir demokratijos stiprinimui regione, įskaitant sėkmingo nevyriausybinių organizacijų ir žmogaus teisių gynėjų regione bendradarbiavimo skatinimą;

32. pažymi, kad vienas ES prioritetų yra pagarbos žmogaus teisėms ir demokratijos stiprinimas visame pasaulyje; pažymi, kad okupuotoje Pietų Osetijoje ir Abchazijoje kasdien pažeidžiamos žmogaus teisės; todėl ragina ES, o ypač EIVT, aktyviai reaguoti į visus žmogaus teisių pažeidimus Juodosios jūros regione;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

33. pabrėžia, kad ESBO regione atlieka svarbų vaidmenį, ir mano, jog būtina, kad ES bendradarbiautų su ESBO institucijų kūrimo, teisinės valstybės, rinkimų stebėjimo, žiniasklaidos laisvės, demokratijos ir žmogaus teisių srityse;

Energetika, transportas ir aplinka

34. viena vertus, mano, kad Juodosios jūros regionas yra strategiškai svarbus ES energetiniam saugumui ir ES apsirūpinimo energija šaltinių įvairinimui, ir todėl pakartoja, kad svarbu skubiai parengti nuoseklią Juodosios jūros regiono strategiją; kita vertus, mano, kad bendradarbiavimas energetikos, transporto ir aplinkos srityse itin svarbus darniam ir tvariam regiono vystymuisi; palankiai vertina tai, kad pradėta Aplinkos partnerystė, ir tuo pačiu metu nekantriai laukia, kol bus pradėtos kitos dvi, transporto ir energetikos, partnerystės; ragina jas greitai ir veiksmingai įgyvendinti; laikosi nuomonės, kad bendros teisinės sistemos parengimas regioniniu lygiu duotų daug naudos, turint mintyje veiksmingesnį bendradarbiavimą ir sinergiją šiose srityse; mano, kad profesinių ir institucinių tinklų sukūrimas ir jų rėmimas galėtų padidinti pajėgumą vykdyti bendradarbiavimu pagrįstą ir veiksmingą sprendimų priėmimą;

35. pabrėžia, kad Juodosios jūros regione reikia sustiprinti daugiašalį bendradarbiavimą energetikos srityje, kurio pagrindiniai principai nustatyti PPO ir Energetikos chartijos sutartyje; remia visapusišką rinkos ir reguliavimo integraciją remiantis ES energetikos ir aplinkos apsaugos teisės aktais, ragina platesnio Juodosios jūros regiono šalis prisijungti prie Energijos bendrijos sutarties ir skatina ES, EIB ir ERPB teikti paramą Juodosios jūros regiono energijos infrastruktūros modernizacijai;

36. pabrėžia, kad siekiant įgyvendinti ilgalaikį ES energijos tiekimo saugumo ir stabilumo jos kaimynystėje tikslą svarbu, kad valstybės narės laikytųsi vieningo požiūrio Juodosios jūros regiono klausimais;

37. primena, kad reikia aktyvesnių Komisijos veiksmų, kuriais būtų remiamos dujų tiekimo šaltinių įvairinimo priemonės ir rengiama bendra normų sistema, siekiant skatinti skaidrią, konkurencingą ir taisyklėmis grindžiamą dujų rinką; tuo pačiu metu ragina ES aktyviai plėtoti bendradarbiavimą su Juodosios jūros regiono valstybėmis ir suteikti joms daugiau galimybių remti energetikos projektus, kuriais ES suinteresuota; taigi palankiai vertina Moldovos Respublikos ir Ukrainos įstojimą į Energijos bendriją;

38. pabrėžia, kad reikia skubiai įsteigti EURONEST parlamentinę asamblėją, kuri padės siekti Rytų partnerystės tikslų, taigi turės teigiamą poveikį energetinio saugumo klausimams;

39. primena ES siekį didinti tiekimo maršrutų ir šaltinių įvairovę, taip pat parengti ES bendrą energetikos politiką; dar kartą pabrėžia vadinamojo Pietų koridoriaus projektų svarbą, ypač ES strateginio prioritetinio projekto „Nabucco“ ir greito jo įgyvendinimo svarbą Europos energetiniam saugumui; atkreipia dėmesį į vadinamąjį Pietų srovės projektą; dar kartą pabrėžia suskystintų gamtinių dujų (SGD) transportavimo į Europą, kuris vykdomas kaip AGRI projektas, ir SGD terminalų Juodosios jūros uostuose vystymo, taip pat europinio Konstancos-Triesto naftotiekio svarbą;

40. ragina Komisiją iki 2011 m. pabaigos sudaryti susitarimus su šalimis, kurios galėtų būti dujų vamzdyno „Nabucco“ tiekėjos;

41. mano, kad energetikos infrastruktūros dokumentų rinkinyje, kurį netrukus pateiks Komisija, daug dėmesio turi būti skiriama siūlomiems Juodosios jūros regiono energetikos projektams; atkreipia dėmesį į tai, kad šio regiono valstybės kertantys tranzito maršrutai gali žymiai pagerinti ES tiekimo saugumą;

42. pabrėžia atsinaujinančiųjų energijos išteklių potencialą Juodosios jūros regione, kuris galėtų žymiai prisidėti prie patikimo energijos tiekimo ateityje pasaulio lygiu bei prie tvaraus ekonomikos augimo, ir ragina Komisiją ir Juodąją jūrą supančias šalis išnaudoti šį potencialą;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

43. ragina, kad į ES ir Juodosios jūros regiono partnerystę būtų įtrauktas atsinaujinančiosios energijos, energijos vartojimo efektyvumo sričių žinių ir technologijų perdavimas bei tinklų projektavimo techninė pagalba, ir pažymi, kad norint padidinti tiekimo saugumą labai svarbu tausoti energiją; remia mokslinius tyrimus, susijusius su alternatyviais energijos šaltiniais, ypač su atsinaujinančiąja energija, energijos vartojimo efektyvumu ir energijos tausojimu, nes jie labai svarbūs siekiant kovoti su klimato kaitos iššūkiais ir prisidėti prie pasaulinių pastangų mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kieki;

44. pritaria tęsiamam iniciatyvų plėtojimui pagal TRACEA ir INOGATE programas; ragina ES toliau stiprinti savo paramą infrastruktūros projektams regione, teikiant tiesioginį finansavimą ir koordinuojant kitų paramos teikėjų ir investuotojų veiklą;

45. mano, kad tarptautinės prekybos ir angliavandenilių transportavimo regione požiūriu labai svarbu plėsti ES Juodosios jūros ir Dunojaus jūrų uostus, įskaitant naftos ir dujų terminalus ir įvairių transporto rūšių derinimo infrastruktūras; mano, kad būtina modernizuoti Juodosios jūros regiono infrastruktūrą ir sukurti jungtis su Europos transporto koridoriais; ragina Komisiją bei valstybes nares greičiau užbaigti prioritetinių transeuropinio transporto tinklo projektų, t. y. 7, 18, 21 ir 22 magistralių, išvardytų 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 884/2004/EB, iš dalies keičiančio Sprendimą Nr. 1692/96/EB, pateikiančių Bendrijos gaires dėl transeuropinio transporto tinklo plėtros, II priede, statybą bei jas palaipsniui susieti su programa TRACECA (Europos, Kaukazo ir Centrinės Azijos transporto koridorius), centrine magistrale, pietryčių magistrale ir tarptautiniais jūrų transporto keliais, apibrėžtais Komisijos komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui „Pagrindinių transeuropinių transporto magistralių pratęsimas į kaimynines šalis. Europos ir kaimyninių regionų transporto gairės“ (COM(2007)0032), tai pat paneuropinių transporto koridorių Nr. 8 ir Nr. 9 statybą;

46. ragina Juodąją jūrą supančias šalis sudaryti susitarimo memorandumą dėl Juodosios jūros jūrų koridorių kūrimo ir prašo Komisiją sukurti TEN-T biudžeto eilutę, pagal kurią būtų finansuojami Juodosios jūros jūrų koridoriai ir kuri būtų panaši į jau sukurtas eilutes, skirtas Baltijos jūros, Šiaurės jūros ir Viduržemio jūros jūrų koridoriams;

47. pritaria veiksams, kurių buvo imtasi siekiant išplėsti ES bendrąją aviacijos erdvę įtraukiant Juodosios jūros valstybes; ragina Komisiją tęsti dialogą su Moldovos Respublika dėl jos oro transporto sektoriaus liberalizavimo ir nedelsiant pradėti derybas dėl Moldovos Respublikos prisijungimo prie ES bendrosios aviacijos erdvės;

48. pabrėžia, kad Juodoji jūra svarbi kaip gamtos išteklius, ir reiskia didelį susirūpinimą dėl šio regiono aplinkosaugos padėties; pabrėžia, kad reikia ekonominio vystymosi ir aplinkosaugos pusiausvyros ir bendro požiūrio į šį iššūkį, ir todėl pabrėžia, kad reikia visapusiškai įgyvendinti Juodosios jūros apsaugos nuo taršos konvenciją;

49. ragina Komisiją finansuojant infrastruktūros projektus, kurie turėtų būti grindžiami teigiamu įvertinimu aplinko apsaugos požiūriu, prioritetą teikti efektyvaus energijos vartojimo reikalavimams ir aplinkos ir klimato apsaugai; primena, kad dėl klimato kaitos poveikio Juodosios jūros regionui kyla iššūkiai, todėl ragina labiau bendradarbiauti prie Juodosios jūros esančias šalis, ypač ekstremaliųjų situacijų prevencijos srityje;

50. ragina ES įtraukti Juodosios jūros regioną į integruotą jūrų politiką ir ypač į bendrąją žuvininkystės politiką lygiai taip pat, kaip ir kitus Europos vandens baseinus; ES turėtų dėti visas reikalingas diplomatinės pastangas, kad įtikintų ES nepriklausančias Juodosios jūros regiono šalis kuo labiau laikytis bendrosios žuvininkystės politikos principų; pabrėžia, kad svarbu sukurti atskirą bendrų Juodosios jūros išteklių valdymo padalinį ir taikyti daugiamečių valdymo planų mechanizmą;

Ekonominis, socialinis ir žmogiškasis vystymasis

51. mano, kad reikėtų skatinti regiono kaip visumos ekonominį, socialinį ir žmogiškąjį vystymąsi; mano, kad nepaprastai svarbu pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms regione; pažymi, kad regionas turi išskirtinių gamtos išteklių, kurie gali paskatinti greitą ekonominį augimą; pabrėžia, kad sudarant galimybes tokiam vystymuisi labai svarbu tinkamas šių išteklių valdymas;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

52. pabrėžia, kad ekonominiam regiono vystymuisi būtinas tolesnis prekybos liberalizavimas ir regiono vidaus prekybos intensyvinimas; pabrėžia, kad vietos gyventojams ir šio regiono prekybos partneriams svarbu Juodosios jūros regione sukurti ekonominių galimybių ir gerovės erdvę; pabrėžia, jog reikia kovoti su sukčiavimu ir korupcija, kad regionas taptų patrauklesnis investuotojams; pabrėžia bendradarbiavimo turizmo ir uostų srityje ir pakrantės vystymo svarbą; pritaria ES integruotai jūrų politikai, kuria siekiama jūrų regionų socialinio ir ekonominio vystymosi, tačiau apgailestauja, kad joje Juodosios jūros aspektas mažai išplėtotas; palankiai vertina bendradarbiavimo švietimo, mokslinių tyrimų ir technologijų srityse pasiektus rezultatus; dar kartą reiškia pritarimą siekiui skatinti socialinį vystymąsi ir stiprią pilietinę visuomenę; pabrėžia, kad ES turėtų siekti tolesnės pažangos dialoge su regiono šalimis dėl vizų režimo supaprastinimo;

53. yra įsitikinęs, kad ES turėtų pasiūlyti regiono šalims daugiau didesnės integracijos į ES politiką perspektyvų ir taip atlikti didesnę vaidmenį Juodosios jūros regione; pabrėžia, kad reikėtų nuodugnai apsvarstyti, atidžiai išnagrinėti ir skatinti prekybos liberalizavimo ir laisvosios prekybos zonos sukūrimo laikantis PPO principų galimybes;

54. pabrėžia ilgai trunkančią ES ir Rusijos strateginę partnerystę ir bendrą abiejų šalių interesą plėsti dvišalę prekybą ir investicijas, palengvinti ir liberalizuoti prekybą pasaulio ekonomikoje bei stiprinti ir vystyti konkurenciją, taip pat ir Juodosios jūros regione;

55. pripažįsta, kad pasaulinės finansų krizės poveikis Juodosios jūros regionui buvo didelis – staigiai nutrūko augimo (vidutiniškai 6 proc. per metus) laikotarpis ir sustojo užsienio investicijos, būtinos tolesniam Juodosios jūros regiono valstybių ekonomikos vystymuisi, o regiono finansų sistema atsidūrė itin sunkioje padėtyje; pabrėžia, kad minėtąsias problemas reikia spręsti griežtinant finansų ir bankininkystės taisykles, didinant fiskalinį patikimumą ir skaidrumą, kovojant su sukčiavimu mokesčių srityje, vengimu mokėti mokesčius ir korupcija, aktyvinant regioninį bendradarbiavimą ir intensyvinant regioninių organizacijų, pvz., Juodosios jūros ekonominio bendradarbiavimo organizacijos, tarpusavio koordinavimą;

56. ragina rengiant strategiją sukurti integruotą metodą ir naudoti gerai apibrėžtus ES sanglaudos politikos ir kaimynystės politikos principus, kurie gali padėti pasiekti veiksmingų rezultatų sudarant palankesnes sąlygas vykdyti pajėgumų kūrimo procesus regionuose, kurie atsilieka; mano, kad visų pirma turėtų būti stiprinamas tarpvalstybinis regionų bendradarbiavimas siekiant spręsti bendras problemas imantis suderintų veiksmų; pažymi, kad Europos teritorinio bendradarbiavimo grupė (ETBG) yra tinkama bendradarbiavimo sistema siekiant struktūruoto daugiapakopio valdymo; ragina Komisiją iširti įvairių Europos priemonių, užtikrinančių tarpvalstybinį bendradarbiavimą prie Sąjungos išorinių sienų, geresnio koordinavimo būdus;

57. pažymi, kad regionų keitimasis geriausia patirtimi yra labai svarbus visoms bendradarbiavimo sritims ir kad regionai, turintys ilgą projektų vystymo ir įgyvendinimo patirtį, galėtų padėti kitiems regionams gerinti jų veiklą;

58. mano, kad labai svarbu gerinti visų vietos ir regiono suinteresuotųjų šalių administracinius pajėgumus siekiant užtikrinti ES projektų veiksmingą įgyvendinimą ir patikimą finansinį valdymą, didesnę skaidrumą ir atskaitingumą ir darnų regiono teritorinį vystymą;

59. pabrėžia, kad svarbu vizų režimo supaprastinimas ir žmonių judumas regione, ir ragina Komisiją svarstyti galimybes įdiegti lengvatinius vizų režimus verslininkams, akademikams, jaunimui, vietos pareigūnams ir kitoms grupėms, siekiant gerinti kontaktus visame regione ir ypač padėti kurti pasitikėjimą; ragina ES remiant rengti bendrus projektus, susijusius su kultūros paveldo ir turizmo regione propagavimu;

60. tiki, kad reikia nuolat skatinti kultūrų ir religijų dialogą propaguojančias programas siekiant skatinti bendradarbiavimą regione, kad labai reikia bendrų iniciatyvų švietimo ir žiniasklaidos srityje siekiant sukurti

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

ir sustiprinti reikšmingus žmonių ir nuomonės formuotojų ryšius regione ir kad tokios iniciatyvos kaip Juodosios jūros regiono universitetų tinklas yra geras pavyzdys, kaip akademinis bendravimas gali paskatinti pozityvią sinergiją regione; ragina stiprinti akademinius ir studentų tinklus, e. infrastruktūras ir bendradarbiavimo mokslinių tyrimų srityje projektus; palankiai vertina iniciatyvą įsteigti ir remti Juodosios jūros regiono koledžą siekiant paskatinti susiformuoti regiono elitui, kuris laikytų bendradarbiavimą įprastu bendrų problemų sprendimo būdu;

61. pripažįsta Juodosios jūros jungties projekto rezultatus kuriant regioninį mokslinių tyrimų ir švietimo tinklą platesniame Juodosios jūros regione bei užtikrinant jo ryšį su tinklu GEANT ir ragina Komisiją toliau remti projektus Juodosios jūros regione, kaip antai projektus HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN ir BSRN;

*

* *

62. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, Komisijos pirmininko pavduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei bendrai užsienio ir saugumo politikai ir valstybių narių bei Juodosios jūros regiono šalių vyriausybėms ir parlamentams.

Pakistanas: Pandžabo gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymas

P7_TA(2011)0026

2011 sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Pakistano, ypač dėl gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymo

(2012/C 136 E/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl žmogaus teisių ir demokratijos Pakistane, ypač į 2010 m. gegužės 20 d.⁽¹⁾, 2007 m. liepos 12 d.⁽²⁾, 2007 m. spalio 25 d.⁽³⁾ ir 2007 m. lapkričio 15 d.⁽⁴⁾ rezoliucijas,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl 2009 m. metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 16 d. Tarybos išvadas dėl religijos ar įsitikinimų laisvės, kuriose ji pabrėžia strateginę šios laisvės ir kovos su religine netolerancija svarbą,
- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 4 d. ES ir Pakistano bendrą pareiškimą, kuriame abi šalys pakartojo, jog yra pasiryžusios kartu spręsti regioninio ir visuotinio saugumo klausimus, skatinti pagarbą žmogaus teisėms ir bendradarbiauti siekdamos toliau stiprinti Pakistano demokratinę vyriausybę ir institucijas,
- atsižvelgdamas į Pirmininko 2010 m. lapkričio 19 d. pareiškimą dėl Asiai Bibi paskirtos mirties bausmės,
- atsižvelgdamas į ES vyriausiosios įgaliotinės Catherine Ashton 2011 m. sausio 4 d. pareiškimą dėl gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymo ir jos 2010 m. lapkričio 12 d. pareiškimą dėl mirties bausmės bylos Pakistane,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0194.

⁽²⁾ OL C 175 E, 2008 7 10, p. 583.

⁽³⁾ OL C 263 E, 2008 10 16, p. 666.

⁽⁴⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 434.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos (VŽTD) 18 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 1981 m. JT deklaraciją dėl visų formų netolerancijos ir diskriminacijos religijos ir įsitikinimų pagrindu panaikinimo,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi Pandžabo provincijos gubernatorius buvo vienas labiausiai matomų ir pastebimų Pakistano šventvagystės įstatymų ir jais piktnaudžiaujančių ekstremistų grupuočių kritikų, kaip antai, byloje prieš Asią Bibi, krikščionę moterį, nuteistą mirties bausme už šventvagystę pagal Pakistano baudžiamojo kodekso 295-C skirsnį,
- B. kadangi 2011 m. sausio 4 d. Islamabade Salmaną Taseerą nušovė Malik Mumtaz Hussein Qadri, vienas iš jo paties apsaugininkų, kuris nepritarė gubernatoriaus vykdytai Pakistano šventvagystės įstatymų kritikai,
- C. kadangi nei vienas iš apsaugininkų, buvusių gubernatoriaus S. Taseero nužudymo liudininkais, visiškai nebandė sustabdyti žudiko; kadangi žudiką džiaugsmingai sveikino ir jam paramą parodė šimtai teisi-
ninkų, kai jis pasirodė teisme, ir dešimtys tūkstančių demonstrantų išėjo į Karačio gatves siekdami parodyti, jog pritaria jo veiksams; kadangi, remiantis turimomis žiniomis, vadovaujantis imamas paskelbė prieš buvusią Pakistano ministrę, reformų politikę ir gerai žinomą žurnalistę Sherry Rehman nukreiptą fatvą, kurioje nurodoma, kad ji turėtų būti dabar nužudyta,
- D. kadangi po šio tragiško įvykio plati šalies dvasininkų grupė, atstovaujama Pakistano organizacijos „Jamaate Ahle Sunnat“, kuri atstovauja nuosaikiai Barelvi sektai, paskelbė pareiškimą, kuriame atlei-
džiama už gubernatoriaus S. Taseero žmogžudystę, žavimasi jo žudikui ir nurodoma, kad „joks musul-
monas neturėtų eiti į laidotuves ar net bandyti melstis už Salmaną Taseerą, ar net kaip nors reikšti
liūdesį ar užuojautą dėl šio įvykio“, bei reikalaujama, kad joks musulmonas nekalbėtų laidotuvių maldų
ir joks dvasininkas neatliktų apeigų per nužudyto gubernatoriaus laidotuves,
- E. kadangi 1973 m. Pakistano konstitucijos skirsnyje „Pagrindinės teisės“ nustatyta laisvė išpažinti religiją
ir tvarkyti religines institucijas (20 straipsnis), visų piliečių lygybė (25 straipsnis) ir teisėti mažumų
interesai ir teisės (26 straipsnis),
- F. kadangi 2009 m. gruodžio 25 d. Prezidentas Asif Ali Zardari pakartojo Pakistano liaudies partijos
pažadą apsaugoti visų mažumų atstovų teises ir užtikrinti, kad su jais būtų elgiamasi kaip su lygiais
piliečiais,
- G. kadangi teisinės nuostatos, žinomos kaip šventvagystės įstatymai ir pradėtos taikyti 1982 m. ir 1986
m., riboja pagrindines religijos ir mažumų teises, suteiktas pagal konstituciją, ir šiomis nuostatomis
piktnaudžiauja ekstremistų grupuotės ir asmenys, pageidaujantys atsisteisti dėl asmeninių dalykų, taip pat
dėl šių nuostatų padaugėjo smurtinių išpuolių prieš religines mažumas ir piliečius, kurie išdrįsta pasi-
sakyti ir kritikuoti neteisingumą,
- H. kadangi daugumą šventvagystės įstatymų laužymu kaltinamų asmenų sudaro musulmonai, tačiau
pateikus kaltinimus mažumos religiją išpažįstančiam asmeniui gali būti išprovokuoti neproporcingai
dideli smurto protrūkiai prieš visą kaltinamojo bendruomenę,
- I. kadangi Pakistano vyriausybė 2010 m. gruodžio 30 d. viešai išsižadėjo savo deklaruoto įsipareigojimo
persvarstyti diskriminacinius įstatymus padarydama politinį pareiškimą, kad ji visiškai neketina panai-
kinti ar keisti šventvagystės įstatymų,
- J. kadangi po gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymo iškyla teisėjų, nagrinėjančių šventvagystės
bylas, saugumo klausimas, kadangi Pakistano žemesnės instancijos teismo teisėjams musulmonų ekst-
remistai jau darė spaudimą ir netgi aukštesnės instancijos teismo teisėjai gali nenorėti priimti nešališkus
sprendimus religinio persekiojimo bylose bijodami teroristų išpuolių ir pasikėsinimo į gyvybę,

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- K. kadangi po gubernatoriaus S. Taseero nužudymo nuosaikios nuomonės šalininkai, religinės mažumos ir žmogaus teisių gynėjai jaučiasi vis labiau nesaugūs,
- L. kadangi Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 5 dalyje teigiama, kad demokratijos ir pagarbos žmogaus teisėms bei pilietinėms laisvėms skatinimas yra pagrindiniai Europos Sąjungos principai ir tikslai, sudarantys bendrą jos santykių su trečiosiomis šalimis pagrindą, kadangi ES pagalba prekybai ir vystymuisi priklauso nuo to, ar gerbiamos žmogaus teisės ir mažumų teisės,
1. griežtai smerkia brutalų Pakistano Pendžabo provincijos gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymą 2011 m. sausio 4 d. Islamabado turguje, giria jo drąsą ir moralinį tvirtumą pasisakant už religinę toleranciją ir humanišką elgesį su silpnesniaisiais nepaisant politinio susiskaldymo aplinkos Pakistane ir išreiškia užuojautą žuvusiojo šeimai ir Pakistano žmonėms;
 2. ragina Pakistano valdžios institucijas atlikti išsamų visų nužudymo aspektų tyrimą ir visus šį nusikaltimą padariusius asmenis skubiai perduoti teisingumui griežtai laikantis teisinės valstybės principų;
 3. pažymi, kad dauguma žmogaus teisių grupių kritikavo, kad Pakistano vadovai, ar tai būtų politikai ar kariuomenės atstovai, per mažai rėmė drąsą gubernatoriaus S. Taseero poziciją, ir išreiškia nusteбimą ir didelį susirūpinimą dėl žmonių, netgi teisininės profesijos atstovų, paramos religinei netolerancijai masto ir aiškiai rodomo pritarimo žmogžudystei demonstracijose bei viešos paramos žudikui; ragina Pakistano vyriausybę neleisti, kad ekstremistai trukdytų nuosaikios nuomonės šalininkams reikšti nuomonę;
 4. yra labai susirūpinęs dėl to, kad kai kurie karinės, teisminės ir politinės klasių atstovai nebyliai ar net atvirai remia nuolaidžiavimą politiniams ir religiniams ekstremistams Pakistane;
 5. išreiškia susirūpinimą dėl to, kad Islamabade nužudyto gubernatoriaus žudikas buvo paties gubernatoriaus apsaugos skyriaus policininkas; ragina Pakistano vyriausybę iš Pakistano saugumo pajėgų pašalinti islamistus ekstremistus ir užtikrinti, kad saugumo pajėgų darbuotojai laikytųsi konstitucijos ir teisinės valstybės principų;
 6. pritaria visoms priemonėms, kurių ėmėsi Pakistano vyriausybė kovodama su plintančiu smurtiniu ekstremizmu;
 7. yra susirūpinęs, kad Pakistano šventvagystės įstatymais, kuriuos viešai kritikavo nužudytasis gubernatorius Salmaan Taseer, iki šiol naudojamosi persekiojant kitokio tikėjimo atstovus, įskaitant krikščionis, pvz., Asią Bibi, penkių vaikų motiną, kuri nuteista mirties bausme;
 8. ragina Pakistano valdžios institucijas nedelsiant paleisti Asią Bibi ir imtis priemonių bei užtikrinti jos šeimos, kuri turėjo slapstytis, saugumą; ragina prezidentą A. A. Zadari pasinaudoti savo konstituciniais įgaliojimais ir atleisti šią moterį nuo bausmės išnagrinėjus jos vardu pareikštą ieškinį;
 9. apgailestauja dėl to, kad dvi didžiausios Pakistano religinės politinės partijos paskelbė, jog Salmaan Taseer dėl savo pažiūrų nusipelnė būti nužudytas, o tai toliau skatina baimę ir atlaidumą politikam ir religiniam terorizmui ir nusikaltimams;
 10. susirūpinęs dėl to, kad Pakistane po S. Taseero nužudymo gali būti apribota žodžio laisvė, taip pat internete, kadangi Pakistano organizacijos „Jamaat e-Ahl e-Sunnat“ religiniai mokytojai atvirai teigia, kad rėmėjai yra vienodai atsakingi kaip ir asmenys, padarę šventvagystę, ir priduria, kad politikai, žiniasklaidos atstovai ir kiti asmenys turi pasimokyti iš šio pavyzdžiu esančio mirties atvejo;
 11. palankiai vertina, kad didelė dalis Pakistano žiniasklaidos pasmerkė šią žmogžudystę, ir pažymi, kad Pakistano žiniasklaidos reguliavimo institucija ėmėsi veiksmų prieš kai kurias televizijos stotis dėl to, kaip per jų televiziją buvo pranešta apie šį įvykį;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

12. pritaria vyresniųjų Pakistano žurnalistų raginimui ištirti, kokią vaidmenį atliko žiniasklaida suteikdama platformą radikaliems dvasininkams ir kitiems ekstremistams, kurie atvirai baugino S. Taseerą ir kitus panašią nuomonę turinčius viešus asmenis;
13. reiškia didžiulį susirūpinimą dėl tendencijos piktnaudžiauti šventvagystės įstatymais, kuriais remiantis Pakistane gali būti įvykdyta mirties bausmė ir kurie dažnai naudojami cenzūrai, kriminalizacijai, persekiojimui, o kai kuriais atvejais – ir politinių, rasinių ir religinių mažumų atstovų žmogžudystėms pateisinti, o tai neigiamai veikia visų tikėjimų žmones Pakistane;
14. dar kartą ragina Pakistano vyriausybę išsamiai peržiūrėti šventvagystės įstatymus ir šiuo metu galiojančią jų taikymo praktiką, įskaitant privalomos mirties bausmės arba įkalinimo iki gyvos galvos, įtvirtintų baudžiamojo kodekso 295 C skirsnyje, taikymą kiekvienam asmeniui, kuris pripažįstamas kaltu už šventvagystę įžeidžiant pranašą Muhamedą, siekiant įgyvendinti pataisas;
15. ypatingai giria pastangas, dedamas mažumų reikalų ministro Shahbazo Bhatti, kurie pateikė įstatymo projektą, pagal kurį siekiama, kad šventvagystės atveju nebūtų skiriama mirties bausmė; tikisi, kad Pakistano vyriausybė dės visas pastangas, kad apsaugotų visų asmenų gyvybes, kuriems dėl jų pasaulietišku ar kitokių pažiūrų pavojų kelia islamistai radikalai, ypač teisininkus, teisėjus ir žmogaus teisių aktyvistus, ginančius teisinės valstybės principus;
16. tikisi, kad Pakistano vyriausybė imsis visų priemonių, reikalingų visų Pakistano teisėjų saugumui užtikrinti, kad jie galėtų atlikti konstitucinę savo pareigą nebijodami bauginimo, smurto ar užpuolimo;
17. palankiai vertina tai, kad Pakistanas pasirašė JT tarptautinį pilietinių ir politinių teisių pakto (TPPTP) ir JT konvencijos prieš kankinimą (KPK) ratifikavimo aktus, ragina Pakistano vyriausybę atsiimti išlygas dėl šių dviejų susitarimų ir užtikrinti įsitikinimų laisvę, įtvirtintą JT pakte, bei garantuoti savo piliečių apsaugą, kad jie galėtų laisvai išpažinti savo tikėjimą;
18. ragina Pakistano vyriausybę užtikrinti žmogaus teises mažumoms, kaip nustatyta konstitucijoje ir Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje, ypač jos 18 straipsnyje, kuriame pažymima, kad kiekvienas turi teisę į minties, sąžinės ir religijos laisvę;
19. pritaria visoms iniciatyvoms, kurių tikslas – skatinti dialogą ir abišalę bendruomenių pagarbą; ragina Pakistano politines ir religines institucijas skatinti toleranciją ir imtis iniciatyvų prieš neapykantą bei smurtinį ekstremizmą;
20. ragina Pakistano vyriausybę įgyvendinti siūlytas švietimo sistemos reformas ir reguliuoti bei tikrinti medreses; ragina Pakistano valdžios institucijas atsakyti bet kokios neapykantos, religinės viršenybės ir religijos šmeižto propagandos vadovėliuose, kuriuos tvirtina Švietimo ministerijos nacionalinių mokymo programų skyrius;
21. ragina Europos išorės veiksnių tarnybą religinės tolerancijos visuomenėje klausimą įtraukti į dialogą kovos su terorizmu tema, kuriame dalyvauja ir Pakistanas, kadangi šis klausimas itin svarbus nenutrūkstamai kovojant su religiniu ekstremizmu;
22. ragina valstybes nares ir Komisiją toliau teikti finansinę paramą žmogaus teisių organizacijoms ir gynėjams ir numatyti praktines priemones augančiam Pakistano pilietinės visuomenės judėjimui prieš šventvagystės įstatymus ir kitus diskriminacinius teisės aktus remti;
23. ragina Europos išorės veiksnių tarnybą primygtinai reikalauti, kad Pakistano vyriausybė laikytųsi demokratijos ir žmogaus teisių nuostatos, įtrauktos į Europos Sąjungos ir Pakistano Islamo Respublikos bendradarbiavimo susitarimą; ragina Komisiją pateikti bendradarbiavimo susitarimo ir demokratijos ir žmogaus teisių nuostatos vykdymo ataskaitą;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

24. ragina Europos išorės veikslių tarnybą remti Pakistano vyriausybę, kuriančią Žmogaus teisių ministeriją ir steigiančią prasmingą, nepriklausomą ir autoritetingą Nacionalinę žmogaus teisių komisiją;

25. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir Pakistano vyriausybei ir parlamentui.

Brazilija: Cesare Battisti ekstradicija

P7_TA(2011)0027

2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Brazilijos: Cesare Battisti ekstradicija

(2012/C 136 E/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 5 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Brazilijos atsisakymo išduoti Cesare Battisti ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 12 d. rekomendaciją Tarybai dėl Europos Sąjungos ir Brazilijos strateginės partnerystės ⁽²⁾, ypač į 1 (n) dalį, kurioje aiškiai minimas galutinių sprendimų abipusis pripažinimas,
- atsižvelgdamas į Europos bendrijos ir Brazilijos Federacinės Respublikos bendrąjį bendradarbiavimo susitarimą,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį ir joje įtvirtintus principus dėl demokratijos ir teisinės valstybės principų, kuriais grindžiama ES,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi ES ir Brazilijos partnerystė yra grindžiama abipusiu pasitikėjimu ir pagarba demokratijai, teisinei valstybei ir pagrindinėms teisėms,
- B. kadangi Brazilija ir Europos Sąjunga palaiko gerus ir aktyvius ekonominius, prekybinius ir politinius santykius, kurie yra pagrįsti, inter alia, bendrais principais, pvz., pagarbos žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principams,
- C. kadangi Italijos pilietis Cesare Battisti buvo pripažintas kaltu septyniuose teismuose ir nuteistas *in absentia* už keturias žmogžudystes, dalyvavimą ginkluotos grupuotės veikloje, apiplėšimą, šaunamųjų ginklų laikymą ir ginkluotus smurto aktus, ir jam du kartus skirta laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmė, o galutinius nuosprendžius paskelbė Italijos teismai,
- D. kadangi Cesare Battisti slapstėsi iki tol, kol buvo suimtas Brazilijoje 2007 m. kovo mėn.,
- E. kadangi Cesare Battisti pateikė prašymą Europos žmogaus teisių teismui dėl ekstradicijos į Italiją ir kadangi šis prašymas buvo paskelbtas nepriimtiniu 2006 m. gruodžio mėn.,
- F. kadangi, 1989 m. Italijos ir Brazilijos Federacinės Respublikos ekstradicijos sutarties nuostatomis ir taisyklėmis siekiama apibrėžti bendradarbiavimo susitarimus tarp abiejų valstybių institucijų ekstradicijos srityje, visapusiškai laikantis numatytų garantijų, teikiamų abiejų šalių teisinių sistemų,

⁽¹⁾ OL C 67 E, 2010 3 18, p. 146.

⁽²⁾ OL C 87 E, 2010 3 18, p. 168.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- G. kadangi 2009 m. lapkričio 18 d. Brazilijos Aukščiausiasis Teismas nusprendė, kad galima įvykdyti Cesare Battisti ekstradiciją ir leido dabartiniam Brazilijos Federacinės Respublikos prezidentui išlaisvinti išleisti kalinį į Italiją, laikantis Italijos ir Brazilijos Ekstradicijos sutarties taisyklių,
- H. kadangi 2010 m. gruodžio 31 d. tuometinis prezidentas nusprendė neleisti Cesare Battisti ekstradicijos,
- I. kadangi tas sprendimas yra ginčijamas Italijos vyriausybės Brazilijos Aukščiausiajame Teisme,
- J. kadangi Cesare Battisti advokatai oficialiai kreipėsi į tą patį teismą, jis būtų nedelsiant paleistas,
- K. kadangi 2011 m. sausio 6 d.. Brazilijos Aukščiausiojo Teismo pirmininkas atmetė prašymą nedelsiant išlaisvinti Cesare Battisti ir vėl oficialiai pradėjo bylą, kuri bus svarstoma vasario mėn., kai Teismas vėl pradės darbą,
1. pripažįsta, kad pagarba teisėtumui ir teismų nepriklausomumui, įskaitant sąžiningą elgesį su tais, kurie buvo pripažinti kaltais, yra viena iš pagrindinių ES ir jos valstybių narių, ir taip pat Brazilijos, vertybių;
 2. pažymi, kad ES ir Brazilijos Federacinės Respublikos partnerystė pagrįsta apibūsiu supratimu, kad abi šalys laikysis teisinės valstybės principų ir pagrindinių teisių, įskaitant teisę į gynybą ir teisę į teisingą ir nešališką bylos nagrinėjimą;
 3. reiškia viltį, kad, atsižvelgdamos į šias aplinkybes, kompetentingos Brazilijos institucijos įgyvendins savo teisę ir atliks savo pareigą – išnagrinės naują Italijos vyriausybės prašymą peržiūrėti sprendimą dėl Cesare Battisti ekstradicijos ir ištirs būdus, kaip užtikrinti, kad dvišalė sutartis dėl ekstradicijos būtų aiški-nama teisingai;
 4. ragina Europos išorės veiksnių tarnybą palaikyti politinį dialogą su Brazilija ir užtikrinti, kad kiekvienas priimtas sprendimas visiškai atitinka pagrindinius ES principus ir skatina gerus santykius su valstybėmis narėmis;
 5. Paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Brazilijos vyriausybei, Brazilijos Federacinės Respublikos Prezidentui, Brazilijos Kongreso pirmininkui ir Delegacijos ryšiams su MERCOSUR šalimis pirmininkui.

Iranas, ypač Nasrin Sotoudeh byla

P7_TA(2011)0028

2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Irano. Nasrin Sotoudeh atvejis

(2012/C 136 E/18)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Irano, ypač į rezoliucijas dėl žmogaus teisių, taip pat ypač į 2010 m. vasario 10 d. ⁽¹⁾ ir 2010 m. rugsėjo 8 d. rezoliucijas ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL C 341 E, 2010 12 16, p. 9.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0310.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į JT Vyriausiosios žmogaus teisių komisarės Navy Pillay 2010 m. lapkričio 23 d. pranešimą, kuriame ji išreiškė susirūpinimą dėl Nasrin Sotoudeh atvejo, pareikšdama, kad šis atvejis įtraukiamas į daug griežtesnių priemonių taikymo kontekstą, ir kad žmogaus teisių gynėjų padėtis Irane tampa vis sudėtingesnė ir sudėtingesnė,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Žmogaus teisių gynėjų deklaraciją, kurią 1998 m. bendru sutarimu priėmė JT Generalinė Asamblėja, joje nurodoma, kad valstybės turi imtis visų būtinų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad kompetentingos valdžios institucijos gintų žmogaus teisių gynėjus nuo bet kokio smurto, grasinimų, keršijimų, de facto ar de jure nepalankios diskriminacijos, spaudimo ar kitokio savavališko veiksmo, atsiradusio dėl asmens teisėtų pastangų ginti žmogaus teises,
- atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, Vaiko teisių konvenciją, kuriuos yra pasirašęs Iranas,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 21 d. Jungtinių Tautų Generalinės asamblėjos rezoliuciją dėl žmogaus teisių padėties Irano Islamo Respublikoje,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi garsi Irano teisininkė, dirbanti žmogaus teisių srityje, Nasrin Sotoudeh buvo nuteista 11 metų kalėjimo už prieš nacionalinį saugumą nukreiptus veiksmus, už narystę žmogaus teisių gynėjų centre, už hidžabo (religinio apdaro) nedėvėjimą vaizdo pranešimo metu ir propagandą prieš santvarką; kadangi jai taip pat buvo uždrausta praktikuoti teisinę veiklą ir keliauti 20 metų po bausmės įvykdymo,
- B. kadangi 2010 m. rugsėjo 4 d buvo nuteista dviejų vaikų motina N. Sotoudeh, ilgą laiką buvo įkalinta vienuetėje, pagal turimas žinias, buvo kankinama, jai nebuvo leista susisiekti su šeima bei teisininku ir kai ji vos nenumirė po bado streiko, taip protestuodama prieš kalėjimo sąlygas ir atitinkamo proceso pažeidimus,
- C. kadangi N. Sotoudeh vyras Reza Khandan 2011 m. sausio 15 d. buvo iškviestas policijos ir sulaikytas nakčiai, paleistas gavus trečiojo asmens garantiją bei yra kaltinamas dėl savo žmonos gynimo,
- D. kadangi Nasrin Sotoudeh buvo Olandijos pilietės Zahros Bahrami, sulaikytos po Ašuros protestų, vykusių 2009 m. gruodžio 27 d., ir kuri neseniai buvo nuteista mirties bausme, advokatė,
- E. kadangi N. Sotoudeh bausmė yra vienas iš žmogaus teisių srityje dirbančių teisininkų ir kovotojų už žmogaus teises Irane sistemingų užpuolimų pavyzdžių, kuriems priklauso ir 2011 m. sausio 7 d. vienos iš Korespondentų žmogaus teisių klausimais komiteto steigėjų ir žinomos kovotojos Shiva Nazarahari nuteisimo 4 metams atvejis, skiriant ir 74 rimbo kirčių bausmę, taip pat 2010 m. spalio 30 d. nuteistas ir žymus advokatas Mohammad Seifzadeh, jam paskirta 9 metų laisvės atėmimo bausmė ir 10 metų uždrausta praktikuoti teisinę veiklą; kadangi dirbantis žmogaus teisių srityje teisininkas Mohammad Oliyafar vykdo vienerių metų laisvės atėmimo bausmę dėl to, kad gynė savo klientus; kadangi kitiems žmogaus teisių gynėjams, Mohammadui Ali Dadkhaui, Abdolfattahui Soltani ir Houtanui Kian, gresia persekiojimai Irane,
- F. kadangi praėjus daugiau nei vieniems metams po 2009 m. gruodžio mėn. Ašuros demonstracijų šimtai sulaikytų Irano piliečių dar tebėra kalėjimuose, o valdžios institucijos ir toliau visus metus vykdo suėmimus, ypač 2010 m. gruodžio 7 d., Studentų dieną, ir kadangi, pagal Tarptautinę amnestijos organizacijos pranešimus, daugiau nei 70 studentų vis dar yra sulaikyti,
- G. kadangi ir toliau taikomasi į žurnalistus ir interneto dienoraščių autorius, turimais duomenimis daugiau nei 30 žurnalistų šiuo metu yra už grotų, taip pat yra atimta žodžio laisvė ir pripažintiems Irano kultūros atstovams pvz., filmų režisieriui Jafarui Panahiui, kuriam 2010 m. gruodį buvo uždrausta kurti filmus 20 metų, ir kuris nubaustas 6 metų laisvės atėmimu,

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- H. kadangi siekiant išgauti prisipažinimus toliau klesti prievarta, kalinių kankinimas ir netinkamas elgesys su jais, miego trikdymas, kalinimas vienuotėje, slaptas sulaikymas, taikomos žiaurios, nežmoniškos ir žeminančios bausmės, vykdoma fizinė, taip pat seksualinė prievarta, o valstybės veikėjai nebaudžiami, ir tai verčia smarkiai abejoti dėl šioje šalyje vykstančių teismo procesų teisingumo ir skaidrumo,
- I. kadangi vietoj to, kad neteisėtų žudymų atvejai būtų tiriami, gedintiems nužudytųjų artimiesiems gali grėsti suėmimas, kaip atsitiko Mahdi Ramazani atveju, kuris 2010 m. gruodį buvo sulaikytas prie savo sūnaus kapo ir jam buvo pateiktos labai didelio užstato, kurio jis neišgalėjo sumokėti, sąlygos,
- J. kadangi Iranas tarptautinei institucijai išpareigojo, kad tvirtai laikysis Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto,
1. ragina Irano Islamo Respublikos vyriausybę nedelsiant ir besąlygiškai paleisti Nasrin Sotoudeh ir visus kitus sąžinės kalinius ir mano, kad Nasrin Sotoudeh nuosprendis yra politinio pobūdžio, kuriuo siekiama nušalinti vieną iš pagrindinių Irano žmogaus teisių gynėjų;
 2. stipriai smerkia ypatingai žiaurų Nasrin Sotoudeh nuosprendį bei grasinimus jos vyrui bei giria jos drąsą ir pasišventimą;
 3. ragina Irano Islamo Respubliką tvirtai laikytis normų, kurios nustatytos JT pagrindiniuose advokatų vaidmens principuose, kuriais teigiama, kad teisininkams turi būti leidžiama atlikti savo darbą be grasinimų, kliūčių, užpuodinėjimų ar nesąžiningų interferencijų ir pripažįsta, kad teisininkai turi žodžio laisvę, įskaitant teisę viešai diskutuoti klausimais, susijusiais su teise, teisingumo vykdymu ir žmogaus teisių skatinimu bei apsaugojimu;
 4. labai apgailestauja dėl to, kad bylų nagrinėjimas Irane nėra teisingas ir skaidrus, ir ragina Irano valdžios institucijas teisiškai ir praktiškai užtikrinti tinkamus procesus; ragina Irano aukščiausio lygio teismų vadovą Ayatollahą Sadeghą Amoli Larį sukurti nepriklausomą komisiją siekiant išnagrinėti teisininkų, dirbančių žmogaus teisių srityje, baudžiamąjį persekiojimą ir patraukti atsakomybėn visus pareigūnus, dalyvavusius neteisėtose procedūrose;
 5. ragina valdžios institucijas kovoti su saugumo pajėgų narių, pažeidžiančių žmogaus teises, nebaudžiamumu; pakartoja prašymą, kad būtų atliekamas nepriklausomas tyrimas dėl savavališkų egzekucijų pareiškimų nuo birželio mėn. vykusių ginčytinų rinkimų ir kad įtariamai pažeidėjai būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn;
 6. ragina Irano valdžios institucijas visapusiškai bendradarbiauti su visais tarptautiniais mechanizmais, susijusiais su žmogaus teisėmis, ir toliau tyrinėti bendradarbiavimo galimybes su Jungtinėmis Tautomis žmogaus teisių ir teisės reformos srityje ir visapusiškai įgyvendinti visuotinės reguliarios peržiūros rekomendacijas;
 7. ragina vėl įvesti JT specialiojo reporterio įgaliojimą, kuriuo remiantis būtų tiriami žmogaus teisių pažeidimo atvejai ir skatinama asmenų, atsakingų už žmogaus teisių pažeidimus Irane, atskaitomybė;
 8. ragina Irano valdžios institucijas Raudonajam pusmenuliui suteikti galimybę aplankyti visus kalinius ir leisti tarptautinėms žmogaus teisių organizacijoms stebėti padėtį šioje šalyje;
 9. ragina Irano valdžios institucijas persvarstyti Zahrai Bahrami paskirtą nuosprendį ir jai užtikrinti nešališką teismo procesą ir galimybę kreiptis į Olandijos valdžios institucijas, kadangi ji yra olandų kilmės, atsižvelgiant į tarptautinius standartus;
 10. ragina Europos išorės veiksnių tarnybą surasti papildomų priemonių, pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę, siekiant aktyviai ginti Irano žmogaus teisių gynėjus ir ragina valstybes nares ir vietos valdžios institucijas remti iniciatyvas pvz., Europos prieglobsčio miestų programą ir tarptautinių prieglobsčio miestų tinklą;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

11. ragina papildyti esamą asmenų ir organizacijų, kuriems taikomas draudimas atvykti į ES ir sprendimas išaldyti turtą, sąrašą siekiant įtraukti į jį Irano pareigūnus, kurie atsakingi už žmogaus teisių pažeidimus, represijas ir laisvės suvaržymus Irane;
 12. ragina ES atstovus ir Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams su Irano Islamo Respublika atnaujinti derybas dėl žmogaus teisių;
 13. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos Vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, Jungtinių Tautų žmogaus teisių tarybai, Irano aukščiausiojo teismo pirmininkui ir Irano Islamo Respublikos vyriausybei bei parlamentui.
-

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

REKOMENDACIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

Derybos dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo

P7_TA(2011)0020

2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rekomendacija Tarybai dėl derybų dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo (2010/2268(INI))

(2012/C 136 E/19)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Anos Gomes S&D frakcijos vardu pateiktą pasiūlymą dėl rekomendacijos Tarybai dėl vykstančių derybų dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo (B7-0615/2010),
- atsižvelgdamas į Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos 2007 m. spalio 15 d. išvadas dėl diskusijų dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo pradėjimo, taip pat į Europos Vadovų Tarybos 2009 m. birželio 18–19 d. ir spalio 29–30 d. išvadas dėl su migracija susijusios politikos,
- atsižvelgdamas į Komisijos narės B. Ferrero-Waldner ir Europos reikalų sekretoriaus A. A. El Obeidi 2007 m. liepos 23 d. pasirašytą susitarimo memorandumą,
- atsižvelgdamas į vykstančias ES ir Libijos derybas dėl pagrindų susitarimo,
- atsižvelgdamas į 2004 m. lapkričio mėn. pradėtą įgyvendinti Bengazio kovos su ŽIV veiksmų planą,
- atsižvelgdamas į dabartinį ES ir Libijos praktinio pobūdžio bendradarbiavimą migracijos srityje ir į 2010 m. spalio 4 d. Komisijos ir Libijos pasirašytą Bendradarbiavimo migracijos srityje darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į 1948 m. gruodžio 10 d. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencijos ir 1967 m. sausio 31 d. protokolo dėl pabėgėlių statuso nuostatas,
- atsižvelgdamas į keletą Libijos pasirašytų žmogaus teisių gynimo dokumentų, pavyzdžiui, Tarptautinių civilinių ir politinių teisių paktą (1970), Tarptautinių ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą (1970), Tarptautinę konvenciją dėl visų formų rasinės diskriminacijos panaikinimo (1968), Konvenciją dėl visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo (1989), Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminamą elgesį ir baudimą (1989), Vaiko teisių konvenciją (1993) ir Tarptautinę konvenciją dėl visų migruojančių darbuotojų ir jų šeimų narių teisių apsaugos (2004),
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 18 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 62/149, kurioje raginama paskelbti mirties bausmės moratoriumą, ir į 2008 m. gruodžio 18 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 63/168, kurioje raginama įgyvendinti 2007 m. Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 62/149,
- atsižvelgdamas į Libijos atitinkamai 1987 m. kovo 26 d. ir 2003 m. lapkričio 19 d. ratifikuotus Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją ir jos protokolą dėl Afrikos žmogaus ir tautų teisių teismo įsteigimo,

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1969 m. rugsėjo mėn. Afrikos Sąjungos konvenciją dėl pabėgėlių Afrikoje problemų konkrečių aspektų, kurią Libiją pasirašė 1981 m. liepos 17 d.,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. sausio 18 d. rezoliuciją dėl medikams skiriamos mirties bausmės Libijoje ⁽¹⁾ ir į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl egzekucijų Libijoje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnio 3 dalį ir 97 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A7-0368/2010),
- A. kadangi, nepaisant nuolatinio autoritarinio valdymo ir nuolatinių tarptautinių konvencijų ir pagrindinių teisių bei laisvių pažeidimų, Libija plečia prekybos ir politinius santykius su ES valstybėmis narėmis ir atlieka ES partnerės vaidmenį Viduržemio jūros regione ir Afrikoje sprendžiant daugelį saugumui ir stabilumui poveikį darančių klausimų, visų pirma migracijos, visuomenės sveikatos, plėtros, prekybos ir ekonominių santykių, klimato kaitos, energetikos ir kultūros paveldo,
- B. kadangi kelios ES valstybės narės palaiko glaudžius ryšius su Libija, o nacionalinės įmonės ir bankai tapo Libijos finansinio investavimo Europoje priemone, ir kadangi 2008 m. rugpjūčio 30 d. Italija su Libija pasirašė Draugystės susitarimą, kuriuo reglamentuojami šalių santykiai įvairiose srityse, įskaitant bendradarbiavimą migracijos valdymo ir dėl karo ir kolonijinio režimo patirtos žalos finansinio atlyginimo srityse; kadangi 2010 m. lapkričio 9 d. Italijos parlamentas paprašė vyriausybės peržiūrėti šį susitarimą,
- C. kadangi ES ir Libijos pagrindų susitarimas, dėl kurio šiuo metu deramasi, apima daug sričių, nuo politinio dialogo stiprinimo iki migracijos valdymo, prekybos ir ekonominių santykių bei energetinio saugumo plėtros ir bendradarbiavimo įvairiuose sektoriuose gerinimo; kadangi tikimasi, jog pagrindų susitarimas suteiks galimybę paskatinti politinį Libijos ir ES dialogą,
- D. kadangi pagarba žmogaus teisėms, demokratijai ir teisinės valstybės principams, taip pat nepritarimas mirties bausmei yra pagrindiniai ES principai; kadangi Europos Parlamentas ryžtingai siekia, kad būtų panaikinta mirties bausmė visame pasaulyje, ir dar kartą paragino atšaukti mirties bausmės vykdymą ir paleisti iš kalėjimo penkias medicinos seseris iš Bulgarijos ir gydytoją iš Palestinos, kurie jau keletą metų keli Libijos kalėjime, smerkdamas Libijos ir kitų šalių piliečių Libijoje įvykdytas egzekucijas,
- E. kadangi Libija ratifikavo Afrikos Sąjungos konvenciją dėl pabėgėlių problemų Afrikoje konkrečių aspektų, kurios 8 straipsnyje pabrėžiama, kad ši konvencija Afrikoje veiksmingai papildė 1951 m. JT konvenciją dėl pabėgėlių ir kad jos narės turi bendradarbiauti su JT pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biuru, kadangi Libija nėra ratifikavusi 1951 m. JT konvencijos dėl pabėgėlių, kuri yra vienintelė tarptautinė konvencija, pagal kurią numatyta išsami pabėgėlio apibrėžtis ir kurią papildė privalomosios apsaugos priemonės ir specialus JT pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biuro atliekamos stebėsenos mechanizmas,
- F. kadangi yra tvirtų įrodymų, kad Libijoje diskriminuojami migrantai darbuotojai dėl jų pilietybės ar etninės kilmės ir ypač persekiojami Afrikos migrantai darbuotojai dėl jų rasės ir kadangi Europos Parlamentas labai susirūpinęs dėl pranešimų seksualinės prievartos prieš moteris atvejų;
- G. kadangi remiantis ES pagrindinių teisių chartijos 19 straipsnio 2 dalies nuostatomis draudžiamas bet koks pervežimas, ištrėmimas ar ekstradicija į valstybę asmens, kuriam gresia rimtas pavojus, kad jam bus įvykdyta mirties bausmė, kad jis bus kankinamas, su juo bus nežmoniškai ar žeminamai elgiamasi arba jis bus baudžiamas,
- H. kadangi Libija 2010 m. gegužės 13 d. buvo išrinkta į JT Žmogaus teisių tarybą ir ji ratifikavo keletą žmogaus teisių dokumentų ir kadangi dėl to Libija turi konkretų tarptautinį teisinį įsipareigojimą gerbti

⁽¹⁾ OL C 244E, 2007 10 18, p. 208.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0246.

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

žmogaus teises, tačiau iki šiol nesiėmė jokių konkrečių priemonių, kad pagerintų ataskaitas dėl žmogaus teisių padėties joje ir pradėtų tikrą bendradarbiavimą su JT sutartimis įsteigtais organais ir specialiomis procedūromis; kadangi žmogaus teisės yra nematomos ir šiuo metu nepaisant to, kad valstybė paskirsto nacionalines pajamas siekdama užtikrinti ekonominę ir socialinę gerovę, Libijos gyventojai ir Libijoje gyvenantys užsieniečiai negali pasinaudoti daugeliu pilietinių ir politinių teisių, konkrečiai, žodžio laisve, susirinkimų ir asociacijų laisve, teise į teisingą bylos nagrinėjimą, teisėmis į darbą, moterų teisėmis ir rinkimų laisve, ir kadangi dažni nesankcionuoto sulaukymo, kankinimo, priverstinio dingimo ir diskriminavimo atvejai, ypač susiję su migrantais,

- I. kadangi Libijoje valstybės valdžia naudojama nesisivadovaujant teisinės valstybės arba demokratinės atskaitomybės principu, todėl iš užsienio šalių atvykusių asmenų ir jų interesų atžvilgiu buvo imamasi savavališkų ir nenusipėjamų veiksmų, pavyzdžiui, kaip tai buvo Šveicarijos verslininko ir užsieniečių, kuriems buvo įvykdyta mirties bausmė už paprastą nusikaltimą ir kurių tapatybė nebuvo atskleista, atveju,
 1. atsižvelgdamas į vykstančias derybas dėl pagrindų susitarimo, pateikia Tarybai šias rekomendacijas:
 - a) pažymi, kad Taryba neseniai priėmė sprendimą leisti ribotam EP narių skaičiui susipažinti su Komisijai suteiktais įgaliojimais vesti derybas dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo; tačiau apgailestauja, kad šis sprendimas buvo priimtas vėlai ir ragina Europos Parlamentui suteikti galimybę susipažinti su visais įgaliojimais, susijusiais su tarptautiniais susitarimais, dėl kurių vyksta derybos, pagal SESV 218 straipsnio 10 dalį, kurioje teigiama, kad būtina nedelsiant ir išsamiai informuoti Parlamentą visais procedūros etapais;
 - b) džiaugiasi, kad buvo pradėtos ES ir Libijos derybos, nes taip pradama plėtoti nauji ES santykiai Viduržemio jūros regione ir Afrikoje; mano, kad bendradarbiavimas su Libija yra naudingas sprendžiant tokius klausimus kaip saugumas ir stabilumas, migracija, visuomenės sveikata, vystymasis, prekyba, klimato kaita, energetika ir kultūra;
 - c) ragina Tarybą ir Komisiją primygtinai rekomenduoti, kad Libija ratifikuotų ir įgyvendintų 1951 m. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių ir jos 1967 m. protokolą, taip pat visapusiškai bendradarbiautų su JT pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biuru, kad užtikrintų tinkamą migrantų teisių apsaugą ir prieglobsčio srityje priimtų teisės aktus, kuriuose būtų pripažįstamas pabėgėlių statusas ir atitinkamos jų teisės, t. y. būtų uždraustas kolektyvinis jų išsiuntimas ir pripažintas negražinimo principas;
 - d) primena Tarybai ir Komisijai, kad jos išipareigojo užtikrinti, jog vykdant ES užsienio politiką bus visapusiškai laikomasi Pagrindinių teisių chartijos nuostatų, ypač 19 straipsnio, kuriame draudžiamas kolektyvinis išsiuntimas ir įtvirtinamas negražinimo principas;
 - e) ragina Tarybą ir Komisiją prašyti, kad Libijos valdžios institucijos pasirašytų susitarimo memorandumą, kuriuo JT pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biurui būtų leidžiama teisėtai veikti šalyje, ir suteiktų jam įgaliojimus naudotis visų rūšių prieiga ir atlikti apsaugos funkcijas;
 - f) ragina Tarybą ir Komisiją užtikrinti, kad readmisijos susitarimas su Libija būtų skirtas tik neteisėtiems imigrantams ir neapimtų asmenų, kurie prašo prieglobsčio, pabėgėlių ar asmenų, kuriems reikalinga apsauga, ir apgailestauja, kad negražinimo principas taikomas tik tiems asmenims, kuriems gresia mirties bausmė, nežmoniškas elgesys ar kankinimas;
 - g) ragina Tarybą pasiūlyti apgyvendinimą pripažintiems pabėgėliams, kurie yra žinomi JT pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biurui Libijoje pagal 2010 m. spalio 4 d. sutartą Bendradarbiavimo migracijos srityje darbotvarkę;
 - h) ragina Tarybą ir Komisiją didinti paramą JT pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biuro veiklai ir skatinti, kad Libijos valdžios institucijos laikytųsi dokumentų neturintiems migrantams taikomų tarptautinių humanitarinių standartų, įskaitant nuolatinės galimybės suteikimą JT pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biuro atstovams lankyti sulaukymo centrus;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- i) ragina Tarybą ir Komisiją pasiūlyti pagalbą Libijai, įtraukiant JT pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biurą, Tarptautinę migracijos organizaciją (angl. IOM), Tarptautinį migracijos politikos plėtros centrą (angl. ICMPD) ir kitas ekspertų agentūras, siekiant padėti spręsti prekybos žmonėmis problemą regione, ypatingą dėmesį skiriant moterų ir vaikų apsaugai, įskaitant pagalbą teisėtiems migrantams integruoti ir šalyje neteisėtai gyvenančių migrantų sąlygoms pagerinti; todėl džiaugiasi Komisijos narių M. Malmstrom bei Š. Füle ir Libijos valdžios institucijų 2010 m. spalio mėn. pasirašytu susitarimu dėl bendradarbiavimo migracijos srityje darbotvarkės;
- j) ragina Komisiją atskleisti parlamentui visą išsamią informaciją, susijusią su finansinėmis išorės priemonėmis, naudojamomis pagal ES ir Libijos partnerystės susitarimą;
- k) ragina Tarybą skatinti Libiją paskelbti mirties baudmės moratoriumą, kaip numatyta Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 2007 m. gruodžio 18 d. ir 2008 m. gruodžio 18 d. rezoliucijose, siekiant panaikinti mirties bausmę, ir paskelbti statistinius duomenis apie visus asmenis, kuriems nuo 2008 m. Libijoje įvykdyta mirties bausmė, atskleisti minėtų asmenų tapatybę ir nurodyti kaltinimus, kuriais remiantis jie buvo nuteisti; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę parodyti politinius ES prioritetus mirties baudmės panaikinimo klausimu ir nuolat kelti šį klausimą per susitikimus su Libijos valdžios institucijomis;
- l) ragina Tarybą primygtinai reikalauti iš pagrindų susitarimą įtraukti sąlygą dėl Tarptautinio baudžiamojo teismo paskatinant Libiją apsvaistinti galimybę ratifikuoti Romos statutą;
- m) ragina Tarybą pasiūlyti Libijai bendradarbiauti įgyvendinant programas, skirtas sustiprinti regionų sąveiką tvaraus vystymosi ir aplinkos klausimais, pavyzdžiui, klimato kaitos, vandens trūkumo ir dykumėjimo;
- n) ragina Tarybą ir Komisiją vedant derybas dėl pagrindų susitarimo skatinti Libijos dalyvavimą Europos ir Viduržemio jūros valstybių partnerystėje ir Sąjungos veikloje bei pagrindiniuose projektuose, skirtuose Viduržemio jūros regionui;
- o) ragina Tarybą ir Komisiją laikytis visų savo išipareigojimų pagal SESV 218 straipsnį ir tinkamai informuoti Europos Parlamentą apie tai, kokių tikslų siekiama ES ir Libijos bendradarbiavimu branduolinių medžiagų srityje vedant derybas dėl pagrindų susitarimo skyriaus „Energetika“, įskaitant visus politinius ir su saugumu susijusius aspektus;
- p) sveikina Libijos sveikatos priežiūros institucijas ir specialistus su jų labai pagerėjusiais Libijos medicininiais ir moksliniais laimėjimais gydant ŽIV ir AIDS, atsiradę vykdant Bengazio veiksmų planą, kurį kartu įgyvendino ES ir Libija, ir remia prašymą išplėsti šį bendradarbiavimą, kad jis apimtų kitų užkrečiamųjų ligų gydymą ir kitus medicinos centrus Libijoje; ragina ES valstybes nares teikti daugiau specializuotų sveikatos priežiūros paslaugų Libijos pacientams, įskaitant galimybes teikti laikinąjį gydymą specializuotose Europos įstaigose;
- q) mano, kad pagrindų susitarimas turėtų apimti pagalbą formuojant institucijų gebėjimus, nes tai padės stiprinti pilietinę visuomenę, remti modernizavimą, skatinti vykdyti demokratines reformas, remti nepriklausomą žiniasklaidą ir teismų sistemą, skatinti pastangas atverti erdvę verslui, mokslui, NVO ir kitiems Libijos suinteresuotiesiems subjektams;
- r) ragina Tarybą ir Komisiją užtikrinti, kad prekybai skirtos programos orientuotųsi į realios paramos įmonėms, ypač mažosioms ir vidutinėms, teikimą, kad būtų padidintos šių įmonių eksporto galimybės;
- s) ragina Tarybą ir Komisiją raginti Libiją laikytis visų išipareigojimų, prisiimtų prisijungiant prie JTŽTT, taigi skatina Libiją išduoti nuolatinis kvietimus asmenims, paskirtiems pagal JT specialią procedūrą, pvz., JT specialiajam pranešėjui mirties bausmių, vykdomų neteisėtai, po sumarinio proceso ar be teismo proceso, specialiajam pranešėjui kankinimo klausimais, specialiajam pranešėjui žodžio laisvės klausimais, specialiajam pranešėjui šiuolaikinių rasizmo, rasinės diskriminacijos, ksenofobijos ir susijusios netolerancijos formų klausimais, Prievartinio arba priverstinio dingimo darbo grupės atstovams ir Savavališko įkalinimo darbo grupės atstovams, kaip to prašoma neseniai paskelbta visuotinėje periodinėje Libijos apžvalgoje; taip pat ragina nedaryti kliūčių šalyje atlikti nepriklausomus bendros žmogaus teisių padėties tikrinimus;

2011 m. sausio 20 d., ketvirtadienis

- t) ragina Tarybą užtikrinti, kad Šengeno vizos Libijos gyventojams būtų išduodamos išvengiant nepagrįsto vilkinimo, ir įtikinti Libijos valdžios institucijas palengvinti vizų išdavimą europiečiams, kurie Libijoje gyvena arba užsiima profesine veikla;
 - u) rekomenduoja kuo skubiau įsteigti ES delegaciją Tripolyje;
2. paveda Pirmininkui perduoti šią rekomendaciją Tarybai ir Komisijai bei Europos Sąjungos valstybių narių vyriausybėms susipažinti.
-

2011 m. sausio 18 d., antradienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

Akcinių bendrovių jungimas ***I

P7_TA(2011)0001

2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pakeisto pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl akcinių bendrovių jungimo (kodifikuota redakcija) (COM(2010)0391 – C7-0209/2010 – 2008/0009(COD))

(2012/C 136 E/20)

(Įprasta teisėkūros procedūra: kodifikavimas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2008)0026) ir į iš dalies pakeistą pasiūlymą (COM(2010)0391),
 - atsižvelgdamas į savo poziciją 2008 m. birželio 17 d. vykusio pirmojo svarstymo metu ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 50 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0209/2010),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 21 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 1994 m. gruodžio 20 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl pagreitinto teisės aktų tekstų oficialaus kodifikavimo darbo metodo ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 86 ir 55 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A7-0363/2010),
- A. kadangi Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės nuomone minėtuojų pasiūlymu siekiama tik kodifikuoti esamus tekstus nekeičiant jų esmės,
1. priima per pirmąjį svarstymą savo poziciją, kuri išdėstyta žemiau;
 2. paveda Pirmininkui Parlamento poziciją perduoti Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 286 E, 2009 11 27, p. 60.

⁽²⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

⁽³⁾ OL C 102, 1996 4 4, p. 2.

2011 m. sausio 18 d., antradienis

P7_TC1-COD(2008)0009

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. sausio 18 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/.../ES dėl akcinių bendrovių jungimo (kodifikuota redakcija)

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Direktyvą 2011/35/ES.)

Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo tarp Europos Bendrijų ir Jordanijos protokolas siekiant atsižvelgti į Bulgarijos ir Rumunijos įstojimą į Europos Sąjungą ***

P7_TA(2011)0002

2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės asociaciją, protokolo, siekiant atsižvelgti į Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo projekto (06903/2010 – C7-0384/2010 – 2007/0231(NLE))

(2012/C 136 E/21)

(Pritarimas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (06903/2010),
 - atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės asociaciją, protokolo, siekiant atsižvelgti į Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo projektą (09373/2008),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 217 straipsnį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7-0384/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 8 dalį bei 46 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją (A7-0373/2010),
1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės parlamentams ir vyriausybėms.

2011 m. sausio 18 d., antradienis

EB ir Vakarų Afrikos ekonominės ir pinigų sąjungos susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų ***

P7_TA(2011)0003

2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos bendrijos ir Vakarų Afrikos ekonominės ir pinigų sąjungos susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų sudarymo projekto (06646/2010 – C7-0103/2010 – 2008/0145(NLE))

(2012/C 136 E/22)

(Pritarimas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (06646/2010),
 - atsižvelgdamas į Europos bendrijos ir Vakarų Afrikos ekonominės ir pinigų sąjungos susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų projektą (06190/2009),
 - atsižvelgdamas į Tarybos pateiktą prašymą duoti pritarimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 100 straipsnio 2 dalį, 218 straipsnio 8 dalies pirmą pastraipą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7-0103/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 8 dalį,
 - atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto rekomendaciją (A7-0361/2010),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių ir Vakarų Afrikos ekonominės ir pinigų sąjungos vyriausybėms ir parlamentams.

Suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos *II**

P7_TA(2011)0004

2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD))

(2012/C 136 E/23)

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (10753/3/2010 – C7-0267/2010),
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2008)0311) ir į iš dalies pakeistą pasiūlymą (COM(2009)0579),
- atsižvelgdamas į EB sutarties 251 straipsnio 2 dalį pagal kurią Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C6-0203/2008),

2011 m. sausio 18 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikis šiuo metu vykdomoms tarpinstitucinėms sprendimų priėmimo procedūroms“ (COM(2009)0665),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į savo poziciją per pirmąją svarstymą ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 25 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 8 d. Tarybos atstovo laišku priimtą išsipareigojimą pritarti Europos Parlamento per antrąją svarstymą priimtai pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 8 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 66 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto antrajam svarstymui pateiktas rekomendacijas (A7-0343/2010),
1. priima per antrąją svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 184 E, 2010 7 8, p. 441.

⁽²⁾ OL C 218, 2009 9 11, p. 15.

P7_TC2-COD(2008)0098

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. sausio 18 d. per antrąją svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 305/2011.)

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

Pacientų teisės į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas ***II

P7_TA(2011)0007

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo (11038/2/2010 – C7-0266/2010 – 2008/0142(COD))

(2012/C 136 E/24)

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (11038/2/2010 – C7-0266/2010),
 - atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2008)0414),
 - atsižvelgdamas į EB sutarties 251 straipsnio 2 dalį ir 95 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C6-0257/2008),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikis šiuo metu vykdomoms tarpinstitucinėms sprendimų priėmimo procedūroms“ (COM(2009)0665),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį ir į 114 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į savo poziciją per pirmąjį svarstymą ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 4 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 12 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 21 d. Tarybos atstovo laišku priimtą įsipareigojimą pritarti per antrąjį svarstymą priimtai Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 8 dalies a punktą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 66 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto rekomendaciją antrajam svarstymui (A7-0307/2010),
1. priima per antrąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 184 E, 2010 7 8, p. 368.

⁽²⁾ OL C 175, 2009 7 28, p. 116.

⁽³⁾ OL C 120, 2009 5 28, p. 65.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

P7_TC2-COD(2008)0142

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. sausio 19 d. per antrąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/.../ES dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinę teisės aktą, Direktyvą 2011/24/ES.)

ES ir Kamerūno susitarimas dėl miškų teisės aktų ***

P7_TA(2011)0009

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo projekto dėl Europos Sąjungos ir Kamerūno Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (FLEGT) sudarymo (12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE))

(2012/C 136 E/25)

(Pritarimas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (12796/2010),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Kamerūno Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (FLEGT) projektą (13187/2010),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 3 dalį ir to paties straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a ir v punktus ir 218 straipsnio 7 dalį (C7-0339/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 8 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją ir Vystymosi komiteto nuomonę (A7-0371/2010),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių ir Kamerūno Respublikos vyriausybėms ir parlamentams.

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

ES ir Kongo susitarimas dėl miškų teisės aktų ***

P7_TA(2011)0010

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Kongo Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (FLEGT) sudarymo projekto (10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE))

(2012/C 136 E/26)

(Pritarimas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (10028/2010),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Kongo Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (angl. FLEGT) projektą (07636/2010),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 3 dalį ir 207 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a ir v punktus ir 218 straipsnio 7 dalį (C7-0170/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 8 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją ir Vystymosi komiteto nuomonę (A7-0370/2010),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių ir Kongo Respublikos vyriausybėms ir parlamentams.

Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinasis partnerystės susitarimas ***

P7_TA(2011)0012

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinojo partnerystės susitarimo sudarymo projekto (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE))

(2012/C 136 E/27)

(Pritarimas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (05078/2010),
- atsižvelgdamas į Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinojo partnerystės susitarimo projektą (05558/2/2009),

2011 m. sausio 19 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 4 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7-0036/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 8 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją ir Žuvininkystės komiteto nuomonę (A7-0365/2010),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Ramiojo vandenyno valstybių vyriausybėms ir parlamentams.

Europos Bendrijų ir Serbijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimas

P7_TA(2011)0015

2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos ir Komisijos sprendimo projekto dėl Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Serbijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo sudarymo (15619/1/2007 – C7-0341/2010 – 2007/0255(NLE))

(2012/C 136 E/28)

(Pritarimas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos ir Komisijos sprendimo projektą (15619/1/2007),
 - atsižvelgdamas į Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Serbijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo projektą (16005/2007),
 - atsižvelgdamas į Tarybos pateiktą prašymą pritari, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 217 straipsnį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą ir 8 dalį ir pagal Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 101 straipsnio antrą pastraipą (C7-0341/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 8 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją (A7-0362/2010),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Serbijos Respublikos parlamentams ir vyriausybėms.
-

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2012/C 136 E/17	Brazilija: Cesare Battisti ekstradicija 2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Brazilijos: Cesare Battisti ekstradicija	94
2012/C 136 E/18	Iranas, ypač Nasrin Sotoudeh byla 2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Irano. Nasrin Sotoudeh atvejis	95

REKOMENDACIJOS

Europos Parlamentas

2012/C 136 E/19	Derybos dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo 2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rekomendacija Tarybai dėl derybų dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo (2010/2268(INI))	99
-----------------	--	----

III Parengiamieji aktai

EUROPOS PARLAMENTAS

2011 m. sausio 18 d., antradienis

2012/C 136 E/20	Akcinių bendrovių jungimas ***I 2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pakeisto pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl akcinių bendrovių jungimo (COM(2010)0391 – C7-0209/2010 – 2008/0009(COD))	104
	P7_TC1-COD(2008)0009 Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. sausio 18 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/.../ES dėl akcinių bendrovių jungimo (kodifikuota redakcija)	105
2012/C 136 E/21	Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo tarp Europos Bendrijų ir Jordanijos protokolas siekiant atsižvelgti į Bulgarijos ir Rumunijos įstojimą į Europos Sąjungą *** 2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės asociaciją, protokolo, siekiant atsižvelgti į Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo projekto (06903/2010 – C7-0384/2010 – 2007/0231(NLE))	105
2012/C 136 E/22	EB ir Vakarų Afrikos ekonominės ir pinigų sąjungos susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų *** 2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos bendrijos ir Vakarų Afrikos ekonominės ir pinigų sąjungos susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų sudarymo projekto (06646/2010 – C7-0103/2010 – 2008/0145(NLE))	106

2012/C 136 E/23	<p>Suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ***II</p> <p>2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD)) 106</p> <p>P7_TC2-COD(2008)0098</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. sausio 18 d. per antrąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB 107</p>
2011 m. sausio 19 d., trečiadienis	
2012/C 136 E/24	<p>Pacientų teisės į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas ***II</p> <p>2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo (11038/2/2010 – C7-0266/2010 – 2008/0142(COD)) 108</p> <p>P7_TC2-COD(2008)0142</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. sausio 19 d. per antrąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/.../ES dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo 109</p>
2012/C 136 E/25	<p>ES ir Kamerūno susitarimas dėl miškų teisės aktų ***</p> <p>2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo projekto dėl Europos Sąjungos ir Kamerūno Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (FLEGT) sudarymo (12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE)) 109</p>
2012/C 136 E/26	<p>ES ir Kongo susitarimas dėl miškų teisės aktų ***</p> <p>2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Kongo Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (FLEGT) sudarymo projekto (10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE)) 110</p>
2012/C 136 E/27	<p>Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinasis partnerystės susitarimas ***</p> <p>2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinojo partnerystės susitarimo sudarymo projekto (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE)) 110</p>
2012/C 136 E/28	<p>Europos Bendrijų ir Serbijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimas ***</p> <p>2011 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos ir Komisijos sprendimo projekto dėl Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Serbijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo sudarymo (15619/1/2007 – C7-0341/2010 – 2007/0255(NLE)) 111</p>

Simbolių paaiškinimai

- * Bendradarbiavimo procedūra
- **I Bendradarbiavimo procedūra: pirmasis svarstymas
- **II Bendradarbiavimo procedūra: antrasis svarstymas
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Bendro sprendimo procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Bendro sprendimo procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra priklauso nuo Komisijos siūlomo teisinio pagrindo)

Politiniai pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu █.

Atitinkamų tarnybų techniniai pataisymai ir pritaikymai: naujas arba pakeistas tekstas žymimas kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ||.

2012 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 310 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	840 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT